

BAN PHƯỚC LÀNH ĐẾN THẾ GIỚI TUYỆT VỜI NÀY! 8

Natsume
Akatsuki

Minh hoạ
Kurone
Mishima

GIÁO PHÁI
AXIS VS
GIÁO PHÁI
ERIS

GIÁO PHẢI
AXIS VS
GIÁO PHẢI
ERIS

BAN PHƯỚC
LÀNH ĐẾN
THẾ GIỚI
TUYỆT VỜI
NÀY! 8

CÓ
LẼ
THẾ
GIỚI
NÀY
TRỞ
NÊN
HOÀ
BÌNH
HƠN
·
·
·

ĐỂ
CHO
ĐẾN
MỘT
NGÀY
NÀO,
ĐÓ
THÂN
PHẬN
NÀY
SẼ
BIẾN
MẤT

KONOSUBA: GOD'S BLESSING ON THIS WONDERFUL WORLD 8

AXIS
Church
vs.
Eris
Church

CONTENTS

Prologue

Chapter
1

May There Be Honor for This Dragon!

Chapter
2

May There Be a Master for This Sacred Armor!

Chapter
3

May Everything Be Left to This Capable Adviser!

Chapter
4

May There Be Shining Flowers in
the Sky Tonight!

Chapter
5

May There Be a Legend for This Beginner Town!

Epilogue
1

May There Be Thanks and Blessings for This Goddess!

Epilogue
2

After the Festival

Afterword

Illustrations/Kurone Mishima
Design/Yuko Yaoya +
Nanafushi Nakamura
(Mushikago Graphics)

KONOSUBA: GOD'S BLESSING ON THIS WONDERFUL WORLD!

Axis Church vs. Eris Church

NATSUME AKATSUKI
ILLUSTRATION BY
KURONE MISHIMA

Characters

Darkness

Aqua

Megumin

Age

18

Job

Crusader

A female knight who specializes in defense and enjoys being beaten up by monsters. Daughter of the Dustiness family, a powerful noble house. Special skill: fantasizing.

Age

Unknown

Job

Arch-priest

A goddess who gives guidance to the young and deceased. Goes to a parallel world with Kazuma to defeat the Demon King. Likes wine. Special skill: party tricks.

Age

14

Job

Arch-wizard

Exceptionally talented, even by Crimson Magic Clan standards. Obsessed with the überpowerful spell Explosion, she is neither capable of nor interested in using any other magic. Favorite thing: Explosion. Special skill: Explosion. Hobby: Explosion.

Wiz

Age

20

Job

Shopkeeper

Vanir

Age

Unknown

Job

Terrible Demon, Shopkeeper

Kazuma Satou

Chris

Age

15?

Job

Thief

Eris

Age

Unknown

Job

Goddess

Age

16

Job

Adventurer

An adventurer and *hikikomori* (in any world) who brought Aqua to their current plane. Has already given up on defeating the Demon King.

Tập 8

Giáo phái Axis VS Giáo phái Eris

Mục lục

Mở đầu	10
Chương 1: Hãy ban tặng vinh quang cho chú rồng này!.....	12
Phần 1.....	12
Phần 2.....	22
Phần 3.....	25
Phần 4.....	29
Phần 5.....	32
Phần 6.....	40
Phần 7	44
Chương 2: Hãy mang chủ nhân đến cho bộ thánh giáp này!	55
Phần 1.....	55
Phần 2.....	60
Phần 3.....	65
Phần 4.....	71
Phần 5.....	77

Phần 6.....	80
Phần 7.....	86
Chương 3: Hãy mang trách nhiệm tới cho vị cố vấn tài năng này!	101
Phần 1.....	101
Phần 2.....	108
Phần 3.....	120
Phần 4.....	129
Phần 5.....	132
Phần 6.....	138
Phần 7.....	142
Phần 8.....	148
Phần 9.....	150
Chương 4: Hãy ban tặng màn pháo hoa tuyệt đẹp cho bầu trời đêm!	160
Phần 1.....	160
Phần 2.....	166
Phần 3.....	170
Phần 4.....	180
Phần 5.....	184
Phần 6.....	187
Phần 7.....	200

Chương 5: Hãy mang một huyền thoại đến với thành phố của những tân binh!	207
Phần 1.....	207
Phần 2.....	211
Phần 3.....	214
Phần 4.....	216
Phần 5.....	230
Phần 6.....	236
Phần 7	248
Phần kết 1: Hãy dâng những lời cảm ơn và chúc phúc tới vị Nữ Thần này.....	257
Phần kết 2: Sau Hồi Kết của Lễ Hội.....	272
Chương đặc biệt: Để thực hiện giấc mơ của một người đàn ông này	279
Short story 1: Để thực hiện ước mơ của mọi người đàn ông	285

Mở đầu

Thật khó có thể tin rằng tôi, một kẻ không bao giờ tham gia vào bất kỳ lễ hội văn hóa nào, lại phải hỗ trợ cho việc chuẩn bị lễ hội trong thế giới song song này.

Ngay cả tín đồ Axis, những sự tồn tại mang tới nỗi sợ hãi, cũng tin tưởng vào chính bản thân họ.

Bọn họ đã đặt cược rất nhiều thứ cho lễ hội sắp tới.

Nhìn thấy khung cảnh này, tôi không khỏi thở dài.

Một lễ hội ở thế giới song song với lửa trại ở khắp nơi cứ như một giấc mơ.

Đó là chuyện bình thường ở Nhật Bản, nhưng tại thế giới song song này, lễ hội trong mơ dường như lạc lõng.

Đó là những quầy hàng mang đầy hoài niệm của Nhật Bản.

Những cư dân ở thế giới song song được tự mình quản lý những quầy hàng khác nhau. Chuyện mọi người thực sự thưởng thức lễ hội là điều hiển nhiên.

Mặc dù gần đây mỗi năm lễ hội chỉ kéo dài có vài ngày.

Nơi đây có người thú, yêu tinh, và người lùn.

Thậm chí còn có cả Undead, ma quỷ, và nữ thần.

“Kazuma, Kazuma. Thật tuyệt vì đã tổ chức lễ hội lần này.”

Hạnh phúc ngắm nhìn lễ hội, Aqua ngoảnh mặt về phía tôi.

“Cảm ơn anh đã giúp đỡ Giáo Phái Axis.”

Với khung nền là lễ hội trong mơ, cô ấy thẳng thắn nói ra những điều trước giờ chưa từng nói, rồi nở nụ cười hồn nhiên.

Chương 1:

Hãy ban tặng vinh quang cho chú rồng này!

Phần 1

Tôi đã phải chịu trách nhiệm vì đã gây ra tình huống này, nhưng giờ phải làm sao đây?

Đây là một quán cà phê nhỏ mới mở phía bên ngoài thị trấn Axel.

Còn bây giờ.

Chris đang đứng trước mặt tôi và nở một nụ cười đông cứng .... Ôi Không.

“Cô đang làm gì ở đây thế, Eris-sama”

Trước mặt tôi là một nữ thần với danh tính đã bị bại lộ.

–Ngày thứ hai kể từ lúc tôi anh dũng cứu Darkness khỏi cảnh bị ép gả đi chỉ vì cảm thấy mắc nợ thì Alderp, lãnh chúa của Axel đột nhiên biến mất.

Cùng lúc đó, nhiều bằng chứng được ẩn giấu cho thấy sự suy đồi của hắc đã bị phơi bày. Những hành vi độc ác của hắc cũng bị bại lộ.

Cuối cùng, toàn bộ tài sản của Alderp đã bị tịch thu và được chuyển sang cho vị lãnh chúa tiếp theo của thành phố này.

Vị lãnh chúa ấy chính là cha của Darkness.

Đồng thời, món nợ mà tôi phải trả thay cho Darkness cũng như những chi phí khác, ... ví dụ như, chi phí sửa chữa lại các quận của thành phố đã bị hư hỏng trong cuộc phòng thủ chống lại Beldia và chi phí sửa chữa cho dinh thự của lãnh chúa sau khi bị đánh sập khi phải đối mặt với mối hiểm họa của Cỗ Pháo Đài Hủy Diệt Di Động. Tất cả số tiền đó được hoàn trả như một khoản tiền ngoại lệ đặc biệt.

Walther – con trai Alderp, người đã từng có một buổi xem mắt với Darkness, đã được miễn mọi trách nhiệm do anh ta không hề liên quan gì đến tội ác của cha mình. Từ giờ trở đi anh ta sẽ phải hỗ trợ cho cha của darkness.

Bởi vì cha Darkness vẫn chưa hồi phục hẳn, giờ cô ấy phải tạm thời giữ vai trò lãnh chúa thay ông ấy. Nhưng có lẽ, cô ấy không hài lòng với biệt danh mới mà tôi đặt, nàng tiểu thư ương bướng ấy nhốt mình trong nhà và không chịu ra ngoài.

Nhân lúc Chris vừa trở lại thị trấn Axel, tôi tới đây để báo tình hình, thế nhưng ...

“Tôi không phải là Eris-sama mà là Chris-sama, hiểu không?”

Bởi vì nghĩ rằng Chris và Eris là cùng một người, tôi thuận miệng nói ra thử xem. Chris tiếp tục với nụ cười cứng ngắc đó cứ như thể cô ấy phải đang nói điều gì đó cực kì ngớ ngẩn.

Tôi nói với Chris – không, xét theo địa vị bây giờ thì phải là Eris.

“Không không không. Tôi để ý điều này đã lâu rồi. Eris-sama, xét trong tình trạng hiện tại, cô chỉ sử dụng kính ngữ để xưng hô với senpai của mình là Aqua đúng không? Còn với Megumin và Darkness thì cô lại gọi thẳng tên.”

“..... Bởi vì tôi là tên đạo tặc có lương tâm và đầy nhĩa hiệp, người đã đóng góp số tiền mình ăn trộm được cho nhà thờ, tôi không thể gọi thẳng tên Đại tu sĩ Aqua-san được.

Đôi mắt của Eris bắt đầu đảo liên tục. Cô gái ấy gãi vết sẹo trên má mình và thanh minh bằng một lời bào chữa không thỏa đáng.

“Khi nữ thần Eris gặp rắc rối, cô ấy cũng thường hay gãi má của mình”

Nghe được điều đó, ngón tay đang gãi của cô ấy lập tức dừng lại.

“Để tôi hỏi lại – Cô đang làm gì ở đây?”

Thấy Eris im lặng tôi lại hỏi Eris thêm lần nữa.

“... Haha, khá lắm, Kazuma-kun. Không, đáng ra tôi phải gọi là Trợ Thủ-kun”

Sau khi đột nhiên đứng dậy, Eris trông cứ như là một tên tội phạm bị thám tử vạch trần. Cô ấy đầu hàng và bắt đầu đóng kịch.

“Không sai, đúng như anh nghĩ. Đôi khi là mạo hiểm giả, đôi khi là một tên Đạo Tặc Hào Hiệp, và đôi khi lại là bạn Darkness ... nhưng danh tính thực sự của tôi là...”

“Cô có vẻ hăng hái đến bất ngờ nhỉ, Eris-sama”

“Kazuma-kun, anh điềm tĩnh thật đấy ... Chẳng còn cách nào khác, vỏ bọc của tôi cũng đã bị vạch trần. Tôi sẽ giải thích mọi thứ tại đây ...”

Eris nói thế và lại ngồi xuống. Cô ấy đổi sang cách cư xử thông thường của mình và nói với một nét mặt nghiêm nghị.

Nét mặt nghiêm nghị ấy khiến cho nó trở nên khó khăn hơn để nghĩ đến vị đại tể mà mình đã rất quen thuộc. Hiện tại cô ấy chính là Eris, nữ thần được kính trọng nhất trong thế giới này.

Đối mặt với cô ấy thế này, tôi...

“Tôi thực sự không nghĩ đại tể thực ra lại là nữ thần Eris. Xét cho cùng, tính cách cũng như cách ứng xử của cô quá khác biệt. À, xin lỗi nhé. Tôi thực sự lấy làm tiếc vì đã trộm quần lót của Eris-sama khi chúng ta lần đầu gặp mặt.”

“... ..”

Tôi không quan tâm đến bầu không khí nghiêm trọng mà xin lỗi về tội ác của mình trong lần gặp đầu tiên của cả hai.

Vẻ mặt của Eris toát lên một sự bối rối cứ như cô ấy muốn nói lên điều gì đó, nhưng cô ấy đã ngăn được bản thân mình lại.

“Giờ khi nghĩ đến chuyện đó, cũng có nhiều dấu hiệu khác. Khi tôi đi cùng cô trong Dungeon Keele, cũng như khi cô dạy tôi kỹ năng ăn trộm, cô từng nhắc đến điều tương tự. Hình như là ‘Bởi vì một senpai đã từng chăm sóc cho tôi đang đưa ra những yêu cầu vô lý, nên tôi đã phải trở nên cực kỳ bận rộn’”

Giờ nghĩ lại, lý do cô ấy đột nhiên bận rộn đã trở nên rõ ràng.

“Cô đang bận giải quyết hậu quả bởi vì Aqua đã cưỡng chế hồi sinh tôi sau khi tôi bị giết bởi Tướng quân mùa đông phải không? ... À, sẵn tiện tôi cũng xin lỗi luôn. Tôi thật sự xin tôi vì đã ngẫu nhiên sờ ngực của cô khi tôi bắt gặp cô đột nhập vào dinh thự nhé”

“Dừng lại! Gì cũng được! Nhưng đừng nhắc lại chuyện đó!”

Eris ngượng đỏ mặt và đập bàn liên tục để ngắt lời tôi.

Rồi cô ấy thở phào nhẹ nhõm, quan sát xung quanh và thì thầm với tôi.

“Hiện tại đừng gọi tôi là Eris-sama, Kazuma-kun ... không, Trợ Thủ-kun. Xem lại cách hành xử của anh đi. Thay vì dùng giọng tôn kính, hãy cứ nói với tôi bằng giọng thông thường cứ như trước, xin hãy xem tôi là Chris”

“... Chris. Nếu cô đã nói như thế thì không thành vấn đề. Vậy, để tôi hỏi cô vài câu, tại sao cô lại ở thế giới con người? Tại sao nữ thần lại đi ăn trộm? Ngoài ra thì, tính cách và hành xử nào mới đúng thật là của cô?”

“Chờ – chờ đã. Anh hỏi nhiều câu một lúc thế sao tôi trả lời được!”

Chris nhìn quanh một lần nữa, ho hắng, và nói một cách nghiêm túc.

“Thật tình... Một trong những lý do tôi ở thế giới con người là để tìm các thánh tích.”

Thánh tích.

Chúng là những vật phẩm hùng mạnh phá game được trao cho những người được gửi tới thế giới này.

Để thu hồi các thánh tích mất chủ và sau đó trao chúng lại cho những ai sẽ tới thế giới này. Đây có lẽ là lý do chính cô ấy tới đây.

“Tôi hiểu rồi. Đó là lý do cô chọn chức nghiệp đạo tặc vì thế sẽ tiện cho việc thu hồi thánh tích hơn. Không như một nữ thần nọ chỉ biết ăn với ngủ, cô thật sự rất nghiêm túc và có trách nhiệm... Cô nói đây là một trong những lý do. Những cái khác là gì vậy?”

Nghe câu hỏi của tôi, vẻ nghiêm nghị của Eris dịu đi một ít.

“Ngoài ra, là còn để làm bạn với một cô tiểu thư nọ mong muốn có được bạn đồng hành...”

Cô ấy nói và cười ngượng ngùng, gãi gãi vết sẹo trên má.

Cha của Darkness cũng có nhắc đến chuyện này. Trước khi trở thành mạo hiểm giả, Darkness thường ghé thăm nhà thờ thánh Eris hằng ngày để cầu nguyện là mình sẽ có được những mạo hiểm giả đồng hành. Rồi, một ngày kia trên đường về từ nhà thờ, cô ấy gặp Chris.

“... Tôi có thể nói gì đây? Tôi thấy Eris-sama quả đúng là một nữ thần đó.”

“Tôi đã bảo cậu đừng gọi tôi là Eris-sama mà!... Không, nhưng tôi thật sự thích đi thám hiểm chung với Darkness mà. Danh tính thực sự của tôi là bí mật của hai ta thôi, được chứ? Đặc biệt là Darkness. Đừng bao giờ để cậu ấy biết, được chứ?”

Chris nói trong khi mắc cỡ quay mặt đi và gãi má.

Có lẽ vì Eris-sama đang ở trong cơ thể đó, tất cả các động tác cô làm đều trông rất dễ thương.

Đây ắt hẳn là sự hỗ trợ của một vị thần.

Nhưng để dẫn đường cho người chết, thu hồi thánh tích, và cả làm bạn với tín đồ của mình, cô ấy ắt là phải thích làm việc lắm.

Tôi ước con nữ thần kia, đứa mà lúc tôi chết vẫn còn đang ngấu ngiến bim bim, có thể học từ cô ấy.

“Vậy đây là câu hỏi cuối cùng của tôi, tính cách và hành xử nào mới thật sự là của cô?”

Eris tỏ vẻ tinh nghịch cứ như đang chuẩn một trò chơi khăm nào đó.

“Thế giữa Chris và Eris, cậu thích ai?”

“Tôi thích cả hai”

“Uh ... oh ... thế à? Tôi không ngờ anh lại trả lời mà không hề ngần ngại. Tôi đã nghĩ rằng anh lại là ... tôi phải nói như thế nào nhỉ? ... Loại người thiếu nhất quán khi nói về những lời cứ như tỏ tình thế này.”

Ánh mắt khó xử của Chris đảo liên tục, cô ấy cứ đóng rồi mở lọ muối trên bàn một cách rất đáng ngờ.

“Không, tôi không hề tỏ tình, Lời tôi nói chỉ dựa theo sở thích cá nhân mình ... Một Big Boss tomboy và cũng là một nữ thần Eris hiền hòa. Tôi cảm thấy không thể từ bỏ cả hai được ... À, nếu Eris và Chris có thể đổi chỗ cho nhau hàng ngày, cảm giác cứ như đang hẹn hò hai người cùng một lúc ấy! Thế nên Eris-sama. Thật tuyệt vời khi cô có thể tạo nên dàn harem chỉ với một người như thế này, hãy hẹn hò với tôi ...”

“Ồ tồ tề!! Anh thật là cận bã! Và cũng đừng gọi tôi là Eris-sama”

Tôi chụp lọ muối mà Chris ném về phía mình và cảm thấy nhẹ nhõm về cuộc nói chuyện này.

Vì một lí do gì đó, một khi tôi đã biết rằng cô ấy là Eris, tôi có thể dễ dàng nói rằng tôi thích cô ấy và yêu cầu cô ấy hãy hẹn hò với mình.

Chẳng lẽ do cô ấy là một sự tồn tại không thể với tới được, một nữ thần Eris mà tôi hằng kính mến?

Hoặc có thể là vì cô ấy là bạn của tôi Chris, người hay làm những điều ngốc nghếch cùng với tôi, ví dụ như thành lập băng cướp?

Dù không biết lý do là gì, nhưng chỉ với những quan hệ mỏng manh như thế lại đem đến cho tôi một cảm giác êm dịu.

“Hừ ... thật là. Cái khung cảnh đỉnh cao khi tôi bị phát hiện danh tính thực bị phá hỏng mất rồi...”

“Tôi không có gì ngoài những linh cảm xấu– Chẳng lẽ cô định bắt tôi tìm thánh tích cho mình?”

Đối mặt với vẻ thận trọng của tôi, Chris cười nham hiểm.

“Nắm bắt nhanh đấy Trợ Thủ-kun! Thánh tích lần này là Thánh Giáp Aegis. Tuy nó đi chung một bộ với Thánh Khiên Aegis, nhưng lần này anh chỉ cần tìm cho tôi bộ giáp...”

“Tôi không nghe. tôi không nghe! tôi không muốn phải cắm đầu vào con đường hiểm nguy nữa đâu! hơn nữa, dạo gần đây quan hệ giữa tôi và Megumin trở nên khá tốt. Darkness bằng cách nào đó cũng có vẻ khá để ý đến tôi! Và lại do đã kiếm được một khoản tiền lớn nên tôi

cũng không cần phải làm việc. Tôi muốn dành một cuộc sống Lovey Doney với mọi người.”

“Vừa nãy anh còn yêu cầu tôi hẹn hò với anh mà! Giờ anh lại đang nói cái gì thế hả? Anh là người duy nhất mà tôi có thể nhờ cậy việc này! Ah, này đừng bịt tai mình lại như thế chứ. Anh dám chống lệnh Big Boss của mình à?”

Chris la lớn và và lay người tôi trong khi tôi đang cố bịt tai mình lại và gục đầu xuống mặt bàn.

Nhiều khách hàng và nhân viên bắt đầu để ý sự náo động của chúng tôi.

Có lẽ cô ấy đã nhận ra nhưng ánh mắt đổ về phía mình, Chris cuối cùng cũng ngừng lại.

Tôi nghĩ cô ấy đã bỏ cuộc, nhưng cô ấy từ từ ngẩng đầu lên ...

“Satou Kazuma-san. Xin hãy ... vì thế giới này, xin hãy giúp tôi ...?”

Nữ thần Eris bắt đầu ra dáng vẻ khẩn cầu trước mặt tôi ... không, phía trước tôi bây giờ là một Chris đang mang trên mình một hình thái đầy vẻ u sầu và phiền muộn của Eris.

... Thật không công bằng chút nào, nữ thần Eris.

Phần 2

–Sau chuyện đó, tôi chấp nhận yêu cầu của Eris. Một thời gian sau. Tại căn biệt thự của tôi, trong phòng khách.

“Các ngươi. Loài người là chủng tộc đặc biệt có khả năng đối thoại. Chúng ta hãy làm rõ chuyện này.”

Cả hai tay bị trói bằng sợi dây mang ma thuật mạnh mẽ, vừa nói, Vanir vừa quỳ trong phòng khách.

Cạnh hần ta, Aqua và Wiz mỗi người ngồi một bên. Họ chau mày và nhìn chăm chăm sát tới mức chỉ còn cách vài mili là mặt sẽ chạm vào nhau.

Darkness cuối cùng cũng chịu ra khỏi nhà. Giờ cô ấy đứng trước mặt Vanir, chau mày và khoanh tay.

Darkness đã an toàn trở về sau khi bị ép phải kết hôn với Alderp. Quỹ tiền bị mất cũng được trao trả lại.

Với tôi, đây là một kết thúc có hậu, thế nhưng...

“Ngươi là người được hưởng lợi nhiều nhất từ cái đồng hồ lớn đó, đúng không hả? Mua một đồng bản quyền sản phẩm với giá rẻ bèo từ Kazuma, quá hời hời... Ta nghe kể rồi. Ngươi đã bán những bản quyền sản phẩm của Kazuma với giá rất cao và kiếm được khoản lợi nhuận kếp xù. Ngươi rất thông minh, vậy chắc hẳn phải có những giải pháp khác ngoài cái cách gián tiếp đó chứ? Nói cho bọn ta nghe sự thật, rõ chưa?”

Vừa nói, Aqua vừa cẩn thận ôm quả trứng có tên là Zell Đại Đế.

“Vanir-san. Anh đã làm gì sau lưng tôi thế? Anh kiếm những bản quyền sản phẩm từ Kazuma với cái giá rẻ mạt và bán đi sao? Thật không thể tin được...! Ah, mình nên làm gì bây giờ!? Ai mà ngờ được đồng tiền ở trong hầm lại tới từ việc tổng tiền Kazuma-san chứ...! Mặc dù tôi muốn trả lại, nhưng tiền thì đã...!”

Wiz che mặt và áy náy xin lỗi.

Nhìn cô ấy nói, “Vanir nhà tôi đã gây rắc rối cho anh rồi. Xin lỗi, thành thực xin lỗi.” ... Tôi bắt đầu cảm thấy tiếc thay cho cô ấy.

“Bình tĩnh nào, cô gái còn đồ và bà chủ cửa hàng nghèo túng. Mặc dù đúng là có cách khác để... giải quyết... vấn đề này...?... Đợi đã. Cái con chủ quán chuyên mang đến tai họa, cô vừa nói gì đấy? Chuyện gì đã xảy ra với số tiền ta để trong hầm rồi hả? Chỗ đó không phải dùng để tiêu xài hoang phí đâu.”

Đang cố gắng để xoa dịu Aqua và Wiz, Vanir chợt dừng lại.

Đang che mặt bằng hai bàn tay, Wiz ngẩng đầu. Vẻ mặt cô ấy sáng bừng sức sống.

“Về chuyện đó hả — thứ lỗi cho tôi, Vanir-san. Thực ra thì, lúc tôi đang trông cửa tiệm, một khách quen của tôi mang tới rất nhiều Manatite. Ông ấy bảo là sẽ bán bằng nửa giá, thế nên tôi đã dùng tất cả số tiền trong hầm để mua chúng! Lần này những thứ tôi mua được thực sự tốt đấy! Dựa trên đánh giá của tôi, chúng chắc chắn là những Manatite cao cấp!”

Manatite là loại vật phẩm xài-một-lần để nâng cao sức mạnh ma pháp, thứ đã được liên kết với các tinh thể.

Chúng rất đắt và chỉ có thể dùng một lần.

Do đó, tại thành phố này, nơi hầu hết những Mạo hiểm giả là tân binh, thì không cần những Manatite cao cấp đến như vậy.

Tôi cảm thấy tội nghiệp cho Vanir khi hắn nghe được chuyện này.

Tôi bèn hỏi hắn.

“Thôi bỏ đi. Ta không nghĩ là ngươi đã làm tới mức đó. Nhưng ta sẽ hỏi ngươi chuyện này. Theo lời Aqua, cha Darkness đã phải chịu một lời nguyền của ác quỷ... Và ngươi là con quỷ duy nhất ở trong thị trấn này.”

Điều đó chính xác. Đây là lý do Vanir trở thành nghi phạm chính, thế nhưng...

“Hahahaha. Ta chưa, và sẽ không bao giờ sử dụng một lời nguyền có thể giết chết nạn nhân! Kẻ đã yểm lời nguyền là một tên Đại ác ma có lối sống kỳ quái cùng một cái đầu gàn dở.”

“Không phải ngươi à?”

Nghe thấy điều đó, Aqua và Wiz nắm chặt hai vai Vanir. Là người có cha bị dính lời nguyền, Darkness sẵn tới một bước.

“Khoan đã. Bộ mấy người nghĩ thân là một quý ông như ta lại làm những việc giống với cái tên ác quỷ gàn dở đó ư? Thôi nào, hợp lý tí đi chứ! Ta thừa nhận rằng sự tình lẫn này ta có nhúng tay vào khá nhiều. Ta cũng thừa nhận rằng ta đã đẩy mọi chuyện tới mức đó để có thể thưởng thức cảm giác tiêu cực của tên lãnh chúa khi cô dâu của hắn bị cuốn mất. Nhưng ta mong mấy người sẽ nghe ta giải thích. Đặc biệt là ngươi, cái con cứ trừng mắt nhìn ta này giờ, cái con sau

chuyện này đã nảy sinh cảm xúc mãnh liệt cho gã đó, cái con đã sửa hết tất cả mấy bộ trang phục trong nhà để chúng bó hơn, chất liệu cũng mỏng manh hơn...”

“Ahhhh! Để trả thù vì đã giết cha ta!!”

“Này, đừng có bóp mặt nạ của ta! Đừng có cố ý bóp nát mặt nạ của ta! Và cha ngươi đã chết quái đâu!”

Darkness đột nhiên hét lên và lao vào Vanir, kẻ đang bị Aqua và Wiz giữ chặt. Cô ấy lấy hết sức để phá vỡ mặt nạ của hắn ta.

Trong lúc tôi đang nhìn cảnh tượng này, Megumin kéo kéo tay áo.

“Kazuma. Dường như Vanir đã được xác nhận là kẻ chủ mưu sự việc này. Chắc bây giờ em có thể ra ngoài thị trấn để làm một quả Explosion vào mỗi ngày rồi. Kazuma, nếu không phiền, anh có thể đi cùng với em chứ?”

“Được thôi. Dù sao thì chuyện này hình như cũng chẳng thể kết thúc sớm được, vậy anh sẽ đi cùng em. Khi chúng ta trở về, chắc hẳn bọn họ đã bình tĩnh lại rồi.”

Nói xong, tôi chỉnh đốn trang bị và rời đi với Megumin.

Phần 3

“—Nhân tiện, em vẫn chưa cảm ơn anh.”

Ra khỏi thành phố được một lúc. Trên đường hướng tới sườn đồi, nơi có rất nhiều tảng đá.

Bước sau lưng tôi, Megumin đột nhiên nói vậy.

“Cảm ơn? Vì cái gì thế? ...À, chuyện xin lỗi bố mẹ thằng nhóc sau khi em làm nó khóc ấy hả? Đó là chuyện đã qua rồi. Nhưng từ giờ trở đi, đừng có bắt nạt một thằng nhóc chỉ vì chúng gọi tên của em được chứ?”

“K-Không phải chuyện đó! Và em cũng không sai. Đó là lỗi sai của thằng nhóc đó vì nó dám khinh thường Hồng Ma Tộc!”

Trong lúc Megumin trở nên kích động, chúng tôi đã đến địa điểm để xả Explosion.

Mấy ngày nay hôm nào chúng tôi cũng tới đây, hình như là vì Megumin khá thích chỗ này.

Tôi không biết chính xác lý do vì sao con bé thích chỗ này, nhưng quanh đây có khá nhiều tảng đá.

Dù sao thì, ngoài việc sử dụng sử dụng ma thuật Explosion để cho nổ một vị trí ngẫu nhiên, chắc hẳn có bé muốn thỏa mãn bản thân bằng việc phá vỡ mấy tảng đá.

“Em muốn cảm ơn anh vì đã cứu lấy Darkness.”

Megumin tùy tiện chọn một tảng đá lớn bên sườn đồi. Vừa gõ vào tảng đá để kiểm tra trạng thái, con bé vừa nói mà không hề quay đầu lại.

Dường như con bé đã tìm thấy mục tiêu của ngày hôm nay.

“Chuyện đó à? Darkness còn nợ anh cả đống. Anh sẽ không để cô ấy rời nhóm dễ vậy đâu. Bên cạnh đó, đây không phải lần đầu tiên anh đi dọn mớ rác của mấy người các em. Giờ không cần phải nói lời cảm ơn đâu.”

Nhìn Megumin đang dần cách xa khỏi tảng đá, tôi nhún vai và thản nhiên nói với con bé.

Megumin mỉm cười và vui vẻ trả lời.

“Dù vậy cũng phải nói mà. Em đã nói câu này trước khi từ Làng Hồng Ma trở về...”

Con bé quay lưng lại với tôi và nâng cây trượng của mình lên—

“Anh cứ luôn miệng phàn nàn, nhưng cuối cùng, anh vẫn giúp tất cả mọi người. Em thực sự thích một Kazuma như thế.”

Và ngẫu nhiên nói ra những lời đó...

“...Này, anh nghiêm túc đấy. Đừng có thản nhiên nói ra những lời đó. Anh không biết có nên hiểu chuyện đó một cách nghiêm túc hay không. Anh nhớ là trước đây em đã từng nói câu đó, nhưng đừng có thản nhiên nói em thích anh như thế. Anh sẽ hiểu lầm đấy. Có ý gì vậy? Anh có thể xem đó như một lời tỏ tình nghiêm túc không?”

Để ngăn chặn con bé làm rung động trái tim mình, tôi giả vờ bình tĩnh.

“Ai mà biết? Anh thích hiểu như thế nào cũng được mà.”

Vẫn giữ tư thế quay lưng, Megumin đáp lại và cười lớn.

...Con bé này nghiêm túc?

Hay đang đùa giỡn tôi đây?

Không, đợi đã. Suy nghĩ đi, Satou Kazuma.

Ngay từ đầu, con bé đã luôn bồn chồn xung quanh tôi và tỏ ra khá thiện cảm.

Chẳng hiểu sao đúng lúc này con bé khẳng định tình cảm của mình với tôi, nhưng lý do duy nhất tôi có thể nghĩ ra được đó là sự cố tôi đã gây ra để cứu Darkness.

Tự nói thế này thì có chút xấu hổ, nhưng lần đó, tôi khá là ngầu lòi đấy.

Đúng. Tôi cứ như nam chính trong một bộ tiểu thuyết lãng mạn.

Vào cái đêm sau khi cứu Darkness, tôi đã run rẩy dưới lớp chăn, nghĩ quẩn rằng mình sẽ bị kết án vì đã gây ra chuyện đó. Thế nhưng, giờ nghĩ lại, lần đó quả thực tôi cứ như một nhân vật chính thực thụ vậy.

Và lại, thời gian chúng tôi sống cùng một nhà cũng không ngắn.

Dù ai đó có nảy sinh tình cảm với tôi cũng chẳng đáng ngạc nhiên. Hay đúng hơn, tôi đã ở cùng với gái lâu thế mà vẫn chưa có harem, lạ thật đấy.

Nói đi. Nói đi. Satou Kazuma. Tỉ lệ thành công cao lắm. Đừng sợ!

Sẽ chẳng có từ chối hay là giữ khoảng cách đâu!... Hoàn toàn không...!

Th-Thực sự không ư?

Được rồi, tôi đã sẵn sàng. Không có vấn đề gì cả. Can đảm lên nào!

Từ giờ trở đi tôi sẽ trở thành Riajuu!![\[1\]](#)

“Về chuyện đó... Megumin, anh rất vui khi được nghe về cảm xúc của em. Thật ra, anh cũng...”

“Explosion—!!”

Phần 4

“Chuyện gì xảy ra với anh vậy? Khó chịu cái gì thế?”

Kể từ lúc tôi bắt đầu cõng con bé trên lưng, Megumin bắt đầu nhả không ngừng nghỉ cứ như đám nhân vật chính đàn thôi.

Tôi không thực sự nghĩ quá nhiều về Megumin, vậy nên kể cả khi bị ngắt lời cũng không sao đâu.

Đúng vậy. Trông con bé không tệ, nhưng con bé lại có đầu óc kỳ quái, một đứa chỉ biết về mấy quả Explosion rồi lại Explosion.

Mặc dù suýt bị dắt mũi, nhưng tôi sẽ không bị lừa dễ vậy đâu.

“Kazuma, cái lúc em phóng ra ma pháp Explosion, anh đã nói gì à? Tiếng ồn của vụ nổ lớn quá làm em không nghe rõ được, nhưng em có cảm giác anh đã nói điều gì đó rất quan trọng.”

“Không! Anh không có cảm xúc gì với Megumin hết!”

“Anh bực mình vì cái gì vậy? Đã thế lời anh nói có chút giống tsundere đấy. Kiềm hãm ức chế đi nào. Khi chúng ta về nhà, em sẽ cho anh một cái bánh pudding đặc biệt mà em đã mua lần trước.”

“...Anh sẽ tha thứ nếu em đưa thêm hai cái nữa.”

Vừa nói với Megumin, tôi vừa đặt tay lên cửa chính.

“Hai cái thì không được rồi. Bao gồm cả phần của Aqua và Darkness, chỉ có thêm một cái bánh đặc biệt thôi. Nếu anh lấy thêm cái nữa, ai đó sẽ không có gì để ăn đấy...”

Megumin chợt ngừng lại.

...Tất nhiên, tôi cũng bị choáng váng.

Phía trong cùng của ngôi nhà, trước mặt chúng tôi là...

“Trả lại đây! Trả lại đây nhanh lên! Trả Zell Đại Đế dễ thương về đây cho ta! Trả lại đây!”

“Hahahahaha! Đáng đời nhà ngươi, cái đồ Nữ thần bị cấm sùng. Con thú cưng quý báu của ngươi.. Haha... Chết tiệt, này! Biến đi, con chim kia. Quay về với chủ của mày đi.”

Trước mặt bọn tôi, Megumin đang khóc lóc và đấm thùm thụp vào lưng của Vanir.

...Wiz và Darkness thì nằm trên thảm với con mắt tròn tròng.

Thôi hỏng. Wiz mò đến nỗi cô ấy sắp biến mất.

Và điều quan trọng nhất chính là nguyên nhân khiến Aqua khóc lóc.

Dưới chân Vanir, kẻ đang bị Aqua đấm...

“Chíp.”

Đó chắc chắn là một con gà.

Con gà đó đang quấy rầy chân của Vanir.

“— Vậy ở đây đã xảy ra chuyện gì?”

Đặt Megumin xuống ghế, tôi bắt cho Aqua và Vanir ngồi thẳng dậy trước mặt mình để giải thích vấn đề.

Dù tôi vẫn chưa biết chi tiết như thế nào, nhưng nhìn Wiz mờ tới mức sắp tan biến còn Darkness thì hai mắt trắng dã, chắc chắn hai kẻ kia đã gây ra chuyện gì đó.

Hai người đang quỳ trên tấm thảm chỉ vào nhau.

“Tất cả là do kẻ này...”x2

Nói cùng một câu y hệt, hai người trừng mắt nhìn nhau ở khoảng cách gần sát.

Aqua cau mày và nghiêng răng trong cơn giận dữ.

Khá là khó khăn để thấy được nét mặt Vanir bên dưới cái mặt nạ, nhưng miệng hắn thì đang co giật.

Có một quả bóng lông màu vàng dưới chân Vanir.

...Tình hình đang rất hỗn loạn. Nên làm gì bây giờ?

Chẳng còn cách nào khác, đành phải hỏi từng người vậy.

“Nghe tôi nè! Nghe tôi nói nè, Kazuma! Trong lúc mọi người đang thăm vấn cái gã mang mặt nạ dị hợm này, hắn ta đột nhiên tấn công chúng tôi! Đã thế còn hét lên Vanir-style gì gì đó! Tôi đánh chệch hướng chiêu đó bằng ma thuật, nhưng nó lại bật trúng vào Darkness và cô ấy nằm thẳng cẳng. Tôi phản công bằng ma thuật thanh tẩy! Thế là hắn ta dùng Wiz như một tấm khiên và khiến cô ta gần như tan biến! Khi tôi quyết định sẽ tiêu diệt gã này...!”

Ra vậy.

Tôi chẳng hiểu gì cả.

“Hahaha. Người chỉ đề cập đến mấy chi tiết có lợi cho mình thôi, cái con đàn bà xảo quyệt! Con này, cùng với cái con đầy cơ bắp đằng kia và bà chủ cửa hàng phản bội, tuyên bố rằng một người trong trắng như ta có tội! Ngay cả luật sư cũng không có, ta căn bản là không thể chấp nhận, vậy nên ta tự vệ bằng cách tấn công với chiêu Vanir-style Killer Ray[iii]. Thế rồi, cái con đàn bà không biết phải trái này ném ma thuật vào ta để trả thù. Ta kịp thời dùng bà chủ cửa hàng làm lá chắn để đảm bảo an toàn. Khi ta quyết định giải quyết tất cả ân oán cá nhân thì...!”

“Zell Đại Đế đã nở.”x2

Ra vậy.

Tôi vẫn chẳng thể hiểu gì cả.

Phần 5

Kẻ được nữ thần coi trọng, từ quả trứng nở ra, về cơ bản là một con gà.

“Cái tên cũng không tệ. Nghe rất là oai đấy. Cũng khó trách nó muốn ở bên cạnh ta.”

“Tất nhiên rồi. Người nghĩ ai đặt tên cho nó hả? Mặc dù vậy chuyện nó muốn ở gần người là không thể chấp nhận được, đứa trẻ này được lựa chọn bởi một nữ thần như ta. Số mệnh của nó là trở thành bậc đế vương của loài rồng.”

Quỳ trên tấm thảm, Aqua và Vanir cự cãi mãi quanh chuyện này, còn con gà thì hoàn toàn không quan tâm.

Ngoại hình của nó so với con gà của Nhật bản về cơ bản không có gì khác biệt.

Là một đứa trẻ mới sinh yếu đuối, nó không hề sợ hãi trước một nữ thần và một tên ác quỷ. Nó thậm chí còn đứng chễm chệ trên đôi chân của tên đại ác ma và nhìn chăm chăm vào hắn.

Kingsford Zeldman.

Cái tên mang theo hy vọng trở thành vua loài rồng và có biệt danh là Zell Đại Đế.

Tôi thân nhiên ôm nó từ trên đùi Vanir lên và bảo.

“...Vậy giờ chúng ta làm gì với thứ này đây? Gà rán thì sao nhỉ?”

“Không đòi nào! Kazuma, tôi luôn luôn có cảm giác anh là một tên vô lại! Đôi lúc tôi còn thấy tên ác quỷ mang mặt nạ này còn có tính người hơn anh đấy!”

“Đừng thô lỗ thế, cái đồ nữ thần bị cấm sùng. Kể từ khi chúa tể của loài ác quỷ biến mất thì độ ác độc của gã này là vô đối. Đừng đánh đồng hắn với ta, một người thường xuyên được ngợi khen khi tuần tra quanh khu vực lũ nhóc đi học về.”

Tôi khóc được chưa?

...Nhưng đại khái là tôi đã hiểu được tình hình.

Trong lúc Aqua và Vanir đang cãi nhau, Zell Đại Đế đã nổ. Bởi vì thấy mặt Vanir đầu tiên nên nó đã xem Vanir như bậc sinh thành của mình.

Đang nghỉ trên ghế sofa, Megumin nhìn Zell Đại Đế trên tay tôi với vẻ mặt ngưỡng mộ và quan tâm.

Chắc con bé muốn chạm vào nó.

Đưa Zell Đại Đế cho Megumin, tôi chăm sóc cho Wiz và Darkness, những người vẫn còn nằm trên sàn nhà.

“...Sao đứa trẻ mới sinh này đáng yêu thế cơ chứ? Liệu có phải sự đáng yêu chính là cơ chế phòng thủ chống lại kẻ thù không?”

Nhẹ nhàng nâng niu nó trong tay, Megumin nhìn vào Zell Đại Đế. Tôi tới bên cạnh Wiz và Darkness đang nằm sóng soài.

...Cơ thể Wiz vẫn trong suốt. Tôi cũng đành bó tay.

Thế nên tôi dựng cơ thể Darkness đang nằm trên tấm thảm lên và vỗ nhẹ vào mặt, nhưng cô ấy vẫn không tỉnh dậy.

“Nói tóm lại, người đang cản trở việc giáo dục cho Zell Đại Đế, thế nên lượn nhanh đi. Ta sẽ để đứa trẻ này nhận được một nền giáo dục ưu tú... Nhìn vào cái vẻ mặt suy đồi của Megumin khi con bé nhìn ngắm Zell Đại Đế kia. Con bé đã hoàn toàn bị quyến rũ. Zell Đại Đế sinh ra đã là một tên sát gái rồi. Người ta thường nói mỹ nhân thường yếu đuối trước anh hùng. Tương lai của đứa trẻ này thật sáng lạn.”

“Hmph. Không cần người phải nói. Dù sao thì ta cũng sẽ đi thôi. Rốt cuộc, nhờ ơn bà chủ cửa hàng mà số tiền ta kiếm được đã trở thành

sỏi đá. Vậy, chào tạm biệt, loài người. Khi kiếm được ít tiền hãy quay lại Cửa hàng Ma Đạo Cụ của Wiz!”

Vanir nói và nắm lấy cổ áo của Wiz, cơ thể cô ấy đã trở nên mờ nhạt.

“Này. Xin lỗi nhưng ngươi có thể cho ta ít nước đường được không? Cứ để như thế này thì Undead Lich sẽ trở thành Dead Lich mất. Bổ sung thêm cho cô ta ít dưỡng chất, cứ nốc nước đường vào là cô ta lại hồi sinh như một con bọ ngay ấy mà.”

Chế độ ăn uống bình thường của Wiz là gì thế?

Vanir nói và bước về phía nhà bếp...

“Ah!? Sao vậy Zell Đại Đế!?”

Zell Đại Đế đột nhiên giãy dựa trên tay làm Megumin giật mình, con bé nhẹ nhàng đặt nó xuống thảm.

Cái gì vậy? Cả Megumin cũng gọi nó là Zell Đại Đế cứ như quá là điều bình thường ấy. Sao cứ có cảm giác sai sai nhỉ?

Xét cho cùng đây là một con gà mà.

Dù là một con gà, nó lại có cái tên ấn tượng nhất trong số chúng tôi.

“...Hm?”

Trước mặt tất cả mọi người, quả bóng lông màu vàng với cái tên ấn tượng đập chững bước về phía chân của Vanir và cù cơ thể mình vào giày của hắn.

Sau khi thấy chuyện này, Aqua quấy rầy tôi.

“Wah—! Zell Đại Đế bị cuỗm mất rồi! Kazuma! Kazuma! Làm ơn, tiêu diệt tên ác quỷ mang mặt nạ và trả Zell Đại Đế về cho tôi đi!”

“Không. Sao tôi phải làm thế? Có cô mới xử được Vanir thôi. Dù sao thì, nó chỉ là một con gà, không phải rồng. Sao cô không thể chấp nhận chuyện này được hả?”

Aqua tới gần Zell Đại Đế đang tựa vào người Vanir, cô ta tràn đầy yêu thương đưa nó lên trước ngực mình.

“Nếu tôi tiêu diệt tên ác quỷ đeo mặt nạ, Zell Đại Đế đang thân thiết với Vanir sẽ ghét tôi mất... Chắc đồ mù mắt Kazuma không thể phân biệt được, nhưng đứa trẻ này là dòng dõi hiếm hoi của loài rồng có lông, rồng lông xù.”

Tôi nhìn vào con mắt Aqua đang bịt tai và ngó lơ mình. Rồi nói với Vanir, giờ hẳn đang đổ nước đường vào Wiz.

“Này, chẳng thấy dấu hiệu hồi phục nào trên người Darkness cả. Đây có phải vấn đề không?”

Nghe thấy vậy, Vanir nhìn Darkness trong sự hoài nghi và nói:

“Hừ, vết thương của cô ta đã được con nữ thần đằng kia chữa lành. Nhưng ăn phải Vanir-style Killer Ray của ta mà vẫn sống sót thì thật đáng ngạc nhiên đấy. Đúng như tên gọi của nó, tia sáng sẽ giết bất cứ ai nó chạm vào. Ta đang thắc mắc tại sao cô ta vẫn chưa chết. Có lẽ khả năng kháng phép của cô ta cao tới mức lố bịch... Thế nhưng chuyện này lại tổn hại đến danh tiếng của ta, được biết đến là một người không bao giờ đả thương kẻ khác. Sau khi con đàn bà đó tỉnh dậy, hãy hỏi dùm ta một câu, ‘cơ bắp của người dày tới mức nào thế?’”

“Nói thế để bị ăn đấm à... Thôi bỏ đi. Vậy giờ chúng ta làm gì với thứ này đây?”

Vanir cúi xuống nhìn quả bóng lông màu vàng, nó không chịu rời khỏi chân hắn.

Tôi nghĩ hắn có mang nó đi cũng chẳng có vấn đề gì cả.

“Ừ thì, chuyện nó đổ trước ta, một idol trong mắt phụ nữ, thì cũng chẳng thể trách được. Nhưng sự khác biệt giữa loài chim và loài quỷ căn bản là quá lớn. Mặc dù ta cảm thấy có lỗi với Zell Đại Đế, nhưng nó phải bỏ ta thôi.”

“Không, nó đã xem ngươi như là cha của mình rồi.”

Vanir nhẹ nhàng ngân nga.

“...Vậy chẳng còn cách nào khác. Đây, tổ của Zell Đại Đế ở đâu?”

Aqua lặng lẽ chỉ vào chiếc ghế sofa trong phòng khách.

Không. Đừng có biến nơi đó thành ổ gà chứ.

Zell Đại Đế chỉ vâng lời khi được Vanir mang đi.

Nhóc này thực sự đã xem Vanir như là cha mình.

“Shred!” Lột Xác<

Sau một tiếng động phát ra, Vanir chia làm hai.

Zell Đại Đế được bản sao của Vanir giữ lại, thế nên tôi không thể thấy được Vanir thứ hai.

Sau khi để lại một chiếc vỏ rỗng để ôm lấy Zell Đại Đế, tên ác quỷ dường như có thể làm được bất cứ chuyện gì vẫy tay và nói.

“Vậy ta đi đây.”

“Cứ tưởng bây giờ ta đã quen được với mấy thể loại sinh vật ở thế giới này rồi, nhưng độ quái gở của người chắc chẳng con nào bì được.”

Phần 6

Sáng thứ hai kể từ khi linh vật của nhà tôi ra đời.

“...Này, Kazuma. Anh đừng có ăn trứng trước mặt Zell Đại Đế được không? Tôi có cảm giác đứa trẻ này đang run rẩy khi nhìn anh ăn đấy.”

Vừa nói với tôi câu đó, Aqua vừa cho Zell Đại Đế ăn từng mẩu bánh mì một.

“Không phải nó là rỗng à? Nếu thế thì chẳng có lý do gì phải sợ một người như tôi cả... Hơn nữa, cô có thể làm gì đó với cái vỏ rỗng của Vanir được không? Độ chân thực của nó cao quá. Cái thứ đó cứ nhìn chăm chăm làm tôi không thể ăn được.”

Tôi dùng đũa trở vào cái vỏ rỗng của Vanir đang ngồi kế bên Aqua, thứ thay thế cho tổ của Zell Đại Đế.

Mặc dù bên trong không có gì cả, nhưng vẻ ngoài trông y hệt Vanir, thế nên nó tỏa ra cảm giác chân thật mãnh liệt. Dù không chuyển động nó vẫn làm người ta cảm thấy khó chịu.

“Chẳng còn cách nào khác. Xét cho cùng, Zell Đại Đế thích thứ này mà... Dù sao thì, giờ nhóc này bị cái gì thế?”

Sau khi bị Zell Đại Đế mỗ đầu đón, Aqua nhìn về phía góc phòng.

“Có vẻ như nó sợ quả bóng lông màu vàng này.”

Trong một góc, Chomusuke đang cuộn tròn thành một quả bóng, giữ cảnh giác với Zell Đại Đế.

Tôi đã lo rằng quả bóng lông màu vàng sẽ bị quả bóng lông màu đen ăn mất, nhưng ai mà ngờ được mọi chuyện lại diễn ra như thế này.

“Chắc là do sức mạnh ma thuật.”

Nhìn chằm chằm vào Zell Đại Đế, Megumin gặm miếng bánh mì nướng và nói.

“Sức mạnh ma thuật?”

...Từ quả bóng lông này sao?

“Chắc là do khi trứng đang ấp, nó nhận được sức mạnh ma thuật từ những người có ma lực mạnh nhất thị trấn này, đó là Aqua, Vanir, Wiz và em. Khi một con rồng ấp những quả trứng, nó sẽ chuyển ma lực vào bên trong chúng để giữ ấm, sẽ làm cho những con rồng nhí nở ra với ma lực mạnh mẽ. Đó là một truyền thuyết nổi tiếng, nhưng thật đáng ngạc nhiên là hiện tượng tương tự lại xảy ra với một quả trứng gà. Đây có thể là tin tốt với những người nuôi rồng.”

Nói vậy là có ý gì?

Con gà này có thể trở thành lực lượng chiến đấu mạnh mẽ như lời Aqua nói sao?

“VẬY, nếu được chúng ta chăm sóc, nó có thể trở thành con át chủ bài để chống lại Quỷ Vương sao...”

“Không. Rốt cuộc nó cũng chỉ là một con gà. Nó không sử dụng được ma thuật, không thể sử dụng được ma lực để bay giống như rồng, và cũng không thể khạc ra hơi thở rồng.”

.....

“VẬY có khi nào vào một ngày đẹp trời nó sẽ thức tỉnh sức mạnh to lớn không? Ma lực có thể biến nó trở thành một con gà với cơ thể vật lý siêu cường...”

“Không thể được. Ma lực có thể kiểm soát sự lão hóa và kéo dài tuổi thọ, nhưng đứa nhóc này chỉ là một con gà bình thường. Nó sẽ không thức tỉnh bất kỳ sức mạnh đặc biệt nào cả. Nhiều nhất nó cũng chỉ có thể sử dụng nguồn ma lực dồi dào của mình để dọa mấy con quái vật hoang dã.”

Lãng phí thế.

“...Nếu ăn nhóc này thì ma lực của anh sẽ được tăng cường chứ?”

“...Em không biết. Nó dễ thương thế này làm em thực sự chẳng muốn ăn đâu, nhưng nếu có thể gia tăng sức mạnh phép thuật ngay lập tức thì thử một lần cũng đáng.”

“Hai người mà cứ nhìn đứa trẻ của tôi như vậy thì biến đi! Darkness, cô phải bảo vệ Zell Đại Đế khỏi hai kẻ đó!”

Sau bữa sáng, Darkness duyên dáng uống ngụm trà đen và nhìn chúng tôi đối thoại, cô khẽ cười.

“...Haha. Nhìn mọi người, tôi có cảm giác cứ như mình thực sự đã trở về. Kazuma, Megumin, đừng ức hiếp Aqua thế. Từ giờ trở đi, chúng ta phải sống với nhau hòa bình. Không cãi nhau nữa. Mọi người hãy hòa thuận với nhau.”

Cô ấy nói và nở nụ cười bình thản với chúng tôi.

“...Mới hôm nào còn nhốt mình trong nhà, giờ ra ngoài cái là tâm trạng cô cải thiện nhĩ. Vết sẹo trong lòng từ cái lần bị lão già đó bỏ rơi giờ đã lành rồi à? Nhưng tôi có cảm giác là một người phụ nữ đã qua sử dụng mà vẫn còn zin, giờ cô tươi trẻ và khỏe khoắn nhĩ. Cứ tiếp tục tích lũy thêm mấy thuộc tính nữa cũng không tệ đâu.”

“Tôi không bị bỏ rơi. Sự mất tích của tên lãnh chúa chắc chắn là do việc những hành vi tồi tệ của hắn bị bại lộ thế nên giờ hắn đã bỏ trốn! ... Và tôi không phải là một người phụ nữ đã qua sử dụng. Sổ hộ khẩu của gia đình tôi vẫn sạch sẽ và tinh khiết.”

Darkness nói và mỉm cười gan dạ.

“...? ...À! Cô đã sử dụng đặc quyền quý tộc của mình để làm giả giấy tờ! Này, Megumin. Nhìn xem cô ấy đã trở thành loại người nào kìa. Trước đây thì ra vẻ ngầu lòi nói như thế Nhà Dustiness sẽ không lạm dụng quyền lực, nhưng khi mà có rắc rối một cái là biết cô ta làm cái gì ngay.”

“Kể từ lần đó Darkness đã thực sự thay đổi rồi. Cô ấy không còn bướng bỉnh và cứng nhắc nữa. Do bị Kazuma ảnh hưởng nên não cô ấy cũng mềm đi.”

Mặt Darknes đỏ choét khi hành động của cô ấy bị bại lộ.

“Hai người đừng nói nữa! Thực ra Darkness là một cô gái hay mơ mộng, đúng không? Cô ấy thích những bộ váy dễ thương mặc dù nói là chúng không vừa với mình. Cô ấy cũng thích búp bê. Là một cô gái tốt, cô ấy chọn lúc mọi người không có xung quanh để có thể len lén chơi đùa với Zell Đại Đế! Một Darkness trong sáng và đáng yêu như vậy mà lại làm giả sổ hộ khẩu thì có chút... Ah, cô làm gì thế, Darkness? Tôi đang bảo vệ cô cơ mà!”

Giữa lúc Darkness hai mắt rung rung đang cố gắng vồ về phía Aqua và che miệng cô ta lại.

Có tiếng gõ cửa, tiếp theo là tiếng cửa mở.

“Xin lỗi vì đã làm phiền... Hôm nay trông mọi người cũng rất là vui vẻ nhỉ?”

Người bước qua cánh cửa là Chris, nhìn chúng tôi vẫn như thường ngày, cô lộ ra nụ cười khổ.

Phần 7

“Chuyện là vậy đấy. Lần trước tôi nhờ Trợ Thủ-kun giúp. Nhưng nếu có thể, hy vọng mọi người có thể giúp tôi tìm kiếm những thánh tích.”

Chris giải thích tình hình. Cô ấy tiếp tục đề ý đến cái vỏ trống của Vanir, và cũng là tổ của Zell Đại Đế. Cô thở dài.”

Nghe Chris giải thích xong, Darkness cau mày với vẻ mặt xin lỗi.

“Tớ cũng muốn giúp... Nhưng tiếc quá, Chris. Bởi vì lãnh chúa giờ đang mất tích còn cha thì vẫn chưa hồi phục, tớ phải thay mặt ông ấy

làm nghĩa vụ của lãnh chúa. Vì thế, chừng nào cha hồi phục tớ mới có thể giúp được...”

“Không sao đâu. Xét cho cùng, công việc của cậu quan trọng hơn mà. Cậu muốn giúp là tớ vui rồi. Cảm ơn, Darkness.”

Chris mỉm cười và nói với Darkness, rồi nhìn hai người còn lại bằng ánh mắt đầy trông chờ.

“Nếu được thì tôi sẽ giúp, nhưng khả năng của tôi có hạn, được chứ? Nếu thánh tích nằm trong tay của mấy tên phản diện, tôi có thể giúp cô dọa chúng bằng ma thuật Explosion.”

“C-Cảm ơn, Megumin. Nếu phải phiền đến cô thì tôi sẽ nhờ sau. Ừm, vậy còn...”

Chris nhìn Aqua đầy mong đợi. Đang ẩm Zell Đại Đế, Aqua từ chối thẳng thừng.”

“Rất tiếc. Tôi không giúp được.”

Ngạc nhiên trước những lời này, mọi người đều nhìn vào Aqua.

“Ngoài việc cho gà ăn thì cô toàn nằm dài cả ngày đúng không? Cô là kẻ nhàn rỗi nhất cả đám đấy. Giúp cô ấy đi.”

Aqua ôm lấy Zell Đại Đế và chỉ mỉm cười đơn thuần trước lời tôi nói.

Chọc điên nhau à, nhưng cuộc trò chuyện sẽ không thể tiếp tục nếu tôi làm cô ta khóc.”

Chẳng biết có phải do đôi cánh bé bỏng của Zell Đại Đế làm cô ta cảm thấy thoải mái hay không, Aqua tiếp tục vuốt ve và nói trong sự mãn nguyện.

“Kazuma. Anh có hiểu được cảm xúc của một bậc sinh thành không?”

“...Bỗng dưng hỏi cái gì thế? Nếu hiểu được điều đó, bạn bè trên mạng đã không gọi tôi là Kazuma-san – Kẻ làm mẹ mình phải khóc.”

“Ừ, Đúng thế. Vậy mới là Kazuma. Không thèm đi học và chỉ cắm đầu vào game. Mấy lời thúc dục đi học anh đều lờ tất. Thật hết thuốc chữa... Nhưng ngay cả một thằng con vô dụng như anh cũng trở nên dễ thương trong mắt bố mẹ.”

Nếu đang nói về tôi thì chắc Aqua muốn ăn đòn lắm rồi đây.

“Những đứa trẻ hết thuốc chữa thật dễ thương. Biết là vậy, nhưng tôi muốn đứa trẻ này trở nên mạnh mẽ hơn bất cứ ai, trở thành một con rồng đáng được tôn trọng nhất! Sự giáo dục ưu tú chính là điều cần thiết để nâng tầm nó đến với đỉnh cao của thế giới rồng... Vậy tôi nghĩ thế này? Anh xem, người ta bảo là con cái lớn lên và dõng theo bóng lưng của bố mẹ, đúng chứ? Thế nên tôi định sẽ để cho đứa trẻ này xem mình là một người mạnh mẽ và đáng kính trọng đến nhường nào.”

Trước một Aqua đang nghiêm túc hơn bao giờ hết, tôi hỏi.

“Vậy chính xác cô định làm cái gì?”

“Tôi nghĩ rằng với sức mạnh hiện giờ của mình, vẫn còn thiếu một chút nữa mới có thể đánh bại Quỷ Vương, thế nên đó sẽ là phương án cuối cùng.”

“...Không ngờ là sức mạnh của cô còn thiếu chút nữa là đánh bại được Quỷ Vương đấy, nhưng không phải vốn dĩ cô muốn dùng con

gà này để làm lực lượng chiến đấu chống lại Quý Vương à? Xem ra âm mưu ban đầu của cô đã thay đổi rồi nhỉ.”

“Kazuma, anh nói gì vậy? Sao tôi có thể để đứa trẻ dễ thương của mình làm một việc nguy hiểm như thế cơ chứ?”

“Cô mới là người đang nói vớ vẩn đấy.”

Chẳng lẽ Aqua đã đánh thức bản năng làm mẹ khi ấp trứng cho nhóc này rồi sao?

“Nhưng chuyện để cho nó chứng kiến sức mạnh của tôi thì để sau cũng được. Hơn nữa lúc này đang có một sự kiện quan trọng hơn.”

...Sự kiện quan trọng?

Aqua nhìn quanh bọn tôi một lượt.

“Mọi người có biết tới Lễ Hội Tạ Ơn Nữ Thần Eris không?”

Bỗng cô ta nói một điều như vậy.

Lễ Hội Tạ Ơn Nữ Thần Eris.

Đó là một lễ hội nơi mọi người vui mừng gửi lời cảm ơn tới Nữ Thần May Mắn Eris cho một năm đã qua an lành.

Nghe nói ở thế giới này và tại thời điểm này mỗi năm lễ hội sẽ được tổ chức.

Tôi liếc trộm Eris đang uống trà đen bên cạnh mình. Cô ấy bẽn lẽn nhìn đi chỗ khác.

“Thị trấn này sẽ tổ chức Lễ Hội Eris đúng không? Làng tôi cũng thế. Nghe nói nếu ăn mặc giống Nữ Thần May Mắn Eris, bạn sẽ trải qua một năm an lành cho tới lễ hội năm sau.”

Eh. Chuyện tốt như vậy thực sự có à?

Tôi thờ dài và nhìn Eris, nhưng cô ấy nhẹ nhàng lắc đầu.

“Gia đình tôi cũng tham gia vào Lễ Hội Thường Niên Eris. Mỗi thế hệ nhà Dustiness luôn được Giáo Phái Eris tôn trọng. Năm nào chúng tôi cũng quyên tặng rất nhiều tiền cho các sự kiện lễ hội.”

Trông Chris có vẻ xấu hổ khi nghe thấy thế.

“Vậy có nghĩa là mọi người trong thị trấn có thể thấy các Cosplayer Eris-sama sao... Này, tôi cũng hơi có chút mong chờ đấy!”

“Thật không? Tôi không thích lễ mừng kia lắm, bởi vì không chỉ có mỗi phụ nữ mới ăn mặc giống Nữ Thần Eris đâu.”

“Thông tin đó quá dư thừa.”

Lúc này, Aqua đập bàn và nói:

“Sao mấy người kích thích vậy!? Tôi không bảo mấy người đi thưởng thức lễ hội! Mà là chuyện tôi bị dè dặt sang một bên kia... Au, au, au! Zell Đại Đế, sao con lại mồm mép vậy!? Cục cưng không hài lòng điều gì về mẹ thế!?”

Aqua đang định nói gì đó, nhưng do con gà bị tiếng đập bàn làm hoảng sợ nên nó mổ vào tay cô ta.

“Rốt cuộc cô định nói cái gì?”

Aqua phản ứng lại với câu hỏi.

“Do đã có Lễ Hội Eris rồi, thế nên thật không công bằng khi không có Lễ Hội Aqua. Hãy đặt dấu chấm hết cho Lễ Hội Eris năm nay và thay bằng Lễ Hội Aqua!”

Chris phun trà ra khỏi miệng.

CHRIS

AQUA

KAZUMA

MEGUMIN

CHẲNG CÓ
VẤN ĐỀ
GÌ, EM
CÓ PHẢI
TÍN ĐỒ
GIÁO PHÁI
ERIS ĐAU.

TẮT NHIÊN LÀ TÔI
KHÔNG THỂ GIÚP.
ĐÃ NÓI RỒI, TÔI CÒN CÓ
RẤT NHIỀU NHIỆM VỤ
CỦA LÃNH CHỨA
CẦN PHẢI HOÀN THÀNH.

DARKNESS

HÃY ĐẶT DẤU CHẤM
HẾT CHO LỄ HỘI ERIS
NĂM NÀY VÀ THAY
BẰNG LỄ HỘI AQUA!

Aqua bơ đẹp Chris và tiếp tục lớn tiếng.

“Mấy người không nghĩ rằng như thế là rất không công bằng sao!? Đã có Lễ Hội Eris, vậy sao vẫn chưa có Lễ Hội Aqua – senpai của Eris? Thỉnh thoảng nhường vị trí một lúc cũng có chết ai đâu!? Tôi muốn Zell Đại Đế được thấy độ ngẫu đến dữ dằn của một Nữ Thần.”

Con mắt này đang nói cái gì trước mặt Eris thể hả trời?

“Và chẳng hiểu sao Lễ Hội Eris lại nổi tiếng thế! Con nhóc đó trông thì có vẻ nghiêm trang nhưng thực ra lại rất nghịch ngợm đúng không? Nó tự quyết định hết mọi chuyện và cũng tự mình gánh vác tất cả. Là một đứa nhàm chán, nó cố gắng làm tất cả mọi thứ một mình. Trước đây, biết bao lần tôi đã phải giúp con bé non nớt đó dọn sạch mớ hỗn loạn nó gây ra!”

Giờ Chris vẫn đang ho, tôi nhích lại gần và thì thầm vào tai cô ấy.

“Con mắt đó đang nói cái gì thế? Cô thực sự đã để cô ta giúp rất nhiều lần à?”

“...Ch-chỉ một lần thôi. Do tôi phải liên tục giải quyết những công việc mà senpai đùn đẩy, trước khi tôi kịp nhận ra đám việc của chính tôi đã chất đống rồi... Lúc tôi đang khốn đốn, senpai liền nói với vẻ tự mãn, ‘Thiệt tình, cô thật vô vọng! Không có tôi thì Eris chẳng thể làm được chuyện gì!’ và tôi giúp đỡ...”

Này, cái quái gì vậy?

Darkness bỏ qua cuộc trò chuyện riêng tư của chúng tôi và nói với Aqua.

“Aqua thật là, cô có biết mình kém may mắn như vậy là do cô luôn nói mấy chuyện không đâu để dìm Nữ Thần Eris không?”

“Cái gì! Vậy cái lần tôi đang chơi đùa cùng con chó hoang thì nó lại đuổi theo và cắn, còn cái lần cây kem của tôi rơi xuống nền nhà nữa, tất cả là do Eris làm ư!? Sao Eris đáng yêu lại khốn nạn như vậy chứ!?”

Tôi liếc sang bên cạnh thì thấy Eris đang nước mắt giàn dụa và lắc đầu ngoay ngoay.

“Hừm, sao cũng được. Tất nhiên là tôi không thể giúp. Đã nói rồi, tôi còn có rất nhiều nhiệm vụ của Lãnh chúa cần phải hoàn thành. Tôi không có thời gian với cô trong lễ hội đâu.”

“Tại sao! Tôi còn tham gia với Kazuma để giải cứu cô khỏi cuộc hôn nhân cơ mà. Tôi thậm chí còn hóa giải lời nguyền trên người cha cô nữa!”

“Ugh... Dù cô có nói vậy, tôi không có gì để phản bác, nhưng tôi vẫn là một tín đồ giáo phái Eris...”

Nghe thấy lời đáp lại của Darkness, Eris thở phào nhẹ nhõm.

“Đủ rồi. Darkness là đồ phụ nữ đã qua sử dụng và là một cô dâu bị bỏ rơi!”

“Hàng second-hand ư!? Đợi đã, Aqua, biệt danh của tôi là...!”

“Megumin, còn em thì sao!? Em sẽ giúp chứ!?”

“Một người phụ nữ đã qua sử dụng, một cô dâu bị bỏ rơi...”

Nước mắt của người phụ nữ đã qua sử dụng đang ngập tràn, cô ấy cúi đầu xuống. Lúc đó, đang nhẹ nhàng vuốt ve Zell Đại Đế, Megumin nói.

“Chẳng có vấn đề gì, em có phải tín đồ Giáo Phái Eris đâu. Em cũng biết vài người theo Đạo Axis đã chăm sóc cho em trước đây.”

“!?”

Chris ngạc nhiên ngẩng đầu, còn nét mặt Aqua thì hiện lên niềm vui khò dại.

“Vậy mới là Megumin của chị chứ! Kazuma tất nhiên cũng—”

“Không làm.”

“Tôi giúp ngay, cái tên NEET chết tiệt! Cái đồ suốt ngày ngủ! Tôi nói mà, làm ơn. Tôi sẽ đặc cách để anh cho Zell Đại Đế ăn! Chỉ một lần thôi!”

“Không! Tại sao việc cho con gà ăn lại được xem là một phần thưởng thế hả!?”

“U, tôi cũng muốn cho nó ăn...”

Có vẻ như chuyện đó được xem như là một phần thưởng đối với phần lớn người dân ở đây.

“Sao cũng được, chấm dứt Lễ Hội Eris là điều không tưởng. Giáo Phái Eris sẽ nổi điên đấy!”

“Eh... Việc của Kazuma là giải quyết những vấn đề như vậy mà...”

“Đùa tôi à?”

Nghe câu bắt bẻ của tôi, Chris thở phào nhẹ nhõm.

Aqua đứng bật dậy và mạnh mẽ tuyên bố.

“Thôi bỏ đi, đồ Kazuma nhỏ mọn! Tôi sẽ giải quyết tất cả mọi thứ cùng với Megumin và Chris!”

“Ehh— —!?”

Chris phát ra tiếng kêu sợ hãi to nhất trong ngày.

Ghi chú

[\[i\]](#) Mấy thằng nổi tiếng hay được gái bu ấy mà.

[\[ii\]](#) Tia Sáng Hủy Diệt

Chương 2:

Hãy mang chủ nhân đến cho bộ thánh giáp này!

Phần 1

Ánh nắng mùa hè len lỏi qua rèm cửa sổ dày.

Để tránh ánh nắng, tôi vùi đầu trong chăn và tận hưởng sự ấm áp.
Đúng lúc đó, tiếng gõ cửa thô bạo vang lên.

“Kazuma, anh định ngủ thêm bao lâu nữa hả!? Đã mặc quần áo chưa? Anh không có làm bất cứ thứ gì kỳ kỳ phải không? Không chứ? Tôi vào đây! ...Sao lạnh dữ vậy!?”

Tinh thần đang lên đỉnh vào sáng sớm, Aqua bước vào cửa phòng và kêu lên.

Tôi thò đầu khỏi chăn.

“Này, mới sáng sớm đừng có la hét. Đóng cửa lại nhanh không là khí lạnh thoát ra mất đấy.”

“Lần nào tôi cũng nói câu này — Sáng bảnh mắt rồi kìa. Và sao trong phòng lạnh thế? Bộ Tướng Quân Mùa Đông ở trong tú áo của anh à?

Nhà chúng ta đã có Chomusuke và Zell Đại Đế rồi. Không cần thêm con pet nào nữa đâu, okey?”

“Sao tôi phải giữ cái thứ sặc mùi nguy hiểm đó để làm pet hả? Nhìn vào mấy góc phòng đi. Ở mỗi góc đều có một cái xô, thấy chưa? Có đá ở bên trong đấy.”

Chắc bị hấp dẫn bởi mấy lời của tôi, Aqua nhìn vào bên trong cái xô.

“Mùa hè nóng thế này mà anh kiếm đâu ra đá vậy? Tôi cũng muốn một ít đá để giúp mình ngủ ngon.”

“Có nhớ Wiz từng nói là cô ấy đã mua rất nhiều Manatite cao cấp không? Vậy nên tôi có ý này. Sử dụng sức mạnh đồng tiền, tôi mua cả đồng Manatite với giá rẻ mạt, rồi sử dụng ma thuật Freeze để tạo ra rất nhiều đá. Điều này làm cho căn phòng dù đang trong mùa hè nhưng vẫn thực sự mát mẻ, thế nên tôi có thể ngủ nướng cả ngày ở trong chăn. Cũng chẳng có nhiều điều đáng hưởng thụ hơn chuyện này đâu.”

Aqua nhìn tôi rúc dưới chăn bằng ánh mắt đầy ghen tị và bảo.

“Kazuma, khả năng hoang phí tiền bạc của anh đúng là không thể hơn được nữa... Tôi nói nè, chắc tối nay cũng nóng đấy. Anh làm cho tôi một ít đá được không?”

“Được thôi, nhưng sao bây giờ cô lại ở đây? Không phải hôm nay cô định đến Nhà Thờ Giáo Phái Axis à?”

Hôm qua, Aqua đã thô bạo bắt Chris phải giúp đỡ và tuyên bố rằng cô ta sẽ thu thập những tín đồ trong Nhà Thờ Giáo Phái Axis vào hôm nay, thế nhưng...

“Kazuma chưa bao giờ được yêu mến nên chắc anh không thể hiểu được cảm giác này đâu. Nhưng đi bảo mấy tín đồ của mình chuẩn bị lễ hội cho mình, anh không thấy hơi kì sao? Thế nên tôi hy vọng rằng sẽ có ai đó theo cùng và gợi ý cho họ tổ chức một sự kiện.”

Vừa nói, Aqua vừa đặt tay mình vào trong xô và tận hưởng những viên đá.

“Cô dám nói điều đó với tôi, một người được những Mạo Hiểm Giả nữ cùng những nữ tiếp tân hâm mộ sau khi anh ta đã kiếm được cả đồng tiền ư? Lúc nào cô cũng không thèm quan tâm đến tâm trạng người khác và muốn gì làm nấy. Vậy sao giờ lại bận tâm về chuyện đó thế hả? Hôm qua tôi đã nói là sẽ không giúp rồi. Tôi không muốn bị ép phải làm bất cứ chuyện gì với Giáo Phái Axis đâu. Cô đi mà hỏi Megumin và Darkness ấy.”

“Tôi đã cầu xin Darkness rất nhiều lần rồi, nhưng cô ấy cứ bảo là cô ấy còn bận với nghĩa vụ của lãnh chúa. Còn Megumin thì bảo là hôm nay con bé đi gặp ai đó nên không thể chơi đùa cùng tôi được.”

Vừa nói, Aqua vừa bê cái xô đá về phía tôi.

“Này, cô làm gì với cái thứ đó thế hả? Tôi không đi. Trời nóng thế này ngu gì chạy loanh quanh bên ngoài chứ. D-Dừng ngay! Cô làm gì với cái chần của tôi thế hả? Tôi chỉ vừa mới phơi khô thôi đấy, đừng có làm ướt! Cô mà làm ướt nó thì tôi sẽ không tha thứ đâu... Được rồi, tôi sẽ đi, thế nên bỏ cái xô xuống hộ cái!”

—Đó là một tòa nhà nhỏ ở vùng ngoại ô thị trấn Axel.

“Tới nơi rồi. Trông nhà thờ có vẻ nhỏ, nhưng điều này lại làm nổi bật lên sự khiêm tốn của Giáo Phái Axis. Cảm giác thật là tuyệt.”

“Tôi thấy gió mà thôi một cái là nhà thờ này sụp ngay.”

Aqua và tôi tới Nhà Thờ Giáo Phái Axis ở thị trấn này.

Nhân tiện, tới thị trấn này đã lâu như vậy nhưng đây là lần đầu tiên tôi tới chỗ này.

“Người trông coi nhà thờ này là loại người như thế nào vậy? Ông ta không phải là một ai đó có cá tính mạnh mẽ chứ? Chúng ta đã có quá nhiều người có cá tính mạnh mẽ đến khủng khiếp rồi. Nếu xuất hiện thêm vài kẻ kỳ quái nữa là tôi về đây.”

“Ai trong Giáo Phái Axis cũng đều là người tốt cả. Đừng lo. Nhưng tôi chưa được gặp mặt người phụ trách nhà thờ ở thị trấn này. Hình như gần đây vừa có một người tới nhậm chức...”

Aqua nói và đặt tay lên cánh cửa nhà thờ...

“Thấy chưa. Có vấn đề gì đâu? Xác minh lại đi... Thiệt tình. Lần tới đừng để tôi phải giao dịch với mấy loại mặt hàng này đây.”

Nghe thấy giọng nói của người đàn ông ở bên trong, cô ta dừng tay.

Mấy loại mặt hàng đó?

“...Tất nhiên. Tôi đã đúng khi tìm ông. Đây chắc chắn là vật phẩm hàng đầu. Sao cũng được, có gì phải lo đâu, một khi tôi đã quen thì không có bất kì nguy hiểm nào đâu. Vả lại, cũng chỉ có mỗi mình tôi thưởng thức thôi mà.”

Nghe thấy người phụ nữ đáp lại, tôi chia sẻ cái nhìn với Aqua.

“Nên là vậy. Nhưng dù thế đi nữa, có thương thức thì cũng đừng lạm dụng quá. Năm nào cũng có người chết do thứ này đấy, cẩn thận đi là vừa.”

Vấn đề này nghiêm trọng đây.

Ai mà ngờ được Giáo Phái Axis lại có dính líu đến mặt hàng cấm chứ...!

Nhưng sao lại không nghĩ thấy mùi phạm tội nhỉ?

“Này Aqua. Tới đồn cảnh sát thôi.”

“Đ-Đội đã!? Những đứa trẻ của tôi không phải là tội phạm đâu!? Chắc là hiểu nhầm thôi. Chưa điều tra kỹ càng thì đừng có xốc nổi vậy chứ!”

“Riêng cái chuyện khiêu khích và quấy rối tình dục của Giáo Phái cô cũng đủ để cấu thành tội rồi.”

Ở lại đây là điều rất không khôn ngoan.

Nếu có nhóm nào khác phát hiện ra rằng chúng tôi đã tình cờ nghe được cuộc đối thoại, có thể họ sẽ âm mưu bịt miệng chúng tôi.

Trong lúc tôi định bỏ đi với một Aqua vẫn đang ngoan cố...

“Thiệt tình. Cô chẳng bao giờ thay đổi. Thích cái thứ bột trắng này đến thế sao?”

—Đó là giọng của Megumin.

Aqua và tôi bị sốc khi nghe được một giọng nói rất thân quen.

Sao Megumin lại ở nơi này chứ?

Con bé vừa nói là bột trắng ư?

Không. Đợi đã. Nếu Megumin có dính líu đến cái giao dịch bán thú này, vậy có nghĩa là...

“Thực sự tốt thế à? Trước đây chị có nói về nó với em rồi. Em cũng muốn thử.”

Này, này...

“Em gái. Thứ này trông thì giống như bột trắng bình thường, nhưng nếu em đổ nước nóng vào...”

Này, đợi đã, dừng ngay.

Người đang nói chắc chắn là Megumin đúng không?

Không thể là một người nào khác có giọng nói tương tự đúng không?

Trong lúc tôi và Aqua đang do dự có nên xông vào không, cả hai nghe được một tuyên bố rất chắc kèo.

“Nếu vậy sao em không thử đi? Không sao đâu, Megumin. Lần đầu thì ai chả thấy hơi sợ. Nhưng chỉ cần thử một lần, em sẽ nghiệm thôi...”

Tôi đá vào cánh cửa và xông vào.

Phần 2

“—Đủ rồi đấy, lũ tín đồ tà ác!! Mấy người đang làm gì với đồng đội của ta thế hả? Bộ muốn chết sao?!”

Bên trong tòa nhà, một người đàn ông và một phụ nữ ngạc nhiên trừng mắt nhìn khi tôi đá văng cánh cửa.

Và—

“K-Kazuma? Sao anh lại ở đây...! Cả Aqua cũng...!”

Đứng giữa hai người bọn họ, Megumin bị sốc.

“Ai thèm quan tâm chứ! Dừng lại ngay, lũ tội phạm cặn bã! Ta là một Mạo Hiểm Giả nổi tiếng trong thị trấn này. Nếu các người dám chống lại, có bị gì thì đừng có trách ta!!”

Nghe thấy tôi đe dọa, người phụ nữ đó...

Rùng mình với thứ bột trắng trong tay. Trông cô ta giống một nữ tu sĩ của Giáo Phái Axis.

“Đ-Đội đã! Dù thứ này đúng là mặt hàng cấm, nhưng tôi sử dụng cho riêng mình thôi mà...”

“Ai mà tin được mấy lời vớ vẩn đó hả! Cô vừa mới thử lôi kéo đồng đội của ta đấy! Đừng có đùa. Đồng đội của ta mà trở nên gàn dở hơn nữa sau khi sử dụng thứ đó thì cô bồi thường thế nào hả?! Cần một mồi lửa để đưa mấy thứ chết tiệt đó trở về với cát bụi!”

Trong lúc tôi giơ tay lên, nữ tu đó vội vã giữ thứ bột đó trước ngực.

Ngay lúc này, Aqua vụt qua chỗ tôi.

“God Blow!!” <Cú Đấm Thần Thánh>

Cô ta tấn công người đàn ông đang bối rối bằng nắm đấm của mình.

Nắm đấm của Aqua nhắm bụng của gã đó và hấn sụp xuống mà không kịp thốt ra một lời.

“Đội đã. Hai người đang làm gì vậy!? Sao lại đột nhiên xông vào thế!?”

Tôi lò đi con bé Megumin cũng đang bối rối và nắm chặt tay mình trước mặt nữ tu sĩ.

“Megumin, im lặng! Đây, nữ tu sĩ tà đạo dám lôi kéo một cô gái ngây thơ vào tội ác! Ta là một người ủng hộ bình đẳng giới, thế nên ta xem việc giương tay mình trước một người phụ nữ là một công việc thiêng liêng. Để trừng phạt vì dám dụ dỗ đồng đội của ta chơi với cái thứ kỳ quái đó, ta sẽ để cô được tận hưởng năm đắm thần thánh thay mặt cho con nữ thần, một con mắt không thể làm gương nổi cho đám tín đồ của cô ta.”

“Đây, Kazuma. Đừng có phán xét nhanh vậy! Đứa trẻ này hẳn phải có một số tình tiết giảm nhẹ! Chắc hẳn gã này không phải là một tín đồ Axis, vậy nên tôi đã thông qua phán quyết, nhưng tôi có thể cảm giác được Aura của một Tín Đồ Axis quanh người cô ấy! Tôi nghĩ chúng ta nên để cô ấy giải thích trước!!”

Trong lúc tôi định bổ nhào vào cô ta cùng năm đắm của mình thì Aqua chen vào.

Nhìn Aqua, nữ tu sĩ mở to mắt.

“Cô là!? ...Ah, ai mà ngờ được chuyện như thế này lại xảy ra chứ.. Haha. Tôi cũng không thể thô lỗ. Được rồi, tôi thua. Nếu muốn đốt thứ này hay giao tôi cho cảnh sát thì cứ làm đi...”

“O-Onee-san!?”

Vừa nhìn thấy Aqua, nữ tu sĩ đột nhiên nhận tội và nhún vai.

Bên cạnh cô ta, Megumin ngo ngác nhìn tôi và nữ tu sĩ.

“Nếu cô chịu đầu hàng chúng tôi đã không làm vậy. Nhưng xin vui lòng hợp tác với cảnh sát. Hãy trả giá cho những tội ác của mình ở đó.”

“Được. Tôi hiểu... Haha. Megumin, em vẫn muốn gọi chị là Onee-san à? Nhưng đừng lo lắng quá. Sau khi chị trả giá cho tội lỗi của mình, chúng ta sẽ lại gặp nhau... Ủ, chắc khoảng tối nay...”

Nữ tu sĩ nói với một nụ cười yếu ớt...

“...Tối nay? Cô đang nói gì thế hả? Sao cô được thả sớm thế?”

“Anh nói gì vậy? Việc sở hữu bất hợp pháp Tokoroten Slime sẽ bị trừng phạt bằng cách thuyết giáo độ khoảng một tiếng mà.”

Tokoroten Slime.

“...Con Slime đó là gì vậy? Nó có chứa chất độc hay ma túy khiến cô ‘high’ à...”

“Không có gì như thế cả. Nó không nguy hiểm đến thế. Tokoroten Slime rất dễ nuốt và có cảm giác co giãn ở trong miệng. Đó là loại thực phẩm phổ biến với đám trẻ và những người già.”

Nghe Megumin giải thích, tôi trở nên im lặng.

“...Nhưng, từ cuộc trò chuyện hồi nãy, không phải năm nào cũng có vài người chết à...”

“Đó là do bản chất của thực phẩm đó, rất nhiều người nuốt thẳng mà chẳng thèm nhai đúng cách, vậy nên mỗi năm có vài người bị nghẹt

thở đến chết. Nghe nói đây là thứ được các cô vợ yêu thích để đưa cho
mấy bà mẹ chồng.”

.....

“Không, nhưng chẳng phải đó là mặt hàng thuộc danh mục cấm à? Và
còn cái thứ bột màu trắng nữa? Chỉ việc sở hữu thứ đó đã là một tội ác
đúng không?”

Nữ tu sĩ gật đầu với vẻ mặt buồn bã.

“Trước đây ở Alcanretia, Quân Đội Quý Vương đã sử dụng
Tokoroten Slime như một phần của cuộc tấn công khủng bố... Chúng
biến tất cả suối nước nóng trong thành phố thành Tokoroten Slime.
Sau đó, vương quốc đã ra sắc lệnh rằng Tokoroten Slime hẳn phải có
tác dụng phụ nguy hiểm thì Quân Đội Quý Vương mới sử dụng, vậy
nên họ đã bắt đầu điều tra... Cuối cùng, luật cấm tiêu thụ Tokoroten
Slime được ban hành trước khi cuộc điều tra kịp xác nhận rằng thứ đó
an toàn để sử dụng.”

Tại sao Quân Đội Quý Vương lại làm mấy chuyện bựa lòi như vậy
chứ?

“Nhưng với tôi, Tokoroten Slime là thứ không thể thay thế được! Vậy
nên dù có biết là mình sẽ bị thuyết giáo, tôi vẫn làm...!”

Nữ tu sĩ khóc lóc trong khi tôi đang cân nhắc đến chuyện rời đi.

Aqua đặt tay lên vai nữ tu.

“Cô, kẻ mộ đạo của Giáo Phái Axis... Còn nhớ học thuyết thứ bảy của
Giáo Phái Axis chứ.”

“Học thuyết thứ bảy...? ...! ‘Bạn không cần phải chịu đựng. Hãy uống khi bạn muốn uống. Ăn khi bạn muốn ăn. Bởi vì có thể ngày mai bạn sẽ không được ăn thứ đó nữa...”

“Đúng rồi. Bạn không cần phải chịu đựng. Dù đó có là gà rán trong bát của người khác, hãy ăn nó khi bạn muốn ăn. Nếu bạn muốn ăn Tokoroten Slime, đừng ngăn cản bản thân làm gì. Xét cho cùng, chịu đựng sẽ không tốt cho cơ thể.”

“Ah... Aqua-sama, cảm ơn cô...!!”

Tách mình khỏi mấy hành động kỳ lạ của Aqua và nữ tu sĩ, tôi tới bên cạnh Megumin và thì thầm vào tai con bé.

“Này, chúng ta làm gì bây giờ? Có nên ngăn họ lại không? Hay tốt hơn hết là không dính líu vào?”

“Nếu anh đã hỏi thế, tốt hơn hết là đừng có dính líu vào. Cứ mặc kệ thì tự nhiên nó sẽ dừng lại thôi... Mà khoan đã, sao anh lại ở đây? Sáng nay Aqua có nói là chị ấy muốn em đi cùng tới chỗ nào đó. Là chỗ này à?”

Phần 3

–Tôi trông chừng người bán hàng bị bất tỉnh cho tới khi ông ta tỉnh dậy và rời đi.

Lờ đi con mắt Aqua vẫn đang còn hành động kì quái, tôi được giải thích tình hình.

“Vậy là anh tưởng em bị mấy tên lập dị xúi dục làm việc xấu và đã xông vào à?”

“Ừ. Anh xin lỗi. Em đã quen Onee-san nữ tu từ trước rồi đúng không? Chỉ vì hiểu nhầm mà anh khiến em phải gặp rắc rối rồi.”

Trong lúc tôi đang gãi đầu xin lỗi, Megumin mỉm cười và nói.

“Không có gì. Xét cho cùng, anh đã rất lo lắng cho em nhỉ? Em có nhớ một câu là ‘—Đủ rồi đấy, lũ tín đồ tà ác!! Mấy người đang làm gì với đồng đội của ta thế hả? Bộ muốn chết sao?!’, đúng không? Haha. Lại thêm một câu nói của Kazuma làm em phải nhớ kĩ rồi.”

“Đ-Đừng mà. Quên đi chứ. Lúc đó anh đã quá lo lắng... Này, đừng có quàng cái nhìn trêu chọc đó lại đây, không là anh bẹo má em đấy. Này.”

...Ngay cái lúc tưởng chừng như không có chuyện gì nghiêm trọng xảy ra...

“Ah—!”

Đúng lúc đó, một kêu đột ngột vang lên giữa nhà thờ, phá vỡ không khí yên bình.

Đó là tiếng kêu của bà chị nữ tu được Aqua an ủi từ nãy giờ.

“Chuyện gì xảy ra vậy? Có chuyện gì với gã này thế! Có thể làm Megumin cười bên lên đến thế! Đã thế con bé còn có cái nhìn tsundere đây dâm đẳng nữa! Ah. Megumin vẫn thật dễ thương. Cho chị ôm được không!?”

“L-Làm ơn đừng. Dù sao thì, em vẫn chưa giới thiệu mọi người với Onee-san này, đúng không?”

Megumin đẩy bà chị nữ tu tăng động đi bằng hai tay và nói với chúng tôi.

“Kazuma, Aqua. Để em giới thiệu. Đây là Cecily-san. Chị ấy là quản lý của nhà thờ này. Ừ, mối quan hệ của chị ấy với em là...”

“Chị gái.”

“Làm ơn đừng chế ra cái mối quan hệ đầy hư cấu đó! Ừ, chắc phải nói là trước đây em từng được chị ấy chăm sóc...”

Có chuyện gì với Onee-san Cecily này vậy?

Dù rất xinh, nhưng tôi có thể cảm nhận được một aura vô dụng toát ra từ cô ta y hệt như người đồng đội của mình.

Cecily cúi đầu với Aqua và nói.

“Để tôi chính thức tự giới thiệu bản thân... Rất vui khi được gặp cô, Aqua-sama. Tôi đã được nghe danh từ người phụ trách có thứ hạng cao nhất của nhà thờ – Ngài Zesta. Tên tôi là Cecily. Nếu tôi dùng được vào chuyện gì, xin hãy nói.”

Cecily nói và mỉm cười nhẹ nhàng cứ như thể cô ta đang gặp tình nhân.

“Ồ. Cô sẽ làm bất cứ điều gì sao? Vó của tôi bị thủng một lỗ. Cô sẽ mua đôi khác à?”

“Tất nhiên, Aqua-sama! Tôi dĩ nhiên phải hầu hạ và giúp cô mặc vớ rồi... À. Anh làm gì thế hả! Dù tôi có xinh đẹp nhưng anh làm thế là không được đâu đấy!”

Tôi kéo bà chị Cecily đang nói mấy lời ngu ngốc vào một góc của nhà thờ.

“Này, cô mà cung chiêu quá là cô ta sẽ vênh váo đấy. Nhân tiện, sao vừa gặp mặt mà cô đã sốt sắng với Aqua vậy... Bộ Giáo Phái Axis đã nhận ra danh tính thực của cô ta rồi à?”

“Tôi không hiểu anh đang nói cái gì. Aqua-sama là Aqua-sama. Là một Đại Tu Sĩ và là người đã cứu thành phố của chúng tôi, cô ấy được đặt tên theo nữ thần chúng tôi thờ phụng. Chỉ đơn giản là tên giống tên thôi mà. Tôi tới thị trấn này để phục vụ Aqua-sama và dựa vào ánh hào quang của cô ấy, và cũng là để sống qua những ngày an nhàn.”

“Cô làm ơn về Alcanretia được không?”

Nhưng tôi vẫn nhận ra được điều đó từ phản ứng của cô ta.

Chắc Giáo Phái Axis đã biết về danh tính thực của Aqua rồi.

Và họ cũng không định trắng trợn tuyên bố Nữ Thần Aqua hạ thế, mà chọn cách âm thầm dõi theo.

Ít nhất là họ không định làm hại Aqua và tôi.

...Vào lúc này, chẳng biết từ khi nào Aqua đã tới bên cạnh tôi và kéo tay áo.

Cô ta lén nhìn tôi cứ như là cô ta muốn gì đó và mong chờ một điều gì đó.

Gì chứ? Bộ tự mình nói ra thì xấu hổ lắm à, vậy nên cô ta bắt tôi phải yêu cầu Cecily tổ chức Lễ Hội Aqua sao? Khó chịu thật đấy.

“Ừ thì, cô là người quen của Megumin, Cecily-san đúng không?”

“Đừng khách sáo thế. Anh có thể tự nhiên hơn mà. Có thể gọi tôi là Cecily-Nee.”

Giờ phải làm gì đây? Nhìn con này có cảm giác cứ như thể đang có hai Aqua ấy.

Ở bên cạnh, đôi mắt Aqua sáng rực và đang âm thầm thúc dục tôi. Thật là phiền phức.

“... Ừm, cô biết đấy, thực ra thành phố này sẽ chuẩn bị tổ chức Lễ Tạ Ôn Nữ Thần Eris—”

“Biết rồi! Tất nhiên là tôi biết! Cái đám Tín Đồ Eris chết tiệt đó định quẳng Aqua-sama sang một bên và đi tổ chức cái Lễ Hội Eris lỗ bịch đó!”

Cecily phần nộ ngắt lời tôi.

“Đây là mùa hè. Anh sẽ nghĩ gì vào mùa hè? Đúng, tất nhiên là bãi biển, hồ bơi, và Giáo Phái Axis. Vậy nói đến lễ hội thì phải nghĩ đến cái gì? Tất nhiên là Giáo Phái Axis. Chúng tôi yêu tiệc tùng, lễ hội và mùa hè. Dám bỏ Giáo Phái Axis sang một bên và tổ chức Lễ Hội Eris trong mùa hè, trên thực tế đó là hành động khiêu khích chúng tôi. Đúng vậy. Đây là chiến tranh. Không còn sự lựa chọn nào khác ngoài chiến tranh!”

Bộ Giáo Phái Axis chỉ có mấy loại người đó thôi hả trời?

Aqua ngay lập tức bị kích động bởi mấy lời của Cecily. Đôi mắt cô ta rục cháy.

“Kế tiếp là tới việc phân chia nhiệm vụ. Tôi sẽ đập vỡ cửa kính của Nhà Thờ Eris. Megumin sẽ lạnh lùng xưng danh và giải thoát tôi khỏi lũ tín đồ Eris đang đuổi theo. Anh sẽ lên vào đám đông và lăm bằm. ‘Đòn thiên phạt đã giáng xuống lũ tín đồ Eris tà đạo...’ và mấy câu khác có ý nghĩa tương tự. Còn Aqua-sama thì chỉ cần thư giãn ở đây và nhấm nháp chút rượu... Rồi, bắt đầu thôi!!”

“Có điên mới để cô làm thế. Kế hoạch này có quá nhiều điều phải phản nản!!... Và mấy người đừng có quăng về phía tôi cái ánh mắt cứ như thể thích là nhích đó!”

Mặc kệ Megumin đang cười khúc khích trước cảnh tượng con bé dựng lên trong đầu, và con mắt Aqua đang hạnh phúc uống rượu theo như kế hoạch của Cecily—Trước tiên tôi phải đối phó với cái Giáo Phái Axis này đã.

“Ý tôi không phải thế. Ừm, tôi thấy cô có thể bắt đầu tổ chức một thứ gì đó giống như Lễ Tạ On Nữ Thần Aqua để làm đối trọng.”

Phần 4

“Rất vui được gặp ông. Tôi là Cecily, quản lý chi nhánh của Giáo Phái Axis tại Axel. Tôi có vài điều cần bàn luận.”

“Làm ơn về cho.”

Trong khu mua sắm ở Axel.

“Gì vậy hả? Ta đã lịch sự tới thế người còn khó chịu cái gì chứ!?... Ha. Đường như người trước là định từ chối ta, sau là định mượn gió bẻ măng chứ gì. Người sẽ nói điều này, được rồi—‘Hahaha. Nữ tu xinh đẹp của Giáo Phái Axis, nếu muốn ta chấp nhận yêu cầu của cô, hãy cho ta thấy một ít sự chân thành xem nào.’ Thế rồi, người sẽ làm chuyện đó với cái cơ thể đầy gợi cảm của ta...! Đừng hòng ta để tên tà đạo người làm thế. Hãy xem sức mạnh của Giáo Phái Axis đây!”

“Cái con điên này! Đây là lý do tại sao tôi từ chối giao thiệp với những Tín Đồ Axis đấy. Khoan, đợi đã! Ai đó giúp với!”

Người đàn ông phụ trách ủy ban quản lý khu phố mua sắm đang bị Cecily bóp cổ ngay trước mắt tôi.

“...Này, Megumin. Cô ta là bạn em đúng không? Ngăn cô ta lại đi chứ.”

“Không phải bạn, chỉ là người quen thôi. Làm ơn đừng nhầm lẫn chuyện đó.”

Chúng tôi tới đây chỉ để lấy giấy phép cho Lễ mừng thôi mà. Sao cứ khi nào có một Tín Đồ Axis xung quanh là lại xảy ra cái vớ vẩn thế này?

Do cảm thấy mang theo hai đứa Mondaiji*[i]* thì kiểu gì việc đàm phán cũng sẽ bị phá bĩnh, thế nên tôi để Aqua ở lại nhà thờ, nhưng hình như một đứa cũng chả khác biệt là bao.

Megumin và tôi lại nhìn khung cảnh trên phố mua sắm.

Chủ tiệm của những cửa hàng khác nhau đều rất bận rộn, chuẩn bị để bày hàng ra hoặc là làm mái che.

Khung cảnh này gợi tôi nhớ lại lễ hội văn hóa ở Nhật Bản.

Tôi bị gửi đến thế giới này ngay sau khi lễ hội văn hóa kết thúc.

Mặc dù trong lúc tổ chức lễ hội văn hóa tôi không còn tới trường nữa, nhưng nếu biết rằng mình sẽ bị chuyển tới thế giới song song này, tôi vẫn cảm thấy hối tiếc vì không được tham dự lễ hội lần cuối.

Hình như lớp của tôi bày một gian hàng Yakisoba.

Cecily vẫn còn bóp cổ và chửi bới vị chủ tịch.

...Những Tín Đồ Axis này chỉ đang cố gắng tự tổ chức lễ hội cho riêng mình, đúng không nhỉ?

Cảm giác hoài niệm về Nhật Bản lắng đọng, tôi tới chỗ vị chủ tịch và ngăn Cecily làm ông ta tắc thở.

Mặc dù theo bọn họ tới phố mua sắm, nhưng thấy cảnh này, suy nghĩ của tôi bị thay đổi một chút.

“Cecily-san. Nếu cứ như vậy thì sẽ chẳng thể được gì đâu. Cô nghỉ ngơi đi. Tôi thuyết phục ông ta dùm cho.”

Nghe thấy vậy, Cecily-san bỏ tay ra. Vị chủ tịch ho khan và nói.

“Cậu nói là cậu sẽ thay cô ta thuyết phục tôi ư, nhưng dù có là ai... Hử? Cậu có phải là Mạo Hiểm Giả Tỷ Phú đó, Satou Kazuma-san?”

Vậy ra biệt danh của tôi là Mạo Hiểm Giả Tỷ Phú à. Cũng không tệ.

Thấy vị chủ tịch đã sẵn sàng lắng nghe, Cecily bình tĩnh lại. Cô ta chỉnh chu sửa sang lại quần áo của mình và đặt hai tay vào nhau cứ như thể đang cầu nguyện, gương mặt nhìn vị chủ tịch.

“Thực ra thì, chuyện này có liên quan đến Lễ Tạ Ôn Nữ Thần Eris trong năm nay. Chúng tôi muốn thay nó bằng Lễ Tạ Ôn Nữ Thần Aqua...”

“Làm ơn về dùm.”

“...! ...Ugh!”

“Nếu chị cứ như vậy chuyện đàm phán không thể tiếp diễn được đâu. Onee-san, làm ơn lại đây! Kiểm chỗ nào mà chơi đi!”

Thấy Cecily chuẩn bị nhảy xô vào một lần nữa, Megumin mang cô ta đi chỗ khác. Tôi nhẹ nhàng nói với vị chủ tịch đang sợ hãi.

“Người đồng hành của tôi đã gây rắc rối cho ông. Xin lỗi vì chuyện đó... Nhưng mục đích của chúng tôi tới đây cũng có liên quan đến những gì cô ấy nói.”

“Cái Lễ Tạ Ôn Nữ Thần Aqua mà cái cô Tín Đồ Axis đó mới nói xong ấy hả? Không thể được. Nếu chúng tôi làm thế, không biết những Tín Đồ Eris sẽ nói gì...”

Thấy chủ tịch không sẵn lòng thương lượng, tôi hạ giọng thì thầm với ông ta.

“Không. Không giống như cô Tín Đồ Axis đó, tôi không đưa ra một lời đề nghị bất hợp lý như là thay đổi lễ hội đâu. Tôi muốn được tổ chức cả hai lễ hội cùng một lúc. Biến nó trở thành Lễ Tạ Ôn Nữ Thần Eris Và Nữ Thần Aqua. Ai cũng sẽ hài lòng với chuyện đó.”

Vị chủ tịch lắng nghe và lúng túng.

“Chuyện đó sẽ không được cho phép đâu. Nghe cứ như thể thảm họa sắp xảy ra ấy. Và lại có cảm giác là chẳng có lợi ích gì cả...”

Tôi giả vờ lóe linh quang.

“Lễ Tạ Ôn Nữ THần Eris được những quầy hàng tại phố mua sắm hỗ trợ hằng năm, vậy chắc hẳn thu nhập mỗi năm sẽ rất tuyệt đúng không?”

Tôi hỏi bằng một tông giọng bình thường.

“Ừ, nếu tôi nói là chẳng có lợi nhuận nào thì sẽ là nói dối. Nhưng gần đây, do Quân Đội Quý Vương đang hành động ngày một nhiều hơn, giờ lợi nhuận cũng chẳng lớn như trước... Chuyện đó thì sao?”

Ra thế. Ra thế.

“Tín Đồ Eris và Tín Đồ Axis. Mỗi quan hệ của bọn họ chẳng tốt lắm—nhưng chỉ có mỗi Giáo Phái Axis là thể hiện sự thù địch—Nếu lễ hội được đồng tổ chức bởi cả hai Giáo Phái, chuyện gì sẽ xảy ra? Bởi vì Tín Đồ Axis yêu thích những lễ mừng, họ sẽ cạnh tranh với Giáo Phái Axis và khiến cho Lễ Hội khí thế ngất trời. Sau đó, Giáo Phái Eris cũng không thể ngồi yên mà không làm gì.”

“...Làm ơn giải thích kỹ hơn.”

Tôi nói với vị chủ tịch giờ đang nghiêm túc lắng nghe.

“Hãy để họ cạnh tranh với nhau. Cạnh tranh càng hung hãn chừng nào, quy mô lễ hội lớn chừng đó. Đương nhiên, phố mua sắm sẽ được hưởng lợi và lợi nhuận sẽ gia tăng.”

Vị chủ tịch cúi đầu xuống và vuốt cằm, suy nghĩ về điều đó một cách nghiêm túc.

Nhưng lợi ích không chỉ dừng ở đó.

“...Mặt khác. Kinh phí để tổ chức lễ hội hàng năm được tới từ đâu?”

“Kinh phí sao? Hầu hết là do đóng góp của Giáo Phái Eris. Số còn lại sẽ đến từ những quý tộc khác cùng với khoản tiền góp vốn của phố mua sắm chúng tôi...”

Tôi cũng cúi đầu xuống như vị chủ tịch.

“Không phải quá tuyệt nếu như để Giáo Phái Axis, gồm những người muốn đồng tổ chức lễ mừng, bỏ vốn vào sao? Như vậy, chắc chỉ cần Giáo Phái Axis và Giáo Phái Eris cùng nhau hùn vốn là đủ rồi.”

“...Vậy phải làm ngay. Xin hãy làm như thế! Wow. Quả là một Kazuma-san trẻ tuổi và giàu có. Mong là anh sẽ trở thành cố vấn cho sự kiện lần này... Tất nhiên là sẽ có đền bù thỏa đáng...”

Ồ. Đây thực sự là một tiến triển bất ngờ.

Mặc dù tôi không còn thiếu tiền nữa, nhưng chẳng có lý do gì lại bỏ lỡ một thỏa thuận ngon ăn như vậy.

“Nếu ông không phiền, tôi sẽ trở thành người cố vấn. Tôi có rất nhiều ý tưởng hay. Hãy kiếm ra tiền từ việc này nào.”

“Haha. Đây thực sự là một thương vụ có lời!”

Chúng tôi đột nhiên bật cười. Trong số những người theo dõi—

“Giao cho anh ấy thực hiện liệu có ổn không?”

“Ngay cả chị, Onee-san của em, cũng bắt đầu có chút bất an.”

Có thể nghe thấy mấy lời thì thầm như vậy.

Phần 5

Ở quán cà phê, nơi gần đây đã trở thành chỗ tôi và Chris gặp nhau, tôi báo cáo cho cô ấy những sự kiện đã xảy ra tới bây giờ.

“—Chuyện là vậy đấy.”

“Sao!? Sao lại như thế được!? Tôi cứ tưởng chuyện đó sẽ không được chấp thuận. Sao senpai có thể thuyết phục được chủ tịch của phố mua sắm cơ chứ!?”

Chris hét lên, đập bàn và đứng dậy.

“Ừ thì, thuyết phục chủ tịch khá là mất công, nhưng cuối cùng cũng xong xuôi.”

“Ra là anh—!”

Chris bắt đầu quấy rầy, còn tôi thì gật đầu và khoanh tay lại cứ như thể mình đã làm được chuyện tốt.

“Tại sao!? Anh rất sợ rắc rối, vậy sao còn làm mấy chuyện phiền phức đó nữa!? Vậy là tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc bỏ lễ hội của mình sang một bên và giúp đỡ cho lễ hội của senpai mình! Thật điên rồ!”

“Không, không. Dù vậy sao cô phải giúp cô ta chứ? Cứ thẳng thừng từ chối là được rồi.”

Chris trở nên khó xử.

“Đúng là thế... Nhưng bất cứ khi nào senpai yêu cầu sự giúp đỡ, tôi sẽ làm như một lẽ tự nhiên... Cũng như việc dọn dẹp mớ hỗn độn sau khi anh hồi sinh đấy. Chẳng hiểu sao mấy việc đó đã trở thành bổn phận của tôi rồi...”

“V-Về chuyện đó... Cảm ơn vì đã chăm sóc cho tôi ... Nhưng bình tĩnh đã. Có những lý do chính đáng cho chuyện này mà.”

Thấy Chris không thể bình tĩnh được, tôi giải thích cho cô ấy về cuộc nói chuyện giữa tôi và chủ tịch, bỏ qua mấy phần nhận làm cố vấn và thù lao các kiểu.

“Đại khái là như thế này. Do những vấn đề Quân Đội Quý Vương gây ra, dân chúng không thể phấn khích vì lễ hội được. Vì vậy tôi đề nghị đồng tổ chức cùng những Tín Đồ Axis yêu tiệc tùng. Điều này là để người ta quên đi Quân Đội Quý Vương và hoàn toàn tận hưởng lễ hội.”

“Anh nói vậy tôi cũng không thể phản đối... nhưng bộ anh thực sự là loại người biết nghĩ cho dân chúng sao?”

“Này, cô nói gì thế hả? Tôi là một người lương thiện không chỉ đánh bại vô số cường địch, mà còn giúp cô tìm ra những thánh tích nữa đấy.”

“X-X-Xin lỗi? T-Tôi không có ý đó...! Hm. Tôi hiểu rồi. Thế cũng tốt. Chắc senpai sẽ không ầu quá đâu... đúng không?”

“Giờ thì cứ mặc kệ thế đã. Đồng tổ chức đơn thuần chỉ là một cuộc thử nghiệm ban đầu thôi mà. Theo như tính cách của Aqua, chỉ cần tổ chức một lần đã đủ thỏa mãn cô ta rồi. Năm sau lại đâu vào đấy thôi.”

“Này, sao anh không trả lời về chuyện chị ấy sẽ làm ầu hả!? Có thực sự ổn không?... Và liệu ngày lễ sang năm của tôi có bị hủy bỏ do lễ hội của Giáo Phái Axis hoành tráng hơn không?... Không. K-Không phải là tôi muốn được vinh danh trong lễ hội đâu đấy.”

Lo lắng cho lễ hội năm tới, Chris lại nói những điều phiền hà y như Aqua.

Bộ Nữ Thần nào cũng đều giống như vậy sao?

“Giờ thì cứ mặc kệ chuyện này đã. Điều quan trọng là... Cô đã tìm được thánh tích chưa?”

“Vâng. Tôi đã tìm thấy vị trí. Nhưng nó đang được cất giữ ở một nơi có hơi chút khó khăn. Chủ sở hữu hiện tại là một quý tộc tên Undine. Người này có sở thích sưu tầm những vật phẩm kỳ quái.”

Một quý tộc sưu tầm những vật phẩm kỳ quái.

Do tất cả những quý tộc tôi đã gặp từ trước tới nay đều như thế, ấn tượng của tôi về giới quý tộc nói chung là đã bị đóng đinh rồi.

“Nếu đối phương là quý tộc, vậy nhờ Darkness giúp được không? Sử dụng quyền thế của gia tộc Darkness sẽ làm mọi chuyện trở nên dễ dàng hơn...”

“Không thể nào. Dường như Undine đã dùng những thủ đoạn phi pháp để giành lấy thánh tích này, vì vậy hẳn ta chắc chắn từ chối. Hẳn ta là một quý tộc nổi danh là một kẻ không từ mọi thủ đoạn để có được thứ mình muốn. Dù Darkness có thương lượng, hẳn cũng chỉ kết thúc bằng ‘Tôi không biết một thứ như vậy có tồn tại.’”

Quả nhiên, ấn tượng của giới quý tộc trong mắt tôi đã hỏng bét.

Không biết cái gọi là thủ đoạn phi pháp đó là tống tiền hay trộm cắp nữa.

Nhưng nếu hẳn là hạng người đó, chúng ta có thể sử dụng những cách thức phi pháp của riêng mình.

“VẬY, SẼ LẠI NHƯ VẬY NỮA, BIG BOSS.”

“Ừ, ĐÚNG VẬY ĐẤY. TRỢ THỦ-KUN.”

Chắc lại phải dùng đến cái mặt nạ đó rồi.

Phần 6

–Sau khi do thám dinh thự của gã quý tộc, tôi vừa đi vừa nghĩ cách để xâm nhập vào bên trong trên đường trở về nhà.

Về trước tôi một bước, Aqua đang làm ầm ĩ.

“Darkness! Làm ơn mà. Khi Kazuma trở về, tôi sẽ giúp cô thuyết giáo anh ta! Vậy nên làm ơn ra khỏi nhà vệ sinh đi mà! Nếu cô cứ như vậy, tôi sẽ gặp rắc rối mất! Do chả có ai ngó ngàng nên nhà vệ sinh tầng hai bẩn lắm! Tôi cầu xin cô, ra nhanh lên, ra nhanh lên!”

Aqua đang đập mạnh vào cánh cửa nhà vệ sinh tầng một.

Dường như Darkness đang nhốt mình trong đó.

“Tôi về rồi đây. Này, có chuyện gì thế? Thuyết giáo tôi cái gì vậy?”

Từ cái cách Megumin nằm dài trên ghế sofa trong phòng khách, chắc con bé đã được Aqua đem đi xả Explosion.

“Này, cái tên NEET chết tiệt! Tại anh lan truyền bí mật đáng xấu hổ của Darkness cả đấy. Về nhà là cô ấy đã khóc lóc rồi! ‘Lalatina ojou-

sama, có thật là cô có cơ bụng sáu múi không?', 'Lalatina ojou-sama, có thật là chú rể của cô đã chạy mất không?', 'Lalatina ojou-sama thật xinh đẹp, dù cô ấy có là hàng second-hand nhưng vẫn có người ham muốn.', các kiểu. Cô ấy nói là Mạo Hiểm Giả nào gặp cô cũng đều nói mấy câu kiểu thế! Tôi nói nè, ra ngoài nhanh lên, Darkness. Chắc chắn cô có thể kiếm ra được chú rể mới! Tôi sẽ không gọi cô là cô dâu second-hand nữa đâu! Làm ơn đừng giận mà!"

Do không có khả năng đọc bầu không khí, Aqua cứ la lên mấy câu như vậy, chẳng biết cô ta đang cố gắng thuyết phục Darkness ra ngoài hay là ở lý trong nhà vệ sinh nữa.

"Này, Darkness. Cô đang làm phiền mọi người đấy, ra nhanh lên. Dù sao thì, cái lúc tôi xâm nhập vào dinh thự của cô và nói là tôi sẽ tiết lộ những bí mật đáng xấu hổ của tiểu thư Lalatina, cô đã đáp lại rằng thích thì cứ việc. Nhưng thôi đừng bận tâm. Cứ xem như đó là lỗi của tôi, Lalatina."

Cửa nhà vệ sinh vang lên một tiếng bang cứ như thể có thứ gì đó vừa mới đập vào.

Tiếng khóc đã dứt, hình như lúc này Darkness đang bốc hỏa.

Lờ đi tiếng la hét của Aqua, Darkness đang nhốt mình bên trong, mặc kệ tôi có nói gì cô cũng chẳng thèm để ý.

Nhưng nếu cô ấy cứ cố thủ trong nhà vệ sinh thế này thì thật là phiền phức.

"Tôi biết tôi có sai nhưng cô cũng có phần đấy. Một tay thì sao vớ thành tiếng. [\[ii\]](#) Tôi xin lỗi, được chưa? Làm hòa thôi nào... Tôi thì có

thể kiểm chỗ nào đó để giải quyết, chẳng quan trọng lắm. Nhưng cô mà không ra ngoài là Aqua sẽ gặp rắc rối đấy. Đừng giận nữa.”

“Nữ thần không dùng nhà vệ sinh, vậy nên chẳng có rắc rối nào đâu! Dọn vệ sinh nhà vệ sinh tầng một là do tôi phụ trách! Nếu Darkness không ra ngoài, tôi sẽ không thể làm sạch được! Không có lý do nào khác! Vậy nên cô ra ngoài được rồi đấy!”

Aqua khó chịu lớn tiếng.

Dù muốn để Aqua nhìn thêm một lúc nữa, nhưng tôi chợt nhớ ra nhà vệ sinh tầng hai là do tôi phụ trách.

Nếu Aqua lấy điểm này ra để truy cứu thì thật là phiền phức, vậy nên tôi đưa ra tối hậu thư cho Darkness.

“Này, Darkness. Chúng ta đã quen biết nhau được một thời gian rồi, vậy nên cô hẳn phải hiểu rõ tôi chứ nhỉ. Nếu còn không chịu ra khỏi nhà vệ sinh, tôi sẽ bắt cô phải khóc lóc van xin tôi dừng lại.”

Một tiếng cười khẩy vọng ra từ trong nhà vệ sinh.

Im lặng từ nãy đến giờ, Darkness bất ngờ lên tiếng.

“Cả anh nữa. Đã biết nhau lâu như vậy, đáng ra anh nên biết những điều sẽ khiến tôi cảm thấy thú vị chứ. Định tấn công tôi bằng mấy lời độc địa hả? Tôi đã kiểm soát nhà vệ sinh. Dù anh có nói gì đi chăng nữa, nếu tôi che tai lại và chịu đựng thì chính anh mới là người phải chịu thiệt. Về phương diện chịu đựng thì gia tộc Dustiness hầu như không có đối... Làm một cuộc thi chịu đựng nào! Tôi sẽ ở lý chỗ này cho tới khi anh chịu xin lỗi và nói, ‘Tiểu thư Dustiness, xin hãy tha lỗi cho tôi!’”

.....

Nghe thấy vậy, tôi dùng sức kéo cái bàn nặng nề trong phòng khách để chắn trước cửa nhà vệ sinh.

Nhà vệ sinh nằm ở hành lang cạnh phòng khách.

Chiếc bàn có chiều dài ngang với hành lang, vậy nên cánh cửa hoàn toàn bị nó chặn lại.

Tôi thì thăm vài điều với Aqua và rời khỏi đó.

Aqua nhìn tôi rời đi và hét vào cánh cửa.

“Này, Darkness. Kazuma nói là anh ta sẽ tới lục soát phòng cô và thỏa mãn ham muốn của mình ngay trên giường của cô, nói xong anh ta rời đi.”

Từ bên trong truyền ra âm thanh của ai đó bị ngã khụy.

Tiếp theo sau là âm thanh của cánh cửa đánh vào chiếc bàn, cứ như thể cô ta đang cố gắng mở cửa.

Lờ đi những âm thanh ồn ào đó, tôi leo cầu thang lên tầng hai...

Đằng sau tôi, tiếng cánh cửa đập sầm vào bàn cứ lặp đi lặp lại.

Darkness chuyển sang la mắng tôi.

“Kazuma! Dừng lại! Dừng lại ngay đồ hèn hạ! Này, dừng lại! Dừ...! Anh đùa thôi, phải không? Aqua, thực ra Kazuma vẫn còn ở đây, đúng không? Megumin, Kazuma vẫn ở bên ngoài, đúng không?”

Thanh âm của Darkness dần trở nên bất an và nghe có vẻ nức nở.

Megumin kiệt sức nằm dài trên ghế sofa, nhưng con bé vẫn vuốt ve Zell Đại Đế, giờ nó đang ngủ trong cái vỏ rỗng của Vanir. Megumin và Aqua đồng thanh đáp lại.

“Không có ở đây.” X2

“Kazuma, tôi sai rồi! Tôi sai rồi...! Này, để tôi ra. Tôi không ra ngoài được! Aqua, Megumin, để tôi ra! Kazuma, tôi xin lỗi, tôi thực sự xin lỗi! Thành thật xin lỗi! Làm ơn hãy tha lỗi cho tôi, Kazuma-sama!”

–Một lát sau.

“...Ugh. Chiếc quần lót yêu thích của tôi đã bị...”

“...Uh, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra với Darkness vậy?”

Chúng tôi ăn tối cùng nhau và bàn về những dự định trong tương lai.

“Muốn biết thì đi mà hỏi Darkness chi tiết. Aqua, tôi kiếm được giấy cấp phép lễ hội cho cô rồi, nhưng cô giải quyết phần còn lại được không?”

“Tất nhiên. Một khi tôi đã có được giấy phép thì chẳng còn vấn đề nào nữa. Cứ để tôi lo phần còn lại. Tôi có sẵn kế hoạch của mình rồi.”

Dù đã kiếm được giấy phép từ chủ tịch khu mua sắm, nhưng mọi việc còn lại tôi đều đổ lên đầu Aqua.

Dù có chút bất an, nhưng tôi không phải là Tín Đồ Axis, vì vậy không cần tôi phải tham gia.

Mục tiêu của tôi là khiến cho lễ hội hoành tráng hơn bằng cách để Giáo Phái Eris và Giáo Phái Axis cạnh tranh với nhau.

Bằng cách đó tôi đã châm ngòi nhiệt huyết, vì vậy sau chuyện này họ có thể tạo động lực cho bản thân.

Chiến đấu... Chiến đấu mãnh liệt...!

“Này, Kazuma. Anh kiếm ra được giấy phép tổ chức lễ hội bằng cách nào thế?”

“Chiến... chủ tịch phố mua sắm đã nói rằng để Giáo Phái Eris và Giáo Phái Axis đồng tổ chức lễ hội sẽ làm cho nó trở nên hoành tráng hơn bao giờ hết.”

“Giấy phép thực sự được cấp ư? Sao có thể... Không. Tất cả là do anh. Chắc hẳn anh đã dùng những thủ đoạn nào đó, vậy nên tôi sẽ không hỏi thêm nữa. Ah. Sao chuyện này lại xảy ra ngay lúc tôi đang nắm quyền thay cho lãnh chúa chứ...”

Bật tiếng thở dài, Darkness nói và ăn món mille crepe.[\[iii\]](#)

“Hm... Món mille crepe này ngon đấy. Đúng hơn là đồ ăn hôm nay rất ngon. Dù vẫn chưa đạt chuẩn đầu bếp của nhà tôi, nhưng thế vẫn đủ để bày bán ở tiệm. Hôm nay ai đã nấu món này vậy?”

“Tôi... À đúng rồi. Chắc lúc đó cô đang gây rối với lão lãnh chúa hấp tấp nên không biết nhỉ. Tôi đã học nấu ăn. Cô thấy đấy, giờ tôi sẽ không cần phải lo lắng về tiền bạc nữa, vậy nên tôi đang nghĩ đến chuyện sống thật thanh thoi từ giờ trở đi. So với những kỹ năng chỉ hữu ích khi phiêu lưu, thì không phải những kỹ năng có thể cải thiện cuộc sống tốt hơn nhiều sao?”

Darkness nói với vẻ mặt đau khổ.

“A-Anh... Cái lúc anh học kỹ năng tẩu thoát là tôi đã có dự cảm không lành rồi. Rốt cuộc anh muốn phát triển theo hướng nào?... Thường thì chỉ những đầu bếp mới học kỹ năng nấu nướng thôi.”

Dù cô có nói thế—

Phần 7

Sau đó, mỗi ngày Aqua đều đến Giáo Phái Axis để chuẩn bị cho lễ hội. Ngày tháng trôi qua bình yên.

Thế rồi, vào một đêm yên bình.

Đêm đã khuya, chỉ vài tiếng nữa là bước sang ngày mới.

Chris và tôi đứng trước mục tiêu của mình, dinh thự của Undine.

“Trợ thủ-kun, sao anh lại chọn lúc này? Sớm một chút không tốt hơn à?”

“Lúc này người ta sẽ có xu hướng ngủ sâu giấc. Khi một gã mới chỉ ngủ thiếp đi, một tiếng động nhỏ cũng đủ để đánh thức hẳn. Hồi còn sống ở nhà, đây là khoảng thời gian tốt nhất để lên xuống cầu thang kiếm đồ ăn vặt. Đây là mảnh lời tôi ngộ ra được từ cuộc sống của mình.”

Tại thời điểm này, chúng tôi không còn là Kazuma và Chris, mà là Trợ thủ-kun cùng Big Boss của Băng Trộm Tóc Bạc.

Mang bộ quần áo màu đen cùng chiếc mặt nạ, tôi mang một cái túi lớn trên lưng mình.

Thời tiết hôm nay khá tốt, trời nhiều mây.

Không có ánh trăng hay ánh sao, mọi thứ sẽ ẩn mình trong bóng tối.

“Tôi không muốn chỉ trích anh nữa... Vậy, anh đang mang gì thế? Bên trong bao có gì vậy?”

Dường như Chris để tâm tới thứ đằng sau lưng tôi.

Tôi mang theo vật liệu hấp thụ chấn động âm thanh.

Xét cho cùng, thứ chúng tôi muốn trộm chính là bộ giáp.

Nếu trực tiếp mang đi, nó sẽ gây ra tiếng ồn đủ để đánh thức mọi người.

Nghe tôi giải thích, Chris mở to mắt ngưỡng mộ.

“Ra vậy... Trọ thủ-kun, bột xộp hiện có ở Nhật Bản đúng không? Thứ mà chúng ta có thể chọc vào cho vui... Nói nè, tôi có thể—”

“Không, đừng có chọc vào. Làm thế phiền hà lắm. Nhanh lên.”

—Chúng tôi tới dinh thự khi trời vẫn còn tối.

Thực ra thì, lần này độ khó vẫn chưa được xem là cao.

Thế vẫn còn dễ hơn nhiều so với việc xâm nhập vào lâu đài hoàng gia. Và cho dù Undine là một quý tộc, gia tộc của hắc vẫn không nổi tiếng bằng Gia Tộc của Darkness.

Cửa trước của dinh thự không có lính canh, chắc hẳn bên trong đến lính tuần tra cũng không.

Tôi tận dụng tầm nhìn ban đêm từ kỹ năng ‘Farsight’ và dán mình vào bức tường của dinh thự.

“Tôi đã thắc mắc chuyện này lâu rồi. Big Boss, cô cũng là nữ thần. Vậy sao lại không có tầm nhìn ban đêm như Aqua?”

“Cơ thể này chỉ đơn thuần là một vỏ bọc để sử dụng trong thế giới con người. Bởi vì không trực tiếp xuống hạ giới, tôi không thể cảm nhận được yêu ma, Undead và sự tà ác. Nhưng cũng nhờ thế, tôi không phát ra aura thần thánh thu hút lũ Undead.”

Ra vậy, nhưng trong lúc này thì như thế lại có hơi bất tiện một chút.

“Được, Big Boss, nắm tay nào. Tôi sẽ dẫn đường.”

“Trợ thủ-kun. Không cần phải nắm tay đâu. Ngay cái lúc xâm nhập vào lâu đài lần trước ấy, tôi cũng có thể theo sau mà chẳng gặp vấn đề gì anh biết không?”

“Cô nói gì thế? Lúc đó đúng là có ánh trăng, nhưng tối nay đến ánh sao cũng chả có. Chỉ một sơ suất nhỏ cũng có thể gây tai họa đấy. Đừng có xem thường chỉ vì nơi này dễ thâm nhập hơn lâu đài. Nào, đưa tay cho tôi...”

“Satou Kazuma-san, anh sẽ phải hứng chịu thiên phạt vì dám sàm sỡ tôi đấy, hiểu chưa? Ví dụ như, ngay lúc dạ dày anh thấy khó chịu thì nhà vệ sinh đã có người chiếm. Cuối cùng anh cũng xoay sở để mò vào được, nhưng chợt nhận ra là giấy vệ sinh đã lẫn mất tăm.”

“Tôi đã quá đặc ý. Xin thứ lỗi.”

So với đòn thiên phạt nhẹ nhàng của Aqua, đòn thiên phạt của Eris đúng là chẳng thể đùa giỡn được.

Run rẩy nhẹ, tôi dọc theo bức tường để tới cổng sau.

“Hôm nay cứ thoải mái tiến vào thôi. Chẳng có ai xung quanh cả. Chúng ta có thể dễ dàng đối phó bằng kỹ năng Detect Trap <Phát Hiện Bẫy> và Open Lock <Phá Khóa>. Rắc rối chính là việc sau khi tìm thấy bộ giáp. Tôi không biết khả năng hấp thụ âm thanh của bọ xốp hiệu quả tới đâu...”

“Tôi sẽ đặt niềm tin vào item mà Trợ thủ-kun chế tác. Trong trường hợp xấu nhất, chúng ta có thể mạnh mẽ xộc thẳng ra như đã từng làm hồi còn trong lâu đài hoàng gia!”

Như thế ký ức lần xâm nhập hồi đó ủa về, vừa mở khóa, Chris vừa mỉm cười hạnh phúc.

Giờ nghĩ lại, đúng là lần đó khá vui.

Lần đó, chẳng hiểu sao sự căng thẳng lại đặc biệt cao.

“Nhân tiện, mặt nạ của Trợ Thủ-kun ngẫu thật đấy. Anh có nói là anh đã mua nó từ cửa hàng ma đạo cụ trong thị trấn này đúng không? Tôi cũng để ý tới con búp bê mang mặt nạ trên ghế sofa trong biệt thự của anh. Sau khi chúng ta xong việc, đưa tôi đến thăm cửa tiệm đó nhé.”

“Không vấn đề gì... Nhưng, Big Boss, cô sẽ không tranh cãi với nhân viên cửa tiệm chứ? Aqua và gã nhân viên đó có hiềm khích với nhau. Lần nào gặp họ cũng đều gây lộn cả.”

“Tôi sẽ không tranh cãi đâu. Senpai lúc nào chẳng thế. Cô ấy tranh cãi với tất cả mọi người...”

Nhân tiện, cô ấy nói là Chris chỉ là lớp vỏ bọc. Nếu gặp Vanir, hẳn ta có thể nhìn thấu danh tính thực của cô ấy không nhỉ?

Hình như trong dạng này Chris không thể sử dụng được sức mạnh của nữ thần, chắc hai người bọn họ không phát hiện ra bản chất thật của nhau đâu.

...Không, không, không. Nếu họ vô tình nhận ra danh tính thực của nhau, họ có thể gây chiến và gây ra những rắc rối không cần thiết. Tốt hơn hết là không để họ gặp mặt...

“Được, mở ra rồi đấy. Đi nào, Trợ Thủ-kun.”

Đúng như dự đoán, trong dinh thự của Undine không có lính tuần.

Dù sao thì so với những nơi khác, tỉ lệ tội phạm của thị trấn này khá thấp. Có thể đó cũng là một trong những nguyên nhân.

Tôi dẫn đường trong hành lang tối tăm.

Chúng tôi dựa vào kỹ năng Find Treasure <Dò Xét Bảo Vật> của Chris mà tiến tới, thế nhưng...

“Big Boss. Cô có thể không dừng lại mỗi khi chúng ta tìm thấy vài vật quý được không? Nhanh lấy cái thánh tích rồi về nhà ngủ nào.”

“Ugh. Được, tôi hiểu. Nhưng nói thế nào nhỉ? Cứ khi nào thấy vật quý, dòng máu đạo tặc trong tôi lại sục sôi... Mỗi lần nghĩ đến chuyện một vật phẩm như thế này có thể giúp đỡ rất nhiều trẻ em nghèo, tay tôi lại...”

Cứ khi nào chúng tôi dọc theo con đường thấy những bức tranh và đồ trang trí, Chris đều dừng lại.

“Cô làm ơn đừng có biến thành Đạo Tặc Hào Hiệp khi có tôi ở quanh được không? Và lại, trong hầm chứa kho báu chắc chắn sẽ có những vật phẩm đắt tiền hơn và ít cồng kềnh hơn.”

“Đúng rồi. Trợ Thủ-kun, anh đã khá quen thuộc với nghệ thuật trộm cắp... Level của anh cũng lên không ít, vậy chắc hẳn anh sắp gần với Level cho phép chuyển chức nghiệp rồi đúng không? Chuyển chức nghiệp thành đạo tặc đi.”

“Mục tiêu kế tiếp của tôi là sống một cuộc sống bê tha, vậy nên làm một Mạo Hiểm Giả thì hơn, dù yếu đuối nhưng lại có khả năng học hỏi những kỹ năng khác nhau. Tiếp theo, tôi muốn học kỹ năng Create Earth Golem <Chế Tác Golem Hệ Đất>. Không biết tôi có thể sử dụng kỹ năng đó để tạo ra một con golem giúp việc nhà được không nhỉ.”

“...Anh thực sự thích lãng phí ma thuật và điểm kỹ năng của mình vào mấy thứ kỳ quái đấy. Trên danh nghĩa một nữ thần, tôi mong là anh sẽ học những kỹ năng phù hợp để chuẩn bị cho cuộc chiến chống lại Quỷ Vương...”

Cô đang nói cái gì với một gã có số lần chết trong thế giới này lên tới nóc vậy?

–Nhờ kỹ năng Find Treasure của Chris, cuối cùng chúng tôi cũng đến được cánh cửa dày.

Đúng lúc này, dù ít khi dùng đến, kỹ năng Detect Trap <Phát Hiện Bẫy> đột nhiên có phản ứng.

“Dường như ở đây có một cái bẫy. Để xem nào... Ồ. Một cái bẫy báo động... Tôi nói nè, Trợ Thủ-kun.”

“Tôi không ngốc đâu. Tôi sẽ không lặp lại sai lầm mình từng mắc phải hồi ở cung điện... Th-Thiệt tình, đừng có nhìn tôi như thế chứ...”

Trong lúc Chris dỡ bỏ bẫy, tôi sử dụng kỹ năng Detect Enemy <Phát Hiện Kẻ Địch> để kiểm tra xem có ai ở xung quanh không.

“.....?”

Không phải là kẻ địch.

Đó không phải là kẻ địch, mà là một sự hiện diện mờ mịt bên trong hầm kho báu.

Và đó không phải là sự hiện diện của một người hay một con quái vật.

“Okay, bẫy đã được tháo dỡ! Ổ khóa cũng đã mở, Trợ Thủ-kun!”

Chris nói và đặt tay lên cánh cửa.

“Ah. Đ-Đội đã, Big Boss. Bên trong có—”

Trước khi tôi kịp nói về sự hiện diện bí ẩn, cô ấy đã mở cửa.

“...? Gì thế, Trợ Thủ-kun?”

“Eh?”

Trong căn hầm kho báu không một bóng người.

Có thể chỉ là ảo giác, nhưng tôi vẫn có thể cảm nhận được sự hiện diện ở bên trong.

Và có một núi kho báu cùng những vật phẩm kỳ bí...

“Trợ Thủ-kun! Trợ Thủ-kun, nhìn nè! Đây là một vật phẩm đắt giá!”

“Ồ, Big Boss. Cô chơi ăn gian. Tôi thấy nó trước!”

Tôi hoàn toàn quên mất sự hiện diện đó và hăng say phân loại báu vật.

“Tôi sẽ thỏa thuận trước. Kho báu chúng ta trộm được sẽ được quyền tặng, hiểu không? Cho dù đối phương có là kẻ xấu, chúng ta cũng không nên kiểm soát cho riêng mình...”

“Shh. Cái thứ siêu sáng bóng này là gì thế? Trông có vẻ đáng tiền đấy! Ồ, viên đá có hình dạng kỳ lạ này là gì vậy? Tôi nhớ là Aqua thích sưu tầm mấy viên đá kỳ quái. Mang nó về làm quà cho cô ta thôi nào.”

“...Tôi nói này, Trợ Thủ-kun, anh có đang nghe không thế? Chúng ta không thể làm vậy, hiểu không? Thực sự không thể, hiểu không?”

Đúng lúc này, tôi chợt nhận ra.

Tôi nhận ra rằng dù căn phòng này có cả đồng vật phẩm đắt tiền, thứ quan trọng nhất là cái áo giáp lại biến đâu mất.

“Big Boss, tôi không thấy bất cứ thứ gì như là một thánh tích.”

“Eh!? Ủ, đúng thật. Nhưng vẫn có cảm giác của thánh tích mà. Sao nó không ở đây nhỉ?”

Tôi trở nên quan tâm đến sự hiện diện mà mình đã thấy lúc nãy và nhìn vào phía bên kia.

Phía bên kia là một bức tường. Chẳng có gì bất thường cả...

“Ugh!?”

Khi tôi chạm vào bức tường, một phần bị chìm xuống. Cứ như thể chúng tôi đang ở trong một ngôi nhà của ninja, bức tường đột nhiên dịch chuyển.

“Một cánh cửa bí mật. Không tồi đâu, Trợ Thủ-kun.”

“Xét cho cùng, tôi tự tin rằng may mắn của mình chỉ đứng sau Big Boss.”

Thật cẩn thận, chúng tôi bước vào căn phòng ở phía bên kia tường.

—Ở giữa phòng, có một bộ giáp bị xích khắp nơi, cứ như thể nó bị phong ấn.

Bộ giáp trắng-bạc đó trông như là một tác phẩm nghệ thuật hoàn chỉnh.

Không hề có khớp nối. Đó là một bộ giáp toàn thân trơn nhẵn.

Ngay cả với tôi, một người không hiểu giá trị của giáp trụ, khi nhìn vào bộ giáp đó trái tim tôi vẫn đập liên hồi. Bộ giáp mang đến một cảm giác vô đối, không thua bất kỳ trang bị nào.

“Thứ này...”

“Thứ này là Sacred Armor Aegis <Thánh Giáp Aegis>... Là thánh tích cứng rắn nhất thế giới này, thứ sẽ đem chiến thắng đến cho người mang nó.”

Chúng tôi tới gần bộ giáp bị xích và đánh giá lại thứ này.

“Nhìn kỹ thì, khắp nơi đều có vết hư hại.”

Nghe tôi lầm bầm, Chris xúc động đặt tay lên bộ giáp.

“...Vâng. Xét cho cùng, bộ giáp này đã bảo vệ chủ nhân của nó chống lại Quân Đội Quý Vương. Dù có phải đối mặt với thách thức nào đi chăng nữa, anh ta vẫn không để thua trước bất kỳ kẻ nào cho đến phút cuối.”

Dường như cô ấy đang xem xét từng vết thương tổn nhỏ trên bộ giáp.

“Ông đã tận tâm tận lực cho tới khi chủ nhân bệnh tật qua đời...”

Chris thì thầm với bộ giáp và nhẹ nhàng vuốt ve nó.

Ồi. Ngay lúc này, cô ấy thực sự mang dáng dấp của một nữ thần—

Đúng lúc tôi đang thầm nghĩ và ở cạnh bên nhìn vào vẻ mặt của Chris.

“Này, thằng nhóc. Đừng có tự tiện chạm vào ta chứ.”

Đột nhiên trong đầu tôi vang lên một giọng nói của đàn ông phá vỡ bầu không khí trang nghiêm.

Đang chạm vào bộ giáp, chắc Chris cũng nghe thấy thanh âm đó.

“Uh. Th-Thằng nhóc!? Là tôi à!? Không, chuyện gì đang diễn ra thế này!? Giọng nói vừa nãy là của ông phải không!? Sacred Armor Aegis!?”

“Ồ. Cái gì? Không phải là thằng nhóc sao? Vậy thì cô có thể chạm tôi thêm chút nữa. Để ta tự giới thiệu. Rất vui được gặp hai người các ngươi. Tên ta là Sacred Armor Aegis. Ta là một thánh tích đa tài có thể nói chuyện và hát hò. Các ngươi có thể gọi ta là Aegis-san.”

Này, cái thánh tích lăm mồm này bị gì thế?

Hắn chính là sự hiện diện mờ ảo mà tôi đã cảm nhận được bằng kỹ năng Detect Enemy.

“Uh... Tôi có hơi sốc vì mình chưa từng nghe nói rằng thánh tích đó có thể nói chuyện. Thế nên, Aigis—”

“Đã bảo gọi ta là Aigis-san, đồ quý.”

“Tôi không phải là đồ quý! Bên cạnh đó, tại sao một thánh tích lại có thái độ kiêu ngạo đến như vậy!?”

“Big Boss. Chúng ta xâm nhập vào giữa đêm không phải là để cãi nhau với một vật thể vô cơ đâu! Hoàn thành mục tiêu cái đã!”

Thấy Chris đang cãi lộn và đâm vào ngực của thánh tích, tôi ngăn cô ấy lại. Để hoàn thành mục đích ban đầu, tôi lấy ra trang bị ở trên lưng mình.

Vẻ mặt Chris đột nhiên trở nên nghiêm túc và cô ấy đặt tay mình lên ngực bộ giáp.

“...Được rồi. Aigis-san. Chúng tôi tới đây để một lần nữa mượn sức mạnh của ông. Tôi sẽ giúp ông tìm một chủ nhân mới. Người đó sẽ tới từ thế giới song song giống như chủ nhân của ông trước kia. Sẽ là một ai đó tới từ một nơi được gọi là Nhật Bản, một người mang sứ mệnh cứu rỗi thế giới!”

Chris nói và nở nụ cười như thể động viên Aigis...!

“Ah? Cô đang nói gì thế? Sao tới tận bây giờ ta vẫn phải làm chuyện đó? Không thể được. Ta không rảnh. Mượn sức mạnh của ta, cũng có nghĩa là ta lại phải trở thành một bộ giáp bảo vệ chủ nhân đúng không? Cô bị ngu à? Ngay cả một bộ giáp cũng cảm thấy đau khi bị

đánh trúng đấy. Cơ thể ngẫu lòi, bóng loáng của ta sẽ bị hư tổn! Nhân tiện, kẻ mà cô gọi là chủ nhân là loại người nào? Ta có chấp nhận được người đó không?”

Đối mặt với mấy lời phàn nàn của Aegis, nụ cười trên gương mặt Chris bị đông cứng.

“...Uh, dù tôi không thể hứa hẹn gì nhiều, nhưng chắc hẳn đó là một người tràn ngập tinh thần trọng nghĩa khí và can đảm, đặc biệt dịu dàng...”

“Không, không. Vấn đề không nằm ở tính cách! Điều quan trọng là vẻ ngoài cơ! Vẻ ngoài! Ngực bự? Hay là dáng người tinh tế? Nếu lại giống như cái thằng quỷ hồi trước thì thôi bỏ đi. Ah. Ta thích một nữ nhân xinh đẹp và quyến rũ. Chủ nhân trước kia là một nam kiếm sĩ, vì vậy lần này tốt hơn hết là một nữ kiếm sĩ. Hy vọng là bên trong bộ giáp cô gái đó sẽ bặn đồ mỏng cánh hơn.”

.....

“Nghe này, cái bộ giáp mất nét này thực sự quan trọng thế cơ à? Chi bằng quăng nó xuống đáy biển làm tổ cho cá.”

“Trợ Thủ-kun, tôi hiểu cảm giác của anh, nhưng thứ này là một thánh tích. Ừ, tôi hiểu cảm giác của anh, nhưng làm ơn hãy chịu đựng.”

Hình như cô ấy vẫn muốn mang bộ giáp này về.

Tôi lặng lẽ đưa ra bọt xốp để đóng gói...

“Hmm? Này, gã đó đang làm gì thế? ...Nhân tiện, các người là ai?
Mới vừa nãy có phải các người vừa nhắc đến ‘cuộc xâm nhập vào nửa đêm’ không?”

Aigis hỏi tôi.

“Đúng. Chúng tôi là những kẻ xâm nhập. Chúng tôi sẽ đưa ông về và giao cho chủ nhân mới. Ông là một thánh tích, một thánh giáp đúng không? Vậy thì, hãy nỗ lực làm việc vì tôi...”

Ở một bên nhìn tôi làm việc, Chris chạm vào những sợi xích trên người Aigis.

“Không có nhiều cô gái được chuyển tới đây từ Nhật Bản, vì vậy khá là khó khăn để đáp ứng yêu cầu của ông. Thế nhưng nếu có, tôi sẽ ưu tiên cô ấy cho ông...”

Đúng lúc cô ấy nói vậy.

Aigis thét lớn, thanh âm vọng khắp dinh thự—

“Có bắt cóc—-!!”

Tôi muốn đóng vai Tsukkomi[\[iv\]](#) và bật lại, ‘Ông thậm chí còn không phải là con người!’

Ghi chú

[i] Mondaiji: Những đứa trẻ có vấn đề. Chi tiết xin liên hệ anime Mondaiji-tachi ga isekai kara kuru sou desu yo?

[ii] Một bàn tay thì khó kêu (vì phải hai bàn tay vỗ vào thì mới kêu), ý nói một mình thì khó làm nên việc.

[iii] Millie Crepe: Nói chung là món bánh kẹp ngàn lớp. Bạn nào còn thắc mắc thì có thể tra gg.

[iv] Cặp đôi Boke và Tsukkomi nổi tiếng trong Manzai (hài kịch của Nhật). Hầu hết là những trò đùa xoay quanh những sự hiểu lầm, nói nước đôi, chơi chữ hay những lời nói đùa giỡn khác. (Nếu hiểu nhầm thì Boke sẽ phán ngu và bị Tsukkomi dùng quạt giấy đập để sửa lại.)

Chương 3:

Hãy mang trách nhiệm tới cho vị cố vấn tài năng này!

Phần 1

Không ổn rồi.

Mọi người trong căn nhà giờ đều thức dậy chỉ vì màn la hét om sòm của Aegis. Chris và tôi không còn cách nào khác là rời khỏi đây ngay lập tức mà không thó được món gì.

Mặc dù tôi tin chắc rằng không ai thấy được hai chúng tôi, nhưng cả hai dù sao cũng là tội phạm quốc gia nên cẩn thận vẫn hơn.

Tôi mò về được tới nhà lúc trời đang sắp hửng sáng. Sau khi phải chạy khắp nơi để trốn thoát, tôi cuối cùng cũng lấy lại được bình tĩnh và chuẩn bị ngủ thiếp đi....

“Chào buổi sáng! Nè Kazuma! Trời sáng rồi đấy, dậy thôi nào!”

.... đúng một giây, và ngay lập tức bị lôi dậy bởi ai đó.

Tôi liền mở cửa và bực tức gào lên vì bị làm phiền ngay lúc đang chuẩn bị đi ngủ.

“Mới sáng bảnh mắt mà cô muốn gì thế hả! Đêm qua đã không được ngủ cho nên giờ tôi đang chuẩn bị ngủ bù đây! Làm ơn nhỏ giọng giùm cái!”

Bình thường thời gian ngủ của tôi với con nhỏ này cũng chả khác mấy. Vậy mà hôm nay lại dậy sớm. Cũng khá dễ đoán tại sao.

“Hả? Kazuma không ngủ được sao? Nhưng mà tôi biết tại sao tối hôm qua anh không ngủ được rồi.”

Lời tuyên bố đột ngột của Aqua làm tôi chột dạ.

Đáng ra không ai có thể nhìn thấy mình mới phải chứ. Không lẽ cô ta tình cờ trông thấy tôi?

Nhưng làm sao cô ta còn biết được là tôi đi ăn trộm của nhà khác cơ chứ?

Có lẽ con nhỏ này không ngốc như tôi tưởng.

“Kazuma chắc hẳn cảm thấy rất phấn khích khi chuẩn bị mọi thứ cho lễ hội đúng không nào? Đừng lo. Chuyện này không có gì đáng xấu hổ cả. Dù gì cũng là lễ hội cơ mà!”

Thực ra tôi mới là thằng ngu khi đi nghĩ tốt cho con mắt này.

Aqua phấn khích kéo rèm cửa ra thật mạnh và đẩy quần áo vào tay tôi. Giờ tôi vẫn đang mặc đồ ngủ.

“Tối chiều rồi chuẩn bị cho lễ hội cũng được mà. Tại sao chúng ta lại phải đi vào sáng sớm như thế này cơ chứ...”

“Anh nói gì thế Kazuma? Là những Mạo hiểm giả, đương nhiên chúng ta sẽ đi thảo phạt quái vật!”

....?

“Không phải cô nói là muốn chuẩn bị cho lễ hội sao?”

“Thì chuẩn bị chính là đây chứ đâu.”

Con này đang làm nhảm gì thế?

“Darkness và Megumin đã chuẩn bị xong rồi! Nhanh lên nào Kazuma! Không thì chúng ta sẽ bị trễ mất!”

Trễ ư!

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Tôi thay trang phục và sửa soạn trang bị—

Khi mở cửa bước vào hội, tôi hoàn toàn bị đứng hình.

“... Có chuyện gì không vậy! Tôi chưa bao giờ thấy có nhiều người như vậy tập trung vào lúc sáng sớm như thế này.”

Nhiều Mạo Hiểm Giả đang tập trung đứng trước bảng thông cáo nhiệm vụ.

Tôi hoàn toàn không hiểu nổi.

Mới bữa trước, họ còn cùng tôi thảo phạt con Kowloon Hydra, một con quái vật lớn được treo thưởng kếp xù.

Cho nên giờ trong túi mấy người đó vẫn còn rủng rinh.

Nhưng mà...

“Bất cứ ai muốn tham gia săn Lesser Wyvern đang làm tổ ở trên núi, làm ơn xin hãy bước qua bên này! Chúng tôi cũng cần [Đạo Tặc] có

thể dùng kĩ năng [Bind] và [Archer] để tấn công kẻ địch trên không trung! Đối phương của chúng ta lần này rất mạnh, đương nhiên phần thưởng sẽ không tồi! Cần thêm sáu người nữa!”

“Trong rừng xuất hiện rất nhiều quái vật hệ côn trùng! Do số lượng kẻ địch quá đông, chúng tôi cần thêm nhiều người nữa! Đây sẽ là một cuộc thảo phạt quy mô lớn cần tới rất nhiều người! Không có giới hạn về chức nghiệp hay mức độ level!”

“Nhiều quái vật ăn cỏ đang có dấu hiệu xuất hiện ở khu vực đồng bằng! Nếu cứ để chúng như vậy, nhiều quái thú ăn thịt lớn hơn sẽ xuất hiện để chén bọn chúng! Công Hội sẽ cung cấp thiết bị cũng như vật phẩm cần thiết cho nhiệm vụ này! Phần thưởng cho việc săn lũ quái vật ăn thực vật này cũng cao hơn so với thông thường! Cho nên hãy nhanh tay đăng kí và kiếm thật nhiều tiền nào!”

Những thành viên trong Công Hội di chuyển khắp nơi để phân phát thông tin cho mọi người.

“Này, rốt cuộc chuyện gì đang diễn ra vậy?”

Tôi tò mò hỏi Aqua.

“Nếu chúng ta không nhanh chóng diệt trừ những con quái vật gần đây thì lễ hội sẽ không thể nào diễn ra một cách suôn sẻ được, cho nên mọi người đang làm hết sức để tiêu diệt bọn chúng. Khác với bọn quái vật mạnh mẽ chỉ xuất hiện vào mùa đông, có rất nhiều quái vật yếu hơn hoạt động chủ yếu vào mùa hè. Phần thưởng cũng đồng thời tăng tới mức cao nhất trong cả năm, cho nên đây là cơ hội tốt để cho những Mạo Hiểm Giả kiếm thêm tiền”

Hoá ra là vậy.

Nhưng nếu chỉ có vậy thì những người tham gia săn con Hydra lúc trước cũng có thể sống dư giả với số tiền thưởng mình có được.

.... Vào lúc này thì tôi bắt gặp một nhóm người quen và tiến lại gần về phía họ.

“Này, hoá ra mấy người cũng ở đây. Bỏ qua tên Dust không một xu dính túi đi, tại sao mọi người trong nhóm lại hăng hái tham gia dữ vậy? Mấy người chắc chắn vẫn còn rất nhiều tiền phải không nào?”

Đấy là tổ đội của Dust.

Keith nghiêng đầu trả lời trong khi điều chỉnh sợi dây cung.

“Tôi cứ nghĩ rằng Kazuma sẽ tham gia cuộc thảo phạt quy mô lớn này chứ.”

.... Tại sao?

“Đúng vậy. Thật là kì lạ khi mà Kazuma là khách hàng quen thuộc của cửa hàng đó. Vào mùa này, tất cả đàn ông làm công việc thám hiểm đều bỏ hết những chuyện riêng tư của bản thân để tham gia cuộc thám hiểm quy mô lớn này”

Ngay cả Dust cũng trả lời bằng một giọng nghiêm túc một cách khác thường trong khi mài kiếm của mình.

“Chuyện gì thế này? Cả hai người cũng phấn khích tham gia lễ hội tới mức này luôn à?”

“Lễ hội!? À, đúng là mấy nữ Mạo Hiểm Giả ở đây tham gia tiêu diệt quái vật để lễ hội diễn ra một cách suôn sẻ. Xét cho cùng, phần lớn

bọn họ đều là tín đồ Eris. Nhưng mà đàn ông thì có lý do khác. Tất cả đàn ông ở đây đều muốn tham gia giết trừ quái vật ở trong rừng.”

Rừng ư?

So với rừng thì không phải đi săn quái vật gần thị trấn vẫn tốt hơn sao....

Nhân tiện đây, tại sao mọi người lại trông hăng hái thế nhỉ? Không phải chúng ta có thể sống thanh thoi qua ngày sao...

Ngay lúc tôi chuẩn bị quay về.

Hét lên mấy lời động viên cổ vũ giữa một đám đông ồn ào như chợ ở trong hội, một nhân viên nam tiện tay phát ra vật phẩm cần thiết cho những Mạo Hiểm Giả.

“Mọi người, việc diệt trừ quái vật ở trong rừng là một trách nhiệm lớn lao, cho nên xin mọi người hãy làm hết sức mình! Lễ hội năm nay có thể yên bình diễn ra hay không tùy thuộc cả vào chúng ta! Xin hãy tiêu diệt đám quái vật đang gia tăng một cách chóng mặt...”

“.... Uh, chuyện sống yên bình trong suốt mùa hè thì liên quan quái gì tới việc săn quái vật cơ chứ?”

Nghe tôi hỏi vậy, Aqua trả lời.

“? Tất nhiên là bởi người dân trong thị trấn không thể nào làm việc ở các khu vực ven rừng khi có quá nhiều quái vật như vậy được.”

“Không phải. Cái đó thì tôi biết, nhưng vấn đề ở đây không thể nào chỉ giới hạn tới cánh rừng thôi đúng không?”

“Là lũ ve.”

Megumin nói với ve mặt đây ve ghét bỏ.

Ve ư.

Loài côn trùng tượng trưng cho mùa hè cũng tồn tại ở thế giới này à?

“Đúng vậy. Nếu có quá nhiều quái vật ở trong rừng thì những người bắt ve không thể nào làm việc được. Và khi mà những người này không thể hoàn thành công việc của mình thì lũ ve sẽ hướng về thị trấn. Tới lúc chúng vừa bay tới thị trấn cũng là lúc lễ hội đang diễn ra.”

Darkness tiếp lời với nét mặt nghiêm túc.

“Thì đã sao nào? Ve là biểu tượng của mùa hè đúng không nào? Chúng trú ngụ ở mặt đất trong một thời gian dài và chỉ trời lên vào mùa hè để kết thúc cuộc sống ngắn ngủi của mình. Đừng phản ứng thái quá chỉ vì bọn ve kêu hơi ồn một chút chứ. Vấn đề này là do thói kiêu căng của con người mà ra cả và tôi cũng không thích tính cách này... cho nên mấy người làm ơn để cho lũ ve sống yên ổn đi. Tôi về nhà nằm ngủ đây.”

Lúc tôi chuẩn bị quay lưng lại để về nhà thì bị Darkness và Megumin kéo tay áo.

“Suýt quên là Kazuma vẫn chưa quen với khái niệm thông thường của đất nước này. Nghe này, Kazuma. Loài ve ở đây hung hăng hơn rất nhiều so với bình thường. Nếu loài ve ở Nhật chỉ có thể sống được trong vòng một tuần thì loài ve ở đây lại tràn đầy sức sống và năng lượng pháp thuật, chúng có thể sống lâu khoảng chừng đến một tháng đấy.”

Aqua khoanh tay lại và nói.

Dù cô có nói vậy....

“Cô chỉ muốn phơi bày mặt tiêu cực của loài ve thôi phải không? Tôi có thể đưa ra một vài ví dụ điển hình như: chúng có thể vừa bay khắp mọi nơi vừa tè lên mọi người và làm khắp mọi nơi bốc mùi hôi thối. Nhưng ve thì vẫn phải tè đúng không. Và cô nói là tuổi đời của bọn này chỉ có một tháng thôi á? Vậy thì cứ kệ đi.”

Megumin và Darkness nhìn mặt nhau trông như thể họ đang la lên
“Anh có đùa không vậy?”

“Tôi nói cho anh biết này Kazuma. Có hai điểm khác biệt giữa loài ve ở Nhật và loài ve ở đất nước này. Thứ nhất, tiếng kêu của bọn chúng rất là to. Chắc phải hơn gấp vài lần so với tiếng kêu của loài ve Nhật.”

Cái tiếng kêu điếc tai ấy được phát to ra thêm gấp vài lần....

Vậy thì đúng là phiền toái....

“Và.... Lũ ve này kêu liên tục ngay cả lúc về đêm.”

Siêu phiền toái!!

Phần 2

Trong cánh rừng nằm gần thị trấn.

“Những người tiên phong tự tin với khả năng phòng thủ của mình, xin hãy bôi loại dầu này để thu hút lũ quái vật. Mọi người nghe cho kĩ đây. Mặc dù đối thủ chỉ là một lũ côn trùng nhỏ bé và yếu ớt tuy

nhiên số lượng của chúng thì lại rất là khủng khiếp. Hãy hết sức đề phòng!”

Nói bằng một chiếc loa phóng thanh, nhân viên Công Hội dẫn đầu đoàn thám hiểm.

Nhiệm vụ lần này có thể xem là một đợt thảo phạt quy mô lớn.

Bởi vì một nhóm không thể nào xử lý hết được một số lượng lớn quái vật như vậy, thế nên hội thám hiểm phải tổ chức một nhiệm vụ với số lượng người tham gia nhiều như vậy.

Nhân viên thường không rời khỏi hội để tới hiện trường, nhưng họ vẫn sẽ làm vậy nếu cần người lãnh đạo như lúc này.

Mấy Mạo Hiểm Giả thường rất vô tư và làm việc thiếu tổ chức. Nếu mà không có nhân viên hội ở đây thì thế nào cũng có tranh chấp trong nội bộ.

Chẳng hạn như là—

“Với tư cách là lãnh chúa tạm thời, tôi sẽ thu hút hết toàn bộ lũ quái vật! Đúng thế. Nhiệm vụ của tôi là phải bảo vệ cho bằng được tính mạng của người dân! Đem hết số đầu mối người có lại đây!”

“Không. Chúng ta chỉ cần thu hút lũ quái vật lại đây thôi. Nếu cô bơi quá nhiều đầu thì không chỉ có quái vật đâu, một số loài khác cũng sẽ tấn công cô đấy.”

“N-Nếu thế thì càng tốt!”

— Cái con này..

“Này, đồ biến thái. Đừng làm khó cho nhân viên của hội nữa! Cô chỉ cần bảo vệ cho nhóm của chúng ta là đủ!”

“Ah! Lũ quái vật rất hăng hái trong mùa hè này! Làm ơn mà, Kazuma, ước nguyện của cả đời tôi...!”

Tôi kéo Darkness về khi cô ta gây phiền hà cho nhân viên của hội, bắt họ đưa hết toàn bộ dầu cho mình.

Bao gồm cả chúng tôi thì đoàn thám hiểm có tất cả ba mươi người.

Hầu hết mỗi nhóm đều gồm từ bốn tới năm người.

Trong số này thì tuyển đầu, những người có khả năng chống chọi tốt đều được bôi dầu lên.

Darkness cũng bắt đầu bôi phần dầu của mình lên người.

“... Này con kia... Bộ cô không nghe thấy điều mà nhân viên của hội mới nói sao...”

Darkness có vẻ như đã lấy thêm dầu từ họ và tiếp tục bôi dầu lên người mình.

Darkness trả lời khi nghe thấy tôi than vãn.

“Haha. Anh lúc nào cũng chửi tôi là đồ vô dụng cho nên đây là cơ hội tốt để tôi chứng tỏ khả năng của mình. Chúc năng căn bản của Thập tự quân là làm tấm khiên thịt cho cả nhóm, cho nên hãy để tôi lo mọi thứ cho. Hình như hôm nay anh cũng khá nhiệt tình nhỉ... Cứ để việc phòng ngự cho tôi. Anh đừng lo phần việc của mình đừng câu nệ!”

Chắc là do mấy bữa nay chẳng được làm nhiệm vụ nào, thế nên cô ta mới có thể mỉm cười và phấn khích nói mấy câu ngẫu lòi như vậy.

“Dĩ nhiên rồi. Tất cả đều là để cho mọi người dân trong thị trấn có thể ngủ một cách ngon lành vào buổi tối. Tôi sẽ diệt sạch hết lũ quái vật tà ác và cả lũ ve chết tiệt đó nữa. Hãy chống mắt mà xem tôi ra tay đây!”

Nghe được lời giải thích về bản chất rắc rối của mấy con ve này, tôi cuối cùng cũng hiểu tại sao tất cả nam Mạo Hiểm Giả đều lại hăng hái tham gia làm nhiệm vụ.

Ve.

Chính xác. Nếu chúng tôi không ngủ được vì tiếng ve kêu thì cái cửa hàng chuyên cung cấp những giấc mơ tuyệt vời sẽ không làm ăn gì được nữa.

Và còn phải chịu đựng suốt một tháng trời.

Có lẽ đây là lý do tôi và Darkness hăng hái đến vậy —

“Hai người cứ đứng đó mà mơ đi, bởi vì em mới là người sẽ giết được nhiều quái vật nhất. Kazuma, hãy nhìn này!”

— Megumin cười một cách tự tin như thể muốn thách thức chúng tôi.

Vậy thì chuyện sẽ xảy ra tiếp theo là....

“...? Chuyện gì vậy? Tại sao anh lại nhìn tôi như vậy?”

“Eh?.... Uh, không có gì đâu. Tôi chỉ nghĩ cô sẽ là đứa đầu tiên do phấn khích quá mức và gây ra đủ thứ rắc rối.”

Hiểm khi thấy Aqua bình tĩnh như vậy, tôi liền nói.

“Anh. Anh coi thường tôi quá đấy. Tôi cũng có thể học hỏi từ kinh nghiệm của mình mà. Trong trận chiến, mấy đứa sung nhất kiểu gì

cũng sẽ gục.... Kiến thức uyên thâm đã báo cho tôi thấy trước được rằng – Kiêu binh tất bại*[i]*.”

“!?”

Không biết tôi có nghe lầm không.

Aqua, cô ta....

Aqua, người luôn làm hỏng mọi chuyện, người luôn thu hút lũ thầy ma mà không cần phải làm gì, cô ta cuối cùng....!

Chúng kiến thấy sự trưởng thành của Aqua, nước mắt tôi không thể ngừng rơi...

“!? S-Sao thế!? Nè, tại sao anh lại bật khóc vậy Kazuma!?”

Thấy Aqua lo lắng hỏi như vậy, tôi không nhìn cô ta nữa. Cúi đầu xuống, tôi lấy tay che mặt mình lại và đắm chìm vào cảm xúc lúc này.

Có thể do từ nãy tới giờ Megumin và Darkness không nghe thấy cuộc nói chuyện giữa tôi và Aqua, họ bối rối nhìn hai chúng tôi.

“Chú ý! Đợt quái vật đầu tiên đang tới gần! Một lượng lớn thuốc diệt trừ sâu bọ đã được chuẩn bị sẵn ở đây. Giờ thì tất cả đều trông chờ vào mọi người đấy!”

Nhân viên của hội đợt ngọt la lên —

Lũ quái vật sâu bọ bắt đầu tiến lại gần.

Chúng phát ra một loạt tiếng kêu chói tai trong lúc lao vào những người bơi dẫu lên mình.

“Ugh! Khoan đã...! Bọn chúng tập trung lại quá đông. Ai đó tới đây trợ giúp nhanh lên!”

Một anh chàng trong nhóm tiên phong la lớn lên.

Anh ta bị một bầy bọ hung bay bao vây, mỗi con to bằng một con cú.

Mặc dù chúng chỉ có kích thước bằng một con cú, nhưng chừng đó cũng đủ để áp đảo anh ta.

Tôi còn nghe nói rằng sừng của một con bọ hung có thể phá vỡ được cả cửa kính của một chiếc xe đang di chuyển.

Vậy thì mấy con bọ hung ở thế giới này không phải là tin tốt lành gì rồi, ngay cả khi bọn này sống mà không làm phiền tới ai cả.

Trong lúc tôi vừa suy nghĩ mấy điều này vừa quan sát lũ bọ hung, chúng thuận theo xung lực—.

Lũ bọ hung vừa xoay mình trên không trung vừa dùng sừng lao tới....

“Wah!”

Một Mạo Hiểm Giả vừa bị một con bọ hung đâm thật mạnh vào bụng la lên.

Tôi nghe thấy một âm thanh sắc lạnh của tiếng kim loại va chạm vào nhau...

Bụng của Mạo Hiểm Giả mặc áo giáp hồi nãy giờ đã...

“Đau dữ! Khỉ thật. Bụng của tôi bị đâm trúng rồi, nhưng mà miệng vết thương không sâu lắm! Cẩn thận đấy! Với áo giáp yếu hơn thì không được nhẹ nhàng như thế này đâu!”

Lũ bộ hung đã vượt qua được lớp áo giáp và đâm khá sâu vào bụng của anh chàng thám hiểm giờ đang rên khóc thảm thiết.

Chúng quá sức hung hăng!

Những người khác đang ra sức giúp anh chàng nọ gỡ con bộ hung ra khỏi bụng mình.

Cùng lúc đó, toàn bộ cơ thể của anh chàng này bắt đầu sáng lên.

“Ugh...!?....Ồ. Phép thuật chữa thương!”

Anh ta thốt lên một cách ngạc nhiên khi thấy vết thương của mình biến mất hoàn toàn. Chắc đây là phép chữa thương của Aqua.

Sau đó thì cơ thể của những Mạo Hiểm Giả lãnh nhiệm vụ làm tấm khiên thịt bắt đầu sáng lên từng người một.

Aqua sử dụng một loạt các phép thuật hỗ trợ lên khắp các Mạo Hiểm Giả chung quanh.

Hôm nay Aqua bị gì thế! Sao cô ta có thể đột nhiên đáng tin cậy được như vậy cơ chứ...!

“Hai mươi con nữa! Tôi có thể cân được thêm hai mươi con nữa! Nào. Có giỏi thì lại đây đi!”

Trong đám người tiên phong đang chặn lại đợt tấn công của lũ bộ hung, thì con thập tự quân của nhóm chúng tôi thu hút được nhiều con bộ hung nhất và đang hét ầm lên một cách sung sướng.

Như tôi đã nói hồi nãy, hôm nay trông Darkness rất là ngẫu và đáng tin cậy.

Thành viên của nhóm tôi đang tích cực làm việc một cách đáng ngạc nhiên.

Vậy thì tôi cũng không thể đứng nhìn.

Tôi cầm lấy thuốc trừ sâu mà Công Hội cung cấp. Trông nó tựa như một khẩu súng nước được làm từ tre.

Tôi xịt thuốc về phía những con bọ hung đang lao về phía mình.

Những người khác cũng bắt đầu xịt vào những con bọ hung đang tiến lại gần nhằm bảo vệ những lá chắn thịt tiên phong.

Lúc này không chỉ có lũ bọ hung tham gia vào cuộc chiến, mà bọ ngựa và bọ sừng hươu cũng đã nhập trận.

Và còn có nhiều loài bọ khác nữa. Kích thước của bọn này đều to hơn so với thông thường.

Người bị thương nằm la liệt khắp nơi và Aqua đang làm hết sức mình để chữa trị cho bọn họ.

Và cô ta lặng lẽ làm việc mà chẳng kêu ca hay phàn nàn.

Trong khi tôi đang chuẩn bị bảo vệ Aqua bằng cách xịt chết bất kì con bọ nào dám tiến lại gần, ai đó kéo tay áo tôi.

“Vẫn chưa tới lúc sao? Anh Kazuma, chừng nào mới tới màn xuất hiện ngoạn mục của em vậy!?”

Thấy mọi người tích cực như vậy, Megumin không thể kiềm chế ham muốn phóng ra Explosion.

Tôi biết rằng con bé đang hết sức nôn nóng được ra tay, nhưng mà.....

“Anh xin lỗi, nhưng lần này anh nghĩ em không nên ra tay. Xét cho cùng, chỗ này là rừng. Nếu mà em dùng pháp thuật của mình thì cây cối xung quanh sẽ bị thổi bay, bởi thế lần này em nên tranh thủ nghỉ ngơi—”

“[Explosion—]!!!”

Con bé cố tình ngắt lời tôi bằng cách hô lên thật lớn thần chú của mình.

Phía trên cao của khu rừng chỗ chúng tôi đứng.

Một tia sáng chói loà cùng lúc với một tiếng nổ rất lớn vang lên.

Sau cơn cuồng phong, trên mặt đất lúc này chỉ còn Darkness và những Mạo Hiểm Giả khác.

Những con côn trùng loại nhỏ không trước uy lực của sóng xung kích giờ cũng nằm la liệt trên mặt đất.

Tiếng kêu rên rĩ vang lên khắp mọi nơi. Hình như chỉ có mỗi Aqua suýt soát né được đòn tấn công. Cô ta giờ đang gắng sức chữa cho những người bị thương còn nằm trên mặt đất.

Megumin đang nằm bên cạnh tôi nói bằng một giọng nhỏ.

“Em lên level rồi.”

“Ồn ngốc!”

Tôi đứng lên một cách tức tối trong khi kéo con bé Megumin giờ vẫn còn đang rất tự hào về thành quả của mình.

“Anh đã nói không rồi sao em vẫn làm hả! Nhìn tấm thảm kịch này đi! Em liệu mà đi xin lỗi mọi người cho anh!”

“Chuyện này cũng là do anh Kazuma nói rằng em sẽ không có cơ hội nào để hành động cả! Bên cạnh đó, mạo hiểm giả trong thị trấn này ai cũng đều quen với ma pháp Explosion của em rồi. Không sao đâu!”

Sự thật giống hệt như điều đáng xấu hổ mà Megumin vừa mới tuyên bố. Tất cả mọi người đứng dậy như chưa có chuyện gì xảy ra cả, không một tiếng than vãn.

Mấy người này thiệt tình....

Darkness đang cố đứng dậy trong lúc tôi tiến về phía mọi người. Nhưng do bộ giáp quá nặng nên cô ấy chưa thể đứng dậy.

Tới lúc mà cô ấy sắp đứng lên được thì—

“.... Chuyện gì thế này? Tôi thấy ngửa khắp người.”

Cô ta bối rối nghiêng đầu về một bên....

Tôi nhìn kĩ bộ áo giáp của Darkness và ngay lập tức hốt hoảng giật lùi lại.

“Này, Darkness....! Áo giáp của cô! Kiến đang bò lên khắp áo giáp của cô!”

Ở mặt đất xung quanh chỗ Darkness nằm giờ có một đàn kiến lớn bu lại.

Chắc chắn là do bà cô này đã phớt lờ lời cảnh báo từ nhân viên của hội mà cứ mặc sức bôi thật nhiều dầu thu hút quái vật lên áo giáp của mình.

Bị kiến bu quanh, Darkness thu người lại, nhìn tôi và Aqua.

“Ah...! Khoan đã, Kazuma, làm ơn đi mà! Ngựa quá! Chúng bò được vào trong áo giáp rồi! Tạo một ít nước bằng ma thuật dùm tôi đi...!”

Không thể nào gãi được chỗ bị áo giáp che phủ mà cũng không thể nào cởi bỏ áo giáp một cách dễ dàng được, Darkness chỉ còn nước vừa vật lộn với bản thân mình vừa than khóc.

Thấy phiền phức quá nên tôi lờ luôn, vả lại cô ta tự làm tự chịu.

Cuối cùng, cứ như thể cách hành xử củ bựa của đám Mạo Hiểm Giả đã quá đỗi quen thuộc, nhân viên của hội đứng lên mà không than phiền gì cả,.

“Mọi người làm tốt lắm. Được rồi, đợt tấn công thứ hai cũng sắp đến....”

Đợt thứ hai?

Trong lúc nhân viên đang nói một cách bình thản thì tiếng kêu ồn ào của lũ bọ nghe ngày càng rõ hơn.

Chắc là do vụ nổ và sóng xung kích của ma pháp Explosion đã làm rung chuyển cả khu rừng, lũ bọ trong mấy tán cây đã bị chọc điên.

“....Không ổn rồi.”

“Wah! Kazuma! Tôi có dự cảm không lành!”

Giờ ngay cả Aqua hiếm khi ngoan ngoãn đến lạ kỳ như hôm nay, giờ cũng phải la lên với nét mặt lo lắng.

Dự cảm không lành giờ đã thành hiện thực. Hàng trăm con côn trùng đây giện dữ do nhà của chúng bị phá huỷ giờ đang bay tới ngày một gần hơn....!

“Rút quân! Rút quân!”

Nghe thấy mệnh lệnh của tôi. Nhân viên của hội và những Mạo Hiểm Giả khác nhanh chóng tản ra.

“-Ugh.... Hu hu..... Lần này tôi đã rất cố gắng.... Dù tôi có không đặc ý và làm việc hết sức chăm chỉ, thế nhưng....”

Trên đường quay về thị trấn cùng những Mạo Hiểm Giả khác.

Aqua đang khóc lóc trong khi tóc tai hết sức bù xù do bị côn trùng tấn công. Tôi mang cô ta về và thở dài nặng nề.

Tôi cũng đang vác trên lưng một Megumin đang hết sức vui vẻ sau khi tiêu diệt được rất nhiều quái vật nhờ phép Explosion của mình.

Mặc dù những Mạo Hiểm Giả khác cũng phải đối mặt với hiểm nguy cuối cùng, thế nhưng hầu hết lũ quái vật đều được xử lý gọn gàng.

Số tiền thưởng khổng lồ cũng sẽ được mọi người chia đều nên ai nấy đều trông rất hạnh phúc.

Còn lại là—

“Ugh... Grrr... Ha... Ha... Kazuma... Ka-Kazuma... Tôi thấy thật mới mẻ.... Cảm giác lúc này thật là tuyệt vời....”

Darkness đỏ mặt trong lúc nói mấy câu ngớ ngẩn này. Có vẻ như vẫn còn rất nhiều kiến còn lại trong áo giáp của cô ta. Lúc đầu, cô ta vừa la

vừa khóc về chuyện bị kiến cắn ngứa ngáy và đau đớn như thế nào, còn giờ thì cô ta đã lên đỉnh mất rồi.

Sao hồi đó tôi lại lãng phí tiền bạc của mình để giải cứu cái đồ biến thái này cơ chứ?

Phần 3

Sau lần đó, mỗi ngày trôi qua đều hết sức bận rộn và tất bật.

Chúng tôi đi săn quái vật vào buổi sáng và lo chuẩn bị cho lễ hội vào buổi chiều tối.

Thông thường thì tôi không thuộc nhóm người hăng hái đi săn quái vật, cũng tại vì cái cửa hàng đó... Không, tất cả đều để chuẩn bị cho lễ hội thật tốt cho nên tôi hoàn toàn không cảm thấy chán nản gì cả.

Liệu một tên Hikikomori như tôi liệu có thể hứng thú với một hoạt động của trường như lễ hội văn hoá không?

Tôi tham gia cuộc họp dành cho ban tổ chức lễ hội hằng ngày và đề ra rất nhiều ý kiến nhằm giúp cho lễ hội diễn ra thành công tốt đẹp.

Một tuần trước lễ hội.

“—Nhằm nâng cao năng suất bán của mỗi gian hàng, tôi đề nghị mỗi gian hàng có một cô gái đứng quầy mặc đồ bơi!!”

Với tư cách là cố vấn, tôi đập bàn khi nêu lên ý kiến của mình.

“Nghe hay đấy! Tuyệt, nhưng mà! Nếu chúng ta ra tay quá đà thì cảnh sát sẽ ra tay can thiệp đúng không!?”

“Làm sao mọi người có thể thương thức được lễ hội khi lúc nào cũng lo bị cảnh sát sờ gáy chứ!? Đề nghị của cố vấn nhất định làm tăng năng suất bán hàng! Lái buôn kiểu gì khi không chớp lấy cơ hội khi thời cơ nằm ngay trước mũi của mình cơ chứ!?”

“Không. Điều mà chủ tịch quan tâm có lý cả. Nếu chúng ta chỉ lo lắng tới lợi nhuận trước mắt, chúng ta có thể mất đi còn nhiều lợi nhuận hơn nữa trong tương lai.... Khi thật, giá như chúng ta có được một lí do chính đáng để mà mấy cô gái đứng quầy có thể mặc đồ bơi....”

Chủ tịch hội đồng đang trong tình huống hết sức oái ăm.

Thành viên của ban tổ chức cũng đang lúng túng không biết làm gì.

Tôi nhìn họ và đề xuất kế hoạch bí mật của mình.

“Tôi có một cách”

Nghe tới đây thì bầu không khí trong phòng họp liền thay đổi ngay lập tức.

“Thật không vậy?!”

“Thưa cố vấn, kế hoạch này là gì ạ!?”

Tôi nhìn họ và nói.

“Lễ hội năm nay cũng bao gồm ‘Lễ Tạ Ơn Nữ Thần Aqua’. Chính xác như vậy đấy. Biểu ngữ quảng bá cho lễ hội bao gồm tên của nữ thần nước – Aqua.”

Mọi người trong phòng họp dường như đã bùng tỉnh.

“Bởi vì đây là lễ hội của Nữ Thần Nước, các cô gái đứng quầy có thể mang áo tắm và nghịch nước. Sẽ không sao cả nếu chúng ta lấy lí do ‘Đồng phục này hoàn toàn thích hợp để mà chơi đùa với nước!’ Đồng thời, mọi người nên nhớ rằng lễ hội diễn ra vào thời điểm nóng nhất trong năm, cho nên đây cũng là cách để phòng ngừa bị say nắng. Nếu cảnh sát ra tay can thiệp, chúng ta có thể vặn lại họ rằng ‘Nếu có ai đó ngất đi do say nắng, mấy người có đứng ra chịu trách nhiệm được không?’ Mấy tên cóm thường không chuyên ‘lãnh trách nhiệm’ nên bọn họ nhất định sẽ không nói được gì.”

“Thiên tài! Thưa cố vấn, ngài thật sự quả là một thiên tài!”

“Xin ngài giúp cửa hàng của tôi sau khi lễ hội kết thúc!”

Tiếng vỗ tay vang rền trong căn phòng họp.

“—Này Kazuma. Ban tổ chức lễ hội vừa mới nộp kế hoạch ‘Cách ngăn ngừa say nắng và Tóm tắt sơ bộ về kế hoạch tổ chức lễ cảm tạ cho nữ thần Aqua’. Anh cũng là thành viên trong hội đồng phải không? Nếu thế thì....”

“Đúng vậy. Ngày lễ hội diễn ra sẽ rất là nóng. Nhằm ngăn ngừa say nắng, mọi người quyết định sẽ tổ chức nghịch nước khắp nơi. Vì thế, đồng phục thường ngày của các cô gái đứng quầy sẽ không hợp cho các sự kiện như vậy. Nếu để đồng phục của họ bị ướt trong lúc nghịch nước thì đồ lót của họ sẽ bị lộ ra. Còn trong bộ đồ bơi thì họ không cần phải lo lắng về chuyện này. Tôi không có cơ hội để tận hưởng một lễ hội lớn như vậy ở đất nước của mình, thế nên tôi muốn lễ hội này phải thành công....”

“R-Ra là vậy à? Tôi xin lỗi vì đã hiểu nhầm lòng tốt của anh. Nếu như thế thì không sao đâu. Tôi đồng ý. Lễ hội mùa hè đầu tiên chúng ta đón chờ cùng nhau chắc chắn phải thành công.”

Thế là bà cô lãnh chúa tạm thời và thiếu thốn kinh nghiệm Darkness đã đồng ý với kế hoạch của tôi.

— Còn ba ngày nữa trước khi lễ hội bắt đầu.

Vai trò làm cố vấn của tôi không phải lúc nào cũng suôn sẻ.

Thi thoảng tôi vướng vào tranh cãi với một vài thành viên hội đồng quản trị.

“Hầu hết pháp sư chuyên dùng pháp thuật kích nổ đều tập trung ở kinh đô để chiến đấu với quân đội của ma vương. Bởi thế nên chúng ta không đủ nhân lực cho màn trình diễn pháo hoa năm nay. Tôi e rằng lần này sẽ phải hoãn lại.”

Nghe thấy vậy tôi liền phản đối.

“Ngu ngốc! Chúng ta không thể nào hủy bỏ màn bắn pháo hoa được. Ông nghĩ gì thế hả? Không phải bắn pháo hoa luôn đi chung với Yukata sao!? Còn gì là lễ hội nữa khi không có ai mặc Yukata nữa chứ!?”

“Ngài cố vấn bình tĩnh lại nào! Không phải ‘Yukatas’ ở đây có xuất xứ từ một đất nước xa xôi nào đó hay sao?”

“Chẳng qua chỉ là bắn pháo hoa với Yukata thôi đúng không nào? Việc gì phải làm lớn chuyện như thế cơ chứ?”

“Tôi hiểu rằng cố vấn rất kì vọng được thấy mấy bộ Yukata này. Tôi còn nghe thêm được rằng đúng là xem pháo hoa thì phải mặc Yukata mới gọi là hợp lí. Nhưng mà nếu chúng ta không có pháp sư nào dùng được phép kích nổ thì không có thể làm gì được? Chẳng biết chúng ta có thể tìm người sử dụng ma thuật Blast <Tạc Liệt> được không nữa...”

“Ai cũng biết rằng dùng phép thuật Fire Ball <Hỏa Cầu> để tạo pháo hoa nhìn thảm hại thế nào rồi đấy....”

Tôi nhìn mọi người và nêu lên kế hoạch bí mật của mình.

“Tôi có cách này. Như mọi người đã biết, trong nhóm của tôi có một người có thể dùng phép Explosion—”

“Bác bỏ! Lễ hội sẽ hoàn toàn bị xoá sổ trước khi kịp cử hành!”

“Tôi muốn rút lại mấy lời khen ngợi lúc đầu rằng cậu là thiên tài! Cậu là đồ ngốc!”

“Đáng lẽ ra chúng ta không nên để tên này làm cố vấn. Chúng ta nên tiến hành theo như kế hoạch ban đầu....”

Lời đề nghị của tôi không có tác dụng gì cả. Thành viên của ủy ban giờ lại quay qua phàn nàn.

Tôi liền nắm lấy cổ áo của tên chủ tịch đang ngồi ngay kế cạnh tôi.

“Ông đang nói gì thế hả, đồ ngu!? Bỏ cái ghế chủ tịch kia được rồi đấy! Màn biểu diễn pháo hoa sẽ tạo ra không khí lãng mạn cho lễ hội! Đó là một sự kiện không thể thiếu được trong mùa hè! Ông vừa được xem pháo hoa vừa được thưởng thức các cô gái trong bộ Yukata! Lại

còn có thể vô tư nắm lấy tay họ nữa chứ! Lễ hội mà không có pháo hoa thì còn ý nghĩa gì nữa!”

“Thằng ôn này! Nếu cậu muốn pháo hoa thì phải đưa ra biện pháp nào để nghe hơn! Ah, còn tay của cậu đang làm gì thế hả! Dân Mạo Hiểm Giả mà lại dám dùng vũ lực với dân thường ư?”

“Giết nó đi! Thằng nhóc Mạo Hiểm Giả mới nổi này không đủ khả năng đâu! Mọi người hội đồng nó nào!”

“— ‘Đơn Xin Cấp Phép Sử Dụng Ma Dược Bạo Phát’ ....? Đây, Kazuma. Tại sao anh lại cần thứ này cơ chứ? Không phải chất này nguy hiểm lắm uh? Và... sao anh thương tích đầy mình vậy?”

“Loại ma dược này rất cần thiết cho lễ hội. Tôi đã gồng mình nhận lấy trách nhiệm từ mọi người không để cho lễ hội này thất bại bằng mọi giá.”

“Uh, hm. Trông anh nghiêm túc vậy thì chắc là đúng thật. Tôi hiểu rồi. Được cấp phép. Nhưng mà— Sao anh lại bị thương thế?”

“Có những thứ đáng để một người đàn ông bảo vệ bằng mọi giá. Những vết thương này chính là bằng chứng cho sự can trường của một người đàn ông, bảo vệ những gì anh ta nhất định phải phải bảo vệ.”

“V-Vậy à? Tôi hiểu rồi. Tôi nghĩ tốt hơn hết là mình không hỏi gì thêm.”

Tôi tiếp tục thuyết phục một Darkness thiếu quyết đoán và bận rộn mấy ngày liền để chuẩn bị cho lễ hội.

Hồi còn học cấp hai tôi chưa từng tham gia lễ hội văn hóa của trường.

Bởi vậy lần này tôi hăng hái tham dự là để bù đắp lại quãng thời gian học sinh đã bị đánh mất.

Thật ra với tôi phần thưởng cho công việc làm cố vấn chẳng mấy quan trọng.

Tôi quay lưng lại Darkness và quay về phòng mình.

Tôi cầu mong rằng mọi việc sẽ diễn ra suôn sẻ.

Tính từ ngày lễ hội bắt đầu thì vẫn còn...

— Lễ hội sẽ chính thức diễn ra vào ngày mai, hôm nay là buổi họp cuối cùng của ban tổ chức.

Tôi đưa ra các đề nghị hấp dẫn với những người cộng tác để hoàn thành vai trò làm cố vấn của mình trong quãng thời gian ngắn ngủi còn lại.

“Ở đất nước của tôi có một nơi gọi là Asakusa. Mỗi năm ở lễ hội này bao gồm có ngày hội của vũ điệu Samba, nơi các vũ công mặc đồ mát mẻ tuần hành trên đường...” [\[ii\]](#)

“Đừng có chém. Làm gì có lễ hội nào kiểu đó? Cậu chỉ bịa chuyện thôi! Cậu chẳng qua chỉ là một thằng nhóc khát tình thôi!”

“Lúc trước cậu có nói tới một lễ hội nơi có người phụ nữ ngồi trên cái dương vật và được một cái kiệu ghế khiêng đi khắp nơi! Một lễ hội lố bịch như thế là chuyện không thể nào tin được!” [\[iii\]](#)

Tôi đập bàn và phản pháo họ một cách dữ dội.

“Mọi thứ tôi nói hoàn toàn là sự thật, tôi không phải là thằng nhóc chần chừ! Dù sao thì lễ hội Eris thật quá quê mùa! Cái gì mà mọi người tới nhà thờ nữ thần Eris để cầu nguyện kia chứ!? Máy người không còn trò gì khác để làm hay sao!? Chẳng hạn như cho hai phe mang Mikoshi[\[iv\]](#) rồi chọi nhau nghe hay hơn không?”

“Lễ hội này hoàn toàn mang tính chất liêng thiêng. Chứ không phải thứ lễ hội lỗ bịch mà cậu nói tới!”

“Đúng là làm ra lợi nhuận rất là quan trọng nhưng mà nếu chúng ta chỉ chăm chăm tới chuyện đó, tôi có cảm giác rằng chúng ta đã đánh mất thứ gì đó còn quan trọng hơn!”

“Lời đề nghị của cậu đi quá đà rồi đấy! Không phải là chúng ta không thể không có yếu tố gợi dục ở đây, nhưng nó cần phải được giảm cường độ xuống một chút.”

Ban đêm.

Việc phải nói chuyện với Darkness mỗi tối bắt đầu thành thói quen hằng ngày...

“—Này Kazuma. Tôi nói chuyện với anh một lúc được không?”

“Chuyện gì vậy?”

“Tôi hoàn toàn không thể hiểu được mục đích của cái ‘điều hành hoá trang’ này”

Tôi biết thế nào cô ấy cũng hỏi về chuyện này.

“Nữ thần Eris sẽ hạ phàm trong hình dạng hoá thân của mình để thưởng thức lễ hội. Cô đã nghe tới truyền thuyết này chưa?”

“Ồ, có chứ.... Đây là một huyền thoại nổi tiếng trong cộng đồng Tín Đồ Eris. Bởi thế vào thời điểm này mỗi năm có rất nhiều người hoá trang thành nữ thần Eris để người có thể hưởng thụ lễ hội trong hình dáng thực của mình. Khi mà nữ thần Eris trà trộn vào trong đám người hoá trang thì không ai có thể phân biệt thật giả.”

Ồ, vậy mà tôi nghĩ mọi người chỉ muốn hoá trang thôi, hoá ra là có lý do ẩn sâu bên trong.

“Sự kiện này nhằm để hỗ trợ truyền thống mà cô mới nói tới. Người tham gia không bị giới hạn trong bộ đồ hoá trang nữ thần Eris, mà họ còn có thể hoá trang thành anh hùng, công chúa hoặc là nữ thần Aqua. Ở đất nước của tôi, còn có một lễ hội được tổ chức chỉ để tập trung đủ các loại hoá trang khác nhau, lễ hội này được gọi là Comiket.”

“V-Vậy à? Uh, tôi nghĩ rằng mình cũng hiểu được mục đích của sự kiện này rồi. Nhưng... Nhưng mà lễ hội này nhằm để ca ngợi các nữ thần, cho nên... nếu cho người tham gia hoá trang thành succubus thì không đúng đắn cho lắm...”

“Cô nói gì vậy? Lễ hội này chỉ diễn ra mỗi năm một lần. Không chỉ có các nữ thần muốn được nghỉ ngơi mà không phải hoá thân. Cô không cần lo gì cả, cứ cho đây là ngoại lệ duy nhất cho lễ hội lần này. Chẳng qua đây chỉ là mấy bà chị ăn mặc mát mẻ dạo phố thôi, sẽ không ai bị ảnh hưởng gì đâu.”

“Dù anh có nói thế... Uh? Khoan đã. Anh vừa mới nói gì vậy? Điều anh mới nói nghe như thể sẽ có những thứ khác ngoài thánh thần thâm nhập vào thị trấn này vậy...”

“Không sao cả, không sao cả đâu. Đừng lo lắng quá. Cứ đóng dấu ngay chỗ này! Đây là giấc mơ của tất cả các nam Mạo Hiêm Giả! Và mấy bà chị này còn nhất trí rằng nếu đề nghị này được thông qua thì họ sẽ sẵn sàng diện đồ succubus đi xuống đường!”

“Mấy bà chị mà anh nhắc tới là ai vậy? Còn nữa, tại sao dạo này anh lại cố chấp thế!? Tôi biết rồi! Tôi biết rồi! Không thể ngờ được có thể loại phụ nữ muốn diện đồ kiểu này tồn tại trên cõi đời. Mấy người đó là ai nhỉ...”

Cứ như vậy, dù có bận rộn và hỗn loạn, công việc chuẩn bị cho lễ hội đang diễn ra một cách tốt đẹp.

Cuối cùng thì ngày đó cũng tới.

Phần 4

“Cư dân thị trấn Axel, mọi người đã sẵn sàng cho cái ngày chúng ta mong mỏi bấy lâu chưa!? Tôi xin chính thức tuyên bố bắt đầu Lễ Tạ Ôn Nữ Thần Eris và Nữ Thần Aqua ngay bây giờ!”

“Woah!”

Lời tuyên bố được phát ra từ loa ma thuật vang đi khắp thị trấn.

Cùng lúc đó hàng loạt các phép thuật khác nhau được phóng lên bầu trời để báo hiệu bắt đầu lễ hội ngày hôm nay. Mặt đất gầm rú không hề thua kém tiếng hoan hô.

“Trời đã sáng rồi sao...”

Hôm nay là ngày đầu tiên của lễ hội.

Kể từ tối qua, tôi đã chơi game mà Aqua mang về từ làng Hồng Ma Tộc xem như là để tự thưởng cho công sức mà mình bỏ qua mấy ngày hôm nay cho việc chuẩn bị lễ hội. Tiếng thông báo từ loa phát thanh làm tôi chợt nhận ra rằng trời đã sáng.”

Tôi cảm thấy đói nên tôi bắt đầu mò xuống lầu dưới và nhìn thấy Megumin đang ăn bữa sáng một mình.

“Chào buổi sáng, anh Kazuma. Mọi người hôm này đều dậy sớm hơn thông thường, kể cả Aqua và Darkness.”

“Em hiểu nhầm rồi. Anh không có dậy sớm. Anh thức cả đêm để chơi game. Em mới nói là hai người bọn họ dậy rồi à? Nhưng mà anh không thấy họ ở trong nhà, họ đi đâu rồi?”

“Chị Aqua do quá phấn khích nên tối hôm qua ngủ không được, chị ấy rời khỏi nhà từ lúc sáng sớm.”

Cô ta thật giống như một đứa con nít không ngủ được khi biết rằng ngày mai được đi chơi.

“Lúc em báo lại với chị Darkness là chị Aqua đã rời khỏi nhà rồi, chị Darkness lập tức đuổi theo sau, chị ấy nói rằng chị cần để mắt tới đám tín đồ Axis nhằm ngăn không cho bọn họ gây ra rắc rối gì.”

“Từ ngày trở thành lãnh chúa tạm thời, bà cô đó bận bịu ra phết. Megumin, lát nữa em có đi tham quan lễ hội không?”

“Không. Em tính đi gặp Yunyun, cậu ấy chắc giờ đang khóc lóc về chuyện mình không có bạn để đi tham quan lễ hội cùng. Em sẽ lượn lờ trước mặt cậu ấy, nhưng không mời đâu, để em có thể chọc tức cậu ấy một phen. Kazuma, anh muốn tham gia không?”

“E-Em thật là. Cứ đi cùng cô bé đó đi. Anh sẽ đánh một giấc ngắn tới tối rồi tới xem mấy gian hàng như thế nào.”

“Em không nghĩ đó còn có thể coi là đánh một giấc ngắn được... Nhân tiện, Kazuma anh có rảnh vào đêm thứ ba của lễ hội không?”

Dùng xong bữa sáng, Megumin vừa thản nhiên nhấp từng ngụm trà vừa nói.

“Đêm thứ ba của lễ hội à? Anh tính đi loanh quanh xem mấy gian hàng hoặc đại loại như thế. Nhưng mà có chuyện gì không vậy?”

“Không có gì. Sẽ có màn trình diễn vào đêm thứ ba của lễ hội. Em đang lo không biết mọi thứ có thể diễn ra êm đẹp tới đêm thứ ba được hay không khi lần này lễ hội được đồng tổ chức với đám Tín Đồ Axis. Nhưng dù sao thì cũng không có gì chắc chắn rằng sẽ có sự cố nào diễn ra... Nếu mà mọi chuyện diễn ra ổn thoả, anh có muốn cùng em đi ngắm pháo hoa vào đêm hôm đó không?”

Megumin nói và mang bát đĩa của mình vào trong nhà bếp mà không chờ tôi trả lời.

... Hôm đó sẽ có pháo hoa.

Tới lễ hội và ngắm pháo hoa với một cô gái.

Chuyện gì đang diễn ra thế này! Cảm giác như đang sống hết mình vì tuổi trẻ vậy!

— Vào buổi tối cùng ngày.

Do quá phấn khích mong chờ tới tiết mục bắn pháo hoa mà tối hôm đó tôi trần trọc không ngủ được, đặc biệt là tiếng huyền não từ thị trấn, chân tôi bị đông cứng

Với một Hikikomori như tôi, đám đông chính là thiên địch.

Càng tới gần phố mua sắm tôi càng thấy nhiều người hơn.

Một biểu ngữ lớn được treo trên lối vào khu mua sắm của thị trấn Axel. Trên biểu ngữ ghi dòng chữ lớn “Lễ Tạ Ôn Nữ Thần Eris!”

Và dòng chữ “Lễ Tạ Ôn nữ thần Aqua!” được ghi bằng phong chữ nhỏ hơn, bị nhét vào một góc.

Đầu tiên tôi phải tới khu vực được Giáo Phái Axis quản lý để xem xét tình hình.

Lúc này bầu trời đã hoàn toàn bị bóng đêm che phủ, đèn đường hai bên được thắp sáng lên.

Khu phố mua sắm nhộn nhịp hơn thông thường, các Mạo Hiểm Giả chen chúc với dân thường, lái buôn — đủ loại người.

Gian hàng nhỏ và các cửa hàng mọc lên ở khắp mọi nơi. Tiếng ồn bao trùm cả khu phố.

Tôi hi vọng rằng khu vực Aqua quản lý cũng sẽ tấp nập như vậy.

Và lo lắng của tôi đã thành hiện thực. Hình như có rắc rối gì đó diễn ra ở chỗ mà Aqua dựng gian hàng.

Phần 5

“Cô không được bán mấy thứ này nếu không có giấy phép! Tại sao tín đồ Axis mấy người không biết làm gì cả ngoại trừ gây ra rắc rối thế này!?”

“ ‘Mấy thứ này’ ý nhà ngươi là gì thế hả? Gian hàng này đã được nữ thần Aqua chuẩn bị hết sức kỹ lưỡng. Vậy mà ngươi dám sỉ nhục sao?”

Người đang cãi vã là Cecily.

Cô ta đang cãi nhau với một viên cảnh sát đang đi tuần tra lễ hội.

“Này, cô đang làm cái quái gì vậy? Tôi yêu cầu mấy người làm việc hăng hái vào chứ không phải lao vào cãi nhau như vậy! Mới rời mắt khỏi cô một chút là cô đã kiếm chuyện với cảnh sát rồi. Bộ lúc nào mấy người cũng thế này hả?”

“Ồ, hay quá! Nghe này, Kazuma-san. Gã đó cố tình gây sự để không cho bọn này làm việc!”

“Tôi không gây sự với ai cả! Cô chỉ đơn giản là không được phép bán mấy thứ đó!”

Bọn họ đang cãi vã chuyện gì thế này?

Tôi nhìn vào gian hàng và thấy bên trong là nhiều thùng nước với cả đồng nòng nọc đang bơi.

“.... Mấy thứ quái này là gì vậy?”

Mấy con nòng nọc này có phần hơi to quá so với kích thước thông thường.

“Nữ thần Aqua nói rằng đã là lễ hội thì nhất định phải có gian hàng vớt cá vàng. Tôi thì tôi không biết vớt cá vàng là gì, nhưng tôi làm hết sức mình để tái tạo lại khung cảnh đó. Bởi vì cá vàng tự nhiên rất khó kiếm cho nên tôi dùng mấy con nòng nọc này để thay thế...”

Cecily nói và nhìn tôi với hy vọng là tôi có thể giúp cô ta.

Mơ đi. Làm gì có ai lại muốn đi vớt mấy thứ này?

Nhân tiện, hình như mấy con này....

“Này, không phải mấy con nòng nọc này hơi to quá sao? Liệu thật sự chúng nó có phải là nòng nọc không vậy?”

Như thế trả lời cho nghi vấn của tôi —

“Dù sao thì luật của thị trấn này đã nghiêm cấm không được phép buôn bán con non của ếch khổng lồ dưới mọi hình thức! Chỉ trong thời gian ngắn mấy con này sẽ lớn rất nhanh! Nếu mà để tụi nhỏ mua mấy thứ này, chỉ trong vòng vài tháng thị trấn này sẽ tràn ngập là ếch khổng lồ! Tới lúc đó cô có đủ tiền để bồi thường không hả!”

“Này, phun thuốc trừ sâu vào chỗ này nhanh lên!”

Nghe viên cảnh sát nói vậy, tôi quyết định sẽ hóa kiếp cho mấy thứ này. Cecily vội vàng tìm cách ngăn cản tôi.

“Dừng lại! Dừng phá gian hàng của tôi! Nữ thần Aqua nói với tôi rằng anh Kazuma sẽ cảm thấy hoài niệm và hạnh phúc! Đáng lẽ anh phải thích vớt cá vàng lắm đúng không?!”

“Đúng, đúng là tôi thích vớt cá vàng! Nhưng làm gì có ai thích vớt mấy cái thứ xấu xí này cơ chứ? Nếu thả bọn chúng một cách tự nhiên

thì chắc chắn sau này sẽ có rắc rối. Nếu cô không muốn tôi giết hết chúng nó thì làm ơn mang nó đi xa ra khỏi thị trấn này. Máy người đã nói rằng một khi đã được cấp phép thì cứ để cho mấy người tự lo. Giờ thì nhìn đi!”

Cecily cười khúc khích khi nghe thấy mấy điều tôi nói.

“Anh nghĩ rằng tín đồ Axis chỉ có duy nhất một gian hàng đáng để tự hào sao? Nhân dịp lễ hội lần này, tín đồ Axis trong khắp thị trấn đã tụ tập hết về đây và nảy ra rất nhiều ý tưởng hết sức sáng tạo!”

Cecily đồng thời chỉ tay về hướng của ba mươi gian hàng khác.

Đúng là ngoại trừ Cecily ra thì thị trấn này thật sự còn có nhiều tín đồ Axis khác. Chuyện này làm tôi nhớ tới một loại sinh vật nào đó, một khi đã thấy một cá thể riêng lẻ thì chắc chắn sẽ có cả bầy ở quanh đây.

Hiện giờ trên đường cũng có khá là nhiều người đang xem đồ. Các gian hàng cũng khá là tấp nập.

Dù cảm thấy nhẹ nhõm được một chút khi biết được rằng mấy người này đang hết sức làm việc, nhưng tôi chợt nhận ra có gì đó không ổn với mấy gian hàng này—

“Xâu thịt Kraken nướng đây! Thịt này được lấy từ con non của Kraken. Thịt Kraken nóng giòn hiếm có đây! Thịt rất là thơm ngon chất lượng!”

“Này, không phải đây chỉ là mấy con mực thông thường hay sao? Thấy chẳng khác gì đang ăn mực cả....”

“Anh đang nói gì vậy? Anh đã từng ăn một con Kraken thực sự chưa? Tín đồ Axis bảo đảm rằng đây chắc chắn là thịt Kraken nướng trăm phần trăm!”

Có một bà chị đang bán cái gọi là Karaken, mà thực chất chỉ là mấy con mực.

“Hãy tới xem Túp lều kì thú! Hiện chúng tôi đang trưng bày một giống lai giữa người cá với tiên cá! Được bắt bởi một tín đồ Axis dũng cảm... Ah! Thưa quý khách, quý khách làm ơn đừng hốt hoảng khi đi vào trong lều!”

“Thật vớ vẩn! Trả tiền đây, đồ khốn! Đây chẳng qua chỉ một con cá lớn bên trong cái bể thôi!”

“Tôi đã nói rồi. Đây là con lai của ngư nhân và nhân ngư!”

.... Rõ ràng là có vấn đề gì đó xảy ra ngay khi khách hàng vừa bước vào trong lều.

“Hãy tới đây và chơi game bắn súng nào! Sẽ có giải thưởng lớn cho người nào bắn được vào giữa hai con mắt của mục tiêu....”

“Này, không phải mục tiêu nhìn giống nữ thần Eris hay sao! Ngừng ngay cái trò bán bỗ nữ thần Eris này đi!”

“Ugh. Lũ Tín đồ Eris đang cố tình làm loạn ngay ngày đầu tiên của lễ hội! Bớ cảnh sát! Lại đây bắt lại lũ tín đồ Eris này lại đi.... Ah, anh đang làm gì vậy. Có ai bảo anh đóng gian hàng giùm đâu. Tôi muốn anh bắt giam lại lũ tín đồ Eris phá đám...!”

.... Và gian hàng của ai đó bị cảnh sát dẹp bỏ.

Cuối cùng là—

“Onee-san, đó có phải là rồng thật không ạ?”

“Dĩ nhiên rồi, nó là một con rồng thứ thiệt đấy. Giáo Phái Axis hiện đang có một trang trại gây giống rồng. Một con chỉ có giá năm trăm eris thôi. Em có muốn mua một con không nào.:

Là một kẻ đại ngốc, cô ta bắt một con thần lằn ở đâu đó rồi sơn nó bằng nhiều màu sáng chói và định lừa tiền con nít.

“Eh.... Nhưng mà năm trăm Eris là toàn bộ tiền túi của em. Nếu mua nó rồi thì em sẽ không còn tiền mua mấy thứ khác nữa. Thôi vậy. Dù sao thì nhìn con này thấy y như thần lằn ấy...”

“Thế à? Thật là tiếc. Nhưng cứ như thế thì mấy đứa trẻ này sẽ không được mua. Dĩ nhiên với một loài nguy hiểm như rồng thì không thể trả chúng về tự nhiên. Chị chỉ còn nước gửi chúng tới trại tập trung động vật thôi... Nhưng nếu không thể kiểm được chủ nhân thì cái kết chờ đón chúng chỉ có thể là cái chết....”

Đứa trẻ bắt đầu cảm thấy lo lắng khi nghe thấy mấy lời nói dối của con ngốc này.

“S-Sao lại như vậy chứ? Đ-Đây là thần lằn đúng không? Chỉ cần thả chúng đi thì sẽ ổn thôi.”

“E đang nói gì vậy? Đây là rồng thứ thiệt! Này, em có định mua không? Có thật sự không mua thì sẽ ổn không!?”

Kẻ ngốc đó tiếp tục làm phiền và hù dọa tới mức đứa trẻ sắp khóc òa.

“Ugh.. Nh-Nhưng mà nếu như thế thì tiền túi của em sẽ....”

“Rốt cuộc em vẫn không mua sao? Vậy thì chị chắc chắn sau này em sẽ phải hối hận! Lũ rồng tội nghiệp này sẽ không còn cách nào khác ngoại trừ tới trại tập trung động vật!”

“Nếu cô còn tiếp tục đứng đó lừa đảo thì tôi sẽ gọi ngay con gà con của cô vào trại tập trung động vật đấy! Sao cô có thể đi ăn hiếp một đứa con nít được cơ chứ đồ ngốc kia!”

Tôi cốc một cái thật mạnh vào phía sau đầu của Aqua.

Phần 6

“Chỉ bởi vì cô bị lừa mua một thứ gọi là trứng rồng cho nên giờ lại cô tính tạo ra thêm nhiều nạn nhân để trả thù xã hội hử!?”

“Anh đang nói gì vậy Kazuma! Anh không biết sao!? Trong một vài tình huống đặc biệt như là trong lễ hội lần này, kiếm lời thêm một chút hoàn toàn có thể chấp nhận được! Không phải lễ hội nào ở Nhật Bản cũng giống như vậy sao? Và Zell Đại Đế là một con rồng thực thụ!”

Tôi ôm đầu mình trong khi kéo Aqua khỏi công việc buôn bán thần lần của cô ta.

Cho tới lúc này thì tôi vẫn chưa thấy gian hàng nào bình thường cả.

Đáng lẽ ra tôi không nên tin tưởng giao mọi thứ lại cho mấy người đó. Aqua và mấy tên khác quả thật là vô dụng. Giờ thì chuyện hai giáo phái thi tài với nhau nghe cứ như là trò đùa vậy.

“Đây không còn nằm trong khoảng ‘có thể chấp nhận được’, đồ ngốc! Nhìn xem. Khu vực của cô chẳng có bao nhiêu khách cả và họ sắp mất

hết kiên nhẫn với mấy gian hàng của cô rồi! Darkness nói là lát nữa cô ấy sẽ tới đây tuần tra. Nếu mà con đầu gối đó thấy thảm họa lần này, cô ta sẽ không bao giờ cho Giáo Phái Axis tổ chức lễ hội nữa đâu.”

Nghe tới đây thì Aqua cuối cùng cũng hiểu được tình hình—

“Kh-Khoan đã! Đằng kia có một gian hàng đang thu hút được rất nhiều khách! Gian hàng này chắc chắn không có mảnh khoé nào cả và còn thu được lợi nhuận nhiều nhất nữa!”

Cô ta kéo tôi tới gần một gian hàng.

Nằm ở một góc trong khu vực do Giáo Phái Axis quản lí là một gian hàng nhỏ.

Gian hàng này quả thật là có rất nhiều khách.

.... Khi tới nhìn kĩ hơn, điều mà tôi trông thấy làm tôi bất ngờ tới mức xém té ngựa.

Đó là Chris với một vẻ mặt phiền muộn.

“Tôi bắt gặp Chris đang đi lang thang gần đây nên tôi kéo cô ấy tới giúp cho gian hàng này!”

Thật đúng là, cô ta đang tính bày trò gì đây cơ chứ?

Sao Nữ Thần của Giáo Phái Eris lại có thể đi giúp gian hàng của Giáo Phái Axis chứ?

Chris chỉ ngồi đó ôm lấy đầu gối của mình. Với đôi mắt vô hồn, cô ấy vẫy tay chào chúng tôi.

Đây là gian hàng rút thăm trúng thưởng.

“Này, một lần nữa! Làm ơn cho tôi thử một lần nữa!”

“Khoan đã tên kia, tôi tới đây trước mà! Tôi đã tiêu rất nhiều tiền cho gian hàng này!”

Nếu mà bạn rút được trúng thẻ thì bạn sẽ nhận được gấp đôi số tiền mà bạn đặt cược.

Một gian hàng đơn giản không có mảnh khoé gì ở đây cả, nhưng nó lại thu hút được rất nhiều khách và vì một lí do gì đó mọi người ở đây đều trông rất là nghiện trò này.

Một khách hàng đưa một đồng Eris cho Chris và rút ra một trong ba thẻ bài trong tay còn lại của Chris.

Ông ấy lo lắng mở...

“Khỉ thật. Lại thua nữa rồi! Này, cho tôi xem hai thẻ còn lại nào!!”

Chris nghe lời và mở bàn tay ra để cho mọi người thấy hai thẻ bài còn lại.

“Bạn đã thắng!” được ghi rõ ràng trên hai thẻ bài còn lại.

Ah, vậy ra là chỉ có một trong ba thẻ có kết quả trật thôi.

Thông thường thì với tỉ lệ thua một trong ba này thường rất có lợi cho khách hàng.

Tuy nhiên...

“Được rồi. Tôi nhất định sẽ thắng lần này! Bởi vì tôi không thấy có trò lừa gạt trong này nên tôi nhất định sẽ thắng sớm thôi!”

“Tôi cũng không thấy có dấu vết sử dụng bùa phép ban phước ở đây, nhưng mà tại sao chúng ta lại toàn thua được cơ chứ...? Dừng lại, đừng chơi nữa.”

“Một lần nữa thôi! Nếu tôi không lấy lại được vốn thì cũng không sao cả. Tôi sẽ thoả mãn nếu thắng được dù chỉ một lần thôi! Tôi không thể nào chấp nhận được cái kết quả thảm hại không thắng nổi dù chỉ một lần này!”

Luật đưa ra rõ ràng nghiêng về phía khách hàng, tuy nhiên họ vì tiếp tục thua liên tiếp cho nên họ mất bình tĩnh để nhận ra đã tới lúc đầu hàng.

Không phải do anh yếu, chỉ là đối thủ của anh quá mạnh. Xét cho cùng, cô gái này là...

“Okay. Chỉ lần này thôi! Thua nữ thần may mắn Eris! Xin hãy cho con thắng được lần này! Bằng không thì con chuyển sang Giáo Phái Axis!”

“Eh!? Nè. Kh-Khoan đã!”

Khi nghe tới mấy lời này, Chris hốt hoảng la lên.

Quá trễ rồi. Người đàn ông đã rút thẻ của mình...!

“Tất cả hi vọng đều trông chờ vào quẻ này! .... Chết tiệt!! Tôi ghét nữ thần Eris nhất!!!”

“Đư-Đừng mà!”

Người đàn ông quăng đi thẻ bài của mình sau khi thua thêm một lần nữa. Còn Chris thì kêu lên trong đau đớn và trông có vẻ sắp oà khóc tới nơi rồi.

“Làm tốt lắm Chris! Đúng là không bỏ công tôi năn nỉ và ép buộc cô giúp! Cô không những quản lí gian hàng của mình rất tốt mà còn cải đạo được một tín đồ Eris nữa chứ! Lúc trước có kiếm được một hòn đá có hình thù kì quái dưới đáy hồ của con Kowloon Hydra. Tôi sẽ dùng thứ đó làm quà cho cô.”

“Tôi không muốn nó! Ugh... Tín đồ của mình...”

Cô ta đang bày trò gì thế này.

Chris chắc chắn phải giúp gian hàng này vì cô ấy không thể nào từ chối yêu cầu của con mắt Aqua này...

Cecily tiến lại gần sau khi cãi nhau một hồi với cảnh sát trong khi Chris cúi đầu xuống do bị chuyện này ám ảnh.

“Thưa nữ thần Aqua, chúng ta phải làm gì đây... Mấy tay khách hàng nghiện cờ bạc đã bỏ đi chỗ khác rồi, giờ thì gian hàng bốc thăm trúng thưởng cũng.... Chúng ta chỉ còn nước dùng tới gian hàng bán ốc sên Tokoroten mà em đề nghị lúc trước.”

“Này, làm ơn đừng bán mấy thứ kì cục nữa giúp tôi. Để tôi suy nghĩ chút.”

Phần 7

Thật tình, tại sao chuyện này lại xảy ra cơ chứ?

Tôi hoàn toàn không có ý đồ làm việc nghiêm túc gì cả, nhưng sự thật là Tín Đồ Axis không có khả năng cạnh tranh nổi với Tín Đồ Eris.

Đừng có mơ tới chuyện góp phần làm cho lễ hội thêm sinh động. Cứ đà này không sớm thì muộn họ cũng sẽ phải dẹp tiệm sớm thôi.

Trong khi đó ở khu vực kiểm soát bởi Giáo Phái Eris, các gian hàng đang rao bán các mặt hàng khác nhau với giá cả phải chăng, cho nên khu vực ở bên đấy trông sôi nổi hơn khu bên này nhiều.

Các bài thánh ca khen ngợi về nữ thần Eris. Lời cảm tạ nữ thần và tiếng chúc mừng vang lên từ khắp nơi.

Không có ý tưởng gì mới ở đây cả, chỉ đơn giản là bầu không khí thường thấy ở một lễ hội truyền thống. Nhưng mà nếu bạn trông thấy tín đồ Eris với nụ cười đầy ân cần, nâng cốc ăn mừng nữ thần Eris, bất luận là ai cũng đều có thể nhận ra rằng tổ chức Lễ Tạ On Nữ Thần Eris là chuyện đương nhiên...

“— Nè Kazuma. Tôi phải làm gì bây giờ?”

“Đã tới lúc dùng đến mấy mảnh vật cho bữa tiệc của cô rồi đấy. Cô có thể giúp chúng tôi sau khi thu hút khách hàng. Còn Cecily có thể làm bồi bàn phục vụ khách. Chris sẽ giúp tôi phụ bếp.”

“Ồ. Tôi chỉ cần phải thu hút khách hàng thôi sao? Được rồi, cứ để đó cho tôi!”

“Tôi chỉ cần dùng sắc đẹp của mình để chăm sóc khách hàng nam thôi sao? Vậy thì cứ để đó cho tôi!”

“Nè, tại sao tôi vẫn phải tiếp tục đứng giúp vậy?!”

Tôi đưa ra mệnh lệnh và nhanh chóng lao vào nấu ăn.

Mùi hương của nước sốt bay khắp phố mua sắm, cuối cùng thì—

“Được rồi, món kế tiếp nào! Lần này muốn thêm nhiều sốt mayonnaise và tảo biển đúng không? Này Aqua! Nhanh chóng cắt thêm nhiều rau đi! Còn Chris thì sẽ lo cắt thịt heo!”

“Nè Kazuma. Để tôi lo phần thịt heo đi! Bọn cải xanh hôm nay hung hăng sôi nổi quá!”

“Tôi cũng không giỏi xử lí đám cải xanh! Trợ Thủ-kun, để tôi làm việc của anh, còn anh lo đi cắt thêm cải nhé!”

Aqua đang vật lộn với mớ cải xanh. Còn Chris thì đang than vãn trong khi cắt thịt heo.

“Đành vậy. Chris, xem thiết thái đao pháp của tôi đây!.... Oh. Cải xanh lúc nào cũng giòn hơn vào mùa hè. Đây cũng là lúc mà mùi vị của tụi nó ngon nhất trong năm.”

“Uh.. Đúng vậy. Tôi cũng thích cải xanh vào mùa hè hơn. Cải xanh vào mùa đông lúc nào cũng quá hung hăng hiếu chiến. Còn vào mùa thu thì chúng có thể bay được nên đâm ra rất khó xử lí...”

“Cả hai vị lo mà tập trung mà làm đi. Tại sao hai người lại ngồi ăn cơ chứ!? Khách hàng đang xếp hàng dài ngồi chờ ngoài kia kìa! Tô mì lớn có thêm thịt heo đây!”

Trong khi tôi tiếp tục nấu ăn thì gian hàng ngày càng có thêm nhiều khách.

Thực đơn bao gồm những phần ăn thường hay thấy trong lễ hội truyền thống ở Nhật, món mà ai nấy đều thích —yakisoba.

Kể từ khi người Nhật tới thế giới này, các loại nguyên liệu khác nhau cũng xuất hiện ở thế giới này.

Mặc dù nguyên liệu để nấu các thứ như miso, đồ nướng và hamburger đều có ở thế giới này nhưng mà có rất nhiều món ăn không được biết đến ở đây.

“Món yakisoba này thật là ngon! Còn nước sốt thì quá tuyệt vời!”

“Đúng vậy đấy. Tôi chỉ ngửi thấy mùi của nó cũng cảm thấy đói rồi!”

“Anh bạn, một tô mì lớn với sốt mayonnaise và nhiều rau!”

“Cảm ơn quý khách đã hạ cố tới quán. Tôi có món của anh rồi! Đây Cecily. Ghi lại thực đơn của khách... Và đừng có ngồi đó ăn cái nữa!”

Nước sốt dùng cho món mì xào giòn có lẽ là một thứ gì đó mới mẻ với thế giới này. Mọi người tới quán đều thích nó.

Ngay cả những người tới từ nước Nhật dù có biết xào mì thì cũng chưa chắc gì họ biết cách pha chế thứ nước sốt này.

Còn lý do tại sao tôi biết cách pha chế nước sốt cho món yakisoba....

“Tôi không ngờ được một người có kỹ năng nấu ăn lại mở hàng ở khu này. Lễ hội lần này thật là thú vị! Có lẽ chúng ta cũng nên để Giáo Phái Axis tổ chức lễ hội vào năm sau!”

“Không phải người đứng bếp là Mạo Hiểm Giả nổi tiếng Kazuma sao?? Hoá ra anh ta cũng có tài nấu ăn.”

Chính xác là như vậy đấy. Tất cả đều nhờ vào kỹ năng nấu ăn mà tôi học được lúc trước.

Tôi học kỹ năng này nhằm mục đích chính là để nâng cao chất lượng sống của mình. Không ngờ nó còn có thể dùng được trong tình huống như thế này.

Dù sao thì ai chuyển sinh từ Nhật Bản cũng đều không học kỹ năng này. Hay đúng hơn là họ không thể học.

Chuyển sinh tới thế giới với các kỹ năng ăn gian, đời nào họ lại chịu đi hạ thấp bản thân mình mà đi làm công việc yếu nhất là Mạo Hiểm Giả cơ chứ.

Nếu tín đồ Eris muốn có một lễ hội truyền thống thì chúng ta sẽ đối đầu với họ bằng cách tổ chức một lễ hội hiện đại.

Do hình thức mới mẻ và sáng tạo, ý tưởng của Cecily là dùng giấy xin gia nhập Giáo Phái Axis đem gói yakisoba cũng được đón nhận một cách nồng hậu.

Chứng kiến cảnh tượng này, mắt của Aqua sáng rực lên.

“Nè Kazuma. Mọi người đang khen ngợi Giáo Phái Axis! Chuyện này tôi chưa từng thấy từ trước tới nay!”

“Này, đừng có mà thêm vào mấy thứ bị cấm như là sên Tokoroten! Hahaha. Sao nào Aqua? Nếu cô muốn làm ăn chân chính thì sẽ kiếm lời được rất nhanh! Không cần mách khéo gì cả. Cứ làm mọi thứ chân thành là cách tốt nhất! ... Nhân tiện đây, khi nhìn thấy quán đông

khách như vậy, liệu tôi có nên mở một nhà hàng không nhỉ? Đây, này. Mặc dù tôi kiếm được đủ tiền để tiêu cho tới hết phần đời còn lại của mình, chúng kiến thấy cảnh tượng này lòng tôi không thể không vui được!”

“Đây, Trợ Thủ-kun.... Có vẻ như khách hàng từ gian hàng của Tín Đồ Eris cũng bắt đầu qua đây rồi. Tôi đang làm gì thế này....”

Tối hôm đấy.

Trong tất cả gian hàng của Giáo Phái Axis, gian hàng duy nhất kiếm được lợi nhuận là gian hàng bán mì này.

Phần 8

“— Còn đây là lợi nhuận thu được của riêng ngày hôm nay.”

“Woah!?” X4

Các thành viên ban tổ chức đang ngồi cùng nhau trong phòng họp hội đồng.

Mọi người đều sung sướng la lên khi nhìn thấy bản báo cáo về lợi nhuận thu lại được trong ngày đầu tiên của lễ hội.

“Nó gấp đôi số tiền thu được năm ngoái! Lễ hội năm nay quả là một thành công lớn!”

“Tất cả là nhờ vào đề nghị của ngài cố vấn là cho Giáo Phái Eris và Giáo Phái Axis cạnh tranh với nhau! Mặc dù doanh số bán hàng của tín đồ Axis không được tốt lắm, nhưng mà chừng đó cũng đủ để làm cho tín đồ Eris thêm phần hăng hái bán hàng hơn.”

“Đúng vậy. Tôi hi vọng là Giáo Phái Axis sẽ làm việc tốt hơn, nhưng mà con số này cũng không tệ lắm. Gian hàng bán yakisoba của Giáo Phái Axis đang rất là nổi tiếng. Tôi còn nghe nói rằng gian hàng này mở ra lúc mà lễ hội sắp kết thúc. Tôi nghĩ rằng nó nên mở cửa sớm hơn vào ngày mai để thu hút được thêm nhiều khách hàng hơn.”

Sau khi thấy kết quả. Thành viên ban tổ chức lúc nào cũng cãi nhau với tôi giờ đang mỉm cười rất thoả mãn với kết quả tôi mang lại.

Tôi nghe được rằng một phần lợi nhuận sẽ được chia đều cho các thành viên ban quản trị.

Dĩ nhiên với tư cách là cố vấn thì tôi cũng có một phần trong đó.

Đối với thành viên ban tổ chức, ai thắng ai thua không phải là chuyện quan trọng, cái quan trọng đối với họ là phải thu được nhiều lợi nhuận.

“Thành thật mà nói thì đám tín đồ Axis quá vô dụng cho nên tôi phải mở gian hàng bán mỳ từ đất nước của tôi để cứu cánh. Tôi sẽ tiếp tục thực hiện tốt vai trò Cố Vấn của mình. Tôi vẫn còn nhiều ý tưởng chưa xài trong đầu.”

“Oh!” X4

Thành viên ban tổ chức nhìn tôi với ánh mắt ngưỡng mộ.

“Quả là Satou-san của chúng ta. Tôi nghe được rằng anh có liên quan tới việc của hàng bán sản phẩm ma pháp của cô Wiz thu được một món lời lớn. Hoá ra lời đồn đó đúng là sự thật!”

“Quả thật vậy. Thảo nào mà anh trở nên giàu như thế chỉ trong một thời gian ngắn!”

“Hai ngày sắp tới của lễ hội sẽ có nhiều triển vọng lắm đây!”

Ah, tôi cảm thấy xấu hổ khi được mọi người khen ngợi hết lời như thế này.

Tôi đơn giản chỉ copy lại mọi thứ có ở trong lễ hội của Nhật Bản thôi mà.

“Mọi người cứ để đó cho tôi! Satou Kazuma tôi sẽ làm hết sức mình vào ngày mai!”

“Oh!!” X4

Ngày đầu tiên của lễ hội kết thúc như thế đấy.

Phần 9

“.... Uh, Kazuma. Hôm nay anh có định đi giúp Giáo Phái Axis không?”

Hôm nay là ngày thứ hai của lễ hội cảm tạ nữ thần Eris và nữ thần Aqua.

Trời gần ngả về đêm, người dân trong thị trấn bắt đầu tề tụ về khu mua sắm.

Với hai con mắt thâm quầng và dáng vẻ rất ngái ngủ, Darkness mệt mỏi gọi khi tôi chuẩn bị rời khỏi nhà.

“Có, tôi định tới đó đây... Cô có sao không vậy? Trông cô xanh xao quá.”

Darkness quay lưng lại khi vẫn còn đang nằm trên ghế sofa và nhắm nghiền hai con mắt mệt mỏi của mình.

“Dĩ nhiên là có sao rồi. Tôi không ngờ công việc của lãnh chúa lại có thể mệt mỏi như vậy.... Than phiền từ người dân hai hôm nay nhiều hơn rất nhiều so với giai đoạn chuẩn bị lễ hội. Tên gốc nào đó quăng mấy con non của ếch khổng lồ vào hồ của con Kowloon Hydra. Hẳn nghĩ gì khi làm vậy cơ chứ.... Lại còn trò lừa đảo trong túp lều kì thú nữa chứ. Không chỉ vậy mà khách hàng còn bị sàm sỡ bởi bọn zombie do Giáo Phái Axis đóng giả khi vào trong nhà ma....”

Uhm, tôi cũng tận mắt chứng kiến một vài trường hợp trong đó.

“Và Tín Đồ Axis còn ngang nhiên đột nhập vào gian hàng do tín đồ Eris quản lí rồi lớn tiếng đòi tiền bảo kê. Các nam nhân viên đứng trông hàng thì chỉ mặc quần bơi. Còn chuyện lừa trẻ con mua mấy con thần lằn được sơn màu nữa chứ...!”

Tôi quyết định tốt hơn hết nên pha một tách trà cho Darkness.

Darkness nhận lấy li trà từ tay tôi, nhấp một ngụm rồi thở dài thườn thượt.

“Cảm ơn anh... Tôi cảm thấy chỉ trong vòng có vài ngày mà mình đã già thêm mấy tuổi ....”

“Thật xui xẻo... Nhưng mà cô nên nhớ rằng mỗi lần tôi phải lắng nghe mấy lời đề nghị kinh hoàng của mấy người thì tôi cũng cảm thấy hết như vậy đấy. Uh, mặc dù hầu hết mấy lời than phiền đêm hôm qua ít nhiều gì cũng có liên quan tới tôi, nhưng mà thật không ngờ lại có nhiều lời than phiền đến vậy. Dù sao đi nữa thì cố gắng lên!”

Mắt của Darkness ngấn nước khi nghe mấy lời động viên của tôi.

“Ca-Cảm ơn anh...! Anh là người duy nhất có thể hiểu được tâm trạng của tôi lúc này...! Giờ nghĩ lại thì đúng là tôi đã gây cho anh nhiều rắc rối.... Uh, khoan đã. Mấy câu nói cuối cùng của anh...”

Vì muốn thu hút được thêm nhiều khách hàng cho Giáo Phái Axis, tôi rời khỏi nhà mà không chờ cho Darkness nói hết câu của mình.

— Vừa bước chân vào khu vực do Giáo Phái Axis quản lý, tôi thấy có rất nhiều người tập tụ tập ở đây nhưng với lý do hoàn toàn khác hẳn với ngày hôm qua.

“Chào mừng! Xin hãy đi theo lối này để thưởng thức món ăn đại diện cho lễ hội năm nay, món yakisoba!”

“Bạch tuộc nướng bắt được từ cánh rừng gần đây! Những miếng bạch tuộc vừa ngon vừa dai đây!”

“Hãy tới thưởng thức món đá bào! Đá bào cực ngon! Có đủ tất cả các hương vị để cho mọi người thưởng thức: vị dâu, vị chanh, vị bạc hà, đậu đỏ và có cả vị sên Tokoroten nữa!”

Mặc dù có vài điểm khác biệt nhưng thứ mà tôi thấy trước mắt không khác gì lễ hội thường được tổ chức ở Nhật Bản cả.

“Ah. Kazuma, tại sao anh lại tới trễ vậy hả? Nhìn mà xem. Việc làm ăn đang diễn ra rất thuận lợi! Đá bào mà anh làm lúc chiều giờ đã bán sạch hết rồi! Tôi sẽ tạo thêm nước. Anh nhanh tay lên mà biến chúng thành băng nhé!”

Aqua chạy lại với thùng đựng nước đá trong tay khi nhìn thấy tôi.

Mặc dù có vài gian hàng hơi khác so với những thứ thường được thấy ở lễ hội của Nhật, nhưng nó khá là giống so với bản gốc. Gian hàng

nào cũng đầy ắp khách. Có lẽ sự mới lạ là một trong những lí do chính dẫn đến việc này.

Tuyệt. Cứ như vậy hôm nay xem ra thu được tiền lời không ít.

Và cả phần thưởng cho việc cố vấn của tôi nữa.

“Tình hình hôm nay cũng không đến nỗi tệ lắm. Đúng vậy đấy. Nếu cô lúc nào cũng làm việc một cách chân thành như vậy thì người sùng bái của cô chắc chắn sẽ tăng lên. Không phải tốt hơn hết mọi người đều phải cảm thấy hạnh phúc hay sao?”

Tôi mỉm cười và nói với Aqua trong khi dùng phép [Freeze] để tạo ra các khối băng nhỏ.

Cô ta đáp lại bằng một nụ cười hiếm thấy trên môi.

“Quả thật là như vậy. Tất cả đều là nhờ công của anh đấy Kazuma. Những đứa trẻ của Giáo Phái Axis đang rất là hạnh phúc.”

Aqua thừa nhận một cách thẳng thắn, khác hẳn so với thường ngày —

“Kazuma. Kazuma. Tôi hy vọng lễ hội này sẽ thành công. Cảm ơn anh rất nhiều vì đã giúp đỡ Giáo Phái Axis.”

— Và hồn nhiên mỉm cười.

.... Chuyện gì thế này? Đừng nói với tôi là không khí lễ hội làm cho đầu cô ta bị chạm đấy nhé?

Tôi cảm thấy Aqua dạo gần đây cư xử khác với bình thường.

Chẳng lẽ là do Emperor Zell sao?

Chẳng lẽ cô ta trở nên trưởng thành hơn sau khi có con?

Không đòi nào. Cô ta chỉ đơn giản gọi con gà con đó là ‘đứa trẻ của tôi’. Cô ta chỉ đơn giản là ấp nó thôi.

Nhưng lời cảm ơn chân thành của Aqua làm tôi cảm thấy hơi chột dạ vì tôi sẽ được thưởng một khoản tiền lớn từ công việc làm Cố Vấn của mình.

Tôi quyết định đã tới lúc nên chuyển đề tài cuộc nói chuyện—

“Đề ý mới thấy là gian hàng nào cũng tấp nập người cả nên chắc cô kiếm cũng được kha khá đúng không? Đây là cơ hội hiếm có. Tôi nghĩ cô nên dùng số tiền mình kiếm được để mà trùng tu lại cái nhà thờ rách nát của Giáo Phái Axis trong thị trấn đi.”

“Giáo Phái không kiếm được bao nhiêu tiền cả. Ngày hôm qua, anh có nói ‘Nếu cô muốn làm ăn chân chính thì sẽ kiếm lời được rất nhanh! Không cần mất công gì cả. Cứ làm mọi thứ chân thành là cách tốt nhất!’ Tôi nghe theo lời anh và áp dụng nhiều chiến lược giảm chi phí tăng sản lượng. Bởi vì lễ hội này được đồng tổ chức bởi cả hai Giáo Phái, cho nên thành viên ban tổ chức bắt Giáo Phái Axis phải trả một phần chi phí tổ chức. Nếu mà anh bao gồm cả chi phí này thì chúng tôi không kiếm lợi được bao nhiêu.”

Aqua có bị gì không vậy? Tại sao hôm nay cô ta lại vâng lời tôi như thế chứ?

Còn nữa, Giáo Phái Axis vẫn đang bị lỗ ư?

Chính tôi là người đề xướng chuyện để hai Giáo Phái cùng chịu chi phí tổ chức lễ hội.

“... Thế à? Nhưng với mức độ bán hàng này, không sớm muộn gì thì cô sẽ kiếm được lãi nhanh thôi! Bởi dù sao thì chuyện này chưa từng xảy ra trước đây! Tôi rất là ngạc nhiên khi thấy Giáo Phái Axis nghèo nàn lại có đủ tiền để trả cho chi phí tổ chức lễ hội!”

“Đó là do tôi tự trả bằng tiền túi của mình. Tôi nhận được phần thưởng cho việc tham gia tiêu diệt con Kowloon Hydra. Số tiền đó cộng với số tiền tôi góp được mỗi ngày được dùng để trả cho chi phí của lễ hội. Tôi còn muốn xây một cái tổ rồng thật lồng lẫ cho Emperor Zell, chắc tôi phải tiếp tục cố gắng thôi

“... V-Vậy à?”

Cảm thấy xấu hổ và tội lỗi, tôi không thể nào nhìn thẳng vào mắt Aqua nữa.

“Anh có bị gì không vậy? Nếu mà anh cảm thấy không khỏe thì tôi sẽ chữa lành cho. Dù sao thì anh dạo này làm việc rất vất vả. Được rồi, ngồi yên ở đó đi. Tôi sẽ dùng một phép siêu cường lực lên người anh.”

Aqua mỉm cười và ế lên người tôi một phép phục hồi mạnh mẽ.

— Sau khi ngày thứ hai của lễ hội kết thúc, tôi nhắc bước tới phòng họp của ban tổ chức.

Aqua giúp tôi ngộ ra được một điều.

Cô ấy thật sự chỉ muốn mọi người tham gia tận hưởng lễ hội.

Còn tôi đang làm cái quái gì thế này?

Bị thúc đẩy bởi dục vọng của mình, tôi đơn giản chỉ muốn xem mấy cô gái đứng quây trong đồ bơi nên đã làm ra các sự kiện như sự kiện hoá trang, làm cho hai giáo phái choảng nhau và còn kiếm được rất nhiều tiền từ chuyện này nữa.

.... Tôi đã quyết định rồi.

Tôi sẽ thú nhận hết mọi chuyện đã làm với Aqua, xin lỗi mọi người và xin từ chức nhiệm vụ làm cố vấn của mình. Kể từ ngày mai tôi cũng sẽ hết mình tận hưởng lễ hội.

Đúng vậy. Ngày mai là ngày cuối cùng của lễ hội và sẽ có màn trình diễn bắn pháo hoa.

Tôi sẽ đi xem pháo hoa với Megumin, nghe lời than vãn của một Darkness đang dần kiệt sức và cuối cùng là uống rượu với Aqua.

Đang nghĩ tới điều này khi mở cánh cửa vào phòng họp, tôi đang tính thông báo cho thành viên ban tổ chức về việc từ chức của mình thì —

“Oh. Chúng tôi đang đợi ngài cố vấn đấy!”

“Lại đây nào ngài cố vấn. Ngồi xuống đây đi nào!”

Tôi cảm thấy bất ngờ khi mở cửa vào phòng họp.

Các thành viên ban tổ chức đều mỉm cười và giục tôi ngồi vào ghế ngồi danh dự. Có chuyện gì đó đang diễn ra.

Nói đúng hơn thì mắt tôi đang dính vào một vài người đang có mặt ở trong phòng họp.

“Chào buổi tối, thưa khách hàng quen thuộc! Chúng em đã nghe rất nhiều kì tích màu nhiệm mà anh đã làm ra từ các thành viên hội đồng quản trị~

“Cảm ơn quý khách đã luôn ghé thăm cửa hàng của chúng em! Em nghe được rằng nhờ quý khách mà bọn em được cấp phép cosplay Succubus trong lễ hội năm nay!”

Đúng vậy. Họ chính là những nhân viên của cửa hàng mà tôi thường hay lui tới— cửa hàng chuyên cung cấp dịch vụ của Succubus.

Chủ tịch hội đồng đẩy tôi vào ghế trong khi tôi cứ đứng trời trông ngay giữa lối đi.

Ch-Chuyện gì đang diễn ra vậy? Chuyện này thật, thật là tệ!

Đặc biệt là cách ăn mặc khác thường của mấy bà chị Succubi. Chuyện này rất là tệ.

Bà chị Succubus lớn hơn thì ướng éo thân mình trong bộ đồ đen, còn cô bé Succubus thì mỉm cười một cách đầy quyến rũ.

Có lẽ đây là đồng phục mà Succubus thường hay mặc.

Trong lúc tôi dán mắt mình vào hai cô Succubi, chủ tịch hội đồng thì thầm bên tai..

“Có vẻ như cậu cũng biết về bọn họ. Họ đang điều hành một cửa tiệm nhỏ trong thị trấn này. Lần này họ mặc đồ bơi để làm những cô gái trông quầy cho rất nhiều quán khác nhau. Họ nói rằng họ muốn cảm ơn vị cố vấn đã cố công giúp họ lấy được đơn cho phép mặc bộ đồng phục này...”

Heh. Đúng là tôi gặp rắc rối to rồi.

Ban đầu tôi tính tới đây để xin thôi việc.

Aqua đang làm việc vất vả. Tôi nên từ chối một cách thẳng thắn và nghiêm túc.

Nếu mà tôi chấp nhận màn chào đón của họ lúc này thì tôi sẽ thua chắc. Tỉnh lại nào, Satou Kazuma! Không lẽ nào mà chỉ là một thằng đàn ông dễ bị điều khiển như vậy ư?

Đúng vậy. Ngay cả khi hai cô nàng succubi có quyến rũ tôi thì — -!

“Dù sao thì chúng ta cũng đang có lễ hội đúng không nào? Thế thì chúng ta nên uống cho thật sảng vào và bọn em sẽ phục vụ anh. Hehehe. Bọn em sẽ không để cho anh về nhà tối nay đâu. Chúng em nhất định sẽ cho khách hàng thân thuộc hiểu được khoái lạc thật sự là như thế nào!”

Tôi không chần chừ nhận lấy ly rượu và để bà chị succubi ngồi kế bên và rót chút rượu.

Chủ tịch hội đồng nâng ly rượu của mình lên.

“Vậy thì, cạn ly cho thành quả bán hàng mà ngài cố vấn đạt được! Mời ngài cố vấn lại đây. Xin hãy cho mọi người nghe lời chúc của ngài đi nào!”

Tôi lập tức đứng lên giữa hai cô succubi và lớn tiếng.

“Hãy cùng nhau kiếm thật nhiều tiền và hướng về một tương lai tươi sáng nào! Cạn ly!”

“Cạn ly!” X4

Ghi chú

[i] <Chú thích Editor> Kiêu binh tất bại. Nếu dịch theo bản trans eng thì là “Sự kiêu hãnh dẫn đầu cho thất bại”. Còn trong bản convert từ tiếng Trung: Không chú ý mất Kinh Châu. Có thể xem ở link — https://vi.wikipedia.org/wiki/V%E1%BA%A5n_%C4%91%E1%BB%81_Kinh_ch%C3%A2u_th%E1%BB%9Di_Tam_Qu%E1%BB%91c Bạn nào lười quá thì mình tóm tắt luôn: Do Quan Vũ quá kiêu hãnh dẫn đến mất Kinh Châu.

[ii] <https://en.wikipedia.org/wiki/Asakusa> Mò wiki của Việt ko thấy, thôi chịu khó dùng Eng tạm nhé.

[iii] https://vi.wikipedia.org/wiki/Kanamara_Matsuri

[iv] Mikoshi: một loại thần kiệu dùng trong lễ hội.

Chương 4:

Hãy ban tặng màn pháo hoa tuyệt đẹp cho bầu trời đêm!

Phần 1

Ngày thứ ba của Lễ hội Tạ ơn.

Mặc bộ váy một mảnh, Megumin hoảng hốt nói với tôi (kẻ vẫn đang nằm ườn trên giường):

“...Quên chuyện anh sẽ về trước bình minh đi— Sáng thế này rồi mà anh còn đang làm cái gì vậy hả?! Nè, đi mà! Đừng có quên là hôm nay chúng ta sẽ đi ngắm pháo hoa đó. Nhanh lên và đi thay đồ đi mà!”

Hôm qua tôi hơi quá chén.

Sau khi tới cái thế giới không hề có khái niệm độ tuổi đủ để uống rượu này, tôi đã quá quen thuộc với mùi vị của hơi men. “Uuuugh... Nếu giờ mà anh thử lách qua một đám đông thì... Đủ thứ hổ lốn sẽ đi ra đấy...”

“Anh đúng là một kẻ yếu đuối, anh rốt cuộc là thể loại đàn ông gì vậy?! Nếu một chàng trai biết mình sẽ đi hẹn hò với một cô gái, thường thì anh ta phải nhắm chừng xem mình nên uống bao nhiêu

chứ? Dù sao thì, tối qua rốt cuộc anh đã làm gì vậy hả? Anh quay lại trong tình trạng hơi bị hưng phấn đấy.”[\[1\]](#)

Tôi hẳn là không thể nói là tối hôm qua mình đi uống với chị em succubus nhỉ.

“Tôi nói với Darkness... Bảo cô ấy dời buổi bắn pháo hoa lại một ngày...”

“Em rất vui vì anh cũng không muốn thất hứa với em, nhưng đừng có cứng đầu như thế. Anh sẽ làm Darkness điên lên đấy. Đặc biệt là hôm nay, Aqua và tín đồ của chị ấy đã thật sự làm chị ấy bực phờ rồi.

Aqua và tín đồ của cô ta làm Darkness bực phờ luôn sau?

Tôi tưởng cuối cùng họ cũng chinh đốn lại bản thân vào tối qua rồi chứ— Giờ lại có chuyện gì nữa đây?

Trong khi tôi lười biếng nghĩ thế, Megumin xé toạc tấm chăn và hướng về phía quần áo của tôi...

“Woah! Nè, chờ tí nào, em đang tính làm gì thế hả?!? Sao tự nhiên lại đòi lột đồ anh?! Sheesh, đôi khi em lại đột nhiên làm gì đó và làm anh phát hoảng đó!”

Tôi phóng khỏi giường trước khi có thể bị lột.

“Em đã thấy anh lúc đồ của anh bị ăn mòn sau trận chiến với con Kowloon Hydra, bo đì của anh không làm em ngờ người nữa đâu. Giờ thì nhanh nào. Nếu anh không tự thay đồ, em sẽ làm dùm à.”

Thật sự tôi nghĩ bị một cô gái lột đồ cũng không tới nỗi tệ, nhưng tôi khá quan ngại về những gì Aqua hay Darkness sẽ nói nếu họ bắt gặp cảnh đó.

Thế nên tôi thay quần áo và chuẩn bị sẵn sàng rửa mặt, tất cả dưới sự chứng kiến của Megumin.

“... E-em không ngờ là anh dám thay đồ ngay trước mặt em.”

“Sao, không phải em nói cơ thể trần của anh không làm em sợ nữa sao? ...Whew, anh thấy khá hơn sau khi làm ngum nước rồi. Dù sao thì, em có nói gì đó về việc Aqua và tín đồ của nhỏ làm Darkness vô cùng bận rộn, phải không? Lần này dám đó lại bày trò gì nữa thế?”

“Gian hàng của Giáo Phái Axis tối qua khá là thành công, doanh thu của họ gần bằng với của Giáo Phái Eris. Thế nên người bên Axis trở nên hồ báo, bảo là sẽ bán được nhiều hơn tín đồ của Eris, và đòi có thêm chỗ để lập thêm gian hàng.”

Chuyện gì đã xảy ra với Aqua tôi thấy hôm qua vậy?

Bộ nhỏ thoát hoá luôn rồi sao?

...Không, không, vẫn còn quá sớm để kết luận bất cứ thứ gì. Nhỏ đáng lẽ đã được tái sinh rồi mà.

Phải. Ất hẳn chỉ là một bộ phận tín đồ Axis đi quá đà thôi.

Nhưng...

“... Mình có một linh cảm không tốt về vụ này, nhưng tạm thời giờ cứ để vụ này cho Darkness vậy. Phải, ta nên lánh khỏi khu của Giáo Phái Axis hôm nay. Hãy đi xem pháo hoa thôi.”

“Ý hay đó. Dù sao đây cũng là lễ hội mùa hè mà, chúng ta cũng phải thử né mấy chuyện rắc rối một lần và làm chuyện gì đó khác như hẹn hò chẳng hạn.”

Có vẻ như là có cùng một cảm xúc với tôi, Megumin tự nguyện đồng ý.

Chuẩn rồi. Đây là lễ hội mùa hè mà.

Tôi toàn bị cuốn vào mấy vụ phiền phức. Dù chỉ là chuyện trăm năm mới có một lần, tôi cũng phải được có cơ hội để thoải mái tận hưởng một lễ hội chứ—!

“— Bằng cách nào đó, mình biết kiểu gì mấy vụ đó cũng sẽ xảy ra.”

“Sao tự nhiên anh khựng lại thế? Đi nào, tiếp tục đi thôi.”

Megumin thấy khó hiểu và kéo tôi khỏi tựa vào cổng vào của phố mua sắm.

“Đây là lần đầu tiên anh tới lễ hội xem pháo hoa với người khác! Này, Megumin, anh không có đang làm gì kì cục, phải không?! Anh đã chuẩn bị hết sức có thể cho dịp này rồi đó!”

“Thứ kì cục duy nhất là độ háo hức của anh đó. Đừng cuống lên chỉ vì đây là một lễ hội chứ.”

Dù ban nãy Megumin nói đây là một buổi hẹn hò, Yunyun cũng đến nữa.

Tôi chào Yunyun tại điểm hẹn và thất vọng lết mình theo cả hai...

“Giờ ta ở một mình là quá sớm. Sau buổi bắn pháo hoa, hãy về cùng nhau nha anh.” [\[2\]](#)

Megumin đi bên cạnh và thì thầm vào tai tôi. “Trước lần này thì mỗi khi có lễ hội em toàn ở nhà thôi, em chưa bao giờ nghĩ tới việc tham gia một cái cả. Em rất mừng là mình đã rời Làng của Hồng Ma Tộc! ...Kazuma-san, anh có sao không? Trông anh hơi lạ đấy ạ...”

“Huh, sao?! K-K-Không sao, anh cũng chỉ hơi háo hức quá mức khi tham gia lễ hội thôi! Thật, ừm, ngạc nhiên khi gặp lại em thế này, Yunyun! Anh nghĩ là khá bình thường khi ta vô tình gặp bạn bè tại lễ hội, ha? Oh, và em nói là hồi đó em chỉ ở nhà sao? Phải, anh hiểu ý em mà, như một hikkikomori lão làng thì anh hoàn toàn hiểu ý em mà. Anh cũng không thích tới nơi có lễ hội hay đám đông đâu. Yeah, yeah, thế là hoàn bình thường nhỉ.”

Tôi thành một mớ hỗn độn sau màn đột kích thành công của Megumin. Yunyun có hơi ngạc nhiên với phản ứng của tôi.

“Em không phải là hikikomori như anh đâu, Kazuma-san. Chỉ là mỗi khi em tới lễ hội một mình, em sẽ bắt gặp vài người bạn cùng lớp đi chung với nhau. Có lẽ họ cố không làm em tổn thương, nhưng lần nào họ cũng nói mấy thứ như ‘Xin lỗi chúng tớ quên không mời cậu’ hay mấy câu xin lỗi tương tự...”

“Anh hiểu rồi, thế nên ngưng lại đi! Tất cả là lỗi của anh, thế nên ngưng nói đi, được chứ? Hôm nay anh sẽ chơi với em ha!”

Chết tiệt. Cốt truyện bỗng nhiên bị gì thế hả? Megumin dạo này toàn là bên chủ động thôi.

Chuyện gì sẽ xảy ra đây? Về tới nhà rồi ta sẽ làm gì nữa? Ý em ấy hẳn là không bảo chúng ta chỉ đi về nhà chung thôi nhì.[\[3\]](#)

Liệu tôi có thể nuôi chút hi vọng không?

Phụ nữ thật là nham hiểm mà.

Chỉ một lời thì thậm chí cũng có thể làm tâm trí rối bời!

Phần 2

Tôi dùng ‘Snipe’ để cân gian hàng bắn súng, rồi lại lợi dụng chỉ số may mắn tự nhiên ngút trời để hủy diệt quỳ rút thăm.

“... Em không biết phải nói sao nhưng, anh nên có chút lòng thương người đi.”

“Phải đó. Cả cô gái tử tế ở quầy bán súng và ông chú tốt bụng chỗ quầy số xố đều đang khóc ròng kìa. Họ nói mình phải đóng quầy sớm hôm nay đây.”

Tôi đang thăm quan qua vô số gian hàng cùng hai cô gái từ Hồng Ma Tộc.

“Nghe này. Lễ hội là một cuộc chiến giữa khách và chủ gian hàng. Ở đất nước của anh, gần như chả ai thắng được giải độc đắc bao giờ, kể cả khi sau khi vé quay đã bán hết. Và cả khi em có thắng được giải đi nữa thì, sau khi em vui vẻ về tới nhà em có thể sẽ soi kỹ một tí và phát hiện ra đó là hàng tào.”

“Một ngày nào đó, anh thật sự nên kể em thêm về đất nước của anh đó... Dù sao thì, lễ hội năm nay có vẻ náo nhiệt hơn năm ngoái nhỉ. Kazuma, có phải anh là người nghĩ ra vụ điều hành trang phục này không? Mọi người đều đang vui vẻ dạo quanh trong bộ cánh yêu thích của mình. Dù là thật sự có rất nhiều người mặc giống succubus và incubus quá mức... Succubus thật sự có thể bị dẫn dụ tới đây mất.”

Tôi thấy lạnh sống lưng khi nghe thấy khả năng quan sát sắc bén của Megumin. Tôi quyết định tiếp tục ngây ngô tham quan lễ hội.

Axel hoàn toàn khác với mọi khi.

Vanir đã mở một gian hàng bán mấy cái mặt nạ kì lạ.

Trông thấy những vị khách cười vui vẻ (gồm cả vài succubus), kể cả Megumin cũng muốn mua một cái.

Rồi vì lý do gì đó, Yunyun đột nhiên tiến tới và nhong nhẽo đòi Vanir quay về trông cửa hàng.

Và lễ hội lần này cũng không chỉ có ác ma. Còn có cả tộc thú nhân hiếm thấy, elf tai ngắn của rừng sâu, người lùn với bộ râu xồm xoàm xuất hiện nữa.

Ngắm nhìn cảnh tượng tuyệt mỹ này dưới ánh sáng mờ ảo của lễ hội làm tôi thấy rõ sự khác biệt của thế giới này.

“Đây quả thật là dị giới nhỉ...”

Và một lúc sau, tôi đã vô thức nở nụ cười.

“.....”

Ngay cạnh tôi, Megumin đang lờ mờ phản ứng của tôi với vẻ mặt ngượng ngịu.

Có vẻ như em ấy muốn nói gì đó.

“Sao thế? Trông em cứ như vừa bị cấm xài Explosion ý.”

“...Không. Không có gì đâu ạ...”

Megumin luôn nói ra suy nghĩ của mình, kể cả là với nhân vật máu mặt bên phe Quý vương hay công chúa hoàng tộc. Thật hiếm khi thấy em ấy thụ động thế này.

Một ngày nào đó, tôi cũng sẽ phải nói cho mọi người biết rằng tôi tới từ một thế giới khác.

Dù tôi cũng chả chắc liệu sẽ có gì thay đổi không khi tôi thật sự nói cho họ biết.

Họ còn chả tin Aqua khi nhỏ nói mình là một nữ thần. Họ chắc sẽ chỉ nghĩ tôi cũng bắt đầu nói nhăng nói cuội luôn thôi.

Có lẽ do cuộc sống dạo gần đây đang dần ổn định, nhưng dạo này tôi bắt đầu thấy tới thế giới này cũng không tới nổi tệ.

Một ngày nào đó không xa, tôi sẽ kể cho họ về đất nước của mình—

Trong khi tôi đang nghĩ như thế, một lượng tiếng ồn đáng báo động vang lên từ phía bồn nước của Axel.

Có vẻ màn pháo hoa đã bắt đầu.

Bầu trời đêm bừng sáng với những ánh đèn đầy màu sắc. Tiếng hò reo vang lên khắp nơi.

Ngước nhìn lên bầu trời đêm, Megumin rũ bỏ tâm trạng im lặng và nắm chặt tay tôi...

“Kazuma, nhanh lên! Nếu không tham gia cuộc chiến sớm, mọi thứ sẽ quá trễ mất!”

... Và nhiệt thành nói với tôi như thế.

“... Tham gia trận chiến? Ừm, chờ một chút— Này! Đừng có kéo anh! Nhìn xem, không phải là ta cũng có thể thấy rõ pháo hoa từ đây sao?!”

“Anh đang nói gì thế? Chúng ta là mạo hiểm giả! Nếu ta không bảo vệ lễ hội, ai sẽ làm đây?”

Em đang nói về cái gì thế?

Nhưng trước khi tôi kịp nói thế, cách hành xử của mấy mạo hiểm giả xung quanh đã ngăn tôi lại.

Các pháp sư chạy vòng quang trong phần khích.

Cả Yunyun, người nãy giờ chỉ đứng ngoài xem.

“Nè, nói anh biết chuyện gì đang xảy ra xem! Không phải đây chỉ là một buổi bắn pháo hoa sao?! Sao ai cũng vội vội vàng vàng thế?”

Tôi hét lên như vậy trong khi chạy theo Megumin, và rồi—

“Lũ bọn ả!”

Yunyun trả lời thay Megumin, người đang chạy trước cả hai chúng tôi.

“Bọn?! Chúng thì sao? Các em lo là lửa trại (bonfire) ở khắp nơi sẽ thu hút lũ côn trùng hay gì à? Chuyện đó bình thường mà, có gì lạ đâu?!”

Lần này tới Megumin trả lời câu hỏi của tôi.

“Mỗi hè, công hội sẽ đăng yêu cầu nhò tiêu diệt lũ sâu bọ. Côn trùng từ những cánh rừng và đồng cỏ lân cận sẽ bay tới do ánh sáng từ ngọn lửa trại vào buổi tối. Chúng luôn lượn vòng quanh trên trời trên đầu chúng ta, chờ đợi thời cơ tấn công, thế nên loạt pháo hoa đã được sắp đặt để kích hoạt phép Detonation (Kích nổ) and Blast (Bùng nổ) vào giữa bọn chúng.”

Khoan, chuyện quái gì đang diễn ra thế?

“Em không biết pháo hoa ở chỗ Kazuma được dùng làm gì nhưng... Ở đây, pháo hoa mùa hè là lời tuyên chiến với bầy côn trùng.”

Như tôi nghĩ, dị giới thật là...!

Phần 3

—Không thể tin được.

Ban này, Megumin toàn thì thầm những lời ngọt ngào sáo rỗng về việc chúng tôi ở cùng nhau một mình vào tai tôi, thế nên mong đợi của tôi cho tới nay rất là lớn. Nhưng một khi loạt pháo hoa bắt đầu, con bé xông thẳng ra tiền tuyến.

Tình cờ thay, ngay khi con bé chuẩn bị dùng Explosion trong thành phố, cảnh sát liền tới hết gọn.

...Rồi họ mời con bé về đồn uống trà.

Tôi không thể tin được độ thiếu lãng mạn của con bé nữa.

Và giờ tôi ở đây, hoàn toàn hưng phấn vì không khí mùa hè. — Trả cái cảm giác xúc động lại đây cho tôi!

Tôi giúp cản cuộc xâm lăng của lũ bọ, rồi chán nản quay lại phòng.

Nhưng giờ xuống tinh thần cũng chả có nghĩa lý gì cả.

Tôi không đem theo cung hay vũ khí tầm xa nào vào lễ hội, thế nên dù đã tham gia vào lực lượng phòng thủ, những gì tôi làm được chỉ là né tránh lũ bọ đang bay. Và trong lúc thôi chỉ đang đứng đó, không làm gì hết, Chris bắt gặp tôi và may mắn quyết định một vấn đề nhất định.

— Tôi mặc bộ trang phục màu đen của mình và trang bị cái mặt nạ kì quái.

Toàn bộ vật phẩm ma pháp tôi mua hôm nay đều nằm trong ba lô. Tôi đã sẵn sàng lên đường

Phải. Giờ là lúc tôi trả thù cái bộ giáp chết tiệt đó.

Để đối phó với tiếng la của bộ giáp, tôi chuẩn bị một đạo cụ đặc biệt.

Đã gần tới nửa đêm.

Aqua vẫn đang ăn mừng thành công của lễ hội, nên là nhỏ vẫn chưa về. Và Darkness có lẽ đã ngủ.

Kế hoạch của tôi là thoát qua đường cửa sổ thay vì đi cửa chính, rồi hội quân với Chris.

Tôi sẽ gặp rắc rối lớn nếu có ai đó thấy tôi trong tình thế này.

Không tính Aqua, Darkness biết rất rõ bộ đồ này. Nếu cô ấy thấy tôi bây giờ, cô nàng sẽ đoán ra chính xác tôi định làm gì.

Okay. Tới lúc chuồn rồi.

Tôi mở cửa sổ và hạ dây xuống. Nhưng ngay khi tôi vừa định lên ra...

“Kazuma? Đèn phòng anh còn bật này. Anh ngủ chưa đấy?”

Ngay khi vừa định ra ngoài, tôi nghe thấy giọng Darkness. Tôi nhanh chóng thu tay và đóng cửa sổ.

“C-Chưa, chưa đâu! Mà tôi cũng chuẩn bị đi ngủ rồi!”

Tôi nhanh chóng giấu sợi dây, kiểm lại xem cửa khoá chưa rồi thở phào nhẹ nhõm.

Darkness kiểu gì cũng sẽ tra khảo tôi về kế hoạch tối nay nếu cô nàng thấy bộ đồ tôi đang mặc.

“Hiểu rồi... Xin lỗi vì tới đây lúc khuya thế này. Nhưng mà, tôi có thể xin ít thời gian của anh được không?” [\[4\]](#)

Giọng Darkness khác với mọi khi. Tôi không thể để nhỏ phát hiện những gì tôi định làm được nhưng...

“...Tôi hiểu rồi. Nhưng cô chờ chút được không? Tôi không thể để cô gặp mình trong bộ dạng này được.”

“!? O-Oh, tôi rõ rồi. Xin lỗi vì đã xen ngang công việc của anh.”

Trong khi Darkness đang ngại ngùng vì điều gì đó, tôi nhanh chóng cởi bỏ bộ đồ.

Tôi giấu mặt nạ và ba lô vào tủ đồ.

“Hah... Hah... X-xin lỗi đã để cô phải chờ...”

“Không sao, anh cũng đâu mất nhiều thời gian — Khoan, Sao anh lại khoả thân?! T-tôi sẽ không hỏi bạn này anh làm gì đâu, nhưng làm ơn đừng thờ dốt nữa mà!!”

Trông thấy tôi thờ dốt, Darkness đỏ mặt quay đi. Chơi đại rồi. Giờ tôi còn mang độc mỗi cái quần lót thôi.

.....Chờ một chút.

“Khoan. Tôi không có đang làm gì đen tối đâu! Đừng hiểu lầm mà!!”

“T-tôi hiểu mà! Tôi sẽ không hiểu lầm đâu, vậy nên hãy mặc quần áo vào đi! Và nếu anh tính làm mấy chuyện kiểu này thì, nhớ rửa tay trước khi đi ngủ đó!”

Con nhỏ này thật sự là đang hiểu lầm mà!

Tôi muốn thanh minh, nhưng lại chả có thời gian.

“...Thôi quên vụ đó đi— Mà có chuyện gì sao? Aqua sẽ lan truyền mấy tin đồn kì quặc nếu nhỏ thấy cô đi loanh quanh ngoài phòng tôi trong khi ăn mặc như thế đấy, cô biết không.”

Darkness đang mặc một bộ váy một mảnh mỏng manh nào đó. Tôi không chắc là mình nên nhìn về chỗ nào nữa.

Mà nếu tôi không phải thu hồi cái thánh tích đó tối nay thì, tôi chắc là đã ngắm cô ấy cho tới khi thoả mãn rồi.

Và dĩ nhiên, giờ tôi cũng đang ngắm đây.

“Um... Đây không phải là nơi thích hợp để nói chuyện. Tôi vào trong được chứ?”

Tôi không thoải mái lắm về việc để nhỏ vào, vì vẫn còn bằng chứng phạm tội trong tủ áo.

Nhưng tôi không thể dùng cái cớ đó được.

Tôi để cô ấy vào, sau đó ngồi xuống giường của bản thân.

“Sao cô lại phải đường đột tới đây như vậy thế? Có chuyện gì cần làm xong trong tối nay sao?”

“K-không tới mức vậy đâu! Chuyện này chờ đến sáng mai cũng được nhưng mà... Ừm... Đạo này, mọi người đều rất bận, và chúng ta hiếm khi gặp nhau kể cả lúc ở trong nhà, phải không?”

Darkness không được thẳng thắn cho lắm. Cô ấy nhìn quanh phòng tôi như thể không bình tĩnh lại được, rồi lại cẩn thận ngồi xuống giường cùng tôi.

Chris vẫn đang đợi. Tôi mong Darkness sẽ cho cuộc nói chuyện này xong sớm.

Cùng lúc đó, Darkness vẫn đang tỏ vẻ lúng túng, xoay xoay ngón cái của bản thân. Rồi, như thể đã quyết định, cô nàng ngẩng đầu lên và nói. “Kazuma, Tôi, um... Tôi đó giờ chỉ toàn xin lỗi anh thôi. Tôi chưa từng nói lời cảm ơn anh trước đây nên... Tôi đang muốn kiếm một cơ hội được ở một mình với anh để có thể cảm ơn anh một cách đàng hoàng...”

Với giọng nói nhỏ nhẹ, cô ấy nhìn thẳng về phía tôi một cách chân thành.

Oh, không lẽ vụ này là về...

“Có phải là về vụ tôi bắt cóc cô khỏi tay tên lãnh chúa không? Tôi làm thế vì lý do của riêng tôi, thế nên cô không cần cảm ơn đâu. Mà này, không phải là cô tự ý gánh vác món nợ của tôi sao? Tôi còn chưa cảm ơn cô vụ đó nữa là.”

Tôi đáp lại một cách đùa cợt, nhưng Darkness không cười.

Và trong khi chúng tôi đang tốn thời gian thế này, Chris vẫn đang chờ tôi.

Thật là một cô gái rắc rối mà. Đâu cần phải cảm ơn chứ.

Và khi tâm trí tôi bắt đầu lảng đi...

Darkness lộ ra một vẻ mặt đáng thương như thể sắp oà khóc đến nơi vậy. Nở một nụ cười gượng, cô ấy nói :

“Tôi đã... Tôi đã nhận được biết bao nhiêu là kỉ niệm nhờ có anh. Có cái vui, cái thư giãn, buồn bã và cả giận dữ, tất cả là nhờ có anh. Là con gái của một gia đình quý tộc, thường thì tôi sẽ không bao giờ được trải nghiệm những thứ như thế. Tôi chắc là nếu không gặp được anh, tôi sẽ chẳng thể đi cùng mọi người và tận hưởng những chuyến thám hiểm đầy chông gai ấy. Tôi muốn anh biết là, một năm vừa qua kể từ khi tôi gặp anh chính là khoảng thời gian vui vẻ và hạnh phúc nhất trong cuộc đời tôi.”

Cô ấy nói tất cả điều đó bằng một giọng nhẹ nhàng, và trong khi tôi vẫn còn choáng không biết đáp lại thế nào cô nàng đưa tay mình ra và nắm chặt lấy tay tôi.

“Thế nên tôi muốn cảm ơn anh. Và không phải chỉ vì anh cứu tôi khỏi lão địa chủ. Trước đây, khi người ta biết tới thân phận của tôi, họ luôn giữ khoảng cách. Nhưng anh, anh vẫn ở cạnh tôi dù đã biết tôi là một quý tộc. Tôi thật sự, thật sự biết ơn anh. Tôi đang rất vui vẻ sống ở biệt thự này cùng mọi người. Tôi cảm thấy như... Phải, tôi chắc chắn những gì tôi đang cảm thấy chính là cảm xúc của tôi nếu người mẹ đã mất trước khi tôi kịp nhớ mặt vẫn còn sống.” [\[5\]](#)

Cô ấy ngượng ngùng nói tiếp.

“Vậy nên một lần nữa, hãy để tôi cho anh thấy lòng biết ơn chân thành của tôi. Vì đã đồng hành cùng tôi cũng như cứu thoát tôi kể cả khi tôi đã mất hết hi vọng...”

Vẫn đang dịu dàng nắm tay tôi, Darkness bỗng nói chuyện như một tiểu thư nhà quý tộc thực thụ vậy.

—Tim tôi sắp nhảy ra ngoài vì hưng phấn rồi.

Chuyện gì đang xảy ra thế? Sao cái sự kiện tình tứ này lại đột nhiên xảy ra chứ?

Không phải là tôi đã ở trong route của Megumin sao?

Tôi đã nghĩ mình đã vượt phần chia route rồi chứ, nhưng một cái route one-san lại tự nhiên xuất hiện.

Phần lớn mọi người sẽ không hiểu những gì tôi vừa nghĩ, nhưng thật đó, tôi mới là kẻ không hiểu gì cả này.

Sao chuyện gì xảy ra được thế này?!

Không, khoan, bình tĩnh. Mà cần bình tĩnh lại, Kazuma Satou à. Cô ấy chỉ tới cảm ơn thôi. Đừng có cuống lên như mấy thằng còn zin chứ.

Khoan, không, tôi còn zin thật mà!

Nhưng nếu tôi đem suy nghĩ bình thường vào chuyện này, tôi không thể để thứ này kéo dài được. Tôi đã rất háo hức đi xem pháo hoa với Megumin ban nãy. Nếu tiếp cận Darkness vào cùng một ngày, Tôi sẽ không thể phản đối việc mình hoàn toàn là một thứ cận bã mất.

Khoan, đó không phải là vấn đề lúc này!

Mà tôi đang nghĩ gì vậy? Thật là bối rối quá. Tôi cần bình tĩnh lại. Tôi không thể chủ quan được. Ta đang nói về Darkness, người con gái lúc nào cũng nói những thứ kì lạ nhất ấy. Darkness, cô gái nổi cơn tam

bành chỉ vì một cái mũ roi. Darkness, người con gái mà một lần tôi đã mém vượt rào cùng đó.

“Nên là tối nay, um... Để cảm ơn...”

Darkness đang đỏ mặt. Nhỏ đang đưa mặt lại gần tôi. Nhỏ còn liếm môi đầy hi vọng nữa chứ. Kazuma Satou, nếu cô ấy đã thế này rồi thì mày cũng phải cho người ta thấy bản lĩnh đàn ông chứ!

Chỉ cần bình tĩnh nắm thế chủ động và phát triển bầu không khí này thôi—

“Không, không, đừng lo về chuyện đó. Cô biết đó, ban nãy Megumin cũng cảm ơn tôi vì đã cứu cô mà. Nhưng xét độ thân mật của hai ta thì việc này cũng không có gì quá đặc biệt mà!”

Tuyệt. Tôi cũng không thật sự bình tĩnh, nhưng tôi sẽ nói mình cũng được cỡ 80 điểm đó chứ. Giờ thì để cảnh này phát triển một cách tự nhiên nà—

“...Hay thật. Sao giờ anh lại nhắc tới Megumin chứ? Anh thật sự không biết đọc tình huống tí nào cả.”[\[6\]](#)

—Không có sự phát triển nào cả. Darkness đứng dậy, trông hơi buồn bực.

“Nhân tiện, tôi vừa nhận được thông báo từ cảnh sát ban nãy đây. Megumin sẽ được thả vào chút nữa trong tối nay. Tôi thật hèn hạ khi lợi dụng chuyện đó để tới gặp anh, phải không...”

Sau khi nói thế, cô ấy đột nhiên cúi xuống và tới gần tôi hơn.

Môi Darkness trêu mếu quét qua má tôi.

Rồi cô nàng lại đứng dậy và ngượng ngùng nói:

“Đây là thứ tôi đã hứa với anh. Tôi đã nói là nếu anh hạ được con Kowloon Hydra, tôi sẽ tặng anh một nụ hôn má ấy, anh nhớ chứ? Còn về phần thưởng cho việc cứu tôi khỏi tay lãnh chúa... Tôi sẽ cho anh vào một ngày khác nhé...!”

Ngay lúc Darkness vội vã quay về phòng...

Tôi hét vào mặt cô ấy.

“Cô đùa tôi à?! Vụ khi nãy là sao chứ?! Chờ tí Darkness, cô làm nóng không khí thế này chỉ để thòm má tôi à? Đừng có đùa giỡn với tôi nữa chứ! Cả cô và Megumin đều như nhau cả! Bộ hai người được gì đó sau khi đùa giỡn với kì vọng của tôi à?! Làm lại đi! Tôi muốn thử lại! Nếu cô thật sự muốn hôn tôi thì, tôi bảo đảm cô dư sức làm mà! Dừng cảm lên và tiến tới đi chứ!”

“Sao anh lúc nào cũng vậy thế hả?! Trả khoảnh khắc lãng mạn ban nãy lại cho tôi đi!!”

Phần 4

Sau khi Darkness giận dữ đập cửa quay về phòng, việc đầu tiên tôi làm là điên tiết đồ dành bản thân trên giường. [\[7\]](#)

Cho tới khi nhận ra mình đã quên bég mất Chris và ba chân bốn cẳng chạy tới điểm hẹn thì, tôi đã trễ hơn hai tiếng rồi.

Khi tôi tới nơi, tôi gặp Chris, hiện cũng đang vận bộ trang phục đen và đeo mặt nạ.

“Anh trễ kinh thật đấy! Anh làm gì mà lâu thế hả?!”

“Thật sự xin lỗi mà, chỉ là tôi có tí việc với Darkness thôi. Thật tình, tôi thật sự không nghĩ là cô ấy sẽ tới phòng mình giữa đêm hôm trong khi mặc một thứ như thế đó...”

“Huh?!”

Chris bị sốc tới quên cả giận.

“V-vậy là anh lại giờ chiều này sao, hả? Chỉ chém đại bất cứ thứ gì có thể để hù làm tôi quên giận à. Mà tôi không dễ bị lừa vậy đâu. Kể cả khi anh kể theo kiểu đó thì, thật sự không có gì đáng nói xảy ra, phải không nào?”

“Yeah, chắc là vậy đấy. Darkness chỉ tự nhiên hôn tôi thôi ấy mà.”

“SAO CO?!”

Chris, người đang giả vờ bình tĩnh, hét lớn lên cảnh giác. Mặt cô ấy cứng đờ vì sốc.

Biểu cảm ấy không hợp với một nữ thần lắm nhỉ.

“Không còn nhiều thời gian nữa, ngưng làm vẻ mặt buồn cười đó và đi thôi. Tối nay tôi thấy rất tuyệt đó. Có lẽ là do những gì xảy ra ban nãy mà.”

“Huuuuuh?! Khoan, chờ chút, được hôn mà sao anh bình thản thế hả?! Anh đang nói xạo, đúng không? Đây chỉ là tình yêu không vụ lợi từ phía của anh thôi, không phải sao?!”

Tôi không hiểu sao Chris lại dính lấy chủ đề này nữa.

“Tôi đang nói thật đấy. Hỏi Darkness xem ‘Có phải cậu tới phòng Kazuma lúc tối muộn và hôn anh ta không?’ nếu cô không tin. Nhưng

thật đấy, có chuyện gì xảy ra thế? Trước đó, Megumin cũng nói em ấy thích tôi, và hôm nay em lại nói hai chúng tôi nên về cùng nhau sau buổi bắn pháo hoa — Dù là con bé cũng tự phá hỏng vụ đó luôn. Big Boss, giờ tôi nên làm sao đây? Chắc tôi sẽ phải bước những bước đầu tiên trong hành trình trở thành người lớn trong lễ hội này mất.”

“Nghiêm túc không đó?! Oh, giờ nghĩ lại thì, hồi trước anh có nói ‘quan hệ giữa tôi và Megumin đang khá tốt. Darkness trông cũng có vẻ quan tâm tới tôi nữa!’ ... Chờ. Chờ tí, không phải đây là tam giác tình yêu a.k.a tình tay ba sao?! ”

Chris che miệng bằng cả hai tay và nhìn tôi đầy mê hoặc.

“Woow... Từ khi nào mà Darkness lại bạo thế?! Và này anh nói Megumin cũng thích anh phải không? Anh sẽ làm gì đây? Anh sẽ chọn ai nào?! ”

“Nè, còn quá sớm để tôi quyết định mấy vụ đó đấy. Tôi cũng đang đau đầu về vụ đó đây. Tình hình hiện tại cứ như khúc trước khi chia route của mấy novel nổi bên Nhật ý. Phải, y chang luôn. Cô gái nào cũng thích tôi và một harem đang hình thành mà nhỉ... Nhưng cô biết đó, hai cô gái này trông thì đẹp, nhưng bên trong họ thì lại không quá nóng bỏng cho lắm. Và nếu cứ tiếp tục thế này, tôi có thể sẽ lại dựng flag với vài cô nữa quá. Tôi nghĩ mình nên chờ một thời gian rồi mới quyết định, nhưng cô nghĩ tôi nên làm thế nào đây?”

“Tôi nghĩ anh nên đi chết đi. Nhưng mà wow, ngạc nhiên thiệt đó. Từ khi nào mà mọi người bắt đầu...”

Có phải cô ấy không quen nói chuyện về tình yêu vì bản thân là một nữ thần? Hay là cô nàng chỉ sốc vì người bạn thân Darkness có thể đã

bước tới ngưỡng cửa người lớn trước cả mình mà mình không hay biết. Chris loạng choạng theo sau trong khi tôi dẫn đường tới biệt thự của Undine.

Hôm nay là một đêm quang mây với ánh trăng tròn cao vút trên bầu trời. Có một lý do làm chúng tôi đột ngột quyết định hành động vào tối nay.

Thường thì kẻ địch sẽ trong tình trạng báo động cao sau vụ trộm giáp hạt trước của chúng tôi.

Nhưng khi lễ hội còn đang diễn ra, chúng sẽ lơ là một tí.

Và giờ cũng chỉ mới sau màn pháo hoa thôi.

Lính gác trong biệt thự cũng giúp việc phòng thủ ban này nữa. Đó có lẽ là thứ người ta gọi là— noblesse oblige.[\[8\]](#)

Nên là chắc họ mệt phờ cả rồi. Thêm nữa, vì đây là một lễ hội lớn và thường niên, bom nhạu có ở khắp nơi.

Tôi đã có kế hoạch đối phó với bộ giáp lăm lờ, nhưng nếu nó thất bại và chúng tôi phải thoát khỏi sự truy đuổi chúng tôi có thể nhanh chóng bỏ bộ y phục này để hoà vào lũ bom nhạu trên phố.

—Lát sau, chúng tôi tới biệt thự của Undine. Cửa sau mà chúng tôi dùng lần trước đã bị khoá hoàn toàn, và cánh cửa còn lại duy nhất đằng trước có 2 lính canh.

Theo Chris, kể từ vụ đột nhập trước của chúng tôi, có lính gác tuần tra suốt ngày đêm.

“Ta nên làm sao đây, Trợ Thủ-kun? Biệt thự này không lớn như cung điện. Qua mặt lính canh vì vậy sẽ khó hơn đấy.”

“Yeah, ta nên làm sao đây. Có cách nào đánh lạc hướng họ không...?”

Trong khi chúng tôi đang quan sát dinh thự từ xa và tính nước đi tiếp theo...

“Um... Có phải hai người là Băng trộm Tóc bạc không ạ?”

Đột nhiên, ai đó lên tiếng sau lưng chúng tôi. Tôi lập tức quay lại.

“R-R-Rất vui được gặp hai người! Không, khoan, thật ra ta đã gặp nhau rồi nhỉ! Tôi đã gặp mọi người trong cung điện một lần rồi... Tôi là fan của cả hai, Đại pháp sư Megumin!”

Megumin, người lẽ ra đã bị cảnh sát giam, đang đứng ngay sau chúng tôi.

Phần 5

Để tôi còn la lên thì. Sao vụ này xảy ra được hay thế?

“Wow, hai ta thật sự nổi tiếng đó! Nhìn xem, ta còn được truy nã với giá 200 triệu Eris nữa nè!”

Sau khi nghe Megumin tuyên bố mình là fan của chúng tôi, Chris trông thích thú một cách nhút nhát.

Tôi muốn than phiền là cô ấy không nên tỏ ra nhút nhát trong những lúc thế này, nhưng lại không muốn làm tình hình tệ hơn.

Chris và tôi cố ý đổi giọng, nhưng một người đủ tinh ý vẫn có thể nhận ra cả hai.

May thay, Megumin quá là bệnh ngòi sao —

“Thật là tuyệt là một băng trộm lại có tiền truy nã cao thế! Oh, tôi muốn hỏi là, khi cả hai lên vào cung điện, có phải thật sự là để bảo vệ công chúa khỏi một thánh tích nguy hiểm không vậy?!”

“Phải, chuẩn rồi đấy. Chúng tôi là những tên trộm hào hiệp. Thường thì chúng tôi chỉ giúp thường dân, nhưng chúng tôi không thể để một cô bé ngây thơ như vậy đối mặt với những nguy hiểm như vậy, kể cả khi em ấy là một công chúa. Dù có là dinh thự quý tộc hay cung điện hoàng gia, nếu ai đó gặp nguy khốn thì không đâu mà chúng tôi không cố lên vào để giang tay tương trợ. Đó là ý nghĩa của việc là một phần của Băng trộm Mặt nạ.”

“Wow...!”

Trong thân tâm tôi khá vui khi thấy Megumin nhìn chúng tôi bằng ánh mắt ngưỡng mộ.

“Chờ chút đã, Trợ Thủ-kun. Không phải chúng ta là Băng trộm Tóc bạc sao? Anh không thể thừa cơ hội này mà đổi tên được. Và tôi mới là boss, nhớ chưa?!”

“Cô đang nói gì vậy, Big Boss? Hồi ở cung điện, cô bảo tôi làm Boss cũng được mà. Nên là hai ta làm Băng trộm Mặt nạ cũng có gì sai đâu chứ!”

Chúng tôi lờ Megumin cùng đôi mắt lấp lánh của nhỏ và làm một cuộc thảo luận kín. Và rồi —

“Vậy, hai người ở đây làm gì thế? Đây là nhà của một quý tộc, phải không? ... Và danh tiếng của hắc cũng không được tốt...”

Ánh mắt của Megumin tràn đầy hi vọng.

Chúng tôi nhìn nhau và gật đầu.

“Em là... Megumin, phải không? Thật ra, bọn này ở đây tối nay để nhắm vào một thứ giấu trong dinh thự này cần thiết cho sự tồn tại của nhân loại. Nói thật, trộm cắp không phải việc đáng khen, nhưng mà... Bọn này tin là có gì đó cần phải được thực thi, kể cả khi cả hai bị xem là tội phạm.”

“Wow... Wooow...!”

Megumin nhìn chúng tôi như những người hùng.

“Phải, đúng thế, bọn tôi sẽ trộm của căn nhà này. Chúng tôi cần lấy lại một thứ có thể quyết định kết thúc trận chiến với quân đội Quý vương. Nếu muốn báo cảnh sát bọn này thì, bọn này cũng sẽ không cản nhưng... Làm ơn, hãy tin bọn này. Đây là vì cả nhân loại!”

“Em tin. Em tin hai người, thế nên em sẽ không nộp cả hai cho cóm đâu!... Nhưng mà, ừm, em có tí việc muốn nhờ.”

Megumin bắt đầu một cách không chắc chắn, như thể em ấy xấu hổ.

“Xin hãy đọc cái này! Đây là một lá thư hâm mộ em viết về độ ngẫu và quyến rũ của hai người! Em đã chắc chắn là mình sẽ luôn mang nó bên mình mọi nơi để có thể đưa nó tận tay!!”

Cúi đầu xuống, con bé chìa lá thư ra.

Oh phải rồi. Sau khi chúng tôi trở về từ cung điện, con bé bắt đầu viết cái này.

Tôi đã biết điều đó sẽ tới, nhưng mà thật sự nhận thư như này làm tim tôi đập nhanh hơn.

Dĩ nhiên, với Megumin, đây chỉ là một bức thư cho người hùng của con bé. Nhưng với tôi nó cứ giống như nhận được thư tình ấy.

Nhưng ngay khi tôi định nhận lá thư—

“Cảm ơn. Ngay sau khi chúng tôi xong việc, tôi chắc chắn sẽ đọc nó.”

Chris giật lấy lá thư trước.

“Này Big Boss, cô làm gì thế? Đó là thư cho tôi mà!”

“Xin lỗi à? Nó không phải của anh, Megumin nói là cho cả hai ta mà, cho Băng trộm Tóc bạc! Tôi là boss, thế nên tôi giữ nó không phải là hiển nhiên sao?!”

Khi chúng tôi nhẹ nhàng bắt đầu một cuộc cãi vã, Megumin lại cúi chào.

“Cảm ơn đã nhận thư của em. Em đã trông đợi rất nhiều thứ tối nay sau màn pháo hoa, nhưng em đã lỡ làm hỏng hết chuyện rồi. Em có hơi buồn chuyện ấy... Nhưng nếu là để gặp hai người thì, em nghĩ chắc em cũng không tới nỗi xui xẻo.”

Em ấy nói, tươi cười hồn nhiên.

Phần 6

“Cô biết không Big Boss, khá tốt là chúng ta không bị lộ thân phận, nhưng gặp em ấy vào lúc này làm tôi nghi ngờ cái sự may mắn của mình quá.”

“Khi cả hai ta ở đây, không bao giờ có chuyện gặp xui đâu. Nhìn xem, ta còn được nhận cả thư hâm mộ nè.”

“Em ước gì mình có thể giúp, nhưng giờ có lẽ em nên về nhà và xin lỗi một người...” —Megumin nói thế và rời đi. Mà con bé vẫn cứ lo lắng ngoái lại nhìn chúng tôi.

Có phải em ấy muốn xin lỗi tôi không?

“Big Boss. Cô có nghĩ tối nay tôi nên rút sớm không? Thật sự thì nếu tôi về luôn bây giờ, tôi nghĩ là mình có thể có ngay một event[\[9\]](#) với Megumin đấy.”

“Tuyệt đối không. Xét mọi hướng thì, hôm nay là cơ hội tốt nhất để ta lên vào! Và ý anh là sao khi nói là có sự kiện với Megumin hả?! Ít nhất hãy chọn một giữa Darkness và Megumin đi chứ!”

Thôi vậy. Tôi đành phải hoàn thành vụ này nhanh thôi.

Rồi tôi để ý thấy Chris đang giữ lá thư của Megumin trong bộ trang phục của mình.

“...Big Boss, sau khi xong việc ở đây, hãy quyết định xem ai được quyền giữ lá thư đó đi.”

“Được thôi. Ta sẽ quyết định bằng một ván oẳn tù tì ha.”

“Đừng có quyết định vụ này bằng may mắn chứ!”

—Vì vài tình huống ngoài dự kiến, tôi cần về sớm hơn đã tính tối nay.

Ta nên giải quyết vụ này thật nhanh gọn.

“Hãy vô hiệu hoá đám lính canh. Hôm nay tôi thấy khá tốt, xử mỗi hai tên chắc sẽ dễ thôi.”

Có phải sự hưng phấn bất thường của tôi là do sự xuôi chèo mát mái trong quan hệ với hai cô nàng kia không?

“Hồi đột nhập cung điện anh cũng sung y chang thế này đây... Về đêm anh khá sung sức nhỉ. Có phải anh là quý hay gì không thế?”

“Nếu thế thật thì, toàn bộ đám NEET ở Nhật Bản cũng sẽ là quý mất. Big Boss, hãy dùng ‘Hide’ (Ẩn thân) và tiếp cận họ nào. Tuy nhiên, tối nay có trăng tròn và ngọn lửa trại của lễ hội vẫn đang cháy, nên là ở đây có cả tá ánh sáng. Xin hãy cẩn thận.”

Chris và tôi dùng Hide, rồi nép vào tường và lên tới chỗ lính canh như những ninja.

Hai lính canh đang thư thả tán gẫu. Vẫn có khả năng đánh lén họ.

Để căn cho chuẩn thời gian, tôi bình tĩnh lắng nghe cuộc trò chuyện của cả hai.

“Lễ hội này tới giờ thật là tuyệt vời, nó thật sự khác những cái trước đây! Có lẽ là nhờ sự tham gia của Giáo Phái Axis nhỉ. Nhưng quan trọng hơn là, để cô nàng quảng cáo mặc bikini quả là một ý tưởng của thiên tài!”

“Cả vụ cho cosplay succubus nữa, tao tìm được một em xinh tươi lắm đấy. Lễ hội này quả là tuyệt. Nhưng mà biết không? Hình như việc quản lý lần này có sự giúp đỡ của người ngoài đấy.”

Oh, họ đang nói về tôi kìa.

Tôi nổi tiếng tới nổi trở thành đề tài bàn tán cho quân nhân kia. Thật là một cảm giác tuyệt vời mà!

“Sự giúp đỡ từ bên ngoài hình như là từ tên nhóc ấy, phải không? Ép Giáo Phái Eris và Axis lại với nhau, rồi châm ngòi lửa để hắn nhận được uỷ thác lớn hơn từ vụ đó... Quả là một tên khốn.”

“Oh, phải rồi. Dem tín đồ Axis tới, cho phép cosplay succubus, để mấy cô gái quảng cáo mặc đồ bơi... Tao nghe là toàn bộ mấy ý tưởng đó là của hắn. Mà tên hắn là gì nhỉ? Hình như là—”

Tôi lao khỏi bóng tối.

Khi để ý thấy tôi, cả hai lập tức với lấy thanh kiếm còn trong vỏ trên thắt lưng—

“Double Drain Touch!”

Nhưng tôi bịt miệng họ bằng tay mình và dùng Drain Touch để hút mana của họ.

Hai lính gác, xem nữa đã để lộ vài bí mật quan trọng cho Chris biết, nhanh chóng im lặng.

“Đừng bất cẩn thế chứ, Trợ Thủ-kun! Thật tốt là anh đã làm họ bất ngờ, nhưng xem nữa là họ kịp phát báo động rồi đấy!”

“Hôm nay tôi thấy khá tốt, nên tôi chắc là mình có thể cân cả hai. Và tôi cuối cùng vẫn xoay sở được, phải không? Thế nên không sao hết, cứ để đó cho tôi.”

Xém tí nữa là.

Tôi không sợ vụ họ sẽ la lên, tôi chỉ sợ là họ nói thêm chữ nào nữa là kiểu gì tôi cũng nhận vài sự trừng phạt của thánh thần theo đúng nghĩa đen là ít.

Hai lính canh bị bất tỉnh vì cạn kiệt mana. Chris lôi họ vào trong chỗ lùm cây.

“Kể cả khi mọi chuyện vẫn tốt đẹp, anh cũng không nên khinh suất như thế chứ. Phần lớn binh lính đã hỗ trợ chống cuộc xâm lăng của lũ bọ. Do đã thấm mệt rồi thế nên họ mới bất cẩn, anh không làm trò này được lần nữa đâu.”

“Biết rồi. Vậy ta tiếp tục thôi hen. Tôi muốn về sớm và tình tứ với Megumin.”

“Không phải anh chỉ vừa có quan hệ tốt hơn với Darkness sao? Tôi sẽ không đồng ý vụ hồi sinh của anh nếu anh chết vì lý do này đâu đấy.” [\[10\]](#)

Đừng nói mấy thứ làm người ta thấy lo chứ.

“Nhân đây thì, về mấy thứ các lính gác đã nói... Vậy là có sự trợ giúp từ bên ngoài cho lễ hội. Trợ Thủ-kun, anh có biết gì về vụ này không?”

“K-Không...”

...Đây là một lý do nữa để xong việc sớm.

— Vụ đột nhập vào biệt thự của Undine lần này trôi chảy hơn nhiều so với trước đây.

Một phần là vì chúng tôi đã quen hơn với cách bài trí do đây là lần thứ hai

Nhưng lý do chính cho sự an toàn của hai đứa là vì ở đây có một Nữ Thần May Mắn.

Tôi không muốn nghĩ về vụ đó nhưng — Nếu tôi không kích hoạt báo động trong kho châu báu hôm đột nhập vào cung điện, phi vụ đó có lẽ đã thành công trót lọt.

Không lâu sau chúng tôi tới kho báu vật và gật đầu với nhau tại cánh cửa bí mật.

Tôi lấy một món đồ cần thiết trong túi ra rồi đẩy cửa mở.

Trước khi Aegis kịp hét lên, tôi đập vỡ viên pha lê ma thuật mình đã mua trước đó ngay khi vừa vào phòng.

Khi viên pha lê vỡ, toàn bộ căn phòng đã bị ma pháp niêm phong khỏi toàn bộ biệt thự.

Tôi không mua chúng từ Cửa hàng Ma Cự của Wiz. Nó là một vật phẩm thông thường thật ra khá hữu dụng.

Tác dụng không quá lâu, nhưng viên pha lê này có thể tạo một kết giới yếu.

Nên là kể cả khi Aegis có hét lên bằng thần giao cách cảm lần nữa, không ai ngoài căn phòng này có thể nghe thấy cả.

Cùng lúc ấy Chris lấy ra một cái túi ma thuật có thể chặn những ma pháp yếu từ trong ba lô. Nó cũng tới từ cùng một tiệm ma cụ.

Nếu Aigis bị bọc trong cái túi này, nó sẽ không thể dùng thuật truyền ý nghĩ được.

“Ta tự hỏi không biết là ai. Các ngươi là lũ trộm lần trước! Chưa bỏ cuộc hả? Trộm! Trộm! CÓ TRỘM—!!”

Aigis lập tức hét lên khi thấy chúng tôi.

Tội mặc kệ nó hét và bắt đầu tháo mớ xích quanh Aigis.

“Này, các người đang làm gì đấy? Sao không sợ đi?! Đây là dinh thự của quý tộc, cả hai sẽ bị xử tử nếu bị bắt đó— Khoan. Sao biệt thự im ắng vậy cả. Chuyện gì đã xảy ra thế?”

“Hah, ngươi nghĩ bọn này tới mà không chuẩn bị hả? Tiếc quá, thuật truyền suy nghĩ của ngươi đã bị chặn khỏi toàn bộ người khác trong biệt thự này rồi!”

Tôi thù hận mĩa Aigis trong khi gỡ mớ xích.

“Ngươi đã làm gì?! Ok, được rồi, ta hiểu rồi! Vậy thì, ta thương lượng đi!! Các ngươi muốn sức mạnh của ta, phải không?! Vậy hãy tìm cho ta một chủ nhân xứng đáng, và ta sẽ sẵn sàng hợp tác! Ta có thể mặc cả tí về phần chủ nhân, nên làm ơn đi!!”

Aigis tha thiết cầu xin chúng tôi. Sự ngạo mạn trước đây của nó đâu rồi?

“Ngươi lẽ ra nên nói thế lần đầu bọn ta tới, đồ ngốc à! Và đoán xem, đồ khốn? Bọn ta đã quyết định chủ nhân của ngươi sẽ là một gã cao lớn cơ bắp bóng loáng! Ngươi nên sẵn sàng phục vụ chủ nhân mới đi!!”

“Đừng có đùa chứ, đồ khốn! Dừng lại và nghĩ theo phương diện của một bộ giáp đi! Làm ơn, chỉ cần làm thế thôi! Người sẽ không muốn bị mặc bởi một lão già lôi thôi chứ, phải không? Nếu phải bảo vệ ai đó, tốt hơn là nên bảo vệ những cô gái dễ thương chứ, đúng không?!”

“Ta hoàn toàn đồng ý, nhưng mà nhờ người mà lần trước bọn ta hơi bị thê thảm đấy. Bọn này sẽ không tốt bụng nghe yêu cầu của người nữa đâu, đồ dân ạ! Yeah phải rồi người là một tên dân to xác!”

“T-Trợ Thủ-kun. Tôi biết lần trước mình cũng làm thế, nhưng mà cãi nhau với một bộ giáp thì hơi trẻ con đó.”

Chris đang để túi mở. Cô ấy không thể chịu được cảnh tôi cãi nhau với Aegis y như những gì cô ấy làm lần trước nữa.

“Aaaaagh! Không, không, không! Một cô gái! Ta phải được mặc bởi một cô gái. Ta không quan tâm đó là một người đẹp tóc đen, hay là lolita tóc vàng, hay một cô nàng gợi cảm tóc nâu đỏ. Đã tới nước này rồi thì, miễn con gái là ta chịu tất! Các người biết đó, người mặc ta sẽ đổ rất nhiều mồ hôi trong những trận chiến quyết liệt. Hãy nghĩ coi ta thấy sao khi bị ngập trong mồ hôi của lũ đực rựa!” [\[11\]](#)

Aegis khóc thét trong giận dữ. Tôi thấy hơi tội cho nó. Nó bị giao một nhiệm vụ tầm lợm là bảo vệ một gã đàn ông, và kết cục là bị ngập trong mồ hôi đầu của hắn. Đó không phải là thứ mà bạn có thể xem như một “trò chơi trừng phạt” được.

“Bỏ cuộc đi. Oh, đừng cố la cầu cứu trên đường ra nha. Túi của Chris đây có thể chặn ma thuật cấp thấp, bọn ta sẽ bọc người trong đó. Mà dù sao thì, mi còn không phải vật sống, nên là sao mi đòi hỏi lắm thế? Đừng có buống thế chứ”

Khi tôi nói thế, sợi xích cuối cùng trên người Aigis được gỡ xuống.

“ORAAAH!”

Tiếng hét theo sau bằng một cú choáng váng vào hàm tôi.

“T-Trợ Thủ-kun?! Khoan, cái gì!? Sao ông lại bỏ đi hả!?”

Tôi định thần lại đầu óc đang quay mòng mòng của mình và nhìn sang Aigis để nắm lại tình hình—

“Ta đã quyết rồi. Ta sẽ làm một chuyến hành trình để tìm một mỹ nhân đáng để mặc ta. Có thể được đánh bóng hăng ngày bởi các hầu gái trong dinh thự này cũng thích thật, nhưng mấy kẻ như các người có thể sẽ xuất hiện nữa. Nên là ta sẽ chỉ việc tự tìm chủ nhân cho mình.”

Sau khi thoát khỏi mất sợi xích, Aigis đột nhiên đấm tôi.

Rồi nó lại bắt đầu nói năng lung tung. Chris vẫn đang cố thuyết phục nó.

“Aigis, đợi đã. Thế giới này cần sức mạnh của ông! Nếu ông cần, cho tôi khi tìm ra chủ mới cho người, tôi có thể mặc ông...”

“Thôi miễn đi! Có gì vui khi bị một tên trộm ái nam ái nữ mặc chứ?! Như ta nói, ta sẽ tự tìm chủ cho mình. Nhưng vì người trông rất là muốn mặc ta, ta có lẽ cũng nên ước đoán độ tương thích của hai ta nhỉ. Hmm, mặt người đạt A. Về độ tương thích nghề nghiệp thì C. Nhưng ngực thì thậm chí còn thua F nữa. Ta xin lỗi, nhưng chỉ là hai ta không thuộc về nhau thôi”

“Arrrrgh—! Ta cũng đã cố tốt với ông rồi đấy! Tốt thôi, ta chỉ việc dùng tới vũ lực vậy! Bind!”

Chris cuối cùng cũng tức nổ nóc và phóng cuộn dây trên hông ra.

Một sợi dây kim loại tước đi tự do của Aigis—!

“Oh? Và người đang cố làm gì với sợi dây ấy thế hả? Sao, muốn trói ta bằng cái đó hả? Heheh, trông người trong sáng thế, mà có vẻ lại có mấy sở thích nặng đô nhỉ!”

—Nhưng vẫn không ăn thua.

Sợi dây Chris quăng rơi xuống vì lý do nào đó. Aigis nhún vai và giấu Chris đang sừng sốt.

“Bind!”

Tôi dùng lại kỹ năng của Chris, và sợi dây của tui cũng rơi xuống tương tự.

“Vẫn chưa học được bài học hả? Sao, hai người thật sự không hiểu chuyện gì đang xảy ra à? Các người nghĩ ta là ai? Ta là Thánh Giáp Aigis huyền thoại, vật cứng cáp nhất thế giới này. Ta miễn nhiễm với ma pháp và kỹ năng. Ta còn có thể hồi phục cho chủ nhân. Ta là bộ giáp thần thánh thậm chí có thể hát và nhảy! Ta sẽ không thua lũ nhóc trộm cướp như các người đâu!!”

Tên khốn này!

“Big Boss. Kỹ năng có thể vô dụng, nhưng nó không thể quá bá đạo nếu đã từng bị xích lại như thế. Hãy hợp tác và hạ gục nó nào!”

“T-tôi hiểu rồi! Tôi sẽ sang phải. Trợ Thủ-kun, bao vây ông ta thôi!”

Nghe thấy kế hoạch của chúng tôi, Aigis tạo ra một nắm đấm.

“Vậy cả hai vẫn muốn đánh sao? Ta báo trước là nắm tay của ta là nắm đấm thép theo nghĩa đen luôn đấy. Phải, chuẩn đấy, ta là một món vũ khí sống!”

“Ông ta đang nói gì thế? Thật là ồn ào và phiền phức! Thế là quá ồn so với chuẩn của một bộ giáp đó! Hyah!”

“Phải, tôi bắt được nó rồi!”

Chris và tôi lao vào nó cùng lúc và đè lên người Aigis.

“Big Boss, tách tay nó ra đi! Tách nó ra và nhét vào túi đi! Và nó nói nhiều kinh nên là ta cứ vứt cái mũ lại phòng này cũng được!”

“Ê này, suy nghĩ đấy hơi nguy hiểm đấy. Nhưng rất tiếc, cơ thể ta không thể tách ra được. Khi muốn mặc ta, chủ nhân cần đọc một câu chú. Thay vì mang ta trong bị, sao không mặc ta cho dễ đi? Câu chú là ‘Em muốn làm một vũ trang thiếu nữ!’, nào, thử nói đi.”

“E-em muốn làm một vũ trang thi...”

“Không đòi nào câu chú lại nghe ngu thế đâu, Big Boss, cô đang bị gạt đó! Hey, woah! C-cái thứ này mạnh hơn tôi nghĩ à.”

Aigis giữ chúng tôi khỏi tay nó và bắt đầu chạy về phía cửa phòng...!

“Big Boss, không hay rồi! Nếu nó rời phòng, nó sẽ hết bị chặn lời mất!”

“Ooooooh, tôi đoán là không còn cách nào khác. Này, Aigis, hãy nghe lệnh của ta! Ta là Eris, nữ thần cai quản thế giới này. Ta có bốn phạm quản thúc ông, nên hãy ngoan ngoãn và tới đây với ta!”

“Cố quá rồi đó cưng. Phí thật. Mặt người dễ thương thật, nhưng ta đoán mình còn phải xem xét lại phần con người thật nữa. Ta sẽ phải cân trọng hơn khi đi tìm chủ nhân mới cho mình mới được.”

“Người nói cái — — ?!”

Chris nổi đóa lên khi nghe rằng Aigis nghi ngờ sự thiêng liêng của cô nàng.

“Giờ thì, tới lúc chia tay rồi nhì. Nếu muốn ta tới thế thì, học cách của trai trước đi hen, cô nhóc. Nhắc nhở nè, cỡ vếu là yếu tố quan trọng nhất đó. Vài kẻ sẽ bảo là phẳng thì trông mới lạ hơn, nhưng riêng ta thì thấy đó chỉ là trò bịp của lũ không đủ trình độ cảm nhận thôi.”

“Sao người dám — — !”

Dù Chris đã giận dữ nắm lấy tay Aigis, nó chỉ đơn giản kéo cả hai chúng tôi ra ngoài cửa bí mật.

“Tới nhà Undine những kẻ đã không thể giữ nổi ta, một báu vật cấp World. Các người đã chăm sóc ta rất tốt cho tới giờ! Xin hãy tha lỗi cho ta vì tự ý bỏ đi tìm một chủ nhân mới. Nếu muốn chuộc ta về, thì hãy đem tới một mỹ nhân chung cấp World nốt ha! Nếu chịu làm vậy, chắc chắn ta sẽ về!”

Một tin nhắn thần giao cách cảm đủ mạnh để làm vánh cả đầu bất cứ ai được truyền khắp biệt thự.

“Ah, tự do! Phải, ta đã hoàn toàn tự do! Giờ chỉ còn bầu trời cao rộng là giới hạn vô cùng! Aigis Flying Kick!!”

Sau khi giữ chúng tôi ra, Aigis ra khỏi kho báu vật và rời đi theo lối cửa sổ tầng 3 bằng một cú song phi.

Cùng lúc đó, đèn đuốc trong dinh thự đều được thắp sáng. Có tiếng la hét ở khắp nơi.

Vụ huyền não hấn đã đánh thức tất cả mọi người.

“Sao!? Lũ trộm quay lại à!?”

“Ban nãy là tiếng của Aigis! Kiểm tra kho báu vật mau!”

Tệ thật. Có tiếng nói đang hướng tới đây!

Lần trước, chúng tôi đã làm dây bằng màn cửa để thoát khỏi kho báu vật. Nhưng lần này không có thứ gì như thế hết, có thể là để thủ sẵn hay do họ chưa có màn để thay.

“Big Boss, tệ rồi. Đây là lâu ba và ta không có đường rút. Ta phải cố định dây của cô vào cái cột ấy rồi leo xuống thôi!”

“Này, anh cũng có dây mà. Xài cái của anh đi!”

“Đây là một món đắt tiền đặc biệt được đặt làm! Họ sẽ dò ra tôi nếu điều tra nó đó!”

“Ra đó là lý do anh vội vã nhặt nó lên như vậy sau khi đòn Bind thất bại! Nhưng của tôi cũng là hàng đặt mà, nên là họ cũng dò được ra tôi mất!”

Vậy thì không còn cách nào khác. Ta buộc phải đột phá vòng vây bằng vũ lực như hồi ở cung điện thôi.

“Sẵn sàng chưa, Big Boss. Cũng khá lâu rồi hai ta mới có dịp dùng tới sức mạnh thật sự của mình nhỉ.”

Tôi điều hoà lại hơi thở.

“Không việc gì phải hoảng. Đừng lo, luôn có cách vượt qua nếu hai ta cùng nhau. Anh quên tôi là ai sao? Tôi là nữ thần may mắn đó!”

Chris đang cười nghịch ngợm như thể mình chỉ đang bày trò.

Đột nhiên, một luồng sáng xuất hiện ngoài khung cửa. Mọi cửa sổ trong biệt thự Undine cùng lúc vỡ tan.

Khi những mảnh kính bay đi, tiếng nổ quá quen thuộc với mọi người trong thành phố này vang khắp bầu trời đêm mùa hạ.

Phần 7

— Tất cả là do cái bộ giáp chết tiệt ấy.

“Ra khỏi đó ngay, Kazuma! Tôi hứa là nếu anh ra bây giờ, tôi sẽ chỉ giáo huấn anh thôi!”

Darkness đang đập cửa phòng tôi trong giận dữ.

“Không thể chấp nhận được, tiểu thư à! Không phải một quý cô nhà quý tộc nên cư xử từ tốn hơn sao?!”

Tôi hét lên từ phía bên kia. Để ngăn cửa bị đập đổ, tôi đang dùng hết sức bình sinh của mình để đóng nó lại.

“Đừng đối xử với tôi như một tiểu thư nhà hoàng tộc chỉ vào mấy lúc thế này chứ! Ra đây và giải trình đi, Kazuma! Không thì Chris đây sẽ lãnh luôn hình phạt của anh đó!”

“Trợ Thủ-kun, cứu tôi!!”

Tôi nghe giọng Chris từ bên kia cánh cửa.

Nhưng...

“Tiếc quá, Darkness. Trò đó không ăn thua với tôi đâu. Dù nghe có vẻ giống Chris, nhưng Big Boss đáng tin cậy của tôi sẽ không bao giờ bỏ cuộc dễ thế đâu. Cô đang dùng cái ma pháp Đa Tài Đa Nghệ của Aqua để giả giọng cô ấy đúng không? Đừng coi thường cái đầu của tôi. Tôi chắc chắn, ban nãy là giọng của cô!”

“Không phải mà! Anh đang nói gì thế, Trợ Thủ-kun?! Thế là quá bệnh, kể cả với anh đấy!”

Sau khi nêu ra lý lẽ của mình, tôi nghe giọng nói thảm thiết Chris.

Tôi hiện đang trốn trong một khách sạn nọ.

Sau khi bị Aegis hạ, Chris và tôi đột kích xuyên qua những người hầu, lúc đó vẫn còn sốc vì vụ nổ. Chúng tôi chạy khắp thành phố, và cuối cùng núp vào một khách sạn nào đó...

Tôi nghe thấy Darkness từ bên kia cửa lần nữa.

“Tối lúc anh ra rồi đó, Kazuma! Chris và tôi là những người duy nhất ngoài này. Không có cảnh sát, hay bất cứ ai từ nhà Undine ở đây cả. Nên là ra ngay, không thì boss của anh sẽ lãnh đủ thật đấy. Anh để thế cũng được sao?”

Câu trả lời của tôi rất đơn giản:

“Cô muốn làm gì thì tùy.”

“Đồ phản bội! Nè, Darkness, cời trói cho tớ! Tớ sẽ giúp cậu lôi Trợ Thủ-kun ra!”

“H-Hai người thật là...!”

—Một giờ sau.

Darkness đã đập đổ cửa và khống chế tôi. Bị trói nửa thân trên, tôi đang ngồi cạnh Chris.

“Ra đó là lý do mấy người làm việc này hả? Hay thật, không phải lần trước cả hai đã hứa sẽ báo tôi nếu tính làm gì đó sao? Giờ còn có cả nhân chứng bên nhà Undine nữa chứ. Mấy người có biết là có bao nhiêu người đang săn lùng cả hai vì mớ tiền thưởng không? Cả mấy mạo hiểm giả ở Axel cũng đang kiếm hai người đấy!”

Sau khi nghe chúng tôi giải thích, Darkness ấn tay lên trán và thở dài.

Vì đang bị trói, tôi phải dùng đầu để ra hiệu cho Darkness. “Tôi đã nói rồi ‘Nếu đối phương là quý tộc, có lẽ ta có thể nhờ Darkness giúp? Dùng quyền lực của nhà Darkness để giúp mọi chuyện dễ dàng hơn’. Nhưng Big Boss đây...”

“Huh?! Phải rồi, Trợ Thủ-kun đúng là có nói vậy! Nhưng Darkness à, tên quý tộc ấy kiếm được thánh tích đó một cách phi pháp! Tiếng tăm của hắn cũng chả tốt lành gì, hắn sẽ phủ nhận việc có thứ đó cho coi! Ngoài ra, cậu còn bận bịu với vai trò lãnh chúa nữa!”

Darkness lặng lẽ thở dài.

“Nếu kiểu gì hai người cũng tính phạm pháp, tôi cũng sẽ nghĩ cách dù mình bận thế nào đi nữa mà. Quý tộc có cách riêng để giải quyết vấn đề, kể cả với mấy món đồ phi pháp. Miễn là được giá, ta luôn có thể thương lượng với quý tộc. Họ khá nhạy cảm với lợi nhuận mà. Nhưng quan trọng hơn...”

“Đau! Đau! Darkness, dừng lại! Tớ xin lỗi! Lần tới, tớ nhất định sẽ nói cậu biết trước khi đi chôm gì đó mà!”

“Bộ cậu không còn cách nào khác ngoài trộm à!? Dù sao thì, người tố thật sự giận ở đây là—!”

Darkness đang giận dữ xoáy thái dương Chris trong khi cho tôi một cái nhìn toé lửa.

“Sao anh có thể lập tức bỏ tôi lại như chưa có gì xảy ra sau khi làm thế với tôi tối qua chứ? Không thể tha được! Anh không có bất kì xúc cảm bồi hồi hay háo hức nào sao? Anh có biết gì không? Mỗi lần nghĩ lại những gì mình đã làm, tôi luôn thấy vô cùng xấu hổ một lúc lâu đó! Tôi vẫn đang đấu tranh nội tâm vì chuyện đó đây!”

“Ugh! Nó sắp nứt, sắp nứt rồi! Đầu tôi sắp nứt tới nơi rồi! Tôi xin lỗi, tất cả là lỗi của tôi! Nhưng cô biết đó, nếu đã ngượng tới thế rồi thì ban đầu đừng có làm! Và tôi cũng không chịu được nụ hôn nửa vời ấy đâu!”

Darkness nắm lấy đầu tôi và bắt đầu kẹp xuống...!

“Woah!”

Chris đột nhiên hét lên sau khi nghe cuộc trò chuyện của chúng tôi.

Rồi cô nàng bắt đầu run lên...

“Không thể nào... Vậy ra những gì Trợ Thủ-kun nói là thật hả...! Darkness thật sự đã làm thế! Cậu ấy thật sự giành thế chủ động và hôn ai đó!!”

“Gah?! Chris, giờ không phải lúc nói chuyện đó! Ngoài ra— Kazuma, tôi không ngờ anh lại nói cô ấy biết!”

“Tôi không còn cách nào khác, Big Boss muốn biết lý do do tôi đi trễ. Dù sao thì, xét quan hệ hiện tại, cô có cần phải ngượng tới thế khi hôn tôi không? Không phải hai ta đã thấy nhau trần truồng và kì lưng cho nhau trong phòng tắm rồi sao? Cô còn bảo là ta nên cùng thành người lớn hồi tôi đột nhập vào nhà cô sao.”

“Ugh! Kazuma, anh—! Được thôi, tôi hiểu tình hình rồi. Chủ đề này kết thúc ở đây, tôi không có thời gian giỡn chơi với anh! Tôi sẽ coi trối, nên là ra khỏi đây ngay đi!”

Darkness đỏ mặt và vội gỡ dây.

“Tôi lại vừa nghe gì đó tuyệt vời rồi. Vụ đó là sao thế? Hai người đã tới giai đoạn nào rồi vậy?! Ở đây chỉ còn tôi là trẻ con thôi sao?!”

“Ta sẽ nói chuyện này vào dịp khác nha, Chris! Đây, để tó gỡ dây cho...”

“Đừng có đánh trống lảng, tó muốn biết chi tiết! Khoan, Darkness, sao cậu không nói gì với tó hết vậy? Chuyện gì đã xảy ra với tình bạn giữa những thiếu nữ tội mình vậy hả?!”

Xem cảnh đảo vai đột ngột này, tôi xoa bóp mấy chỗ nãy giờ bị trối.

“C-cậu đang trở nên phiền phức đó, Chris! Giờ việc đó không quan trọng! Thật tình, cả hai người, Aqua, Megumin... Sao mọi người cứ gây rắc rối khi tôi làm lãnh chúa thế?!”

Darkness nói trong khi xoa trán một lần nữa.

“...Huh? Đây, không tính tội này, Aqua và Megumin cũng gây chuyện à?”

“... Megumin đang bị giữ tại đồn. Hình như, con bé bỗng dùng phép Explosion giữa phố mà không có lý do. Và dù bị tra hỏi thế nào, em ấy chỉ cho đúng một câu trả lời vô lý: ‘Em không chịu được việc không được dùng Explosion trong buổi pháo hoa. Explosion của em đẹp hơn bất kì loại pháo hoa nào . Dù sao thì, em sẽ không xin lỗi đâu, nhưng em sẵn sàng đền bù.’”

Tất nhiên, Megumin là người đứng sau sóng xung kích đã tấn công biệt thự của Undine tối qua.

Sau khi tiễn chúng tôi, Megumin vẫn còn lo cho cả hai. Khi thấy đèn trong biệt thự bật lên, em ấy đã nhận ra chúng tôi đang gặp nguy hiểm và dùng ma thuật để cứu chúng tôi.

Và em ấy bị giải về do không thể cử động được sau khi dùng Explosion.

Tôi thấy tội con bé. Tôi chắc là chút nữa nên cho Megumin thứ gì đó quá.

“Còn Aqua? Lần này nhỏ lại làm gì nữa thế?”

Darkness cau mày không nói nên lời.

“Nhờ ơn sự nổi tiếng khó lường và lợi nhuận của lễ hội này tới giờ mà... Đám tin đồ Axis lại muốn Lễ tạ ơn Nữ thần Aqua là sự kiện duy nhất vào năm sau.”

Ghi chú

[\[1\]](#) (Xác định Kazuma đi hút cỏ cmnr :v)

[2] Ngắn gọn là Megumin sợ ở một mình cả ngày với Kazuma ẻm chịu không nổi :v

[3] (Thiện tai, đầu óc đen tối vl :v)

[4] Bật flag đúng lúc quá em oi :))

[5] Motherzone cmnr :v

[6] Ghen cmnr :v

[7] Trans: Ngắn gọn là vừa nằm vừa dỗi :v

[8] . (Trách nhiệm vương giả hay việc quý tộc cần làm với nhân dân. Cần biết rõ hơn thì xem link dưới, mà ai xem Hundred chắc cũng biết rồi :v)

TL Note: https://en.wikipedia.org/wiki/Noblesse_oblige

[9] Event: là một sự kiện trong Gal game, như là nữ chính tỏ tình rồi đến chịch blah blah...

[10] Aka chết vì bị đánh ghen :v

[11] Đề nghị đại ca Kazuma đưa Aigis cho đám orc trong harem của anh :))

Chương 5:

Hãy mang một huyền thoại đến với thành phố của những tân binh!

Phần 1

“Này, Aqua! Làm trò gì thế hả????!”

Tôi đang ở Nhà thờ Axis nằm ngoài thị trấn

Sau khi nghe tin họ đang ở đây để chuẩn bị cho lễ hội tối nay, tôi xông thẳng tới và giận dữ hét vào mặt Aqua. Giờ cô ta đang cụng ly với Cecily.

“Ồ Kazuma. Sao? Chuyện gì làm anh hoảng hốt dữ vậy?”

Tay trái Aqua cầm ly rượu trong khi tay kia lại đang vuốt ve con gà trên đầu gối. Trông cứ như mấy kẻ phản diện trong phim vậy.

Cecily đứng cạnh Aqua như một cô hầu gái theo hầu chủ nhân.

“Khoan đã, tôi hiểu rồi. Kazuma, anh đánh hơi được mùi yến tiệc nên chạy tới đây kiểm ăn đúng không? Thôi đành vậy. Dù không thuộc

giáo phái Axis nhưng lần này anh cũng đáng được thưởng chút gì đó chứ nhỉ! Tới ngồi một bên nào, tôi sẽ chia cho anh một ít Yakisoba.”

Thản nhiên bật ra mấy câu đó, Aqua lấy ra vài chiếc đĩa nhỏ.

“Giờ không phải là lúc để ăn đồ dân thôi. Cái quái gì đây hả?!”

Tôi dí vào mũi Aqua bản kế hoạch lấy từ chỗ Darkness.

“Eh? Chẳng phải đây là bản kế hoạch tôi đã làm sao? ‘Thứ nhất, kể từ năm sau hãy đổi tên của lễ hội này thành “Lễ Tạ Ôn Nữ Thần Aqua” và đoạn tuyệt với Giáo Phái Eris. Thứ hai, nói lỏng những điều luật hạn chế đối với Tokoroten Slime...’ Gurom đã, tôi đâu nhớ đã viết điều thứ hai?!”

“Là tôi viết thư Aqua-sama! Do lần này bản thân đã làm việc rất chăm chỉ, thế nên tôi nghĩ rằng mình cũng xứng đáng được thưởng gì đó!”

“À ra thế, ổn thôi. Rồi sao? Có vấn đề gì với thứ này?”

“Ổn cái đầu cô, vấn đề cả đồng! Nói tôi nghe, cô định làm cái quái gì thế hả!”

Đối mặt với con thịnh nộ của tôi, Aqua quay sang thì thầm với Cecily.

“Này cô nghĩ xem, sao Kazuma lại tức giận như thế? Có phải do chúng ta không mời anh ta tham gia bữa tiệc này không?”

“Không phải vậy đâu Aqua-sama. Chắc là do chúng ta không đề cập đến ước nguyện của anh ta trong bản kế hoạch ấy mà.”

Gật gật đầu ra vẻ hiểu chuyện, Aqua nhanh chóng viết thêm thứ gì vào tờ giấy và đưa lại cho tôi.

“Thứ ba, từ bây giờ bikini hai mảnh sẽ là đồng phục chính thức cho các cô gái trên những tấm áp phích trong mùa lễ hội.”

“Đồ nào phẳng! Ý tôi không phải là thế! Chẳng phải lúc đó cô đã hoàn toàn ngộ ra, đã thế còn hứa là mình sẽ làm việc chăm chỉ và trung thực hả?! Sao cô lại làm cái thứ này chứ???”

“Aaaaaaah!! Này, anh đang làm cái gì thế hả?! Tôi thậm chí đã không ngại rắc rối để thêm điều ước của anh vào đây này!”

Trong khi Aqua đang nổi điên lên vì tôi xé toạc cái bản kế hoạch “vô lý” đó, Cecily chậm rãi bước đến trước tôi.

“Tại sao...tại sao anh có thể dập tan thiện chí của Aqua-sama như thế? Có thể tôi không xứng đáng là người đại diện cho giáo phái Axis, nhưng nếu buộc phải ra tay, tôi sẽ đứng trước nhà anh mỗi đêm và không ngừng hát thánh ca, đã hiểu chưa hả?”

“Thử đi rồi biết! Nếu có những kẻ điên rồ dám làm những thứ ngu ngốc như thế, tôi sẽ hành hạ và trừng phạt cho tới người cuối cùng, bao gồm cả các cô!”

“T-Tại sao! Chúng tôi đã làm việc rất chăm chỉ, thiên vị một chút cũng không được à!? Như Cecily đã nói, ‘Xét cho cùng Aqua-sama là Aqua-sama. Cô xứng đáng được sống một cuộc sống thanh thoi, thế nên từ giờ trở đi Giáo Phái Axis sẽ nỗ lực hết sức mình để hầu hạ cô.’!”

“Này, cô đừng có dễ thần phục với người vừa mới quen như thế chứ! Về nhà đi! Đừng có dính dáng gì tới mấy chuyện kỳ quái nữa! Mà cô cũng có phần đấy, đừng có tăng độ phẫn vật của Aqua lên nữa!”

“Mấy chuyện kỳ quái ư?!”

Linh hoạt né tránh bàn tay tôi vươn tới để kéo lê cô ta về, Aqua lần đầu sau Cecily vẫn còn đang sốc.

“Lễ hội vẫn đang diễn ra mà, tôi sẽ không về đâu. Đúng đó, tôi chắc chắn sẽ không về đâu!

...Anh biết tôi là một thiên tài mà, tôi đã lo liệu được mọi thứ. Chừng nào tôi còn ở đây, mọi người sẽ còn tôn thờ tôi! Bên cạnh đó, kể cả anh cũng nên thừa nhận rằng ‘nhờ tôi mà lễ hội này đã thành công tốt đẹp hơn’ chứ. Kể cả có gì xảy ra đi nữa, sẽ không có chuyện họ không tổ chức “Lễ Tạ Ôn Nữ Thần Aqua” vào năm sau đâu, và cả những năm sau nữa. Giờ thì anh cứ thử ra ngoài xem lễ hội của Giáo Phái Eris đi! Khách hàng của họ ngày ngày kéo đến các gian hàng chúng ta! Hầu hết gian hàn của họ đã rơi vào tình trạng ế ẩm rồi!”

Hừ... Tôi cứ nghĩ bản thân có thể giải quyết được đống rắc rối này, nhưng có lẽ “giang sơn dễ đổi bản tính khó dời”.

Thấy được gần đây đầu óc Aqua có tí khởi sắc, tôi đã tin chắc rằng cô ta đã ăn nhầm phải thứ gì đó, nhưng có lẽ dù chuyện gì xảy ra chẳng nữa, cái tính nết đó vẫn mãi không bao giờ thay đổi.

Trả lại cho tôi cảm xúc vui sướng trước sự tiến bộ của cô đi – là những gì tôi nghĩ, nhưng không hiểu sao thấy Aqua vẫn như trước đây tôi lại thấy nhẹ nhõm. Bản thân mình đáng trách thật.

Cecily chen ngang với một vẻ mặt tự mãn.

“Như Aqua-sama đã nói. Giờ các gian hàng của chúng ta thật sự rất nổi tiếng đấy. Trước tình thế như hiện nay, chuyện phe Giáo Phái Eris có thể lật ngược thế cờ là điều không thể. Còn nữa... Đừng nghĩ rằng

chỉ có anh mới biết cách kinh doanh nhé, Aqua-sama đang ấp ủ vài kế hoạch tuyệt vời đấy!”

...Aqua có làm gì thì cũng đều là thảm họa thôi.

Phần 2

Rời khỏi nhà thờ, tôi vừa đi lang thang quanh thị trấn vừa tìm cách khiến Giáo Phái Axis phải nếm mùi thất bại.

Aqua đã quá phấn khích khi giáo phái Axis, thành thực mà nói, đã đạt được những thành quả không thể tốt hơn ở lễ hội năm nay.

Hay là tôi chuyển về phe Giáo Phái Eris và đưa ra một vài ý kiến hay ho cho những gian hàng mới nhỉ?

...Không, vậy cũng chẳng có tác dụng đâu. Tôi hết ý tưởng rồi. Kể cả khi chúng tôi thực hiện ngay lập tức thì cũng lắm chỉ xoay sở được một hay hai gian hàng thôi.

Nhưng cũng chẳng còn cách nào khả thi hơn, thế nên lúc này tôi chỉ có thể qua Giáo Phái Eris một chuyến xem sao.

–Khi đến nhà thờ của họ, tôi thấy....

“Hm? Trợ thủ-kun, mọi việc thế nào rồi?”

Chris đang cần chổi quét dọn trước cửa nhà thờ.

Có lẽ Chris hỏi về lý do tôi chạy đến và hét vào giáo phái Axis sau khi đọc cái bản kế hoạch chết tiệt đó.

“Đành chịu thôi. Đã quá trễ để bảo họ ngừng lại, bên cạnh đó, mấy con mắt đó là kiểu người chưa thấy quan tài chưa đổ lệ....Làm sao

bây giờ? Là lỗi của tôi, chỉ vì tôi đã giúp Aqua kiếm được giấy cấp phép lễ hội mà đã gây ra cơ sự này. Tôi phải tìm cách nào đó để ‘thông nã’ trước khi mấy con kia làm điều gì thậm chí còn ngu ngốc hơn nữa.”

Đối mặt với vẻ nghiêm trọng của tôi, Chris chỉ lắc đầu.

“Aqua-senpai đáng được mọi người biết ơn vì đã giúp cho lễ hội này được biết đến rộng rãi. Trong khi đó, tôi còn không thể thu hồi Aegis. Dù bộ giáp đó rất nổi bật nhưng tôi thậm chí còn không biết giờ ông ta đang ở đâu... Có lẽ đối với tôi, tốt hơn hết năm sau đừng tổ chức lễ hội nữa. Mặc dù có chút cô đơn, nhưng tôi chắc Aqua-senpai sẽ làm lễ hội năm sau trở nên tốt đẹp hơn”

Sau những lời đó, cô ấy nở nụ cười bất lực.

Mặc dù đang cười, nhưng cô ấy lại phảng phất nỗi cô đơn. Nhìn vào nụ cười đó, trái tim tôi bỗng xót xa.

Do quá ngây thơ, cô ấy là một đạo tặc luôn phải đương đầu với hiểm nguy. Cô cũng là một vị thần tuyệt vời mà mọi người luôn quý mến.

Không chỉ là mẫu con gái lý tưởng của tôi, cô ấy còn là một người bạn rất quan trọng, một người đáng tin cậy đến mức tôi có thể trải lòng mình, từ việc ngồi buồn chuyện, mách lẻo về Megumin và Darkness, còn cả đồng chuyện về Nhật Bản.

Và cũng như vậy, Chris chia sẻ với tôi những bí mật của mình. Dù Aqua cũng tới thế giới song song này, nhưng cô ấy lại tin tưởng tôi nhiều hơn.

Khi thực hiện chức trách của một nữ thần, cô ấy chỉ ở một mình trong căn phòng màu trắng.

Khi hành động như một tên trộm hào hiệp, cô cũng chỉ làm một mình.

Chris là bạn thân của tôi, nhưng cũng một Big Boss có nét gì đó không đáng tin cậy—

Cô ấy là người con gái tôi ao ước, một nữ thần tôi vui vẻ cống hiến hết mình—

“Xin lỗi vì luôn gây rắc rối cho anh, Trợ Thủ-kun. Đầu tiên thì nhờ anh giúp tôi thu hồi thánh tích, giờ lại bảo anh ngăn sự khinh suất của senpai.”

—Cô ấy vẫn tiếp tục quét sân như đang tìm cách che đậy nỗi cô đơn...

“Cảm ơn, Trợ thủ-kun. Anh là người duy nhất biết được danh tính của tôi, và cả những gì tôi đã làm. Không phải tôi âm thầm chống lại Quân Đội Quý Vương để được mọi người ca tụng thế nhưng... Nhờ có anh, tôi cảm thấy mọi nỗ lực của mình bỏ ra đều rất xứng đáng.”

Trong khi nhẹ nhàng nở nụ cười như nữ thần Eris.

.....

“Big Boss....À, không, Eris-sama. Có một việc tôi cần đến sự giúp đỡ của những tín đồ Eris.”

Đối vật với vẻ bối rối của Eris, tôi một lần nữa dùng đến một câu mình đã nói với những thành viên uỷ ban...

“Tôi có một kế hoạch”

Phần 3

—Hôm nay là ngày cuối cùng của lễ hội.

Thời tiết thì oi bức, nhưng bầu không khí náo nhiệt vẫn không có dấu hiệu suy giảm.

“Thật vinh hạnh làm sao khi được chủ trì một sự kiện như thế này...”

Mọi người đều đã tập trung ở quảng trường thành phố.

Đứng trên khán đài đặt giữa quảng trường, một người đàn ông diện bộ cánh ‘tuxedo’[\[1\]](#) nói vào một vật phẩm ma thuật dạng micro.

“Đây là một sự kiện đặc biệt cho lễ hội năm nay, được tổ chức bởi Giáo Phái Eris— cuộc thi Goddess Eris Beauty Pageant[\[2\]](#) lần thứ nhất chính thức bắt đầu!”

Người MC dong dạc giới thiệu. Khán giả ai ai cũng rất phấn khích.

Đúng là “một mũi tên trúng hai con chim”. Kế hoạch của tôi thật tuyệt vời.

Một cuộc thi sắc đẹp được tổ chức bởi Giáo Phái Eris.

“Này Trợ Thủ-kun. Cái tình huống này có lắm vấn đề tới nỗi tôi chẳng biết phải phản nản về điều gì nữa.”

“Cứ tận hưởng lễ hội là được, Big Boss.”

Tôi tôi tùy ý đáp lại lời than phiền bất lực của Chris.

Không ngoài dự đoán, thế nào lễ hội cũng trở nên sôi động nếu tổ chức những sự kiện này.

Biết là thế, nhưng tôi cũng chẳng trông mong gì nhiều. Có lẽ những tín đồ Eris đứng đắn sẽ không tha thứ cho việc lấy thắng tên Eris để tổ chức một cuộc thi sắc đẹp.

Thế nhưng tình huống lúc này thì lại khác.

Nếu sự kiện này không thành công, nữ thần của họ chưa chắc sẽ có lễ Lễ tạ ơn vào năm sau.

Tôi đã cố gắng hết sức để thuyết phục những tín đồ Eris, đương nhiên không ngoại trừ Darkness. Sau một thời gian dài, đề xuất của tôi trở thành hiện thực.

“Tôi không thể tin Darkness lại chấp nhận yêu cầu vô lý của anh.”

“Điều đó cho thấy Eris-sama quan trọng như thế nào với cô ấy.”

Darkness từng mắng tôi rằng “Sử dụng tên của Eris-sama cho một hội thi sắc đẹp là một sự xúc phạm!” và cứ quấy rầy tôi mãi. Tôi cuối cùng phải thuyết phục cô ta rằng: “Eris-sama sẽ không bận tâm đâu, cuộc thi này sẽ lấy lại uy tín cho giáo phái Eris, đồng thời có thể thu về thánh tích.”

Chris ngại ngùng gãi má.

“N-Nếu chỉ sử dụng tên tôi thì cũng chẳng sao mà ...”

“Đi mà nói với Darkness ấy. Cô ta vẫn khẳng định rằng cô ta không muốn đến lễ hội sáng nay.”

Đang ở hàng ghế cuối, Chris và tôi có thể dễ dàng nhìn thấy toàn cảnh quảng trường trường, bao gồm cả khán đài.

Làm như vậy cũng dễ tìm và bắt Aigis hơn.

Không chỉ để cứu lấy Giáo Phái Eris.

Cuộc thi này còn là một mồi nhử.

Cái thánh tích phiến phức ấy dù vẫn còn trong thị trấn, nhưng hẳn ta có thể rời đi bất kỳ lúc nào.

Cách nhanh nhất để thu hồi Aegis là tìm một cô gái xinh đẹp chấp nhận làm chủ nhân của hẳn.

Vì thế tôi đã bảo Darkness tham dự cuộc thi sắc đẹp để nhử tên Aegis.

“... Um, tôi nghĩ lý do chính Darkness không muốn tham gia không phải vì cuộc thi sắc đẹp, mà là...”

Chris có vẻ muốn nói gì đó, nhưng giờ tôi chẳng thể bận tâm nhiều đến vậy.

Để chuẩn bị cho ngày hôm nay, tôi đã thuê một chiếc camera ma thuật và kiếm một thấu kính viễn vọng.

Mục đích của tôi là gì thì đã quá rõ ràng.

Tôi hướng máy ảnh về khán đài.

Những người phụ nữ xinh đẹp trong thị trấn đang tự tin trình diễn trên khán đài. Ai ai cũng mỉm cười đầy tự tin.

“Và bây giờ là thí sinh đầu tiên. Hãy cho mọi người biết tên, địa chỉ và công việc của mình nào!”

Phần 4

Sự kiện quan trọng liên quan đến cả giáo hội Eris, Chris, và Darkness thành công bước đầu. Nhưng tên Aigis liệu có bị mắc bẫy đơn giản vậy không?

Cách này có thể giải quyết được một lúc tất cả vấn đề thế nhưng...

...Chết tiệt! Mình lo quá. Bình tĩnh lại nào. Rồi mọi chuyện sẽ ổn thôi.

Cách suy nghĩ và hành động của gã đó khá là dễ đoán.

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng sự thật là tên đó có điểm gì đó rất giống tôi.

Trong lúc cảnh giác với những thứ xung quanh, tôi liếc nhìn những cô nàng xinh đẹp trên khán đài.

“Uh... theo tôi nghĩ, cô này quá gầy. Ít nhất là vẫn còn cái mặt, nhưng cũng chỉ được mỗi cái mặt...”

Chris nghĩ chúng tôi sẽ phải chờ đợi trong một thời gian dài, nên cô ấy đã đi mua một ít nước.

Đương nhiên là tôi chỉ liếc thôi.

Và lại với bộ giáp nổi bật đó, một khi xuất hiện tôi sẽ nhận ra ngay.

Thế nên tôi bắt đầu nhìn cô gái mảnh khảnh kia rồi đưa ra vài đánh giá.

“Thật không? Hình như cô ta cũng có một cá tính mạnh mẽ? Nhưng người biết không, ta thấy vóc người thực sự rất ngon đấy. Chỉ là bộ đồ làm cô ta trông gầy hơn thôi.”

“Đúng thế thật. Cô ta trông thật cứng cỏi. Vóc dáng mảnh khảnh cùng với tính cách mạnh mẽ là sự kết hợp không thể chê vào đâu được. Nhưng trông vẫn gầy quá ... biết thế tôi đã bảo ban giám khảo thêm phần thi áo tắm rồi.”

“Này, một thứ quan trọng như vậy mà ngươi không thêm vào là sao hả? Có bị đàn không?”

.....

“Bắt được ngươi rồi”

“Ugh? Gì vậy? Ngươi đang làm gì thế!? Đang trong thời khắc quan trọng, đừng có quây rầy ta!”

Tôi hoàn toàn đồng ý rằng bây giờ là thời khắc rất quan trọng, nhưng một trong những lý do cuộc thi này được tổ chức là để bắt cái thứ này.

Tôi quăng cái lưới mà mình đã chuẩn bị trước để bắt Aegis, kẻ đang đứng chình ình trước mặt tôi.

Tên Aegis bất cẩn đã dễ dàng bị tóm bởi tấm lưới.

“Ta không nghĩ là ngươi lại ngu tới mức mắc câu nhanh đến thế. Cuộc thi sắc đẹp này được tổ chức là để dụ khị ngươi lòi mặt ra đấy.”

“Ng-Ngươi nói cái gì?! Cũng không tồi đâu. Ta phải nhìn ngươi bằng ánh mắt khác rồi!”

Chỉ vì thằng ngu này mà Chris và tôi phải mất công đến thế ư?

Ước gì tôi có thể lấy lại được những nỗ lực mà cả hai phải bỏ ra bấy lâu nay.

“Dù sao thì người tới cũng khá nhanh đấy. Cuộc thi mới bắt đầu được năm phút! Tốt hơn hết người nên xin lỗi Chris đi, cô ấy cứ tưởng sẽ mất rất nhiều thời gian để tóm được người nên đã ra ngoài mua nước rồi!”

“Này, người im cái coi? Ta chẳng nghe được màn tự giới thiệu của cô kia. Nghe kìa, tên MC đang hỏi cô ta ăn gì mà vòng một như “bò sữa” ấy.”[\[3\]](#)

“...Chắc chẳng còn cách nào khác. Chúng ta sẽ tiếp tục sau khi cô ấy kết thúc phần thi. Nhưng người vẫn phải ở đây, hiểu chưa?”

“Ồn thôi, chờ cô gái đó vào cánh gà rồi tính tiếp.”

Sau thỏa thuận đình chiến, tôi cố không để Aigis lọt khỏi tầm mắt trong lúc chờ đợi.

Những vị khách quanh đây hình như không quan tâm gì đến chuyện bọn tôi đang gây rối, họ chỉ chăm chú nhìn lên khán đài.

Cuối cùng cô ta cũng kết thúc phần thi và lui vào trong cánh gà.

“Xong rồi, ta tiếp tục nào! Hừ, chỉ vì người Aigis, chỉ vì người mà ta phải dính vào cả đống rắc rối. Lo mà xem lại cách ăn ở đi.”

“Hah, thử bắt ta xem nào! Ta là ai chứ? Thánh Giáp Aigis chắc chắn không phải là hư danh! Xưa kia ta và chủ nhân đã cùng nhau chinh chiến, thân xác hàng vạn quái vật vất vưởng phía sau! Thích ném gì thì cứ ném đi, ta sẽ băm nó làm trăm mảnh.”

Tôi với Aigis bắt đầu đánh nhau. Ai cũng sử dụng những thủ đoạn khác nhau để chiếm thế thượng phong. Ngay lúc đó—

“Vâng. Cảm ơn rất nhiều. Và đó là phần tự giới thiệu của Sonya! Oh. Cô ta hẳn là một thí sinh tuyệt vời cùng với cặp “núi đôi” kia! Nhưng quý vị chớ có khinh thường thí sinh tiếp theo! Với cơ thể hoàn mỹ, cô ấy là một trong những người có thể trở thành quán quân của cuộc thi sắc đẹp này!!! Tới lúc rồi, hãy vén màn lên!”

Câu nói của gã MC làm cho cả khán phòng trở nên huyền ảo.

Tôi và Aegis bỗng khựng lại nhìn chăm chú lên khán đài.

Cô gái vừa xuất hiện trông cực kỳ gợi cảm.

Để tiện so sánh – Cô ta quả thật là một đối thủ đáng gờm với Wiz và Darkness...

“....Này, chúng ta đợi cô ta xuống đã rồi chiến tiếp được không?”

“....Đành vậy thôi. Có đợi tý cũng chả sao.”

“Xin lỗi nhé. À mà người chụp giúp ta chụp vài tấm hình được không? Đừng lo. Ta không trốn thoát đâu.”

“...Ý hay đấy. Dù sao thì ở đây cũng có cả đồng người. Nếu một kẻ toàn thân giáp sắt như người định tháo chạy, ta chỉ cần nhờ mấy người xung quanh giúp và người sẽ dễ dàng bị tóm gọn. Cứ giữ tư thế này mãi cũng khá mệt.”

Tôi nói lỏng tay khỏi chiếc lưới và hướng chiếc camera về khán đài.

“Này! Nhìn kia! Lại cái luật chết dẫm đó! Sao người không cho phần thi áo tắm vào hả?!”

“Ta làm gì khác được. Bên này cũng khó lắm! Đồng đội của ta nói rằng nếu buộc phải trình diễn đồ bơi thì cô ấy sẽ không tham gia!

Nhưng chết tiệt, giờ bắt đầu cảm thấy hơi tiếc rồi đấy. Biết thế ta đã gắng nài nỉ...!”

Tôi và Aegis vừa than phiền vừa chồm người lên theo dõi cuộc thi —

“Này, này, này, bộ đồ thiếu vải đó thực sự ổn ư?! Hmmm, dù sao thì cũng đang mùa hè. Chắc mang đồ bơi cũng chẳng có gì sai!”

“Cô ta là một trong những cô gái trên áp phích. Ta là người đã gợi ý họ mặc đồ bơi đấy. Làm thế, ừ thì... là để ngăn ngừa say nắng, và lại thế còn tiện cho lễ hội songkran [\[4\]](#) nữa.”

“Người thông minh thật đấy. Nếu là để ngăn ngừa say nắng thì cũng chẳng còn cách nào khác. Xét cho cùng nếu họ mắc bệnh thì sẽ khá tệ. Woah, cô nàng tiếp theo không ấn tượng lắm. Bộ cánh cũng khá dễ thương, nhưng cách ăn mặc cùng với kiểu trang điểm thì lại hơi quá đà.”

“Đấy là phong cách dị giáo, trang điểm chỉ là cách giúp bạn toát lên vẻ đẹp tự nhiên. Nếu là giám khảo, tôi sẽ trừ điểm cô ta vì điều này!”

Tuy là đang phản nản nhưng việc này cũng không thể ngăn tôi chụp ảnh.

“Thí sinh tiếp theo! Mọi người chắc đã quen thuộc với nữ chủ nhân của một cửa hàng ma thuật, một cô gái cực kỳ tương xứng với cụm từ ‘người khốn khổ’! Gần đây cô ấy cần phải kiếm tiền cho việc trả nợ, nên có thể dễ hiểu lý do cô tham gia vào cuộc thi lần này! Nào mọi người, xin hãy chào đón — chủ của hàng dụng cụ ma thuật Wiz!”

“Yeahhhhhhh! Wiz, Wiz đây rồi! Tuyệt quá. Cô trông thật dễ thương khi đeo tạp dề!”

“Này, độ hoàn mỹ của cô nàng này gần như hoàn hảo! T-Ta muốn ôm thật chặt người phụ nữ nhìn chỉ muốn nựng này! Hoặc là để cô ấy vào bên trong ta! Nhưng rõ ràng cô ấy là một người sử dụng ma thuật, đáng tiếc thật, nghề nghiệp đó không phù hợp với ta. Chết tiệt, tại sao cô ấy không thể chuyển sang nghề nghiệp đứng trước tiền tuyến cơ chứ?!”

Aigis và tôi rất phấn khích trước sự xuất hiện đầy bất ngờ của Wiz.

Khán giả cũng rất hào hứng. tôi lo rằng bầu không khí huyền não này sẽ làm thí sinh tiếp theo phải lo lắng, nhưng....

“Và tiếp theo... Ồ. Đó là một thí sinh với trang phục Succubus! Không thể ngờ kể cả trong cuộc thi được tổ chức trên danh nghĩa của Eris-sama mà bọn họ dám ăn mặc giống loài quỷ chứ, những quý cô đó khá là... liều lĩnh...”

Giọng điệu háo hức của người MC trở nên nhỏ dần rồi tắt hẳn.

Cũng chẳng thể trách anh ta được.

“Uwaaaaaaaah! Này, chuyện gì thế? Ai ngờ được lại có tới ba người mang đẳng cấp cao đến như vậy cơ chứ! Chị gái bên phải và bé Loli bên trái đều rất khó dời mắt, nhưng chuyện gì xảy ra với cô gái đứng giữa thế kia!? Ta chưa bao giờ được thấy một vẻ đẹp đến sùng sờ như vậy! Vượt xa khỏi loài quỷ tầm thường, cô ta chính là một nữ quỷ [\[5\]](#)!”

NHÌN CÔ GÁI ĐÚNG GIỮA KÌA!?
TA CHƯA BAO GIỜ ĐƯỢC THẤY
MỘT VẺ ĐẸP ĐẾN SỪNG SỜ NHƯ VẬY!
VƯỢT XA KHỎI LOÀI QUỶ TẦM THƯỜNG,
CÔ TA CHÍNH LÀ MỘT NỮ QUỶ!

❁ AEGIS ❁

❁ WIZ ❁

❁ SUCCUBUS? ❁

THẬT TUYỆT VỜI ĐÚNG KHÔNG!
KHUÔN MẶT XINH XẸN,
DÁNG NGƯỜI GỢI CẢM,
VÀ CÒN LÀ MỘT QUỶ TỘC!?

T-TA CHỈ MUỐN ÔM THẬT CHẶT
NGƯỜI PHỤ NỮ NHÌN CHỈ MUỐN NỤNG NÀY!
HOẶC LÀ ĐỂ CÔ ẤY VÀO LÔNG TA!

Aigis phản ứng dữ dội như thể hấn sắp vỡ tung ra. Đám đông bắt đầu im lặng.

Trên khán đài có tổng cộng ba Succubi.

Tôi biết người bên trái và bên phải.

Họ làm việc ở cửa hàng mà tôi thường hay lui tới.

Nhưng tôi chưa từng thấy cô gái xinh đẹp ở giữa kia, mặc dù tôi là một khách hàng thân thuộc.

Lần tới, tôi sẽ yêu cầu cô ta xuất hiện trong giấc mơ của mình.

Người đẹp Succubus đứng giữa cầm lấy chiếc micro và nói.

“Mọi người, chào buổi tối. Chắc mọi người cũng đã mệt sau khi xem cả thầy các thí sinh rồi nhỉ... Tôi nguyện cõ y phục và đưa mọi người vào thế giới huyền ảo...!”

Người đẹp nói bằng giọng quyến rũ rồi đặt tay lên quần áo—

Ánh mắt mọi người đều dán chặt vào trang phục của người đẹp Succubus, họ chờ đợi điều tuyệt vời sắp diễn ra.

Không một ai nói ra lời nào, họ nuốt nước bọt và chờ đợi khoảnh khắc tiếp theo.

Người đẹp đó thực sự định cõ đồ trước nhiều người như vậy sao!?

Cô ta nghiêm túc ư?

Lẽ nào mấy ma nữ dâm đãng đó đã bị ảnh hưởng bởi không khí lễ hội rồi? Liệu bọn họ có định phô bày hình dáng thực của mình không đây!?

“Ê,ê. Máy ảnh! Máy ảnh! Chuẩn bị máy ảnh kìa! Tập trung cao độ!”

“Ah- Lỗi của ta! Nguy hiểm thật, không ngờ ta lại bất cẩn đến thế... Nhưng đúng là Succubus đích thực có khác! Chất lượng phục vụ thuộc đẳng cấp tuyệt đỉnh!”

Tôi điều chỉnh camera, chuẩn bị chụp lại những bức hình đẹp nhất. Thế rồi, người đẹp cời y phục...!

“Lột xác ngoạn mục! Muwahahahahaaa, các người nghĩ rằng ta là nữ hoàng Succubus sao? Quá nhỏ, chính là ta, người phụ việc cho Cửa hàng dụng cụ ma thuật Wiz!! Oh. Cái cảm xúc tiêu cực ngập tràn cả hội trường! Mỹ vị! Quả là mỹ vị!! Nay cửa hàng dụng cụ ma thuật Wiz có chuyên mục tư vấn đời sống. Nếu mọi người gặp bất cứ rắc rối gì, hãy đến tìm chúng tôi.”

“Mọi người bình tĩnh!! Đừng ném đồ lên khán đài! Tôi hiểu cảm giác mọi người. thật đấy! Nhưng đừng ném đồ lên đây nữa!!!”

Sau khi Vanir và hai Succubi kia rời khỏi, rác vẫn bay đều đều vào mặt người MC đang đứng trên khán đài.

Không cần phải nói, đương nhiên tôi và Aegis cũng ném rất nhiệt tình!

Sau khi đám đông bình tĩnh trở lại, người MC đưa mọi người quay lại với cuộc thi.

“N-Người tiếp theo chính là ứng cử viên chức vô địch hôm nay. Mọi người trong thị trấn chắc chắn đều biết cô ấy! Một Mạo Hiểm Giả và là người đã nhiều lần là quán quân của cuộc thi Sức Chịu Đựng!—-Và giờ, cô ấy là thí sinh của cuộc thi Goddess Eris Beauty Pageant! Xin hãy chào mừng tiểu thư nhà Dustiness, Lalatina Ford Dustiness! ”

Cô ấy cuối cùng cũng đến!

Do có vẻ ngoài ưa nhìn, thế nên tôi đã yêu cầu cô ấy làm mời nhủ để bày tên Aigis. Mà giờ cũng không cần nữa, dù sao tên này cũng bị bắt ngay khi chương trình vừa mới bắt đầu.

Mặc dù cũng muốn nhờ Megumin, nhưng con bé vẫn đang uống trà ở đồn cảnh sát, đáng tiếc thật.

“Wow! Thật tuyệt vời đúng không quý vị? Khuôn mặt xinh xắn, dáng người gọi cảm, và còn là một quý tộc!? Cô ấy chắc chắn sẽ được điểm rất cao từ Ban Giám Khảo!”

Aigis trở nên phấn khích ngay khi Darkness vừa xuất hiện.

Cách ăn mặc của Darkness hôm nay thật tuyệt vời, cứ như thể cô ấy là một tiểu thư đang trải qua kỳ nghỉ hè ở một căn biệt thự. Chắc cô ấy đã đặt rất nhiều tâm huyết cho cuộc thi lần này.

Darkness mặc chiếc váy trắng, bộ đồ thường thấy khi cô sống trong biệt thự. Cô ấy chỉ trang điểm nhẹ, xoa bộ tóc buộc xuống hai vai. Còn cả chiếc mũ rộng vành màu trắng đội trên đầu nữa chứ.

Đối mặt với khán giả, cô ấy ngượng ngùng tới nỗi phải lấy mũ che đi khuôn mặt đỏ chót của mình và cúi gằm mặt xuống.

“Không tệ nhỉ? Con nhỏ đó là người đồng hành với ta! Ta đã yêu cầu cô ấy tham dự cuộc thi này chỉ để dụ ngươi lộ mặt.”

“Ngươi nghiêm túc đấy à? Tốt! Tốt lắm! Đây, ta sẽ để cô ta làm chủ nhân của mình ! Ta chắc chắn sẽ bảo vệ cơ thể gọi cảm ấy khỏi những mối nguy hiểm rình rập! ”

Không chỉ việc bắt giữ tên Aigis đơn giản đến bất ngờ, mà việc tìm chủ nhân cho hắn ta cũng đơn giản không kém.

“Nhưng cô ta là một Thập Tự Quân. Là người đứng ở tiền tuyến, cô ta chuyên về việc nhận sát thương từ những đợt tấn công của quái vật. Chẳng phải người đã nói là dù có là giáp thì cũng cảm thấy đau à? Và có thể giờ thì không nhìn rõ được, nhưng nhưng bụng cô ấy có những sáu múi lặn đấy.”

“Ra là vậy. Ummm, thế cũng không quá tệ.... Cô ta là một Thập Tự Quân....Chết tiệt ! Sao cô ta cứ nhất thiết phải làm Thập Tự Quân chứ. Ta cũng thực sự thích dáng vẻ khêu gợi của cô ta cơ mà, khó có thể kiếm một con hàng ngon hơn được...”

Tôi thầm đồng ý với lời đánh giá xen lẫn bòn chòn của Aigis.

Đúng là nếu chỉ nhìn bề ngoài thì cô ấy trông rất ưa nhìn. Cả khuôn mặt lẫn dáng người đều đạt chuẩn.

Chỉ cần cải thiện tính cách thì cô ấy đã hoàn hảo rồi. Đằng này Darkness lại trở thành như thế.

Hic. Lãng phí thật...

“Thì người cứ xem tiếp cũng được. Vẫn còn những thí sinh khác cơ mà”

“Ừ nhỉ. Không cần phải quyết định quá sớm, cuộc thi vẫn chưa kết thúc. Ồ, phần giới thiệu đến rồi.”

Giọng của người MC đang the thé vì căng thẳng, có lẽ vì anh ta đang phải đối mặt với 1 quý tộc.

“Tiếp theo— Mặc dù chắc hẳn ai cũng biết cô cả, nhưng hãy cho chúng tôi biết tên, tuổi, và công việc của mình!”

“...Tôi là Dustiness Ford Lalatina... 18 tuổi. Tôi tạm thời đang là lãnh chúa...”

Chắc là Darkness đang rất hồi hộp, giọng của cô ta vẫn rất nhỏ mặc dù đã được chiếc micro khuếch đại lên.

Dù tôi ở xa cũng cảm thấy được tinh thần cô ấy đang hỗn loạn.

Đúng lúc đó, một Mạo Hiểm Giả hét lên.

“Lalatina! Nói lớn hơn đi, bọn tôi không nghe thấy gì cả!”

Tiếp theo, đám đông ủa theo—

“Tiểu thư hôm nay trông xinh thật!”

“Áo giáp thường ngày của cô đâu rồi? Nhưng bộ cánh cô mặc hôm nay cũng rất dễ thương, Lalatina!”

Nhiều tiếng trêu chọc bắt đầu vang lên.

Chẳng riêng gì tôi, cả Darkness cũng rất nổi tiếng với mọi người ở trong thị trấn.

Các Mạo Hiểm Giả quen biết đang nhân cơ hội trêu chọc cô ấy.

Gương mặt xấu hổ cùng đôi mắt chực khóc của cô ấy đã đánh thức bản chất tà ác trong con người tôi.

“Giỏi lắm, Lalatina! Giờ chính là dịp để cô khoe cơ bụng mà mình tự hào đấy!”

“Cô ta là bạn đồng hành của ngươi à?”

“Đồ đần, đó chẳng phải lý do tại sao tôi lại chọc cô ấy khóc sao? Nhìn gương mặt đỏ ửng cùng nước mắt lưng tròng kìa. Không phải ngày nào ngươi cũng được thấy đâu, biết chưa hả? Cứ như vậy cô ấy chắc chắn có thể giành chiến thắng!”

“Ta hiểu rồi, vậy là ngươi thực sự đang làm chuyện tốt. Được, để ta giúp! Này người đẹp, cho bọn anh thêm một chút khoản đãi nào!”

Theo chỉ dẫn của tôi, Aegis thúc giục Darkness... Thấy vậy, những Mạo Hiểm Giả khác cũng bắt đầu khiêu khích.

“Đúng rồi, cho chúng tôi xem hàng đi!”

“Mặc áo tắm thì sao nhỉ?”

“Thưa lãnh chúa, hãy vén váy cho mọi người xem nào!”

Một Darkness ngày thường vô dụng giờ trở thành một idol dưới ánh đèn khán đài.

Phấn khích cực độ, tôi thậm chí còn hét to hơn.

“Cô cũng nên thoát y đi!”

Nghe thấy vậy, Darkness nhìn tôi với vẻ mặt sững sờ.

Thôi chết, bị phát hiện rồi.

“Đúng đấy. Cởi ngay đi!”

“Darkness, Cởi đi!”

“Cởi! Cởi!!”

“Cởi! Cởi!!”

Ngay lúc đó, cả hội trường đồng lòng. Đồng loạt kêu gọi cô ấy thoát y...!

“Các người đang làm gì thế?”

Trở lại với nước uống, giọng nói lạnh như băng của Chris làm Aigis và tôi bừng tỉnh.

Phần 5

“—Thiệt tình, mấy người thật tồi tệ. Đừng có bắt nạt bạn tôi!”

“Không, không. Sau khi thấy Darkness được mọi người chiêm ngưỡng và cổ vũ, trong tôi dấy lên một ham muốn, ham muốn được biến cô ấy trở thành một siêu cấp Idol hay gì đó...”

“Loại Idol gì lại bị ép lột quần áo ra thế hả?... Cả Aigis mà cũng đi gây rối lung tung như vậy... Dù gì ông cũng là một thánh tích cao cấp đấy...”

Chúng tôi cách dãy cuối của hàng ghế khán giả một đoạn.

Phía trước là một Chris đang thất vọng tới nỗi nước mắt sắp rơi, Aigis và tôi chỉ có thể cúi gằm mặt.

Nghe tiếng thở dài của cô ấy, tôi bắt đầu mở miệng:

“Mà này, chí ít chúng ta đã bắt được cái thứ này như đã bàn trước. Và bằng cách này hay cách kia, sự kiện này cũng làm Giáo Phái Eris được nhiều người biết tới. Thế còn không phải là chuyện tốt sao?”

“Chẳng tốt gì hết!!! Nhìn xem, chúng ta dọn dẹp đồng hồ độn này kiểu gì đây hả?”

Lúc này có thể nghe rõ những tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng mắng mỏ từ phía khán phòng.

Bị chọc tức bởi những yêu cầu liên tục, Darkness vồ tới đám khán giả và xử lý từng tên một.

Các Mạo Hiểm Giả điên cuồng chống cự, nhưng vì họ tay không tác sắt, rõ ràng Darkness trên cơ hản.

... Bà cô này. Có lẽ lần tới để cô ấy tấn đám quái vật không mang vũ khí cũng là một ý hay.

“Chuyện này thấy vui ghê. Cô gái kia thật cứng cáp! Người đẹp cùng những cuộc cãi vã chính là hương vị của bất kì lễ hội nào, nhiệt huyết trong ta cũng đang sục sôi! Cháy lên, niềm đam mê trong ta! Rục rĩ đi, cơ thể của ta! Được rồi, chiến trường ơi ta tới đây!”

“Đừng khiến mọi việc rối rắm thêm nữa! Aaaagh, Aigis, cầu xin ông, an phận giùm tôi cái... Thử nghĩ xem, sau khi Quỷ Vương bị đánh bại, trên danh nghĩa của một Nữ Thần, không chỉ những vị anh hùng mà cả ông cũng được tôi ban điều ước. Cho nên, làm ơn.....”

Thấy Aigis kích động do bị ảnh hưởng bởi cuộc cãi lộn, Chris vừa ngăn hản vừa thở dài.

Để đáp lại, Aigis chỉ nhún vai.

“Con nhóc này lại nói về việc trở thành Nữ Thần nữa à. Nghe này gái, ta biết về những Nữ Thần đấy. Hay đúng hơn, người đưa ta đến với

một cô gái nào đó chính là một Nữ Thần. Để ta nói nghe nè, chẳng có con Nữ Thần nào bình thường cả đâu.”

“Nói cái gì đấyyyyyyyyyyy?”

Cũng đúng, họ quả thật có tí bất thường.

Thoáng qua đầu tôi là hình ảnh của một người, chính là cái con nữ thần (chắc thế) đã đưa bộ giáp này đi, và hiện giờ đang mưu đồ chuyện xấu với cái giáo phái của cô ta.

“Ông...! Ông...!! Ugh, tôi không thể chịu được nữa! Trước khi tôi tìm được chủ nhân thích hợp, tôi sẽ phong ấn ông dưới đáy hồ! Dưới kia cũng có một thánh tích khác đấy, dù sao thì mấy người có thể làm bạn với nhau!”

“Đắm như thế thì không gây ra nổi vết trầy nào đâu! Ta là thánh tích đấy! Hahaha, mạnh thêm nữa nào gái!”

“Aaaaargh!”

Mặc kệ nổi đau, Chris vẫn đắm Aegis không ngừng. Tôi lờ Chris đi và quan sát xung quanh.

Những khán giả gần đây đều đang thưởng thức trận chiến giữa Darkness và mấy người khác.

Còn hơn cả những gì tôi dự tính, khung cảnh này trông cứ như một gánh xiếc nhưng vẫn rất sống động.

Nhưng còn mục đích chính của sự kiện này thì sao?

Dụ dỗ Aegis là mục tiêu của chúng tôi.

Nhưng tận dụng ngày hôm nay để khôi phục vị thế của Giáo Phái Eris cũng là một mục tiêu khác.

— Và thật không ngờ, giờ chúng tôi đã biết rằng mục tiêu này chưa thể hoàn thành.

“Hahaha, thật hài hước. Hừ. Đây vốn dĩ là cuộc thi sắc đẹp, nhưng tất cả những cô gái nổi tiếng ở thị trấn này cũng chỉ được cái vẻ ngoài. Thế nên mấy chuyện thế này thế nào cũng xảy ra. So với những hoạt động của giáo phái thiếu sự linh hoạt và sáng tạo như Eris, sự kiện này còn thú vị hơn nhiều đúng không?”

Đấy là lời của người khán giả đứng trước chúng tôi.

“Chắc thế thật. Nhưng theo tôi nghĩ chúng ta nên để giáo phái Axis tổ chức lễ hội vào năm sau. Mấy người đó là một lũ ngốc, nhưng lại biết cách khiến mọi chuyện trở nên thú vị!”

“Đúng đấy, có lẽ bọn họ là một lũ ngốc, thế nhưng họ luôn luôn vui vẻ! Dù đúng thật bọn họ là một lũ ngốc!”

Ý kiến tương tự đến từ khắp nơi. Những người vốn dĩ đến đây để tìm ra quán quân cuộc thi hoa hậu cũng hòa theo.

Những đòn đánh vào Aegis của Chris chột khựng lại.

“Những tin đồn Eris đã làm việc rất chăm chỉ, nhưng sẽ tốt hơn nếu lễ hội hằng năm cứ diễn ra sôi động thế này.”

“Đúng thế, nghe nói ủy ban tổ chức vẫn đang xem xét có nên đổi tên lễ hội thành Lễ hội Aqua vào năm sau hay không. Hình như cuối cùng họ quyết định làm một cuộc bỏ phiếu.”

“Eh, chắc mấy người đó lúc này đang làm một vài trò ngu trong mấy gian hàng của bọn họ. Chờ tới lúc sự kiện này kết thúc chúng ta hãy tới chỗ đó thôi nào!”

.....Và rồi

“Ah-Ahahah, những đứa trẻ này thật sự rất chăm chỉ nhưng cũng đành lực bất tòng tâm. Xem ra Lễ Hội Eris năm sau sẽ bị huỷ bỏ mất thôi.”

Không muốn tôi phải lo lắng, Chris vẫn mỉm cười nhìn tôi, nhưng vẫn không giấu được sự cô đơn.

“Thật ra, ngay từ đầu tôi vốn không có thời gian để tận hưởng lễ hội. Khi chúng ta đang nói chuyện, biết bao người phải chịu đau khổ vì bị quái vật tấn công.... Thế nên tôi phải thu thập càng nhiều thánh tích càng tốt.”

Dù đang vò như mình không bận tâm, nhưng Chris vẫn cố gắng hết mình vì mọi người trong thâm lặng.

Cô ấy nhìn Aigis lần nữa.

“Aigis, làm ơn, làm ơn hãy nghe lời đi mà!”

“Guh... Dù có hơi bị lay động, nhưng ta sẽ không tuân lệnh cô chỉ vì ánh mắt đáng thương đó đâu!”

.....

“Này, Aigis, nếu ngươi chấp nhận yêu cầu của Chris, ta sẽ giới thiệu cho ngươi một cô gái vô cùng xinh đẹp!”

“Hm? Một cô gái xinh đẹp ư? ...Khoan đã, ta biết ngươi định làm gì. Ngươi đang nói về gã đó có đúng không? Chính là cái gã đeo mặt nạ hồi trước! Chắc ngươi định hô biến gã đó thành một cô gái xinh đẹp rồi bảo ta, ‘Kìa, thấy cô gái ta giới thiệu trông ngon không.’ Ta không ăn quả lừa dễ vậy đâu —”

“Big Boss... À không, đúng hơn nên gọi cô là Eris-sama... Tôi có vài— không, một thỉnh cầu khá khó khăn.”

Ngắt lời Aigis, tôi nhìn vào mắt Chris và cúi đầu.

Chris trông có chút xấu hổ.

“Này này, không phải tên cô ta là Chris hả? Ý ngươi là gì khi gọi cô ta là Eris-sama? Bộ não của ngươi... Hm? Bị say nắng đúng không? Hay là ốm đau ? Dù sao thì ta cũng không làm. Mới nãy ngươi vừa nói rồi đấy, chống say nắng rất quan trọng. Đợi ở đây, để ta kiểm bác sĩ. Cứ xem như đây chính là phần thưởng của ngươi cho một kế hoạch tuyệt vời như vậy.”

“Được thôi, Trợ Thủ-kun... Không, Kazuma-san, tôi sẽ lắng nghe thỉnh cầu của anh. Nếu việc đó nằm trong khả năng của tôi, xin hãy nói.”

Chris nghiêm túc nhìn tôi.

“Bah! Có thể ta là một người điềm tĩnh, nhưng nếu mấy người cứ lờ tịt thẳng này thì ta sẽ nổi điên đấy! Này, hai người các ngươi tính làm gì thế hả?!”

Nghe Aigis phàn nàn cùng mấy tiếng kinh loại kêu leng keng, tôi quay sang hắt ta.

“Này, Aegis. Tiếp theo ta sẽ cho người xem hàng thật!”

Phần 6

Cuối cùng cơn điên cuồng của Darkness cũng được người quản lý làm dịu đi. Cô ấy được đưa tới một căn phòng để tự bình tĩnh lại.

Bầu không khí vẫn có chút xáo trộn, nhưng ít nhất sự kiện vẫn có thể tiếp tục. Người MC một lần nữa cầm chiếc micro và đứng trên khán đài.

“Uh, sự hỗn loạn ít nhiều đã lắng xuống. Quay lại với cuộc thi, các thí sinh đều đã thể hiện mình. Đã tới lúc công bố người thắng cuộc của cuộc thi Goddess Eris Beauty Pageant—”

Vào thời khắc anh ta nói điều đó.

— Đám đông đột ngột im lặng.

Các Mạo Hiểm Giả ầm ĩ.

Những thương nhân lại đang chuẩn bị rời khỏi.

Tất cả mọi người, không phân biệt giới tính hay tuổi tác, ai cũng đang hướng mắt về khán đài.

Bỗng nhiên, một cô gái xuất hiện với nụ cười rạng rỡ.

“Eh...Huh? Đó là...”

Mọi người nhìn chăm chăm vào cô gái. Chỉ còn người MC đang cố nói điều gì đó—

“...Um. Chúng tôi sẽ xem cô như một thí sinh đặc biệt vào cuối chương trình... không có gì bất tiện chứ...?”

Đứng giữa khán đài, cô gái nở nụ cười ấm áp.

—Đúng vậy.

Khuôn mặt xinh đẹp, bộ quần áo, tất cả của cô ấy, đều y như mô tả về nữ thần Eris trong thế giới này.

“Sẽ không có vấn đề gì. Xin lỗi vì đã quyết định tham gia vào những phút cuối. Chắc tôi làm mọi người gặp rắc rối rồi.”

Eris chấp hai tay và cúi đầu xin lỗi. Chỉ mình cô cũng đủ khiến người MC cuống cuồng.

“K-K-Kh-Không. Ổn cả mà! Thật tuyệt vời! Đây là một bất ngờ thú vị! Cảm ơn cô rất nhiều vì đã tham gia cuộc thi Goddess Eris Beauty Pageant-sama của chúng tôi!”

Anh ta vô tình thêm kính ngữ “sama” vào tên cuộc thi, như thể bằng một cách nào đó anh đã cảm nhận được thân phận của cô gái đang đứng trước mình.

Một số người vẫn còn nghi ngờ, ví dụ như, “Điều này là thật sao?”.

Bầu không khí chìm vào im lặng, thời gian cứ như ngưng đọng, nhưng đầu đó vẫn lác đác vài tiếng xì xầm.

Đứng bên cạnh tôi, Aigis hoàn toàn không nói nên lời.

Cuối cùng, người MC lấy lại được bình tĩnh, vụng về đưa chiếc micro cho Eris.

“Um, tiếp theo.... Do tất cả các thí sinh buộc phải trả lời một vài câu hỏi, xin thứ lỗi cho tôi nhưng... Liệu cô có thể cho mọi người biết tên tuổi được không....”

Người MC hỏi trong lo lắng và đề phòng.

Nghe câu hỏi của anh ta, Eris vẫn mỉm cười ngọt ngào, nụ cười đẹp đến nỗi ai cũng phải thần thờ. Và cô ấy nói :

“Tôi, tên là Eris.”

Ngay lập tức, tiếng hoan hô vang vọng qua quảng trường thành phố.

Những người cuồng tín đang gào thét “Eris-sama”.

Một vài người khác thì lặng lẽ nhìn Eris say đắm.

Cũng có những người chấp hai tay thành thật cầu nguyện.

Những người cạnh tôi thì lại quỳ xuống khóc nức nở.

“V-Vậy ra đây là sức mạnh của một Nữ Thần. Thế này còn hơn cả dự tính của ta nữa.”

Có chút lo lắng về những phản ứng thái quá. Tôi cố nói với Aigis, hẳn ta vẫn cứ như trời trồng.

Vốn vẫn đang bất động, Aigis bắt đầu run rẩy dữ dội.

“Ta đã tìm thấy cô ấy....”

Hắn nói với giọng điệu nhỏ nhẹ.

“Ta đã tìm thấy. Ta đã tìm thấy cô ấyyyyyyyy!!! Ta đã làm được! Đó là chủ nhân của ta! Cô ấy là ai? Là ai hả!? Sao trên đời này lại có người con gái đẹp đến thế!? Ta không hiểu, không thể hiểu nổi!!!!”

“Này này, bình tĩnh! Người đang phá vỡ tính cách nhân vật của mình đấy – mặc dù lẽ ra một bộ giáp còn chẳng được xem như là một nhân vật!”

Tôi cố kiềm chế Aigis. Đồng thời, người MC cũng tiếp tục những câu hỏi của anh ta.

“Tôi, um, uh, wow, ca-cảm ơn rất nhiều! Cảm ơn vì đã trả lời câu hỏi của tôi! Um... nhưng chúng ta vẫn còn hai câu hỏi nữa, nên....”

Tâm trạng phấn khích, người MC lưỡng lự hỏi.

Hai câu tiếp là về tuổi tác và nghề nghiệp.

Eris chỉ cười.

“Đó là bí mật.”

Cô ấy tinh nghịch nháy một mắt và đưa ngón trỏ lên môi.

Tiếng cổ vũ một lần nữa vang lên. Cả hội trường trở nên sôi động.

Ai đó— à không, là bộ giáp...

Cái thánh tích (tự xưng) cũng đang gầm lên dữ dội.

“Không! Chẳng tốt chút nào cả! Eris-sama, làm ơn dừng hành động chết người ấy. Ta, Aigis, chẳng thể chịu đựng nổi cái tư thế tinh nghịch đó nữa đâu!”

“Ồ đây cái thứ duy nhất chẳng tốt chính là nguoi đấy! Cái quái gì với nguoi thế hả!?Ồn ào quá rồi đấy, im lặng đi! Nếu nguoi làm được, ta sẽ giới thiệu nguoi cho cô ấy.”

Nghe thấy điều đó, Aigis run rẩy dữ dội.

“Nguoi nghiêm túc chứ!? Thật sao? Nguoi sẽ... À không, ngài sẽ giới thiệu ta cho quý cô đó sao?!”

“Ừ, không phải tôi đã nói trước đó à? ‘Tôi sẽ giới thiệu ông cho một cô gái vô cùng xinh đẹp, nếu ông vâng lời Chris?’ Nhân tiện, cô gái đang đứng đằng kia chính là Chris đấy. Cô ấy đã nói mình là nữ thần một vài lần, tại ông không tin thôi.”

“Đậuuuuuu! Ta nên làm gì đây? Ta nên làm gì!? Ta phải xin lỗi cô ấy thế nào đây!?”

Này, cậu kia, đi xin lỗi với ta. Ta sẽ cho cậu mặc một thời gian!”

Nói thật tôi chẳng muốn mặc Aigis đâu, nhưng giờ cũng chả còn lý do nào để bất tuân Chris nữa.

Tôi cười khổ với Eris, cô ấy vẫn không quên theo dõi chúng tôi từ khán đài và mỉm cười hạnh phúc...

“Nữ thần Eris của chúng ta đã hạ phàm!”

Tôi nghe ai đó hét lớn.

“—Eris-sama, xin hãy bắt tay tôi! Đạo này tôi khá xui xẻo. Là một Nữ Thần của may mắn, xin hãy ban phước cho tôi!”

Kẻ nào nói câu đó thế?

Chắc hẳn đang rất túng thiếu. Tiếng kêu của người này lấn áp tất cả tiếng ồn.

Dẫn đến việc hội trường lại trở về với yên tĩnh.

...Khoan, không phải tính huống này thực sự xấu sao?

“Tôi cũng thế, Eris-sama, xin hãy bắt tay tôi!”

“Ồ ngu, không thấy tao tới trước à?”

“Eris-sama, con mèo nhà tôi sắp chết đói rồi! Làm ơn hãy giúp tôi trúng số! Một tờ thôi!”

Những khán giả quá khích đang cố leo lên khán đài.

“Mọi người, bình tĩnh nào! Xin đừng trèo lên đây!”

Người MC đang cố gắng kiểm soát tình hình, nhưng chẳng ai thèm để tâm tới anh ta.

Trên khán đài, Eris đang gặp chút rắc rối, nhưng cô vẫn dịu dàng bắt tay với mọi người.

Eris-sama, sao cô lại tự ép buộc bản thân như thế?

Chỉ cần lịch sự từ chối là mọi chuyện sẽ ổn thôi mà.

“Này, chúng ta phải bảo vệ Eris-sama!”

“Yup, mọi chuyện ngày càng tệ rồi. Nhìn xem, những đứa ngốc đó cứ cố nắm lấy tay Eris-sama, đã thế chúng còn bám dai như đĩa nữa chứ!”

Tôi cố hét lớn, những người còn lại thì đương nhiên, vẫn la hét dữ dội.

Mọi chuyện đang cực kì tệ! Cô ấy trông như một Idol đang giao lưu với người hâm mộ, nhưng mấy người này lại đang quá khích. Nó sẽ hoàn toàn bình thường nếu như mọi người đó không dính lấy cô ta như keo.

“Aigis, nhanh lên! Nếu tình trạng này kéo dài, Eris-sama sẽ bẹp dí mất! Nếu muốn xin lỗi cô ấy thì ông nên làm tốt việc bảo vệ của mình đi!”

“Oh! Cái tiến triển có thể khiến ta chết mà không hối tiếc này là gì đây!? Ta nhất định sẽ bảo vệ cô ấy! Bảo vệ hết mình! Để ta – Thánh

Giáp Aigis lo, bảo vệ thân thể thanh khiết và trinh tiết của cô ấy là nhiệm vụ của tôi!”

“Huh? Đây, ‘trinh tiết’ ý ông là gì hả...? Chắc ông chẳng biết gì nhiều về từ đó đâu. Hay thậm chí từ đó nghĩa là gì ông còn không biết?”

“Eris-sama là một Nữ Thần, cô ấy chắc chắn là một trinh nữ! Cô ấy thuộc loại người la hét và che mặt đầy xấu hổ khi thấy một người đàn ông khỏa thân nhưng vẫn lén nhìn qua kẽ tay vì tính hiếu kì. Ngoài ra, cô ấy là một vị thần tốt bụng và dịu dàng, nên mùi cô ấy chắc chắn rất thơm.”

Sao ông biết rõ vậy?

“Đây, nhanh lên! Khi ông lên tới sân khấu, hãy giấu Eris-sama vào bộ giáp và băng qua đám đông!”

“Kế hoạch hay đấy! Không ngờ tôi sẽ hòa làm một với Eris-sama sớm đến vậy! Eris-sama sẽ ở bên trong cơ thể tôi... Heheheh...”

“Đây, ông có thực sự ổn không đấy? Sao tôi đột nhiên có cảm giác ông mang lại mối họa lớn nhất ở đây vậy? Lo mà tập trung giải quyết đám đông đó đi, không phải ông nói là ông giỏi đánh nhau sao?”

Như để trả lời câu hỏi của tôi, Aigis hét lớn vào đám đông hỗn loạn.

“Cuối cùng! Ta cũng tìm thấy chủ nhân của mình. Nhiệt huyết trong ta đang bùng cháy! Tránh đường! Tên nào buống thì ráng chịu!”

“Agh, nóng quá! Tên này bị gì thế? Nào có vấn đề à? Ai lại đi mặc giáp trong mấy cái này chứ? ”

“Đừng xô đây! Bộ giáp này là cái lò lửa di động đấy... không.... Ugh!”

“Nhanh lên, đổ nước vào tên này!”

Tốt rồi. Thứ này sẽ khiến mọi người phải tránh xa trong một lúc. Aigis thì đang bốc cháy dữ dội.

Tôi chạy xuyên qua đám đông, có những người may mắn thoát khỏi đám cháy.

“K-Kazuma-san! C-Chúng ta phải giải quyết sự rối loạn này thế nào?”

Eris hỏi trong hoảng sợ, nhưng cô vẫn không quên bắt tay với đám người rắc rối đằng kia.

“Aigis đang tới đây. Hãy chui vào ông ta và cùng bỏ trốn!... Này anh kia! Ngừng bám lấy tay Eris-sama! Nếu anh thích bắt tay, sao không thử làm với tôi này?”

“Không đời nào! Tôi đã dự tính không rửa tay suốt quãng đời còn lại!”

Tôi mặc kệ và vẫn bắt tay làm hấn ta oà khóc. Aigis cũng vượt qua đám đông và tiến đến đây.

“Xin lỗi vì khiến người chờ lâu, thưa chủ nhân. Hãy trốn trong cơ thể tôi! Câu thần chú là ‘Tôi muốn trở thành cô dâu của Aigis’ Nhanh lên, nói đi nào!”

“T-Tôi muốn trở thành cô dâ...”

“Đừng để bị lừa, Eris-sama! Còn ông! Đừng có gây rối nữa, giờ không phải lúc đâu!”

Aigis nhún vai đầy hối tiếc.

“Thôi được rồi... Đến đây nào, chủ nhân! Hẹn nhất!”

Và rồi, bộ giáp lóe lên ánh sáng huyền ảo.

Nó sáng đến nỗi tất cả mọi người, kể cả tôi và người MC, phải vội vàng nhắm mắt lại. Sau đó, chúng tôi mở mắt ra và nhìn về phía Eris lần nữa...!

“Nóng, Nóng quá Kazuma-san! Tôi đang bị nấu chín!”

Eris đang khóc nức nở bên trong bộ giáp.

Không tốt rồi! Tôi quên mất bộ giáp đang rất nóng.

Tôi đặt tay lên Aigis.

“Freeze!”

“Ma thuật chẳng có tác dụng đâu!”

Ồ phải rồi. Các ma thuật hay kỹ năng đều vô dụng với tên này!

“Eris-sama đã biến mất?”

“Nữ thần của chúng ta đâu rồi?”

“Cô ấy đã trở lại thiên đường rồi sao?”

“Không đúng! Hai gã vừa trèo lên khán đài đã làm chuyện gì đó!”

Sau khi nhận ra lý do Eris đã biến mất là ánh sáng khi nãy, đám đông leo lên khán đài trong khi chỉ vào mặt Aigis và tôi.

“Ê....nó không tốt tí nào... Ê, ê, Aigis! Tôi sẽ đánh lạc hướng bọn họ, ông cùng với Eris-sama chạy đi nhé!”

“Đề đây tôi lo! Vì cậu đã làm rất tốt, tôi sẽ cho cậu vài tin tức nóng hổi như là phần thưởng! Y như tôi nghĩ, Eris-sama quả thật rất thơm!”

Tin này thật đáng thất vọng.

Nhưng, ờ thì.. tôi vẫn khá hạnh phúc khi nghe điều đó!

“K-Kazuma-san?! Đám đông đang ngày càng hung tợn, thật đáng sợ...!”

Không quan tâm đến những lời lẽ thô tục của Aegis, Eris vẫn nói với nhỏ nhẹ trong hân.

Tôi trả lời:

“Sẽ ổn thôi, Bọn họ chẳng có vũ khí. Tôi sẽ không thua dễ dàng vậy đâu!”

Đúng vậy. Nếu đánh nhau tay không thì kỹ năng Drain Touch sẽ rất hữu dụng.

Tôi chỉ tay về phía đám đông hỗn loạn.

“Hạ nhiệt tí được không các thanh niên?! Create Water!”

Khi tôi nói thế, lượng lớn nước đổ ào xuống đầu họ!

“Gwah?! Thằng khốn này!”

“Mày muốn kiếm chuyện à? Này, hãy cho nó một trận!”

“Hắn là Kazuma, hắn yếu như bún thiêu ấy! Hội đồng nào!”

Những người bị tạt nước vừa leo lên khán đài vừa chửi tôi bới thậm tệ.

Tôi đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của mình.

Chắc vì Eris đang kháng cự bên trong nên Aigis không di chuyển được. Nên tôi nói:

“Này Big Boss, ra khỏi đây trước đã. Xét cho cùng công việc của đám binh tôm tướng tép là phải giải cứu cho Boss của mình khi người đó bị bắt đấy!”

“T-Trợ thủ-kun...”

Aigis vẫn chưa thể di chuyển, tôi quay lưng về phía ông ta và đối mặt với đám đông.

“Dù sao thì hôm nay cũng là ngày cuối cùng của lễ hội. Khi nghĩ đến lễ hội, ta sẽ nghĩ đến các gian hàng và pháo bông. Nhưng vẫn còn một điều không thể bỏ sót, chính là những cuộc đấu đá!”

Tôi nắm chặt bàn tay.

“Đưa cô ta đi!”

“Trợ Thủ-kun!!!!”

Cuối cùng Aigis cũng mang cô ấy chạy thoát, giọng của Eris càng lúc càng xa tôi hơn. Lắng nghe tiếng hét của cô ấy, tôi gào thét trong giận dữ — —

Phần 7

Darkness khoanh tay nhìn tôi đang quỳ dưới đất bằng ánh mắt khinh bỉ.

“Tốt thôi, nếu anh không phải là tên chủ mưu. Vậy thế nào đây? Anh có gì để tự biện hộ về sự vụ lần này không?”

Sau biến cố không hay ho xảy ra ở cuộc thi sắc đẹp, tôi đã bị cảnh sát bắt và quăng vào tù.

Tôi dành nguyên ngày lễ hội cuối cùng ngồi bó gối tự kỷ trong xà lim với lời giáo huấn “ngoan ngoãn ở trong này và bình tĩnh lại đi”. Và rồi, cuối cùng thì ...

“Này, tôi rất cảm kích vì cô đã bảo lãnh giúp tôi thoát ra, cơ mà đối xử với tôi thế này không phải hơi quá đáng sao?”

Nhờ có Darkness mà tôi đã được thả, tuy nhiên khi vừa trở về căn biệt thự, tôi ngay lập tức bị ép cung tại phòng khách.

Aqua ngồi kế bên tôi đang ôm lấy con Zell Đại Đế và nhìn tôi với đôi mắt lấp lánh.

Hình như con ngốc này lại làm trò dân thôi gì thì phải.

Nhưng tại sao cô ta lại nhìn tôi như thể tôi phạm tội sắp bị chất vấn chứ?

Hiện tại, nhờ có Darkness nhúng tay vào mà Megumin cũng đã được thả ra. Con bé trông không còn sức sống nào và nằm dài trên ghế sofa trong khi nhìn tôi như chẳng biết nói gì.

“Thế tôi hỏi anh....Khi anh đến và đề nghị với ông trưởng khu bán hàng hãy để cả hai giáo phái cùng nhau tổ chức lễ hội, có phải anh đã nói: ‘Nếu chúng ta kích động cả 2 giáo phái Axis và Eris cạnh tranh với nhau, lễ hội chắc chắn sẽ sống động hơn và khu buôn bán này ngày càng ăn nên làm ra?’”

Tôi quỳ xuống ngay lập tức...

Darkness tiếp tục lên tiếng...

“Và tôi nghe Aqua nói rằng anh là người đầu tiên đề xướng việc hợp nhất Lễ Tạ Ôn Nữ Thần Eris và Lễ Tạ Ôn Nữ Thần Aqua. Trong khi đó, ông trưởng khu nói rằng anh cũng là người đã nảy ra những đề xuất đầy mờ ám như trang phục áo tắm cho các cô gái trên áp phích và cuộc diễu hành y phục đó... Đúng hết chứ thưa “Quý ngài Tham mưu”? Thứ này được ông trưởng khu mang đến và bảo rằng đó là phần thưởng dành cho anh.”

Có vẻ như mọi thứ đã bị phơi bày ra ánh sáng khi ông ta gửi phần thưởng tới đây.

Rất ít người biết tôi và Darkness đang sống chung với nhau.

Tôi nên làm gì đây? Ánh mắt của mọi người lạnh như băng vậy.

Giả ngu có giúp tôi thoát tội không nhỉ?

“Đừng làm vẻ mặt tội lỗi giống như chúng tôi đang đe dọa anh. Nhưng dù sao, chắc tôi cũng không nên đổ lỗi lên đầu anh. Việc nhận một khoản tiền từ lễ hội không phải là tham nhũng đâu. Anh nên cảm thấy tự hào và thoải mái nhận số tiền này đi... Sao? Anh định không lấy nó à, Quý ngài Tham mưu?”

Cố tình ra vẻ cảm thông, Darkness bày ra trước mắt tôi một túi tiền to bự.

Xin hãy dừng lại đi mà. Thà cô la mắng tôi thật dữ dội còn hơn.

“Khoan đã Darkness. Có chuyện này tôi cũng đang thắc mắc đây...Kazuma, tôi có nghe đồn rằng anh đang qua lại với rất nhiều cô gái. Ví dụ như, anh còn đi chơi và uống thâu đêm với mấy nàng trưng diện như succubus nữa. Ý em không phải là anh không thể làm thế. Rốt cuộc thì, hình như anh không hề hẹn hò với bất kỳ ai cả??”

Đột nhiên Megumin tung ra một tin bom tấn.

“A...anh dám tự tiện làm theo ý mình thế à....Um, tôi nghĩ mình cũng không có quyền gì để đâm chọt đời tư của anh. Rốt cuộc thì chúng ta chưa bao giờ có cái mối quan hệ nam nữ đó cả, ...Nhưng không lẽ anh không cảm thấy chút gì gọi là có lỗi à?, chúng ta đã “cùng nhau” cho đến bây giờ mà...”

Này Darkness, cô đang nói cái gì thế?

Megumin tự rắc cổ mình một tiếng rõ to về phía Darkness.

“Chờ đã, tôi vừa được nghe một điều không thể làm ngo được! Hai người đã “cùng nhau” khi nào thế? Điều đó có nghĩa là gì hả? Chị thật sự nghĩ mình lúc này đang là một nàng công chúa sau khi được anh ấy cứu thoát khỏi tay địa chủ sao? Nhưng quan trọng hơn, chính xác thì hai người đã cùng nhau làm cái gì? Hai người tiến triển đến đâu rồi thế? Hai người đã đi quá giới hạn và đã làm những chuyện ecchi cùng nhau trong mùa lễ hội à? Thật là đòi trụ quá đi mà!”

“Nà...này, không phải như thế đâu...! Thật ra chúng tôi vẫn chưa chạm đến mức đó mà...!”

“Chị vừa nói “vẫn chưa”? Thế nghĩa là sẽ có ngày mấy người làm điều đó thật đúng không?! Đúng là đồ damdang!”

Darkness khóc trong đau khổ khi bị Megumin tra tấn. Tôi quay sang hỏi Aqua –

“Ê Aqua, cô có thấy trông tôi hiện giờ như đang sở hữu một dàn harem không?”

“Chờ đã, sao anh có thể vui như thế khi đang bị trách móc chứ?”

Như vớ được cái phao giữa biển, khi nghe thấy cuộc trò chuyện của chúng tôi, Darkness nhanh chóng cất cao giọng để tránh sự tra khảo của Megumin.

“Thôi nào thôi nào, dù sao thì! Aqua! Cô! Thực sự thì cô định sẽ giải quyết chuyện này thế nào?!”

Đầu tóc Darkness rối lên như vừa thức dậy lúc sáng sớm.

“..Darkness, hãy cùng bàn bạc chuyện này nhé. Giống như tên ác quỷ đeo mặt nạ đã nói, con người là một giống loài mang khả năng giao tiếp.”

Trong lúc đang ngồi bên cạnh tôi, Aqua đặt con Zell Đại đế lên đầu gối và bắt đầu nói một điều hợp lý đến lạ kỳ.

Nhân tiện, cô ta thực sự định làm gì vậy?

“Đúng thế. Tôi nghĩ việc giao tiếp với nhau cũng rất quan trọng. Nếu như từ đầu anh chịu nói chuyện với tôi thì mọi thứ sẽ không đi đến cơ sở này.”

Darkness đáp lại sau một thoáng suy nghĩ.

__Khi tôi hỏi chi tiết về việc đó thì hóa ra mọi chuyện diễn ra như sau....

Vào ngày diễn ra cuộc thi Goddess Eris Beauty Pageant.

Giáo phái Axis rất phấn khởi vì các gian hàng của họ đã thu được lợi nhuận rất lớn. Họ quyết định sẽ thực hiện một trong những âm mưu “Tuyệt Kỹ Kinh Doanh” của Aqua nhằm tung đòn quyết định đè bẹp Giáo Phái Eris.

Đó là 1 trong những kế hoạch điên rồ mà Cecily đã từng nhắc đến.

Cái con ngốc với vốn hiểu biết quá phong phú về kinh doanh Nhật Bản này đã dính líu vào một thủ đoạn lố bịch.

“Ồ nhưng mà, ai lại nghĩ rằng chị có thể tự nghĩ ra một kế hoạch kinh doanh ấn tượng thế chứ. Một âm mưu sinh lời cho duy nhất những kẻ lãnh đạo mà thôi. Này, chẳng phải thật tuyệt cú mèo khi Aqua tự mình nghĩ ra được thứ đáng kinh ngạc thế này sao?”

Megumin hỏi với vẻ mặt không thể bất ngờ hơn.

Trong khi đó, Darkness nghiêng người như thể chuyện đó chẳng mấy may quan trọng chút nào hết.

“Thế nên, nói cho tôi biết ai là người đã bày cho cô cái mô hình đa cấp “kim tự tháp” đó? Tôi không thể tin được việc tự cô nghĩ ra một thứ tội ác khó thực hiện như thế.”

Darkness đưa mắt gần sát vào Aqua như muốn nhìn vào tận sâu trong mắt cô ấy đang che giấu thứ gì.

Aqua liền quay sang và chỉ.

Thẳng vào tôi.

“Đừng cố vặn vẹo mọi thứ nữa, cô chỉ đang cố gắng vu oan cho tôi thôi! Chờ đã, tôi vừa nhớ tới một chuyện, lúc trước tôi từng phàn nàn về mớ nợ nần cũ và bảo ‘Haizzz. Chúng ta không có cách nào để kiếm tiền cả. Có lẽ tôi nên thử mô hình kinh doanh “kim tự tháp”’. Sau đó tôi đã giải thích cách hiện thực hóa nó!”

“Ra là anh! Anh phải dính líu vào mấy chuyện này bao nhiêu thì mới thỏa mãn vậy?!”

“Khoan, tôi không bảo cô ta làm thế! Ở Nhật, đa cấp là phạm tội hình sự đấy...Này Aqua, có lẽ cô phải hiểu rõ rằng việc này là phạm pháp! Đừng giả vờ như cô không nghe đoạn đấy nhé!”

Đúng vậy, con ngốc này lợi dụng giáo phái Axis để khởi động âm mưu kim tự tháp.

Hệ thống pháp luật ở cái dị giới này không bao quát như ở Trái Đất, thế nên chưa có biện pháp nào đối phó với mô hình ‘đa cấp’ này.

Và nhờ có những người đã bị lễ hội thu hút, mô hình đa cấp này phát triển chóng mặt và kiếm được một núi tiền chỉ sau một ngày.

Sự thật là nó đã kiếm được quá nhiều tiền.

Nhiều đến mức Darkness dễ dàng nhận thấy ngay.

Aqua bỗng dung ngẩng đầu lên nhìn Darkness.

“Tôi không thể kiềm chế được! Tôi nghe nói rằng Eris đã trơ tráo tham gia vào cuộc thi sắc đẹp! Nếu mọi thứ cứ tiếp tục như thế, Giáo phái Eris sẽ vùng dậy một lần nữa! Bên cạnh đó, tôi cũng cần rất nhiều tiền để tự tổ chức Lễ hội Aqua vào năm sau...!”

“Không thể bào chữa như thế cho một tội danh được! Giờ nghĩ lại thì gốc rễ của mọi vấn đề chính là do cô luôn than vãn về việc muốn giáo phái Axis tổ chức riêng một ngày Lễ Tạ Ôn ...”

“Nhưng...nhưng mà không phải quá bất công khi người đòi chỉ tôn kính với Eris sao? Tại sao tôi lại không được ca tụng chứ!? Tôi cũng muốn được mọi người hầu hạ và tôn thờ mà! Bên cạnh đó, mô hình đa cấp “kim tự tháp” vẫn chưa có gì gọi là phạm pháp mà!”

“Cô nói đúng, nó vẫn chưa phải là một tội danh. Chỉ là chưa mà thôi! Vẫn chưa có điều luật nào đề cập đến hình thức lừa đảo mới này, nhưng rõ ràng đây là một điều sai trái!”

Tôi và Megumin nhìn nhau cười khở khi cuộc tranh cãi của họ ngày càng thêm phần nóng bỏng.

“Vì luật pháp không thể ngăn trở, chuyện tôi làm sẽ chẳng bị coi là một tội danh đâu! Cho nên trả lại số tiền tôi đã kiếm được đi! Cả ngân quỹ dành cho lễ hội Aqua năm sau nữa chứ!”

“Số tiền đó đã được trả về cho những người bị gạt! Aqua, nếu cô cứ tiếp tục sai phạm, cô sẽ góp mặt trong hồ sơ tội phạm như Megumin và Kazuma đấy!”

“Ê ê này, em chỉ mới bị tạm giam trong tù để tự vấn bản thân thôi mà, không phải là tội phạm nhé!”

“Đúng đúng, tôi cũng chỉ mới bị cảnh sát cảnh cáo thôi nhé!”

Ghi chú

[1] Áo đuôi tôm

[2] Dịch ra là Goddess Eris Beauty Pageant. Nhưng xin lỗi mình sinh ngoại nên giữ lại cho oai.

[3] Trans nữ: max thốn :’(

[4] <https://vi.wikipedia.org/wiki/Songkran>

[5] Edit: Chỗ này hơi khó giải thích, nhưng đẳng cấp của nữ quý hoàn toàn khác với bọn tôm tép khác. Tốt nhất các bạn nên gg search ‘demon girl’ để dễ hình dung.

Phần kết 1:

Hãy dâng những lời cảm ơn và chúc phúc tới vị Nữ Thần này

Khi mặt trời đã chìm xuống dãy núi, tôi tới tham dự một bữa tiệc được tổ chức ở khu mua sắm.

“Lễ mừng quá đấy Kazuma. Mọi người đã nhập tiệc rồi! Nhanh lên lại đây nào!”

— Mặc dù gọi là lễ hội đêm, nhưng thực sự thì cũng không hẳn thế.

Bữa tiệc này được tổ chức vào ngày cuối cùng của lễ hội.

Những người tổ chức đã đặt hẳn cả một khu phố mua sắm để làm một bữa tiệc lớn.

Gồm có chủ tịch và các thành viên của phố mua sắm, và cả những Tín Đồ Eris cùng Tín Đồ Axis.

Aqua đã tới trước một lúc, tôi ngồi xuống kế chỗ cô ta.

“Này, để mấy người đó ở chung một chỗ có phải là ý hay không? Cứ như thế nhốt thiên thần và ác quỷ trong cùng một căn phòng ấy!”

Nghe thấy câu ví von của tôi, trông vẻ mặt Aqua méo xeo.

“Đồ Hikikomori thâm hiểm. Chẳng phải so sánh tín đồ Eris với quý dữ thì rất quá đáng sao? Hơn nữa đây cũng là dịp ăn mừng lễ hội kết thúc tốt đẹp đúng không? Những đứa trẻ của tôi sẽ không đòi nào gây chuyện trong bữa tiệc đâu.”

Thật ra câu đó của tôi là để nói về đám Tín Đồ Axis.

Nhưng thôi bỏ đi.

Như Aqua đã nói, đám Tín Đồ Axis có mặt ở đây không cãi nhau hoặc gây sự với những Tín Đồ Eris. Ngược lại, họ còn chủ động rót rượu và tận hưởng cuộc vui.

“Lẽ nào sau 24 tiếng tiệc tùng thì mấy người trở nên dễ tính đến vậy ư?”

“Có cảm giác như cậu đang coi thường chúng tôi, nhưng vậy cũng không sai. Nhân tiện thì cả tôi cũng thế đấy. Nếu muốn tôi tử tế và tốt bụng thì anh chỉ cần mỗi ngày đem cho tôi một chút rượu vang hảo hạng là được rồi.”

“Cô đang tự thừa nhận mình chính là một trong những kẻ chủ mưu gây rối đấy.”

Khắp nơi đều là những gương mặt quen thuộc.

Nữ tu sĩ Cecily đang cọ cái bản mặt say xỉn của mình vào má cô gái Tín Đồ Eris.

Vì lý do nào đó, Vanir đang ngồi ăn cùng với Yunyun và Wiz. Chắc hẳn ta có mặt ở đây chắc với tư cách là một thành viên của khu mua sắm.

Đột nhiên....

“Darkness, lại đây, uống uống uống! Cả Megumin nữa!”

“Tại sao cậu lúc nào cũng trở nên phấn khích vào mỗi bữa tiệc vậy? Này này. Được rồi, mình sẽ uống. Đừng kéo luôn cả Megumin vào chuyện này! Mình sẽ uống giùm phần của con bé!”

“Chị Darkness, em không còn là con nít nữa. Những dịp như thế này hãy để em uống! Em đủ tuổi để lấy chồng rồi đấy! Ah, Kazuma anh tới trễ đấy. Giúp em giải thích chuyện này coi! Em mới chỉ nhỏ hơn Kazuma hai tuổi thôi, thế nên em có còn nhỏ vậy đâu!”

Gương mặt đỏ bừng, Chris ôm chầm lấy Darkness và Megumin.

Không lẽ Nữ Thần nào cũng thích tiệc tùng sao?

“Em chưa đủ tuổi uống rượu đâu. Còn nữa, giờ anh với em giờ cách nhau tới ba tuổi rồi. Bởi vì hôm nay chính là sinh nhật của anh!”

Đúng vậy đấy. Kể từ khi đặt chân tới thế giới này, hôm nay chính là ngày sinh nhật đầu tiên của tôi.

Tự tuyên bố hôm nay là ngày sinh nhật của mình thì có vẻ hơi mặt dày một chút, thế nhưng tôi không muốn bỏ lỡ cơ hội này. Tôi muốn được mọi người chúc mừng sinh nhật.

“Ồ. Chúc mừng sinh nhật, chắc thế thôi nhỉ? Vậy Kazuma, quà của tôi đâu?”

Nhưng lời chúc đầu tiên tôi nhận được lại là....

“.... Quà? Ah, cô đang nói gì vậy? Tại sao tôi phải tặng quà cơ chứ?”

Bực tức lắc đầu, Aqua trả lời khi nghe tôi nói.

“Không hiểu tập tục ở xứ này sao? Đúng là đồ đại nghịch. Được rồi, để tôi nói cho anh nghe. Ở đất nước này, người có sinh nhật hôm đó phải tặng quà để tỏ lòng biết ơn cho những người đã giúp đỡ anh ta trong suốt một năm. Đại loại giống như là ‘Nhờ có mọi người mà tôi đã trải qua một năm bình an.’”

Có thật không vậy? Thế giới này đúng là quá tàn nhẫn.

Nhưng cũng vì thế giới này tồn tại quái vật, độ tuổi trung bình của một người đều khá là thấp, cho nên tập tục này...

“Không hề có tập tục nào như vậy đâu. Kazuma, Chúc mừng sinh nhật. Em sẽ tặng quà cho anh sau.”

Nghe thấy những lời Megumin nói, tôi ngay lập tức tóm lấy Aqua.

“Phun ra được mấy lời nói dối thật giả khó phân như vậy cũng khá đấy, mụ già tuổi-chẳng-ai-biết! Sinh nhật cô ngày nào, cô bao nhiêu tuổi hử!?”

“Wah! Kazuma vừa mới nói một điều hết sức cấm kỵ! Tôi sẽ cho anh nếm mùi thiên phạt!”

Trong lúc tôi và Aqua vật lộn với nhau, Darkness vừa nói vừa dùng một chiếc khăn tay để cầm ly rượu.

“Kazuma, chúc mừng sinh nhật. Về tới nhà tôi cũng sẽ tặng anh một món quà. Xin lỗi, nếu biết trước thì tôi đã chuẩn bị sớm hơn rồi.”

“Ah. Cảm ơn nhiều. Đáng lẽ ra tôi cũng nên đề cập đến chuyện đó sớm hơn. Sinh nhật của Megumin cũng trôi qua mà chẳng ai biết cả. Chúng ta sẽ tổ chức sinh nhật vào lần sau vậy. Nhân tiện thì sinh nhật của Darkness vào ngày nào vậy? Một quý tộc như cô thì chắc tiệc phải hoành tráng lắm đúng không?”

“Eh. S-Sinh nhật tôi? ...Ừm. Chuyện đó...”

Thấy ánh mắt Darkness lảng đi chỗ khác, Chris nói đơn giản.

“Sinh nhật của Darkness đã qua từ lâu rồi. Có một bữa tiệc lớn được tổ chức vào mùa xuân đúng không? Mà sao Trợ Thủ-kun và mấy người khác trong nhóm không tới dự vậy?”

Nghe thấy thế, Darkness rung mình làm tôi đột nhiên sáng tỏ.

“Để tôi đoán nhé. Cô nghĩ rằng chúng tôi mà tới thì sẽ không có chuyện gì tốt lành cả, thế nên cô cố tình không mời chúng tôi tới dự đúng không? -- Cô nghĩ rằng chúng tôi sẽ làm mấy trò ngu ngốc trước mặt những quý tộc khác chứ gì?”

“Đúng không đấy!? Thật quá đáng! Ồ phải rồi. Khi mà chúng ta nhận được lời mời của con bé Iris đó, cô ta còn gợi ý chuyện từ chối nữa chứ!”

“Trừng phạt chị ấy! Hôm nay chúng ta phải trừng phạt cái cô tiểu thư cứ thích nghĩ lung tung này mới được!”

Tôi nhìn Aqua và Megumin quấy rầy cô tiểu thư Darkness sắp òa khóc tới nơi. Đang cười khở với tôi, Chris bỗng kéo tay áo tôi để ra hiệu qua chỗ khác nói chuyện.

“— Thật sự rồi như tơ vò.... Tôi nghe được từ Darkness rằng anh chính là kẻ chủ mưu đứng đằng sau mọi chuyện đúng không?”

Hai chúng tôi lang thang gần bữa tiệc sau khi bước ra khỏi đó. Làn gió đêm thổi hơi lạnh lên gương mặt đang nóng bừng vì rượu của tôi. Chris đột nhiên cất tiếng nói với nét mặt có chút giận dữ.

Rất nhiều chuyện đã xảy ra sau khi Eris-sama tự mình xuất hiện trong cuộc thi sắc đẹp.

Nữ Thần giáng thế đã trở thành đề tài nóng hổi, tin tức nhanh chóng lan ra các thành phố lân cận và cả thủ đô bằng ma pháp truyền thông tin, bồ câu, và thậm chí là tốc mã^[1].

Theo như thông tin tôi có được từ chủ tịch ban tổ chức thì thị trấn Axel đã trở thành thánh địa của Tín Đồ Eris, nơi mà Nữ Thần của họ đã giáng thế.

“Về chuyện này, tôi thật sự xin lỗi. Tôi sẽ giúp cô đi tìm kiếm các thánh tích còn lại, thế nên lần này xin cô bỏ qua... Nhưng dù sao thì thành viên ban tổ chức cũng nói rằng — “Nhờ vào sự kiện lần này mà từ giờ trở đi lễ Lễ Tạ Ôn Nữ Thần Eris chắc chắn vẫn sẽ tiếp tục.”

Nghe thấy vậy, Chris bắt đầu ngượng ngùng và xấu hổ.

“Vậy à? .... Vậy... dù sao anh và Aegis cũng có công giúp tôi trên sân khấu, thế nên tôi sẽ tha cho anh lần này!”

“Tôi thật sự cảm ơn sự rộng lượng của Nữ Thần đáng kính! Cảm ơn Nữ Thần rất nhiều!”

Chúng tôi vừa đùa giỡn vừa dạo chơi trên những con phố còn vương lại không khí lễ hội.

Được biết sau khi bọn họ an toàn trốn thoát khỏi cuộc thi sắc đẹp, Aigis đã hoàn toàn vâng lời Chris.

Cô ấy sẽ sớm tìm được một chủ nhân tốt cho Aigis và biến ông ta thành quân át chủ bài trong trận chiến với quân đội của Ma Vương.

Bởi vậy cho nên cuộc tìm kiếm thánh tích và cuộc thi giữa Giáo Phái Eris và Giáo Phái Axis đã kết thúc tốt đẹp.

Nhưng giờ nghĩ lại, đúng là khả năng ảnh hưởng của một Nữ Thần chân chính quả thật rất mạnh mẽ.

Dù sao thì mới chỉ đi trên con đường này thôi mà...

“Hic.... Liệu Nữ Thần Eris có còn ở trong thành phố này không nhỉ? Kể từ khi trông thấy Nữ Thần, lòng mình cảm thấy bồi hồi không thôi....”

“Ngay cả khi Nữ Thần có còn ở đây thì chắc chắn Người sẽ không xuất hiện trước một kẻ có đầu óc đen tối như anh đâu. Chỉ có tôi, một tín đồ Eris chân thành mới có thể một ngày nào đó được gặp lại Nữ Thần.”

“Có anh mới đầu óc đen tối ấy. Không biết trong đầu anh nghĩ cái gì mà lại xài hết tiền tiết kiệm để dùng vào dịch vụ ‘Teleport’ nhỉ. Tính tới thành phố này nhanh nhất có thể đúng không?”

“Đồ ngốc! Tôi tới đây để xin Eris-sama chúc phúc cho đám cưới của mình. Bạn gái tôi cũng đồng ý rồi đấy.”

Chúng tôi bắt gặp hai người đàn ông đang hăng hái nói về Eris.

Vai của tôi chạm nhẹ khi băng ngang qua họ.

“.... Nghe chưa vậy? Eris-sama, Người không định chúc phúc cho anh ta sao?”

“Tôi không phải Eris-sama mà là Chris-sama, Trợ Thủ-kun à. Và thứ duy nhất mà tôi có thể làm lúc này là đi ăn trộm kho báu nhà anh để bù lại chi phí đám cưới cho anh chàng kia thôi!”

Chúng tôi cùng phá ra cười.

Có thể bởi vì cả hai người đều đột ngột dừng lại phá ra cười làm ai đó đã va phải lưng Chris.

Đó là hai chị em gái nhỏ tuổi. Cả hai đều đang cầm trong tay những đoá hoa rất đẹp.

“C-Cho em xin lỗi!”

“Thành thật xin lỗi chị!”

Hai chị em nọ vội vàng xin lỗi Chris.

“Không, chị mới là người phải xin lỗi vì đột ngột dừng lại chứ. Hai em có sao không? Có bị trầy xước gì không?”

Vừa nói, Chris vừa cúi đầu xuống.

Cô em nhỏ tuổi hơn làm rơi mấy đoá hoa xuống đất.

Chris nhanh chóng nhặt mấy bông hoa lên.

“X-Xin lỗi! Không thể tin được là chị lại để những bông hoa Chris xinh đẹp như vậy rơi xuống đất.”

Cô ấy đưa lại những bông hoa màu tím cho cô bé.

“Chris? ... Đó là tên của loài hoa này ư?” Tôi nhẹ nhàng hỏi trong khi nhìn những bông hoa trong tay cô bé.

“Đúng vậy đấy. Loài hoa này có tên là Chris. Trong ngôn ngữ của các loài hoa, nó có nghĩa là ‘một trái tim không bao giờ đầu hàng’.”

Nghe thấy lời giải thích của Chris, người chị lớn hơn nói bằng một giọng đầy ngưỡng mộ.

“Eh. Cái đó. Tại sao chị lại có vết sẹo trên mặt vậy? Chị là một nhà thám hiểm à? Bố của em nói rằng tất cả các nhà thám hiểm đều là người côn đồ. Nhưng nếu là người côn đồ thì làm sao chị có thể hiểu biết về ngôn ngữ của các loài hoa được cơ chứ?”

Những câu hỏi liên tục từ lũ trẻ làm cho Chris có chút khó xử.

Gãi vết sẹo trên má của mình, Chris trả lời:

“Ừm... Vết sẹo này là từ một trận đánh với kẻ xấu từ Quân Đội Quý Vương. Chị đúng là một nhà thám hiểm. Và không phải nhà thám hiểm nào cũng côn đồ cả, cũng giống như anh trai đang đứng đây này.”

Cô ấy cười một cách hạnh phúc khi nhìn tôi.

“Và chị thật ra chỉ biết về loài hoa này thôi. Nhìn xem. Màu sắc của loài hoa này cũng giống như màu mắt của chị đúng không nào? Bản thân chị rất là yêu những bông hoa Chris này.”

Chris hạ thấp người xuống để tầm mắt của mình ngang với hai cô bé, đưa mặt mình lại gần để ngửi hương hoa.

“Hoá ra là vậy. Những đoá hoa này là để dâng lên Eris-sama. Chúng em đã dồn hết tiền tiết kiệm của mình để mua nó.”

“Đúng vậy đấy, bởi vì Eris-sama cũng rất yêu loài hoa này!”

“Eh.... Thật cảm động. Mấy em thậm chí còn biết loài hoa mà Eris-sama yêu thích nữa chứ! Nhưng mà nếu Eris-sama biết được việc mấy em dùng tiền tiết kiệm đi mua hoa làm vật dâng lên Nữ Thần thì cô ấy sẽ vừa vui vừa buồn đấy. Thế nên đây là lần cuối thôi nhé. Nếu các em làm vậy thì chị chắc chắn Eris-sama sẽ rất hài lòng.”

Chris mắc cỡ nói trong khi nhẹ nhàng xoa đầu hai đứa trẻ.

“Thật vậy sao?... Nhưng mà tụi em muốn cảm ơn Eris-sama”

“... Em muốn cảm ơn sao?”

Cô bé giải thích để cho Chris đang thắc mắc hiểu rõ hơn.

“Đúng vậy chị à. Là để cảm ơn. Mẹ em nói nhờ có Eris-sama đã mang đến cho nhân loại đủ loại sức mạnh khác nhau để chống lại Quỷ Vương cho nên mọi người có thể sống trong yên bình.”

“Ồ, mẹ còn bảo Eris-sama còn bí mật làm nhiều điều tốt nữa kìa. Thế nên chúng em muốn cảm ơn và cổ vũ cho Eris-sama!”

“H-Hoá ra là vậy sao? .... Ừ thì, dù sau này mấy em không dâng tặng bất kỳ món quà nào nữa thì chị đảm bảo Eris-sama cũng sẽ rất vui khi biết được tấm lòng của hai em. Cô ấy sẽ rất cảm kích sự ủng hộ mà hai em dành cho Nữ Thần.”

Trông Chris có chút bối rối khi cô ấy nói vậy.

Vẻ căng thẳng trên gương mặt có chút giảm bớt, cô ấy e thẹn gãi má.

Cô em gái nhìn Chris và nói.

“.... Giờ em mới để ý , màu mắt và màu tóc của chị cũng giống hệt với Eris-sama.”

Con nít đúng là rất nhạy cảm.

Cô chị cũng nhìn chằm chằm vào mái tóc của Chris làm cô ấy hơi luống cuống.

Cô bé nghĩ ngợi một lúc rồi quyết định tặng những đoá hoa này cho Chris.

...Điều đó không thành vấn đề, dường như bọn trẻ không thực sự nhận ra hình dáng thật của Chris. Có lẽ chỉ đại loại là ý tưởng của trẻ con mà thôi.

“Em gái em đã có hoa để dâng tặng rồi cho nên phần hoa này dành cho chị. Em cảm ơn chị vì đã bảo vệ mọi người khỏi đám quái vật!”

“Em cảm ơn chị nhiều!”

Nói xong, hai chị em mỉm cười đẩy bó hoa về phía Chris.

“Ah. Haha. Được rồi, được rồi. Chị thua trước hai em. Chị-Chị muốn cảm ơn hai cô bé...!”

Chris đỏ mặt sau khi được nhận lấy món quà bất ngờ từ hai cô bé.

Mắt của cô ấy ngấn nước. Chris cười một cách nghẹn ngào và trả lời lấp bắp.

Hai cô bé mỉm cười và chạy đi chỗ khác.

“Vậy thì tạm biệt nhé anh trai! Bye bye!”

“Bye bye!”

“Eh! Khoan đã nào! Chị không phải là con trai, chị là con gái mà!”

Thêm một lần bất ngờ ngay lúc chia tay, nước mắt Chris lại chực rơi. Nhưng lần này lại vì lý do khác.

“Này. Có phải cái tên ‘Chris’ đến từ...”

Chris đưa mặt lại gần bó hoa cầm trong tay, nhắm mắt lại và tận hưởng mùi hương.

“Đúng vậy. Nó đến từ loài hoa này.”

Cô ấy dõi theo hai bé gái chạy đi với vẻ mặt đầy hạnh phúc.

“... Vậy mà tôi cứ nghĩ cô chỉ thay đổi đại một hai chữ cái trong cái tên ‘Eris’ chứ.”

“Anh nghĩ tôi là loại người gì vậy hả?”

Cô ấy nhìn tôi chăm chăm với đóa hoa nằm gần sát mũi mình.

“Dĩ nhiên, cô... là một người luôn âm thầm và lặng lẽ không ngừng nỗ lực hoàn thành công việc một mình, là người duy nhất mà tôi kính trọng.”

“... V-Vậy à? Hoá ra là vậy. Thế thì bỏ qua đi. Đúng vậy. Không có gì phải làm lớn chuyện cả.”

Chris đột ngột quay mặt đi và bắt đầu nhanh chóng trở lại bữa tiệc.

“Oh, mắc cỡ à? Cô mắc cỡ đúng không, Big Boss?”

“Anh thật nhàm chán và phiền phức, Trợ Thủ-kun. Im lặng đi.”

“Dù có quay lưng lại thì tôi vẫn biết đấy. Mặt cô đỏ tới nỗi lan tận mang tai kìa. Eris-sama dễ thương quá. Cười tôi không?”

“Thật phiền phức, Kazuma-san. Nếu anh còn chọc tức nữ thần xa hơn nữa thì xác định hứng chịu đòn thiên phạt đi. Và làm ơn đừng có thản nhiên nói mấy lời đó, không là lát nữa tôi sẽ mách với Megumin và Darkness rằng anh cầu hôn tôi đấy.”

Vẫn không nhìn lại, Chris bắt đầu bước nhanh hơn.

Và rồi, vẫn xấu hổ và vẫn không đối mặt với tôi, cô ấy đột nhiên nói:

“Này, Trợ Thủ-kun?”

“Gì thế?”

Với những bước chân lanh lợi, cô ấy giữ chặt bó hoa trong tay như thể đó chính là một kho báu quý giá.

“...Cảm ơn. Vì đã giúp tôi nhiều đến thế.”

Vì những lời của các tín đồ trẻ tuổi, vị Nữ Thần cảm thấy rằng những nỗ lực thầm lặng của mình đã được đền đáp, cô thì thầm những lời nói ẩn chứa biết bao ý nghĩa.

Lúc tôi đuổi theo người bạn vô cùng thân thiết, không ai có thể ghét bỏ, và dễ ăn hiếp này —

Một nỗi buồn thoáng qua trong lòng tôi, cái lễ hội phiền phức nhưng lại náo nhiệt này đã đi đến hồi kết.

Phần kết 2:

Sau Hối Kết của Lễ Hội

Vào một ngày sau khi lễ hội kết thúc, và sau khi thị trấn trở về với không khí bình yên.

Nằm dài trên ghế sofa, Aqua chơi đùa với quả bóng lông màu vàng trên chiếc vỏ rỗng, thứ vẫn tồn tại một cảm giác hiện hữu. Cô ta hạnh phúc nói.

“Này, Kazuma. Cecily gửi tới một lá thư cảm ơn anh kia. ‘Nhờ có anh, chi nhánh của Giáo Phái Axis ở Axel đã hoàn thành mỹ mãn công việc của mình. Khi thu xếp với Giáo Phái Eris, lễ hội năm sau cũng sẽ được cả hai giáo phái đồng tổ chức. Tất cả là nhờ có Kazuma-san đã quyên tặng rất nhiều tiền bạc, thế nên chúng tôi sẽ xem xét để anh làm một Tín Đồ Axis danh dự.’”

“Aaaaaaaaargh!”

“Uwaaaaaaaah!”

Biết rằng đã quá muộn để tranh luận, tôi quảng đi lá thư Aqua đang đọc.

“Thật quá đáng! Gì chứ, những tín đồ của tôi đã đặt rất nhiều nỗ lực để viết lá thư đó vậy mà anh không cảm thấy hạnh phúc sao, đồ Sukapon NEET!?” [\[2\]](#)

“Chả có gì đáng để hạnh phúc cả! Sao tôi lại phải trở thành tín đồ của cô chứ hả!? Đây chẳng phải là cái thể loại trò chơi trừng phạt sao!?”

Cuối cùng, tôi đã đưa tất cả số tiền mình kiếm được khi làm cố vấn cho Aqua.

Sau khi biết Aqua đã dùng số tiền thưởng từ việc săn Kowloon Hydra cùng với tất cả khoản tiết kiệm của mình để gây quỹ cho lễ hội, cảm giác tội lỗi trong tôi dâng trào.

Tôi cũng giúp sức trùng tu lại nhà thờ bị đổ nát kia, cứ tưởng rằng cuối cùng tấm màn đen của tôi cũng được xóa bỏ, thế nhưng...

“Hehe, giờ tôi biết rồi nhá, anh lại tsundere nữa à. Kazuma là một tsundere, vậy nên tôi chỉ cần hiểu ngược lại với những gì anh nói, đúng không? Cecily có nói, máu tsundere của anh rất cao thế nên hể khi nào anh nói câu gì thì tôi cứ việc lật ngược nghĩa là được.”

“Tôi ghét cả cô lẫn con kia.”

“...Sao tôi chả cảm thấy tí sức hút của một tsundere nào từ anh vậy?”

Aqua ngồi xuống trước mặt tôi, rồi đột nhiên nghiêng đầu hỏi một câu.

“Ồ đúng rồi. Kazuma, có vài thứ tôi muốn hỏi anh. Nghe nói Eris đã xuất hiện trong cuộc thi sắc đẹp, anh có biết cô ta đi đâu không? Xí, cô ta thật quá đáng. Nếu có xuống đây thì cũng phải chào hỏi tôi lấy một câu chứ. Người đâu mà lại bạc tình với sempai của mình thật đấy.”

Cô ta đã gây ra bao nhiêu rắc rối cho Eris mà còn dám vỗ ngực tự xưng mình là đàn chị. Theo một khía cạnh nào đó thì vậy cũng ghê đấy.

Thấy cũng khá phức, tôi cầm Zell Đại Đế lên, giờ nó vẫn dính chặt lấy cái vỏ rỗng của Vanir.

Cứ tưởng mọi chuyện đã được giải quyết, nhưng tôi vẫn chưa quyết định được mình phải làm gì với nhóc này.

Không có cách nào lợi dụng được con gà ma lực đây mình này sao?

“Nếu cứ thô lỗ với Zell Đại Đế như vậy thì tương lai anh sẽ phải chịu đau khổ đấy. Tới khi Zell Đại Đế lớn lên, nó mà có làm gì anh thì tôi cũng không ngăn nổi đâu.”

“Vậy thì tôi cứ thừa dịp nó chưa lớn mà giải quyết là được.”

“...Đừng lo. Zell Đại Đế rất tốt bụng và hào phóng. Đừng sợ... Lại đây, Zell Đại Đế, lại với ta nào. Gã này đáng sợ như ông chú hàng thịt ở đường số 3 ấy. Cần thận nhé.”

Ai là ông chú hàng thịt hả?

Zell Đại Đế trở về với cái vỏ rỗng và lười biếng nằm xuống.

“Hừ... Cuối cùng cũng xong việc... Chuyện Eris-sama giảng thế thật tuyệt, nhưng dòng khách du lịch đột ngột ủa tới đúng là không thể đỡ nổi...”

Bận rộn với công việc của lãnh chúa, Darkness cọ xát hai bên đầu.

“Làm tốt lắm. Chắc công việc của lãnh chúa rất cực khổ. Chuyện Eris-sama giảng thế đã thu hút rất nhiều du khách tới từ những thành phố

khác nhau, nhưng cũng đem đến kết quả đó là nền kinh tế đã bắt đầu cải thiện. Không phải quá tốt rồi sao?”

“Nhiều người như vậy đúng là tốt thật.... Hừ. Cha của tôi bắt đầu cảm thấy khá hơn trong dịp lễ lần này. Hôm nay mấy rắc rối khi làm công việc lãnh chúa cũng kết thúc. Từ giờ trở đi tôi có thể làm nhiệm vụ mà chẳng vướng bận gì nữa rồi.”

“Ah? Cô nói gì thế? Tôi thực sự sẽ không làm việc đó nữa đâu. Chẳng có lý do gì để làm nhiệm vụ cả. Về kế sinh nhai thì tôi có thể sử dụng kỹ năng nấu nướng của mình để mở một nhà hàng cùng những nhân viên đáng yêu, phục vụ cho cả sở thích của tôi lẫn lợi nhuận của nhà hàng. Tôi sẽ không nhận nhiệm vụ nữa đâu. Đúng không Aqua?”

“Đúng. Kể từ giờ tôi muốn giáo dục cho Zell Đại Đế, thế nên quên mấy nhiệm vụ đi. Tôi đã dùng tất cả số tiền của Kazuma để trùng tu lại nhà thờ, tài trợ cho lễ hội năm sau và cả yến tiệc nữa. Vì một cuộc sống nhàn hạ trên đồng tiền của Kazuma trong tương lai, tôi sẽ không nhận nhiệm vụ nguy hiểm đâu. Đúng. Tôi muốn mỗi ngày được ăn không ngồi rồi trong căn biệt thự này và cứ lễ hội hàng năm lại được sùng bái.”

Nghe thấy những lời tôi nói, Aqua bày tỏ sự đồng tình.

“...Này, đợi đã. Sao tôi phải xì tiền ra cho cô chứ? Bao tiền ăn thì không sao, nhưng tự đi mà lấy tiền cô kiếm được để trả cho mấy chi tiêu cá nhân đi... Và cô đã dùng hết số tiền tôi đưa rồi ư?”

“Đúng đấy. Đừng lo về mấy khoản chi tiêu làm gì. Tôi có hai hay ba kế hoạch kiếm tiền mới rồi.”

.....

“Mấy người. Mấy người đã rất nhiệt tình trong lễ hội mà... Nhân tiện, Aqua, kế hoạch kiếm tiền của cô là gì thế? Trước khi làm bất cứ việc gì thì kể tôi nghe đã.”

“Không muốn.”

...Aqua che tai lại và giả vờ không nghe thấy bài giảng quen thuộc của Darkness.

Tôi vuốt ve Zell Đại Đế trong lòng bàn tay mình trong khi nhìn bọn họ.

Megumin xuống từ tầng hai trong bộ váy một mảnh.

Nhìn cảnh gây gổ thường thấy, con bé mỉm cười vui vẻ và ngồi xuống cạnh tôi.

“Thật tệ là chúng ta không thể thưởng thức lễ hội cho ra trò. Trong lúc đang bận rộn thì lễ hội đã kết thúc mất rồi—Nhưng vậy cũng khá giống với phong cách của cả nhóm.”

“Đúng vậy thật. Một lễ hội lẽ ra phải náo nhiệt hơn, nhộn hơn, vui vẻ hơn, và tình cảm hơn. Mấy thứ đáng buồn như là đánh nhau với quái vật ngay trong màn pháo hoa đáng lẽ không bao giờ xảy ra. Anh muốn lễ hội lâu hơn chút nữa. Ít nhất anh muốn một khung cảnh bắn pháo hoa đúng nghĩa.”

Nhớ lại được bầu không khí tươi đẹp trong màn pháo hoa hồi trước, tôi phàn nàn trong sự bất mãn.

Thấy tôi như vậy, Megumin mỉm cười hạnh phúc.

“...Được rồi. Hôm nay là sinh nhật của Kazuma. Em phải tặng anh một món quà mới được.”

“Gì cũng được. Nhưng anh có hơi lo ngại về thứ em tặng. Đừng có như Aqua mà đưa cho anh cục đá có hình thù kỳ quái đấy nhé!”

Nghe thấy vậy, Megumin đột nhiên xích lại gần và thì thầm vào tai tôi.

“Tối nay anh tới phòng em được không? Em có vài điều quan trọng muốn nói.”

Chương đặc biệt:

Để thực hiện giấc mơ của một người đàn ông này

Tại tầng trệt của cửa hàng bán vật phẩm pháp thuật do Wiz quản lý.

“U, Aqua-sama.... Thật là khó để làm việc khi mà cô cứ ôm tôi như thế này...”

Trong lúc Wiz đang làm việc trước một cái bàn nhỏ, Aqua cứ ôm chặt cô ấy từ phía sau.

“Người cô rất là mát và ôm cô rất thoải mái. Dù sao thì cũng không có khách, cho nên cô có không ở trong cửa hàng thì cũng chả sao đúng không ? Vậy thì hè này cứ ở trong phòng tôi đi.”

“Ng-Ngay cả khi cô có nói vậy thì...”

Mặc dù thời tiết quá oi ả, nhưng đợt nóng lần này thật sự khó mà chịu nổi.

Cô ta không hề có ý định rời khỏi cơ thể mát lạnh của Wiz trong thời gian này.

“Không phải là Wiz sẽ bị thanh tẩy nếu tiếp xúc với cô quá lâu sao. Đừng làm phiền cô ấy nữa. Mau thả cô ấy ra.”

“Anh khỏi phải lo. Tôi đang kiểm chế hào quang liên thiêng của mình. Cho nên chừng nào tôi ngừng nghĩ tới chuyện đề tiện thì năng lượng hào quang sẽ được giữ ở mức thấp nhất.”

“.... Cô đang nghĩ trò gì đề tiện giữa ban ngày ban mặt hả con mắt kia?”

“.... Tôi chỉ nghĩ tới những chuyện mà Kazuma thường hay làm thôi.”

Trong khi tôi và Aqua tiếp tục lằng mọ nhau, Wiz ngẩng đầu lên sau một thời gian dài làm việc chăm chỉ.

“Cuối cùng thì cũng xong!”

Cô ấy khoe thứ đang nằm trong tay mình.

“Tôi thắc mắc từ nãy tới giờ. Nhưng cô đang chế ra món gì vậy?”

Nghe thấy tôi hỏi, Wiz nhìn hạnh phúc như ý muốn nói “Đó là một câu hỏi hay đấy.”

“Đây là vật phẩm ma pháp mới nhất do tôi chế tạo! Nói thì hơi mắc cỡ một chút, nhưng đây là một món vật phẩm hoàn hảo và tiện lợi! Mặc dù bị giới hạn về số lần có thể sử dụng, nhưng vật này sẽ cho phép tất cả mọi người sử dụng phép thuật chữa trị vết thương một cách dễ dàng....”

Từ nãy tới giờ bám trên lưng của Wiz, Aqua xen ngang vào và phá vỡ món đồ bằng nắm đấm của mình.

“Ah!? Aqua-sama cô làm gì thế? Tôi đã dành rất nhiều nỗ lực để làm ra đây!”

Wiz than khóc còn Aqua thì tiếp tục ôm lấy lưng của Wiz và tiếp tục màn phản đối thâm lặng của mình.

Có vẻ như cô ta không thích ý tưởng mọi người đều có thể sử dụng phép thuật chữa trị vết thương.

Tôi nói với Wiz trong khi cô ấy vẫn còn đang than khóc với đám tàn tích của món đồ trong tay mình.

“Cho tôi xin lỗi Wiz. Tôi sẽ đền bù khoản tiền làm ra món đồ này....
Này, đừng có đột nhiên giả vờ ngủ!”

Nghe tới chuyện phải trả tiền đền bù, Aqua nhanh chóng nhắm mắt lại và vùi đầu vào lưng của Wiz.

“X-Xem ra tôi không phải chịu lỗ rồi. Chắc vẫn có thể sống qua được tháng này....”

Trông Wiz có vẻ nhẹ nhõm. Tôi nhìn mớ vụn trong tay Wiz và nói.

“Nhưng Wiz là đại pháp sư nổi tiếng đúng không? Cô không thể làm ra thứ gì đó dễ đem bán sao? Pháp sư bình thường không dễ gì làm ra những món như vậy đúng không?”

“Đúng vậy. Chế tạo đồ vật ma pháp đòi hỏi phải dùng rất nhiều năng lượng. Ngay cả với một món đồ như vậy, tôi nghĩ rằng chỉ có nghệ nhân của làng Hồng Ma Tộc mới có thể chế tạo được.”

Tôi đột nhiên nảy ra một ý tưởng và hỏi Wiz.

“Chỉ giả sử thôi, liệu cô có thể chế tạo một con búp bê vận hành bằng mana không? Không phải là mấy con búp bê kì quái mà Vanir dùng để tấn công, mà là mấy con búp bê có hình dáng của mấy cô gái xinh đẹp ấy.”

“Được chứ. Tôi có thể tạo ra một thứ gì đó có thể làm công việc nội trợ đơn giản và nó nhìn cũng giống con người .”

.....

“Thế thì đem bán ngay đi!!”

“Eh!? Ah. Không, đúng là tôi có thể làm ra nó, nhưng mà giá sẽ rất là mắc.”

“Đó không phải là vấn đề! Con búp bê này chắc chắn sẽ bán được! Tôi chắc chắn là nó sẽ bán chạy! Và những người có tên kì cục như tên của tôi chắc chắn sẽ mua nó!”

Tôi không thể nào nén sự hứng khởi của mình được khi biết cô ấy có thể chế tạo robot.

“Sẽ bán được à? Ừ. Tôi vẫn nghĩ rằng sẽ rẻ hơn nếu mua golem hoặc là thuê nữ người hầu về làm....”

Nếu không tính người hầu gái thì, một robot nữ xinh đẹp là giấc mơ của mỗi người đàn ông.

Chắc chắn sẽ có nhiều người Nhật đồng ý với quan điểm này.

“Sẽ tốt hơn nếu con búp bê này nói được. Nhưng mà một con búp bê nữ xinh đẹp có thể làm việc nhà cũng đủ rồi. Nó chắc chắn sẽ bán được. Chắc chắn nó sẽ mang lại lợi nhuận!”

“Nói thì nghe có vẻ đơn giản nhưng mà...”

“Tuyệt vời!”

Tôi gào lên một cách mất kiểm soát.

Wiz nói với vẻ thành thật xin lỗi khi nghe thấy tiếng gào phẫn khích của tôi.

“Nhưng mà đó chỉ là những câu trả lời đơn giản....! Nhiều nhất thì con búp bê cũng chỉ nói được những câu đại loại như là ‘Vâng, thưa chủ nhân’ hoặc là ‘Chào mừng chủ nhân đã quay về’ ....”

“Tôi sẽ không ngần ngại gì mà mua nó ngay. Hi vọng cô có thể bắt tay vào làm ngay. Nghe cho kĩ này Wiz. Tin tôi đi, phát minh sẽ thay đổi thời đại của chúng ta.”

“V-Vâng! Tôi sẽ làm hết sức mình. Giờ tôi cũng cảm thấy khá là phẫn khích!”

“Cứ giữ vững phong độ đó! Tôi cũng sẽ làm hết khả năng của mình để giúp cô!”

Cảm động tới mức sắp chảy nước mắt, Wiz nhìn tôi một cách đầy nồng hậu....

“Nếu thế thì có một chuyện tôi muốn nhờ anh Kazuma giúp ngay bây giờ....”

-- và nói một cách đầy ẩn ý.

.... Nhưng mà hình như lưng của Wiz đang sáng lên thì phải?

“Từ này tới giờ lưng của tôi bắt đầu cảm thấy nóng dần lên. Nếu tình hình này cứ tiếp tục thì tôi sẽ biến thành tro thôi... Anh làm ơn nghĩ

ra cách để mà Aqua-sama.... Đau quá! Nóng quá Aqua-sama! Làm ơn tỉnh dậy đi Aqua-sama!”

“Này Aqua, dậy ngay! Đồ ngốc, tại sao cô lại phát sáng thế kia!? Wiz đang tính làm một chuyện gì hay lắm kìa! Đừng có mà ngủ nữa!”

— Nhân tiện đây, con búp bê xinh đẹp mà tôi mong chờ mòn mỏi là một thứ vô dụng bất buộc phải dùng phép Explosion sau khi di chuyển trong vòng nửa ngày.

Ghi chú

[1] Tốc mã: dùng những con ngựa nhanh nhất để chuyển tin, thư tín.

[2] Sukapon: Là một loại rô bốt chính trong tựa game của Nintendo, Joy Mech Fight.

https://en.wikipedia.org/wiki/Joy_Mech_Fight

Short story 1:

Để thực hiện ước mơ của mọi người đàn ông

このすば

Chúng tôi đang bên trong chỗ ở của cửa hàng ma thuật Wiz.

_"Uhm, Aqua-sama... sẽ rất khó cho tôi để có thể làm việc nếu ngài cứ ôm lấy tôi như thế..."

Aqua đang ôm chặt lấy Wiz trong khi Wiz đang làm việc trước một chiếc bàn nhỏ.

_"Nhưng cô rất tuyệt và mát và dễ chịu để ôm nữa. Và cũng đâu có vị khách nào đâu, nên cô có ở cửa hàng hay không cũng đâu quan trọng, đúng chứ? Hay là cô nên chuyển đến phòng tôi cho đến hết mùa hè đi."

_"K-Kể cả khi cô nói thế thì..."

Nó không nóng đến mức muốn chảy mỡ, nhưng nhiệt độ hiện tại thì phải nói là không thể thở được.

Aqua không định thả cái cơ thể Lich mát mẻ kia ra.

_"Chẳng phải là Wiz sẽ bị thanh tẩy nếu như tiếp xúc với cô sao? Đừng có làm phiền cô ấy nữa, thả cô ấy ra đi."

_"Không cần lo chuyện đó, tôi đang kiềm nén hào quang thần thánh của mình rồi. Nếu tôi cứ tưởng tượng đến mấy chuyện 'trái thuần phong mỹ tục' thì hào quang thần thánh sẽ tự yếu đi thôi."

_"...Cô đang nghĩ gì vào ban ngày ban mặt thế hả đồ 'điểm' "

_"...Oh, là mấy thứ mà cậu hay nghĩ đến ấy mà."

Trong khi Aqua và tôi đang cà khịa nhau, Wiz người đang làm việc chăm chỉ bỗng dơ tay lên cao.

_"Nó hoàn thành rồi!"

Cô ấy cho chúng tôi xem thứ trong tay cô ấy.

_"Cô thấy đấy, tôi tự hỏi là cô đang làm gì này giờ vậy?"

Nghe câu hỏi của tôi, Wiz với một biểu cảm vui vẻ trả lời. "Câu hỏi hay đấy!"

_"Đây là vật phẩm ma thuật mới nhất của tôi! Hơi xấu hổ nếu tôi tự khen mình thế này, nhưng đây là vật phẩm hoàn chỉnh là tiện lợi nhất! Nó hơi giới hạn sử dụng, nhưng nó sẽ cho bất cứ ai sử dụng được phép hồi phục..."

Aqua, người đang bám dính lấy lưng của Wiz, bỗng dưng nhảy bổ vào cô ấy rồi đập vỡ món vật phẩm ma thuật đó bằng nắm đấm.

_"Ah!? Ngài làm gì thế, Aqua-sama? Tôi đã rất cố gắng để tạo ra món này mà!"

Wiz bật khóc. Vẫn tiếp tục giữ im lặng, Aqua lại quay lại ôm lưng Wiz.

Có vẻ như cô ta không thích việc mọi người đều có thể sử dụng phép hồi phục.

Khi Wiz vẫn đang khóc với món vật phẩm ma thuật bị phá hủy trên tay, tôi nói với cô ấy,

_"Xin lỗi nhé Wiz. Tôi sẽ bắt cô ta trả tiền cho món này, nên... Này, đừng có mà giả vờ ngủ!"

Vừa nghe đến chữ 'trả tiền', Aqua nhắm mắt và ép mặt vào lưng của Wiz.

_ "Ít-Ít nhất tôi sẽ không khiến cô bị mất đầu. Có lẽ tôi sẽ trả được vào cuối tháng đấy..."

Wiz trông an ủi được phần nào. Tôi nhìn vào món vật phẩm ma thuật bị phá đó và nói.

_ "Nhưng cô biết đấy, chẳng phải cô là pháp sư nổi tiếng sao? Tại sao cô không tạo ra thứ gì dễ bán hơn? Tôi nghĩ là những pháp sư bình thường sẽ không thể tạo ra được những món giống cô, đúng không?"

_ "Đúng là thế, để tạo ra một món vật phẩm ma pháp thì cần rất nhiều mana. Để làm được nó, tôi nghĩ chỉ có những nghệ nhân tại Hồng ma tộc mới có thể làm được."

Đúng như lời đồn, Wiz thực sự rất tuyệt vời.

Bỗng nghĩ ra một điều gì đó, tôi hỏi thử.

_ "Này, giả sử thôi nhé, cô có thể tạo ra một con búp bê chạy bằng mana không? Không phải mấy thứ kỳ cục mà Vanir tạo ra để tấn công đâu, chỉ là một con búp bê có hình dáng một cô gái xinh đẹp thôi."

_ "Tôi nghĩ là nó khả thi đấy. Có lẽ tôi nên làm thứ gì đó trông giống con người và có khả năng làm việc nhà."

.....

_ "Bán nó đi!!"

_ "Huh!? Ah, không được đâu, nó khả thi để làm, nhưng nó sẽ cực kỳ mắc đấy."

_ "Không thành vấn đề, nó sẽ bán được thôi! Tôi chắc chắn sẽ mua nó! Ít nhất, những người có cái tên kỳ lạ giống tôi chắc chắn sẽ mua nó!"

Tôi không thể che giấu sự phấn khích sau khi biết Wiz có thể tạo ra một Robot nhân tạo.

_"Thực sự là vậy sao? Um, tôi tưởng sẽ rẻ hơn nếu sẽ chỉ tạo ra Golem hay thuê một hầu gái chứ..."

Bỏ hầu gái sang một bên đi, ước mơ của mọi người đàn ông là có một con robot nữ xinh đẹp.

Hẳn phải có rất nhiều người Nhật có suy nghĩ giống vậy.

_"Sẽ rất hoàn hảo nếu nó có thể nói chuyện nữa, nhưng chắc nó có thể làm việc nhà là đủ rồi. Nó sẽ bán được đấy, tôi dám cá với cô là tiền cô sẽ vô như nước luôn!"

_"Thì, tôi nghĩ là tôi sẽ khiến nó nói một vài chữ cũng được..."

_"Hoàn cmn hảo!"

Tôi la lên một cách vô thức.

Bất ngờ bởi tiếng la của tôi, Wiz nói một cách lúng cụng.

_"Không, ý tôi là những câu nói bình thường thôi...! Cùng lắm thì nó sẽ chỉ nói được mấy câu như 'Thưa chủ nhân', hay 'Mừng ngài trở về, chủ nhân'..."

_"Tôi sẽ không do dự mà mua nó ngay lập tức. Xin cô hãy bắt tay vào làm nó ngay đi. Nghe đây Wiz, tin tôi đi, thứ này sẽ thay đổi cả thế giới đấy."

_"Đ-Được rồi! Tôi sẽ làm việc chăm chỉ vì nó. Hiện tại tôi cũng khá phấn khích nữa!"

_ "Được của nó! Và nếu giúp được gì thì tôi chắc chắn sẽ giúp nhé!"

Vói hai hàng nước mắt, Wiz nhìn vào tôi một cách nòng nân—

_ "Vậy thì, tôi có chuyện cần Kazuma giúp ngay bây giờ đây..."

— Và nói một thứ nghe rất sâu sắc.

...Ừa mà sao lưng của Wiz lại phát sáng vậy?

_ "Lưng của tôi đã cảm thấy rất nóng được một lúc rồi. Nếu cứ như này, tôi sẽ bị thiêu đốt chết mất... Nên cậu nghĩ cách để Aqua-sama... Ow! Aqua-sama, nó nóng quá! Thả tôi ra đi, Aqua-sama!"

_ "Này Aqua, đứng lên! Đồ ngốc, tại sao cô lại phát sáng vậy!? Wiz sẽ làm một thứ rất kinh ngạc, nên thức dậy mau lên!!"

— À tiện đây, con robot nữ xinh đẹp mà tôi rất quý cuối cùng lại trở thành một thứ vô dụng, nó hết năng lượng sau khi mới di chuyển được nửa ngày và để nạp lại tốn rất nhiều mana đủ để làm một quả Explosion...

-END-

ATOGAKI

Will anyone
see through
my disguise...?

*
Kurone
Mishima
2015.

CONGRATULATIONS ON THE
RELEASE OF VOLUME 8!

Looking forward
to the anime!

めーろーおーいん

MASAHITO
WATARAI

Next

This happens all the time.
I'm not expecting much...

Not expecting
much of what?

...Maybe I'm expecting just a little, tiny bit.

A little, tiny bit of what?

.....

I want to tell you something I've been
keeping to myself for a very long time.

**KONOSUBA:
GOD'S BLESSING
ON THIS WONDERFUL WORLD 9**

...I mustn't get my hopes up;
I mustn't get my hopes up;
I mustn't get my hopes up...
(mutter)

**COMING
SOON!!**

KONOSUBA SPIN-OFF:

**MAY THERE BE CONSULTATION
WITH THIS MASKED DEMON!**

ALSO COMING SOON!!